

Giới thiệu Tà Đế Cuồng Phi

邪帝狂妃：废材逆天三小姐

Người Dịch : Emily Ton

Nàng là đệ nhất luyện khí sư của đại lục, tài năng khiến người khác kinh diễm.

Không ngờ xuyên qua lại trở thành vị Tam tiểu thư của Hầu phủ mặc người khi dễ.

Thương cô thần thú, có thói rất xấu sao? TRái lại hóa thành tiểu manh sủng, không phải lột sạch làm thành đôn kê!

Cừu phẩm thiên phú, thiếu niên đệ nhất? Nàng đây chính là thân thể trời ban, nháy mắt giết thiên tài!

Cực phẩm huyền khí, giá trị vạn kim? Nàng chính là thau đựng cơm cho mèo cũng là thần khí...

Nàng có đôi mắt thấu triệt mọi thứ nhưng lại chưa từng nhìn thấu hẳn.

Mồ vương gia tà mị cười, khinh ngạo cõi áo nói: "Không nhìn thấu? Không quan hệ, trở về phòng từ từ gia cho người xem từ đầu đến chân"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Hồn phi phách tán

Thiên Lăng Đại Lục.

Cực Bắc Băng Nguyên.

Hoàng Nguyệt Ly cả người đầm máu, linh lực đã tiêu hao hết, không còn sức để đánh trận nữa.

Trên gương mặt tuyệt mỹ, thần tình không chút thay đổi, chỉ có đáy mắt mang hàn quang lạnh lùng, tiết lộ đáy lòng nàng tràn đầy sát ý.

"Thập Phương Hắc Thiên trận! Số lượng thật to! Thiên Hoàng Quyết chỉ là một kiện thần khí không trọn vẹn, chỉ sợ các người đã uống phí tâm cơ!"

Một nam tử *bạch y (mặc trang phục trắng)* cười lạnh nói: "Đừng cho là ta không biết, người lần này tới Cực Bắc Băng Nguyên, không phải là vì tìm kiếm huyền băng hàn ngọc, chữa trị thần khí thượng cổ sao?"

Hoàng Nguyệt Ly tâm đầu chấn động.

Nàng lần này đến Cực Bắc Băng Nguyên, người biết hành tung của nàng, chỉ có tiểu thư Lăng Thanh Vũ của Lăng Tiên môn, chẳng lẽ là nàng bán đứng mình? Nhưng hai người đã là bạn tri kỷ vào ra sinh tử nhiều năm, là bạn thân không có bí mật gì giấu nhau, làm sao có thể?

Tầm mắt của nàng đảo qua mọi người đang vây quanh nàng, khóe môi cong nhẹ.

"Thiên Ma môn, Vân Hải tông, Thất Tinh điện... Bảy cái thế lực lớn nhất đại lục Thiên Lăng, lại một lần tới ba cái. Lực hấp dẫn của Thiên Hoàng Quyết thật là lớn a! Thế nhưng, coi như ta đưa Thiên Hoàng Quyết giao ra đây, thần khí cũng chỉ có một kiện, các người Tam gia... Muốn làm sao chia đây?"

Thần tình trên mặt Bạch y nam tử trở nên có điểm mất tự nhiên, lớn tiếng cắt đứt nàng.

"Không nên lại kéo dài thời gian, Thập Phương Hắc Thiên trận đã hạ, ngoại trừ thần khí, cũng sẽ *hồi phi yên diệt (trở thành khói bụi biến mất)*! Hiện tại giao ra đây, nể tình người thân là đệ nhất luyện khí sư của đại lục, chỉ cần thuận phục ta, còn có thể lưu lại cho người một cái mạng!"

Hoàng Nguyệt Ly hừ nhẹ một tiếng: "Thuần phục người? Mơ mộng hão huyền! Mệnh của Hoàng Nguyệt Ly ta —— chưa bao giờ dựa vào người khác ban cho!"

Vừa dứt lời, lửa cháy lên tận trời, trong nháy mắt thiên địa biến sắc.

Bạch y nam tử hoảng sợ biến sắc, cả kinh kêu lên: "Không tốt, nàng muốn tự phát nổ!"

"Không tốt!"

"Mau ngăn cản nàng!"

Mọi người đều xuất thủ, nhưng đã không còn kịp nữa.

Hoàng Nguyệt Ly thân là cao thủ Thánh Huyền Cảnh, tự phát nổ đủ để hủy diệt một tòa thành trì, những người lúc này đến gần nàng nhất lúc này đã bị đốt thành tro tàn.

Đúng vào lúc này, trên Băng Nguyên bỗng nhiên truyền đến một trận nổ, thiên hôn địa ám, mặt đất cũng kịch liệt chấn động.

Cách xa 30m ở ngoài, một *huyền y (trang phục màu đen)* nam tử đứng trong không trung, một thân trường bào, tuấn dật phi phàm, mặt mày tinh xảo giống như một pho tượng hoàn mỹ, nhưng trong trẻo mà lạnh lùng, uy nghiêm cường thế.

Sắc mặt của mọi người giống như màu đất.

"Đứng... Đứng là Mộ tông chủ... Hắc... Hắc đang công kích đại trận!"

"Chết tiệt! Làm sao có thể? Hắc không phải là đang bế quan để đạt tới Thánh Huyền Cảnh đỉnh sao? Làm sao có thể xuất hiện ở nơi này?"

Mộ Thừa Ảnh được công nhận là đệ nhất cao thủ của đại lục Thiên Lăng, kiếm quang chỉ, không người nào có thể địch, mọi người đều biết mấy năm nay hắc đều đang theo đuổi Hoàng Nguyệt Ly, nếu như không phải đã biết Mộ Thừa Ảnh chính là đang bế quan, bọn họ cũng không dám hạ thủ đối với Hoàng Nguyệt Ly!

Ai có thể nghĩ tới, nam nhân này dĩ nhiên không tiếc phá quan mà ra, tự tổn hại tu vi, không quản ngàn dặm, tới đây cứu nàng!

Thập Phương Hắc Thiên trận mạnh mẽ vô cùng nhưng ở trước mặt hắc lại không thể trụ nổi một kích. Với một cái phát tay, tiếng đại trận bị phá vang lên.

"Chạy mau, nếu không tất cả mọi người sẽ mất mạng!"

Mọi người đang công vây Hoàng Nguyệt Ly đều chạy trốn tứ tán.

Hắc lại không rảnh để ý bọn họ, chỉ là liếc nhìn hướng về phía Hoàng Nguyệt Ly đánh tới.

Chỉ là, hắc vẫn là đã quá muộn.

Mộ Thừa Ảnh từ trước đến nay trên mặt luôn băng lãnh cao ngạo, lần đầu tiên xuất hiện kinh hãi gần chết.

Hắc không thể tin được, vẫn là đến chậm một bước, chỉ còn cánh tay nhìn Hoàng Nguyệt Ly ở trước mặt mình hồn phi phách tán!

"Nguyệt Ly ——!!!"

"Ngươi... Vì sao vọng động như vậy? Vì sao không đợi ta tới cứu?"

Trong ánh lửa, nguyên thần của Hoàng Nguyệt Ly dần dần phiêu tán ra, trong đầu hình ảnh người cuối cùng, chính là gương mặt Mộ Thừa Ảnh tuấn mỹ xuất trần.

"Ta không nghĩ tới, ngươi thực sẽ đến... Cảm ơn ngươi..."

Cảm ơn ngươi, nguyện ý đổi với ta như vậy.

Nếu có kiếp sau, ta nguyện ý nỗ lực tất cả, lại qua báo đáp thâm tình của ngươi.

Chỉ là, nguyên thần tự phát nổ đã định trước sẽ bị hồn phi phách tán, nàng là... Sẽ không có kiếp sau nữa.

-o-

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Trọng sinh thành phế vật

Hoàng Nguyệt Ly đầu óc hỗn loạn choáng váng, phảng phất một mảnh đen nhánh trong yên tĩnh lơ lửng thật lâu, thật lâu.

Ngay sau đó, trước mắt nàng xuất hiện một chút ánh sáng, bên tai cũng vang lên thanh âm mỏng manh.

"Tam tiểu thư, người..... Người chết thật là oan uổng quá..... Người như thế nào trong lòng lại nghĩ quẩn như vậy....."

Hoàng Nguyệt Ly bị nàng khóc một trận nôn nóng, rất muốn để nàng câm miệng lại, lại hết lần này tới lần khác dùng hết sức lực, vẫn không thể động đây.

Một giọng nữ bén nhọn vang lên: "Nha đầu chết tiết kia, mau tránh ra cho bốn tiểu thư!"

"Không được! Tứ tiểu thư, người không thể làm như vậy! Tam tiểu thư thấy cốt chưa lạnh, người liền muốn chiếm lấy tài sản của nàng, mọi thứ đều là lão Hầu gia trước kia lưu lại a!"

"Người có thể làm gì? Tiểu tiện nhân này đã chết! Bây giờ những thứ này chính là thuộc về Bạch gia chúng ta, nhanh cắt cho ta, bằng không bốn tiểu thư đánh chết người, để người cùng tiểu tiện nhân kia chôn cùng!"

Bạch Nhược Nghiên một cước đá văng nha hoàn chường mắt che ở trước mặt, chỉ huy đám thuộc hạ: "Tất cả đều dọn đi cho ta, cẩn thận cho ta, đừng đem đồ vật đập vỡ, nhìn không ra, tiểu tiện nhân này thứ tốt còn không ít đâu, bình sứ này, ngay cả ta cũng không có, đều dọn đi!"

"Không được a, tứ tiểu thư! Đồ vật trong phòng tiểu thư nhà ta, đã sớm bị các người dọn hết rồi, chỉ còn lại cái bình hoa này là lão gia năm đó lưu lại....." nha hoàn trung thành Thái Vi lại lần nữa nhào tới.

"Tiện nha đầu, dám chặn đường ta! Đánh chết nàng cho ta!"

Thanh âm tranh chấp bén nhọn không ngừng truyền vào trong tai, Hoàng Nguyệt Ly trong đầu một trận đau nhức, một đoạn ký ức không thuộc về nàng, điên cuồng mà dừng mảnh tràn vào trong đầu nàng.

Nàng tựa hồ là trọng sinh.

Thân thể Bạch Nhược Ly này là tam tiểu thư của Võ Uy Hầu, Nam Việt Quốc. Phụ thân nàng Bạch Lưu Phong đã từng là đệ nhất cao thủ của Nam Việt Quốc, uy danh hiển hách, nàng sinh ra đã được phong làm Trường Nhạc quận chúa, tôn quý phi thường.

Ai ngờ, năm ấy lúc nàng ba tuổi, phụ thân mang binh xuất chinh, lại bị mất tích thần bí, sau đó nhị thúc Bạch Lưu Cảnh kế thừa tước vị Hầu tước, Bạch Nhược Ly địa vị xuống dốc không phanh. Cuối cùng năm nàng 10 tuổi, nàng bị phát hiện không có thiên phú tu luyện, là một phế vật.

Trong thế giới này dùng võ vi tôn, cường giả tối thượng là quyền lực của Thiên Lăng Đại Lục, không thể tu luyện nghĩa là người đã hoàn toàn nằm ở đáy thang. Từ đây, Bạch Nhược Ly đã bị nhóm đường tử muội của Nhị thúc đường gia luôn tìm mọi cách khi dễ.

Buổi sáng trước đó một ngày, nhị đường tử của nàng tổ chức yến tiệc sinh nhật, Bạch Nhược Ly vốn đang bận rộn chuẩn bị đến dự tiệc thì bị người xông vào bao vây hậu viện gán cho tội danh cùng với nam nhân tư thông, thanh danh rơi xuống đáy.

Sau đó, Bạch Nhược Ly xấu hổ vì lời đồn tư thông không ngừng lan rộng, đêm đó liền treo cổ tự sát.

Mà Hoàng Nguyệt Ly không biết như thế nào, liền ở trong cái thân thể này thức tỉnh lại đây, thay thế.

Ngoài cửa phòng, thanh âm roi đánh vào trên da thịt càng ngày càng rõ ràng, tiếng kêu thảm thiết của Thái Vi cũng càng thêm thê lương.

Bạch Nhược Nghiên đi nhanh vượt lên, cười lạnh nói: "Nha, Tam tỷ của ta không hổ là cái quận chúa, khối ngọc bội trên cổ này, là ngọc hồn đường thân! Đồ vật hiếm lạ như vậy, để cho phế vật này dùng, quả thực là lãng phí a! Vẫn là bốn tiểu thư vui lòng nhận đi!"

Nói xong, nàng vươn ngón tay ra, liền hướng trên cổ Hoàng Nguyệt Ly với tới.

Nhưng mà, trong nháy mắt ngay khi móng tay kia đụng tới trên da thịt, thiếu nữ trên giường vẫn luôn không nhúc nhích bỗng nhiên trong giây lát mở mắt ra.

Bạch Nhược Nghiên ngẩn ra, chỉ thấy cặp mắt đen nhánh kia thâm trầm, phảng phất như một cái hắc động sâu không thấy đáy, lập tức liền đem người hút vào.

Nàng chỉ cảm thấy đầu ong một chút, ngay sau đó trong đầu trống rỗng!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Tam tử..... Tha mạng!

Hoàng Nguyệt Ly kiếp trước là hậu thế nổi tiếng của thông thiên đồng thuật, có thể dựa vào thần thức cường đại không chế đối thủ, hiện tại tuy rằng thực lực chỉ có một thành cũng không bằng kiếp trước, nhưng đối phó với Bạch Nhưộc Nhiên một võ giả của khí Huyền Cảnh như vậy, vẫn là dư dả.

Nàng chậm rãi tròn mắt, từ trên giường ngồi dậy, thanh âm mơ hồ, phảng phất là từ địa ngục truyền đến.

"Bạch..... Nhưộc..... Nghiên..... Ngươi hại chết ta..... Còn muốn lấy đồ vật của ta..... Ngươi thật to gan!"

Bạch Nhưộc Nghiên hai chân mềm nhũn, chỉ cảm thấy trên trán mồ hôi lạnh đua nhau xông ra, sau lưng một trận hàn ý, run run la hoảng lên: "Quý..... Quý quý quý..... Có quý a ——!!!"

Bạch Nhưộc Nghiên sắc mặt trắng bệch, vừa kinh vừa sợ, đặt mông ngã ngồi ở trên sàn nhà, căn bản đứng dậy không nổi, chỉ có thể để mông chấm đất, liều mạng hướng về phía ngoài cửa phòng dịch đi.

Hoàng Nguyệt Ly buồn cười mà cong khóe miệng.

Đồng thuật của nàng cũng không thể làm chính mình biến thành quỷ, chỉ có thể kích thích sợ hãi lớn nhất trong lòng Bạch Nhưộc Nghiên.

Không nghĩ tới, Bạch Nhưộc Nhiên thoát nhìn kiêu ngạo ương ngạnh như thế, trong lòng lại sợ hãi như vậy, bị chính Tam tử do mình khi dễ sẽ hóa thân thành ác quỷ, hướng nàng đòi nợ.

Quả nhiên là ác nhân nhất gan!

Vừa rồi còn không phải một ngum một cái tiện nhân, cảm thấy nàng đường đường là quận chúa giống như nô tỳ hạ tiện nhất, có thể để nàng khi dễ sao?

Nếu nàng không hảo hảo bồi bồi một chút, chẳng phải là thực xin lỗi vị đường muội này nhiều năm qua đối với nàng "*dóc lòng chiếu cố*"!

Hoàng Nguyệt Ly xuống giường, chậm rãi hướng Bạch Nhưộc Nhiên đi tới.

Bạch Nhưộc Nhiên hoảng sợ kêu lên: "Ngươi..... Ngươi đừng tới gần ta, tránh ra! Tránh ra!"

Hoàng Nguyệt Ly khóe miệng gọi lên một nụ cười yêu dị, thấp giọng nói: "Bạch Nhưộc Nhiên, ngươi hại chết ta, ta thành quỷ đều sẽ không bỏ qua ngươi....."

Nàng đem Bạch Nhưộc Nhiên bức tiến góc tường, ngón tay lạnh băng vươn ra, nắm cổ Bạch Nhưộc Nhiên.

Bạch Nhưộc Nhiên sợ tới mức hét lên, lớn tiếng kêu lên: "Đừng..... Đừng giết ta! Đừng giết ta! Ngươi hại chết ngươi không phải ta..... Là Nhị tỷ..... Là Nhị tỷ cùng nhị phu nhân! Cùng ta không quan hệ a, ta cái gì cũng không biết!"

Hoàng Nguyệt Ly khẽ cười một tiếng, nghe tiếng phi thường quỷ dị.

"Vậy ngươi..... Vì cái gì muốn vào trong phòng ta? Muốn chiếm tài sản của ta? Ta xem..... Chính là ngươi cái nữ nhân vô sỉ nữ này, vì tham tài mà sát hại mạng người!"

"Không không không..... Thật sự không phải ta!"

Cảm giác được ngón tay lạnh lẽo nơi cổ đang chậm rãi thắt chặt, hô hấp trở nên khó khăn, Bạch Nhưộc Nhiên càng là kinh hãi muốn chết, khăn trương, đành công khai tất cả.

"Cùng ta không quan hệ..... Là Nhị tỷ nói ta tới, nàng nói ta tới tìm chìa khóa, còn nói những đồ vật khác đều thuộc về ta, ta nhất thời nổi lòng tham mới..... Tam tử, xin ngươi thương xót, oan có đầu nợ có chủ, oan uổng của ngươi cùng người thông dâm thật không phải ta....."

Hoàng Nguyệt Ly nói: "Tham muốn đồ vật của ta..... Giống nhau đều đáng chết!"

Ngón tay nàng vừa thu lại.

Bạch Nhưộc Nhiên lại hét lên: "Đừng a! Tam tử..... Tam tử ngươi thả ta, ta đem tất cả đồ vật đều trả cho ngươi....."

Nói, nàng luống cuống tay chân mà đem đồ vật vừa rồi lấy từ trong phòng từng cái từng cái từ trong lòng ngực ném ra ngoài.

"..... tất cả đều trả cho ngươi, cầu Tam tử giờ cao đánh khẽ!"

Hoàng Nguyệt Ly nhìn lướt qua đồ vật trên mặt đất, tay vẫn không buông ra, lại nói: "Còn nữa không?"

"Còn nữa không?"

Bạch Nhựt Nhiên hơi sùng sốt, nàng vừa rồi lấy đồ vật đi, tất cả đều đã giao ra, còn có cái gì nữa?

Nàng vô pháp nghĩ lại, chỉ có thể liều mạng mà đem đồ vật của mình trên người đều lấy ra ngoài. Nàng đem hết các vật tùy thân mang theo bên người như ngân lượng, trang sức, bao gồm cả trên đầu đều lấy xuống.

"Tam tỷ, đồ vật trên người ta đều ở chỗ này, đều đưa cho người..... cho ta nhận sai, cầu xin người tha mạng ta....."

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Đồ Mất mặt xấu hổ

Hoàng Nguyệt Ly nhìn lướt qua mặt đất, bất mãn nói: "Người là tứ tiểu thư Hầu phủ, vì sao lại nghèo như vậy? Có phải hay không còn trộm dấu điểm thứ tốt gì đó?"

"Tam..... Tam tỷ..... Ta thật không dấu cái gì....."

Hoàng Nguyệt Ly nhíu mày nói: "Không có tiền? Người vượt lương tâm chính mình hỏi một chút, người vì sao lại không biết xấu hổ nói không có tiền? Nhìn xung quanh người đã phá hư nhiều đồ vật như vậy, không bồi thường tiền cùng bồi thường thiệt hại tinh thần cho ta, người đã muốn đi?"

Bạch Nhựt Nghiên run rẩy nói: "Tam tỷ..... Ta thật không có tiền, Nhị tỷ có tiền, người..... Người đi hỏi nàng....."

"Xem ra thật là nghèo, vậy người viết cái giấy nợ đi."

"Cái gì?"

Hoàng Nguyệt Ly cúi đầu, xoát xoát mà viết trên một tờ giấy, ném tới trước mặt Bạch Nhựt Nghiên.

Bạch Nhựt Nghiên đã bị dọa nát gan, căn bản không kịp nghĩ lại vì sao một con quý lại muốn đòi tiền nàng, ngay cả nội dung trên tờ giấy đều không kịp xem, lập tức nhặt bút trên mặt đất lên, ký xuống tên của mình.

Hoàng Nguyệt Ly gợn tờ giấy lên, quét mắt qua mặt giấy, lúc này mới vừa lòng nói: "Được rồi, liền miễn cưỡng cho thiếu nợ trước đi. Đem quần áo cời sạch, đập đầu ba cái thật vang dội cho ta, sau đó liền có thể lên!"

"Cái gì? Cời sạch quần áo?"

Bạch Nhựt Nghiên do dự một lát, chẳng sợ nàng thần trí không rõ, cũng biết cô nương gia cời hết quần áo, sẽ có hậu quả phi thường nghiêm trọng.

Nhưng khi Bạch Nhựt Nghiên nhìn vào đôi mắt sâu không đáy của Hoàng Nguyệt Ly, cả người lại bị rung mình một cái, ý thức trong đầu trong nháy mắt đều bị hút đi mất.

Dưới sự khống chế của Thông Thiên Nhân, Bạch Nhựt Nghiên hoàn toàn vô pháp phản ứng, ngoan ngoãn nghe theo lời của Hoàng Nguyệt Ly.

Ánh mắt nàng đại ra mà trút bỏ hết quần áo, ở trước mặt Hoàng Nguyệt Ly quỳ xuống, nặng nề đập đầu lay ba cái.

"Đông! Đông! Đông!"

Đầu dùng sức mà đập vào đá xanh trên sàn nhà, phát ra tiếng vang thanh thúy.

Thời điểm khi nàng ngẩng đầu lên, da trên trán đã bị rách, máu dọc theo thái dương chảy xuống dưới.

Hoàng Nguyệt Ly phát phát tay: "Cút đi!"

Bạch Nhựt Nghiên như được đại xá, bật dậy điên cuồng lao ra khỏi phòng, va phải cánh cửa tựa như trốn chạy mà đi ra ngoài.

Ngoài cửa phòng, nha hoàn cùng ma ma mà Bạch Nhựt Nghiên mang đến, vẫn còn đang vây quanh và tra tấn nha hoàn Thái Vi của Bạch Nhựt Ly.

"Quất chết người cái tiểu tiện nhân này, dám cùng tứ tiểu thư chúng ta đối nghịch? Cũng không thèm nhìn quanh trước khi thải nước tiểu (*nguyên văn: 也不撒泡尿看看*), chủ tử nhà người là cái thá gì!"

"Đúng vậy, ngôi sao chổi khác phụ khác mẫu, vẫn là cái phế vật không có thiên phú tu luyện! Hầu gia chúng ta nếu không phải vì thân thích, chịu lưu giữ nàng lại, đã là tận tình tận nghĩa. Ai biết nàng còn dám cùng nam nhân bên ngoài thông dâm, thật là làm mất hết mặt mũi Hầu phủ chúng ta, chết cũng chưa hết tội!"

"Cái đồ mắt mặt xấu hổ như vậy, còn dám cất giấu đồ vật năm đó Đại lão gia lưu lại, không chịu giao ra đây. Thật tốt, bây giờ nàng đã chết, tài sản đương nhiên đều thuộc về Hầu gia chúng ta!"

"Tam..... Tam tiểu thư..... nàng không phải là người như vậy!"

Thải Vi thậm chí bị đánh đến người đầy máu, hơi thở thoi thóp, nhưng vẫn cố dùng thanh âm mỏng manh, vì chủ tử nhà mình biện bạch.

Đúng vào lúc này, trong phòng bỗng nhiên truyền ra một tiếng thét chói tai. Ngay sau đó, cửa phòng *phanh* một tiếng mở ra, mọi người quay đầu nhìn lại, liền nhìn đến một bóng người khỏa thân từ trong phòng lẩn ra tới.

"Người nào?" Bọn nha hoàn tập trung nhìn vào, giật mình kêu lên: "Là..... Tứ tiểu thư, tứ tiểu thư bị làm sao vậy? Đã xảy ra chuyện gì?"

Bạch Nhưộc Nghiên trần như nhộng, trên tóc dính đầy tro bụi, dầu tay trên cổ rõ ràng có thể thấy được, trên trán còn đang chảy máu, thoát nhìn dữ tợn lại khủng bố. Nàng vẫn đang còn không ngừng run rẩy, cả kinh kêu lên: "Quý..... Tam tỷ tha mạng..... Tha mạng..... Không phải ta làm hại người, người đừng tới tìm ta....."

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Tứ tiểu thư thật sự chạy!

"Tứ tiểu thư, người..... Người làm sao vậy?"

Dưới ánh mắt khiếp sợ của mọi người, cửa phòng lại một lần nữa mở ra, Hoàng Nguyệt Ly một thân bạch y từ trong phòng "bay" ra.

"Ai..... Là ai?"

"..... Tam tiểu thư?"

Bạch Nhưộc Nghiên càng sợ tới mức kêu lên thảm thiết.

Một ma ma nhìn ra có điểm không thích hợp, bước một bước thật xa đi lên phía trước, chắn trước mặt Bạch Nhưộc Nghiên, nói: "Tứ tiểu thư, đừng hoảng hốt, lão nô nhìn thấy tam tiểu thư không giống như là quý. Người nào dám ở Hầu phủ chúng ta giả thần lộng..... quý....."

Một lần nữa, đôi mắt đen thâm trầm như mực của Hoàng Nguyệt Ly, lạnh băng chăm chú nhìn vào nàng ta, trong đầu ma ma một mảnh choáng váng, bỗng nhiên hai chân mềm nhũn, quỵ xuống.

Hoàng Nguyệt Ly nhẹ giọng nói: "Mỗi người tự vả miệng 20 cái, sau đó cút cho ta!"

Âm thanh bàn tay vang lên hết đợt này đến đợt khác. Dưới sự khống chế bởi đồng thuật của Hoàng Nguyệt Ly, mấy nha hoàn bà tử bắt đầu chăm chỉ tự tát mặt mình, *bạch! bạch! bạch!* rung động, 20 tát qua đi, trên mặt mỗi người đều sưng như bánh bao hấp!

Đánh xong, mấy người từ trên mặt đất bò dậy, thậm chí không rảnh lo đến Bạch Nhưộc Nghiên còn đang trần truồng, tè ra quần mà chạy.

Bạch Nhưộc Nghiên run run rẩy rẩy từ trên mặt đất bò lên, một bên thét chói tai "có quý", một bên nghiêng ngã lao đảo mà chạy ra khỏi sân.

Hoàng Nguyệt Ly thông thả ung dung đi theo bọn họ ra phía sau, đi tới cửa biệt viện.

Trên đường cái, người đến người đi.

Hoàng Nguyệt Ly giọng nói thanh thanh, lớn tiếng kêu lên: "Nhanh đến xem, tứ tiểu thư Võ Uy Hầu phủ khỏa thân mà chạy trên đường! Tiểu thư khuê các trắng nõn, đáng người là lột, không đẹp không lấy tiền a!"

Trên đường đột nhiên xuất hiện một nữ nhân diện không mặc quần áo. Khi người đi đường nghe được tiếng kêu của Hoàng Nguyệt Ly thì giật nảy mình, nghỉ chân sôi nổi quan sát.

Hiện tại nghe được Hoàng Nguyệt Ly một phen lời nói kính bạo như thế, càng là làm người có tâm bất quái nổi lên. Người vậy xem càng ngày càng nhiều, đem Bạch Nhưộc Nghiên vây quanh ở trung tâm, chung quanh 360 độ không có góc chết mà tiến hành vây xem, còn không ngừng xoi mói.

"Oa, nữ nhân diện này lớn lên nhìn cũng rất tao nhã, đáng người cũng không kém, đáng tiếc đầu óc không rõ ràng lắm a. Bất quá, ta có cái đệ đệ bị đàn, hơn 30 tuổi cũng chưa cưới được tức phụ, đem nàng nhặt về thể nhưng thật ra vừa lúc xứng đôi?"

"Hắc, ngươi chắc chắn là đang nằm mơ! Ngươi không nghe được vừa rồi có người nói sao? Đây chính là tứ tiểu thư Võ Uy Hầu phủ, cho dù nàng ta là ngọc tử, đến được phiên đệ đệ của ngươi?"

"Gi? Sao có thể? Ta đã nghe nói tam tiểu thư Võ Uy Hầu phủ là một phế vật, tứ tiểu thư không phải nghe nói thiên phú rất không tồi sao? Như thế nào có thể là người điên? Còn ở bên đường khóa thân?"

"Bất quá, thật giống như là Bạch tứ tiểu thư a....."

"Cái gì cái gì? Ngươi không nhìn lầm đi?"

"Ta đương nhiên không có khả năng nhìn lầm rồi! Hàng xóm của cửa ta là đồng liêu của nhị biểu đệ - anh rể của mẹ nàng.... Chính là người gác cổng của Võ Uy Hầu phủ, ta như thế nào có thể nhận sai? Đây là tứ tiểu thư Bạch gia!"

"Thật đúng là như vậy? Đường đường là một tiểu thư khuê các, vì sao lại khóa thân?"

"Ta làm sao mà biết?"

"Hắc hắc, nghe nói, có một số nhân gia tiểu thư phú quý trời sinh phạm tiện, có loại yêu thích đặc thù, không chỉ có thích khóa thân, còn thích bị đánh đầu, nghe nói còn có yêu thích ăn c-u**..... yêu thích biến thái, người thường lý giải không được a....."

"Ài, ngươi thôi đừng nói nữa, ta muốn ói ra, thôi đời bây giờ....."

Hoàng Nguyệt Ly rống xong một rống kia, liền bí mật ẩn nấp.

Ai cũng không chú ý tới, bên cạnh đại môn biệt viện Hầu phủ, có một thiếu nữ chống cằm ngồi ở trên ngạch cửa, hăng hái lắng nghe.

"*Tặc tặc tặc (tiếng tặc lưỡi)*, cái Nam Việt Quốc nho nhỏ này, quốc lực không cường đại, trình độ tu luyện cũng thấp đến nỗi muốn mất mạng, nhưng cái đại thúc trên đường lại có kiến thức như thế, biết có người thích ăn c-u**....."

Đúng lúc này, Bạch Nhượng Nghiên tựa hồ như tỉnh táo lại.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Nam nhân cường đại

Nàng ngồi dưới đất, mơ mơ màng màng mở mắt ra, rất nhanh, nàng phát hiện mình không biết từ khi nào đã đi tới trên đường cái, hơn nữa cả người trần truồng như nhộng, còn bị một đám người vây quanh ở trung tâm, bốn phương vây xem.

Bạch Nhượng Nghiên nháy mắt phát ra một tiếng thét chói tai, muốn dùng tay che lại, đáng tiếc, che được trên mặt, lại che không được phía dưới.

Nàng xấu hổ và giận dữ muốn chết, hét lớn: "Các ngươi đang làm gì vậy? Biến thái! Đều cút hết cho ta, cút ngay!"

Nàng vừa thét chói tai, vừa ra sức trốn thoát khỏi đám người, nghiêng ngả lao đảo mà chạy.

Khi chạy đến một chỗ ngoặt, dưới chân mềm nhũn, thiếu chút nữa là ngã đập mặt xuống đường.

Quần chúng vây xem còn đang nghị luận sau lưng.

"Đi? Đừng chạy a, ta còn nhìn chưa đủ đâu! Không phải thích bị người khác nhìn xem hay sao?"

"Dựa vào, các ngươi có nghe thấy nàng vừa mới nói cái gì hay không? Nàng nói chúng ta là biến thái? Rốt cuộc ai mới là biến thái a?"

Thấy vai chính chạy trốn, không có não nhiệt để xem, Hoàng Nguyệt Ly đột nhiên cảm thấy không còn thú vị nữa, đứng dậy, vỗ vỗ bụi trên mông, chuẩn bị dẹp đường hồi phủ.

Ngay trong nháy mắt khi nàng đang ở ngưỡng cửa, nàng dừng bước.

"Kỳ quái, luôn cảm thấy có người đang nhìn ta?"

Nàng quay đầu lại liếc mắt nhìn xung quanh một cái, không hề phát hiện bất luận cái gì khác thường, thời điểm đang chuẩn bị xoay người rời đi, bỗng nhiên cảm thấy một trận uy áp cường đại.

Trong lòng nàng chấn động.

Giây tiếp theo, thân hình một người nam từ mặc trường bào màu đen nạm vàng hiện ra từ lối rẽ.

Trên mặt hắn mang theo mặt nạ bạc, che khuất mặt mày hắn, chỉ lộ ra cằm hắn với hình dáng đường cong hoàn mỹ. Một đầu tóc dài màu đen rối tung xuống dưới, môi mỏng thanh lãnh hơi hơi gợi lên, hiện ra vài phần khí chất tà tử.

Chỉ dựa vào nửa khuôn mặt lộ ra cùng da thịt trắng nõn của hắn, cũng đủ để chọc người phiền hà, làm người nhìn không được mà suy đoán, khuôn mặt dưới mặt nạ kia, là tuấn kiệt xuất trần, câu hồn nhiếp phách như thế nào.

Hắn mang theo ánh mắt hứng thú nhìn Hoàng Nguyệt Ly.

Ánh mắt kia sắc bén quá mức, làm người nhìn không được run lên.

Hoàng Nguyệt Ly theo bản năng cảm giác được nguy hiểm.

Thần thức của nàng tuy rằng đã từng bị phát nổ, sớm đã không tốt như trước, nhưng nàng vẫn có thể cảm giác được nguy hiểm cận kề, tuyệt đối cũng không giống như cường giả bình thường.

Nàng ngẩng đầu, lạnh lùng liếc mắt nhìn nam nhân một cái "Nhìn đủ chưa?"

Nam nhân sờ sờ cằm, "Chưa thấy đủ."

Mọi người đều nói tam tiểu thư Vô Uy hầu phủ, là một phế vật yếu đuối lại vô năng, không đúng tí nào. Hiện tại xem ra, sự thật cùng lời đồn đãi, tựa hồ có chênh lệch rất lớn.....

Vị tam tiểu thư này, rõ ràng là sử dụng bí thuật gì đó, khống chế nữ nhân vừa rồi kia, thần thức cường đại như thế, nhìn như thế nào cũng không giống một phế vật.

Hơn nữa, nàng còn đủ phúc hắc, đủ âm hiểm.....

Nàng tựa như một đóa hoa tường vi, tuy rằng còn chưa hoàn toàn nở rộ, lại làm hắn không rời mắt được.

Hoàng Nguyệt Ly nhìn ra hắn tựa hồ không có ác ý, hừ lạnh một tiếng: "Chưa thấy đủ, vậy cứ ở lại đây chậm rãi xem đi, bốn tiểu thư không phụng bồi!"

Nam nhân nhìn bóng dáng nàng, trên gương mặt từ trước đến nay đều lạnh như băng sương, lộ ra ý cười hiếm thấy.

"Đúng là một con tiểu hồ ly....."

.....

Hoàng Nguyệt Ly một chân vừa vượt qua đại môn thì nhìn thấy đồ vật đã được những nô tài vừa rồi của Bạch Nhục Nghiên dọn ra khỏi phòng, tất cả đều hỗn độn nằm trên mặt đất.

Nàng nhíu nháu mày: "Không biết dọn dẹp vệ sinh a? Lại còn vứt đồ vật lung tung, ta lại cần phải thu thập một lần nữa, nếu biết sớm sẽ như thế này thì sẽ khiến các nàng tự tát thêm mấy trăm cái đi!"

Đúng lúc này, Thái Vi lấy lại ý thức, lập tức bỏ nhào vào bên chân Hoàng Nguyệt Ly, ôm lấy đùi nàng gào khóc.

"Tam tiểu thư của ta a..... Người chết thật là oan uổng quá..... Khó trách sau khi chết âm hồn không tan, còn hiển linh....."

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Khóc cái gì mà khóc!

Khóc miệng Hoàng Nguyệt Ly hơi run rẩy.

Nha hoàn này của nguyên chủ, thế nhưng thật ra rất trung thành, vừa rồi bị người ẩn trên băng ghế muốn đánh đến chết, vẫn không quên bảo vệ chủ tử đã qua đời của mình, đáng tiếc, đầu óc này tựa hồ có điểm không tốt, lại còn tưởng rằng nàng là ma quỷ?

Thái Vi còn đang khóc lớn dưới chân nàng: "Tam tiểu thư, nếu như khi ngươi còn sống, có thể lợi hại giống như bây giờ, thật là tốt biết bao a! Lão hầu gia nếu như biết ngươi tuổi còn trẻ đã bị hại chết, thì sẽ có bao nhiêu thương tâm a....."

Hoàng Nguyệt Ly nghe nàng càng khóc càng thảm, nhìn không được, nói: "Dừng..... dừng dừng! Dừng khóc tang, tiểu thư nhà ngươi còn chưa có chết đâu! Có thể đừng nói lời ư ư như vậy hay không!"

Thái Vi đột ngột ngừng đầu, nói: "Cái gì? Tiểu thư..... Tiểu thư ngươi không chết?"

"....."

Hoàng Nguyệt Ly cong cong khóe miệng, cười nói: "Ta đương nhiên không chết, nếu như ta chết, những kẻ đã hại chết ta, chẳng phải là quá đắc ý hay sao? Những kẻ đó oan uổng ta vẫn còn đang sống tốt, ta như thế nào có thể chết đi được?"

Thái Vi ngừng đầu nhìn nàng nửa ngày, mới kích động mà nói: "Tiểu thư, ngươi không chết..... Ngươi thật không chết! Thân thể của ngươi vẫn còn ấm!"

"Vớ vẩn!" Hoàng Nguyệt Ly nhắc chân hướng trong phòng đi đến, "Về sau không được động một chút là khóc, làm tiểu thư ta mất mặt! Ai khi dễ chúng ta, phải hung hăng đánh trả lại cho ta!"

Thái Vi khiếp sợ mở to hai mắt, không nghĩ tới, tam tiểu thư lần này thất cổ không chỉ có mạng lớn vẫn còn sống, hơn nữa bỗng nhiên giống như đã đổi hành người khác.

Trước kia, mỗi khi người của nhị phòng khi dễ đến trên đầu, tam tiểu thư chỉ biết trộm rót nước mắt, nói chính mình mệnh khổ, từ nhỏ đã không có cha mẹ, lại là một phế vật, mới có thể khiến người khi dễ.

Mà hiện tại, nàng lại muốn mình đánh trả lại, hơn nữa, vừa mới lúc này, tam tiểu thư còn bị dọa chạy khi từ tiểu thư đánh ra huyền cảnh khí tăng thứ tư!

Thái Vi vui mừng khóc: "Đúng là ông trời có mắt!"

Nàng đều biết, tam tiểu thư thân là nữ nhi của lão Hầu gia, cao thủ đệ nhất Nam Việt Quốc, sao có thể thật sự là phế vật khiến người dễ khi dễ đâu?

"Còn ồn ào nơi cửa làm gì? Vào đi."

Thái Vi vội vàng đẩy cửa đi vào.

Hoàng Nguyệt Ly đang cúi đầu, từ dưới chân nhặt lên một cái bình ngọc nhỏ, nàng rút nắp bình ra, đưa bình lên mũi ngửi ngửi, đồng thời mở miệng nói: "Vừa rồi bị roi đánh, tuy rằng đều là bị thương ngoài da, nhưng gân cốt vẫn sẽ có thương tổn, nếu như không trị liệu cho tốt, thì sẽ ảnh hưởng đến tu luyện về sau."

Thái Vi nghe vậy, ngo ngắc nói: "Tiểu thư, ngài nói cái gì? Tu luyện? Nô tỳ là hạ nhân, vốn không có tư cách tu luyện, cho dù gân cốt có bị thương cũng không sao....."

Lời còn chưa dứt, Hoàng Nguyệt Ly đã từ cái chai dốc ra ba viên đan dược nhỏ như hạt đậu, nói: "Hãy ăn *huyết chi đan** này vào, sáng mai thương thế của ngươi sẽ hoàn toàn khỏi hẳn."

**Huyết chi đan: đan dược dùng để cầm máu.*

Thái Vi mở to hai mắt nhìn, thất thanh nói: "Tam..... Tam tiểu thư, đây chính là đan dược nhất phẩm a! Một viên có giá trị trên trăm lượng bạc, hơn nữa đôi khi có tiền cũng không thể mua được, lão gia để lại cho ngài cũng chỉ có nửa bình như vậy, ngài mau cất kỹ! Đây chính là bảo bối gia truyền a!"

Hoàng Nguyệt Ly khẽ nhủ mảy: "Bất quá chỉ là một lọ đan dược cấp thấp đến không thể thấp hơn, giá trị sao? Còn là đồ gia truyền? Được rồi, cho ngươi ăn thì ngươi cứ ăn, không lãng phí, tiểu thư ta còn cần ngươi hầu hạ đây."

Nói xong, không cần nàng phân trần, trực tiếp nhét đan dược vào trong miệng Thái Vi.

Thái Vi nghiêng đầu muốn tránh, động tác của tiểu thư nhà nàng thoát nhìn thì rất chậm, nhưng cố tình nàng phản ứng lại cũng không kịp, những viên thuốc đã bị tắc đầy trong miệng.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Đúng là cực phẩm phế vật

Hoàng Nguyệt Ly phát phát tay, nói: "Ngươi đi ra ngoài đi, hôm nay hãy nghỉ ngơi cho tốt, sáng mai thu thập trong sân cho ta, nó đã bị ô nhiễm bởi đám người bản thù kia, quả thực là không thể sống nổi."

Thái Vi lấy tay che miệng, vẻ mặt vẫn đại ra, quả thực không thể tin nổi, chính mình vừa rồi cứ như vậy..... cứ như vậy..... nuốt xuống ba viên huyết chi đan nhất phẩm.

Tiểu thư rốt cuộc có biết hay không, đan dược trân quý biết bao nhiêu? Cho dù là hoàng tộc, cũng không có đạo lý tùy tiện đem đan dược cho hạ nhân ăn, huống chi lại là đan dược nhất phẩm, còn ăn một lần chính là ba viên, hơn nữa, chỉ là trị thương ngoài da nho nhỏ!

Phá sản cũng không phải thảm bại như vậy nha!

Tiểu thư thật sự cho rằng đan dược là rau cải trắng hay sao?

Nàng còn tưởng rằng tiểu thư nhà nàng đã tỉnh táo lại, không nghĩ tới lại càng ngốc hơn như thế??

Chờ sau khi Thái Vi hốt hoảng đi ra khỏi cửa, Hoàng Nguyệt Ly mới lộ ra suy nghĩ sâu xa.

Nàng thật sự nghĩ không thông, chính rốt cuộc vì cái gì, mình lại có thể trọng sinh!

Kiếp trước ở Cực Bắc Băng Nguyên, bởi vì thượng cổ thần khí Thiên Hoàng Quyết mà bị các môn phái lớn liên thủ công vây, nàng không muốn chịu nhục nếu bị rơi vào tay địch thủ, cho nên lựa chọn tự phát nổ.

Theo lý thuyết, nguyên thần của nàng hẳn là đã tiêu tán mới đúng, như thế nào hiện tại lại tiến vào thân thể này đây?

Còn có, kiếp trước rốt cuộc là ai đã bán đứng nàng, tiết lộ hành tung của nàng?

Hoàng Nguyệt Ly suy tư trong chốc lát, nghĩ không thông, nên cũng tạm thời buông xuống.

Thôi, dù sao có thể tỉnh lại lần nữa, chung quy vẫn là một chuyện tốt.

Việc cấp bách, vẫn là nên nhanh chóng làm tăng tu vi cùng thực lực của mình.

Thực lực hiện tại của nàng thấp kém như thế, ngay cả một tiểu nha đầu hèn hạ với huyền cảnh khí cấp bốn, cũng dám ở trước mặt nàng giương oai, nói gì đến chuyện báo thù rửa hận?

Lại nói, nếu chiếm thân thể của Bạch Nhưộc Ly, vậy những kẻ không ra gì đã hại chết Bạch Nhưộc Ly, nàng tự nhiên cũng muốn hảo hảo thay nàng giáo huấn một chút, cũng coi như là hồi báo đối với nàng!

Hoàng Nguyệt Ly đã quyết định chủ ý, khoanh chân ngồi xuống trên giường, bắt đầu thiền định.

Một nhà Võ Uy Hầu chèn ép nàng không kiêng nể gì, ngay cả công pháp tu luyện tổ truyền của Bạch gia đều không truyền cho nàng.

Bất quá dưới ánh mắt của Hoàng Nguyệt Ly, công pháp của Bạch gia thật sự là đơn giản và thấp kém.

Bước đầu tiên của tu luyện chính là dẫn khí nhập thể, đem huyền khí trong thiên địa hấp thu vào trong cơ thể, nối liền kinh mạch.

Nếu huyền khí có thể thành công chạy một vòng và đã thông 12 kinh mạch, thanh trừ tạp chất trong cơ thể, thì sẽ tiến vào tầng thứ nhất của huyền cảnh khí, trở thành một người võ giả cấp thấp nhất, bắt đầu bước trên con đường tu luyện.

Cả quá trình này vô cùng khó khăn.

Người có thiên phú nhất phẩm (cấp 1), từ mười tuổi đã bắt đầu tu luyện, thường thì mất khoảng thời gian ba năm, mới có thể hoàn toàn nối liền kinh mạch.

Bạch Nhưộc Nghiên là thiên phú nhị phẩm (cấp 2), 14 tuổi cũng đã là huyền cảnh khí tầng thứ 4, đã xem như hiếm có, bởi vậy mới có thể đem quận chúa phế vật Bạch Nhưộc Ly không để vào trong mắt.

Kiếp trước, Hoàng Nguyệt Ly là đệ tử thân truyền của một trong tứ đại thánh địa đời lãnh Nhất Ly Hòa cung, có thiên phú tu luyện cấp 9 kinh thể hải tặc, chỉ dùng thời gian một đêm liền nối liền kinh mạch, là thiên tài thứ hai từ trước tới nay của Thiên Lăng Đại Lục.

Nàng tỉnh cờ hồi tưởng lại một chút công pháp tu luyện của kiếp trước, lập tức bắt đầu vận công dẫn khí.

Nhưng mà, từ luyện từ buổi chiều đến buổi tối, cho đến khi màn đêm buông xuống, ngay cả một chút huyền khí nàng cũng không thể cảm ứng được.

Theo thời gian trôi qua, biểu tình của Hoàng Nguyệt Ly cũng dần dần trở nên ngưng trọng.

Thời điểm tỉnh lại sau khi trọng sinh, nàng đã cảm giác được thân thể này của mình rất yếu, rất yếu, cực kỳ yếu! Nhưng nàng vẫn là đánh giá quá thấp mức độ nghiêm trọng của vấn đề.

Người bình thường chỉ cần có thiên phú tu luyện, cho dù là thiên phú cấp 1, thậm chí không cần dùng đến công pháp, ít nhiều đều có thể cảm ứng được một tia thiên địa huyền khí, nhưng mà hiện tại nàng tu luyện chính là cấp cao nhất của công pháp cao nhất, lại hoàn toàn không có bất luận một cảm ứng

gi??

Bạch Nhựt Ly này thật đúng là một cực phẩm phế vật a!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Nam tử phượng hoàng phóng túng

Nhưng, có nghe nói Bạch Nhựt Ly có phụ thân là đệ nhất cao thủ Nam Việt Quốc, theo lý thuyết, như thế nào cũng không nên là một phế vật mới đúng.

Rốt cuộc đã xảy ra vấn đề ở đâu?

Trong đầu Hoàng Nguyệt Ly hiện lên vô số đan phượng cấp cao nhất có thể trị liệu thể chất phế vật này, nhưng đều cảm thấy không áp dụng được.

Ngay lúc nàng đang rối rắm, bỗng nhiên một đạo thanh âm quý dị như sấm sét vang lên.

Hoàng Nguyệt Ly choáng váng một trận, qua hồi lâu, nàng mới phát hiện mình đang ở trong một căn phòng cổ xưa, trước mắt là một ngọn lửa lớn đang cháy hừng hực.

Trung tâm của ngọn lửa, là một hình ảnh hư ảo rất lớn.

Hoàng Nguyệt Ly mở to hai mắt nhìn, phát hiện đây là —— một con thần thú phượng hoàng trong truyền thuyết chỉ có Thần giới mới có!

Những cánh chim màu vàng mở ra, cơ hồ như muốn phá vỡ phiến không gian này, nhẹ nhàng vẫy cánh, mang theo khí nóng rực, thiêu đốt giống như thủy triều mãnh liệt tràn đến, làm người thờ không nổi.

Phượng hoàng ngẩng đầu, phát ra một trận thanh âm hí vang rất réo, lạnh lốt mà lại uyển chuyển, tràn ngập uy áp mãnh liệt.

Ngay sau đó, hư ảnh của phượng hoàng dần dần thu nhỏ lại, kim quang chọi lóe, biến thành một nam nhân trẻ tuổi mặc trường bào màu vàng.

Hắn có một gương mặt tuấn mỹ gần như yêu nghiệt, màu da trắng nõn như ngọc, một đôi mắt đào hoa vô cùng tinh xảo, xứng với mũi thẳng cùng môi mỏng thanh lãnh, khuôn mặt cơ hồ tìm không ra tí vết.

Trường bào trên người hắn chỉ là tùy ý khoác lên, ngực rộng mở, lộ ra một tầng ngực lớn, tràn ngập khí chất lười biếng.

Nhưng Hoàng Nguyệt Ly vừa rồi đã nhìn qua hư ảnh phượng hoàng kiêu ngạo bá đạo kia, đương nhiên biết, nam tử này hơn phân nửa chính là hóa thân của phượng hoàng kia, thực lực mạnh mẽ, tuyệt đối không giống như thoạt nhìn trước mắt như vậy, là một vẻ đẹp vô hại.

Nam tử nhìn Hoàng Nguyệt Ly, trong mắt hiện lên một tia bất mãn.

"Nữ nhân, ngươi không có một chút ngưỡng mộ nào đối với bản tôn hay sao?"

"Ha?" Hoàng Nguyệt Ly thật sự hơi sững sốt.

Nam tử lại nói: "Bản tôn phong độ nhẹ nhàng như vậy, nam nhân tiêu sái lỗi lạc, chẳng lẽ không phải là trong cuộc đời ngươi ít nhìn thấy hay sao?"

Hoàng Nguyệt Ly không còn lời để nói, sau một lúc lâu mới nói: "Gặp qua tự kỷ, chưa từng thấy qua không biết xấu hổ như vậy....."

Phượng hoàng biến thành nam tử, tuy rằng đúng là tuấn mỹ phi phàm, nhưng muốn nói là cuộc đời nàng ít thấy, thì còn chưa tính đến.

Kiếp trước trong Đế Lăng thành, có mười đại mỹ nam, mỗi người phong tư trác tuyệt, mà Mộ Thừa Ảnh càng là đứng hàng đệ nhất.

Nam tử thay đổi sắc mặt, hai mắt thu hẹp lại.

"Nữ nhân, ngươi dám bắt kính đối với bản tôn? Ngươi có biết rằng, nếu bản tôn muốn giết ngươi, chỉ đơn giản giống như bóp chết một con....."

"..... kiến....."

Nam tử nguyên bản khí thế hơn người, nhưng lời mới nói được một nửa, đột nhiên dừng lại, ngay cả biểu tình cũng thay đổi, trở nên chậm chạp hơn.

Hoàng Nguyệt Ly kinh ngạc hỏi: "Uy, ngươi làm sao vậy?"

"Ta....."

Trong khi Hoàng Nguyệt Ly đang trợn mắt há hốc mồm nhìn chăm chú, nam tử phượng hoàng phóng túng ngạo kiều (ngạo trong ngạo mạn, kiều: yêu kiều) bằng tốc độ mắt thường có thể thấy được, từng chút thu nhỏ lại, biến lùn, ngay cả trên gương mặt đều có biến hóa.

Cuối cùng, biến thành một tiểu nam hài cao bằng ba cái đầu, trên mặt mơ hồ còn có thể nhìn ra hình dáng yêu nghiệt vừa rồi, nhưng hai mắt to ngập nước, khuôn mặt nhỏ phi nộn đỏ đỏ, lại nói rất rõ ràng: thân yếu, mềm, dễ đẩy ngã! Thanh thuần, đáng yêu, làn da tốt!

Tiểu hài tử cúi đầu nhìn tay nhỏ của mình, tức muốn học máu kêu lên: "Dựa vào, ta rõ ràng cả ngày hút huyền khí, sao chỉ đủ duy trì trong chốc lát như vậy, đã biến trở về rồi!"

Hoàng Nguyệt Ly nghe vậy, hơi hơi nhướn mày, khom lưng nhắc cổ áo tiểu hài tử, nói: "Được a, nguyên lai ngươi là một tiểu thí hài đang làm trò quý, ta đã nói, vì sao ta tu luyện cả ngày, một chút huyền khí cũng đều không cảm ứng được!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Bài học cho tiểu hài tử

Hắn ra sức mà đạp chân ngắn nhỏ, khuôn mặt nhỏ nhắn lại như một cái bánh bao, gãy giữa.

"Thả ta xuống dưới, thả ta xuống dưới! Xấu nữ nhân, đồ nhà quê, ta cảnh cáo ngươi, nếu như ngươi không lập tức buông ta ra, cung cung kính kính mà quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, ta liền phải xử đẹp ngươi!"

Hoàng Nguyệt Ly cười nói: "Nha, tuổi còn nhỏ, tính tình lại không nhỏ, thu thập thiếu hài tử anh hùng a, để ý ta đánh mông ngươi!"

Tiểu hài tử phùng bánh bao trên mặt lộ ra thần sắc không dám tin tưởng, càng thêm dùng sức gãy giữa, kêu lên: "Xấu nữ nhân, ngươi chờ đó cho ta! Ngươi vừa rồi cũng thấy được, nguyên thân của tiểu gia ta là phượng hoàng cường đại xinh đẹp như vậy, ta hiện tại chỉ là do không đủ huyền lực mới bị thu nhỏ lại, chờ tiểu gia ta khôi phục thực lực, một cái ngón tay là có thể bóp chết ngươi!"

"Lợi hại như vậy sao?"

Hoàng Nguyệt Ly khước miệng gọi lên, ngón tay buông lỏng, tiểu hài tử thân thể tròn vo lập tức trụ xuống, mắt thấy sắp bị ngã thì cái mông sẽ nở hoa.

Tiểu hài tử cuống quýt ôm lấy cánh tay của nàng không dám buông ra, thân thể nho nhỏ run rẩy không ngừng, ngoài miệng vẫn còn kiêu ngạo kêu lên: "Ngươi là muốn hại chết tiểu gia nha! Ngươi chờ đó cho ta!"

Hoàng Nguyệt Ly nói: "Vừa rồi không phải muốn ta buông ngươi ra hay sao? Hiện tại sao lại không chịu buông tay a?"

Tiểu hài tử trợn mắt giận dữ nhìn nàng

Hoàng Nguyệt Ly nói: "Được rồi, đừng diễn nữa, ta sớm đã nhìn ra, hư ảnh phượng hoàng vừa rồi, căn bản không phải là ngươi đi?"

"Kia đương nhiên chính là ta!"

"Phượng hoàng vốn là thượng cổ thần thú mà chỉ Thần giới mới có, vô cùng cường đại, nếu ngươi thật sự là phượng hoàng thành niên, cho dù có bị thương, thực lực giảm đi, cũng chỉ cần một ánh mắt là có thể làm ta quỳ xuống đất học máu, còn phải uy hiếp ta như vậy? Ta xem đó chỉ là một đoạn ý niệm mà cường giả thượng cổ lưu lại, bị ngươi lấy ra dùng để biểu diễn đi?"

Tiểu hài tử: "....."

Hai người trừng mắt nhau một hồi lâu, tiểu hài tử rốt cuộc đánh bại trận.

"Tốt..... rất tốt..... xấu nữ nhân, nguyên lai đầu óc ngươi còn có trí não..... tuy rằng..... tuy rằng cái kia không phải là hư ảnh của ta, nhưng kia cũng là ca ca ta!"

Hoàng Nguyệt Ly kinh ngạc nói: "Đó là ca ngươi? Không có khả năng đi? Nhân gia vừa thấy chính là một cao thủ, ngươi sao..... Tiểu hài tử hãy thành thật đi, bằng không đừng trách tỷ tỷ cho ngươi một bài học thích đáng"

"Ta không gạt ngươi!" Tiểu hài tử nổi giận, phồng miệng lên nói: "Ta tuy rằng tuổi còn nhỏ, nhưng cũng cam đoan là một con không giả, huyết thống phượng hoàng thuần khiết! Chờ ta trưởng thành, nhất định cũng sẽ lợi hại giống như ca ca ta!"

Hoàng Nguyệt Ly vẫn không quá tin tưởng, nói: "Thần thức người nhỏ yếu như vậy, như thế nào cũng không giống như là thượng cổ thần thú a?"

Tiểu hài tử không tình nguyện nói: "Ta thật sự là phượng hoàng, chẳng qua, ta còn đang là trong thời kỳ ấu niên. Ta mới vừa sinh ra không lâu, thì đã xảy ra chiến tranh, ca ca mang theo ta chạy rất xa rất xa, sau lại gặp nguy hiểm, ca ca liền đem linh thể của ta phong ấn vào Thiên Hoàng Quyết....."

"Từ từ, người nói là, chúng ta hiện tại là đang ở Thiên Hoàng Quyết?"

Hoàng Nguyệt Ly kêu lên thất thanh.

Nàng ở kiếp trước, sau khi đạt được Thiên Hoàng Quyết trong một tàn tích cổ xưa, nghĩ mọi cách, dùng hết các loại thiên tài địa bảo, trước sau đều không cách nào làm cho thần khí nhận chủ. Hiện tại lại vô duyên vô cớ mà bị kích hoạt rồi?

Tiểu hài tử đắc ý vỗ vỗ ngực, nói: "Hừ hừ, không sai! Thiên Hoàng Quyết cũng không phải là thần khí bình thường, chỉ dựa vào lấy máu là không thể nhận chủ, nhất định chủ nhân phải tách nguyên thần ra sau đó cùng thần khí dung hợp lại mới được. Xem ra vận khí của người rất tốt, khi người tự phát nổ, một phần nguyên thần còn lại của người đã trở chủ nhân của Thiên Hoàng Quyết!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Công pháp nghịch thiên

Hoàng Nguyệt Ly lúc này mới hiểu được, nói: "Thì ra là thế, nói như vậy, nguyên thần của ta sau khi tự nổ, có thể trọng sinh, cũng là vì có Thiên Hoàng Quyết?"

"Điều này..... Nguyên thần sau khi tự nổ thường là không cách nào cứu được, Thiên Hoàng Quyết cũng không có năng lực này. Thời điểm lúc người tự phát nổ, ý thức của còn ta trong trạng thái ngủ say, chờ đến khi ta tỉnh lại, đã phát hiện người đã thành công nhận chủ, đúng lúc Bạch Nhưộc Ly vừa chết có thánh thể hóa linh nghịch thiên, ta liền nhanh chóng dùng một chút huyền lực còn lại, để người bám vào thân thể nàng ấy."

Hoàng Nguyệt Ly nghe vậy, tâm trí càng giống như đang ở trong một đám sương mù.

Ngay cả Thiên Hoàng Quyết là một thần khí thượng cổ như vậy, cũng không thể cứu vớt nguyên thần phát nổ của nàng, vậy nàng rốt cuộc là như thế nào mà sống lại?

Rất nhanh, nàng lại phát hiện một nơi quái dị khác.

"Tiểu thí hài, người có làm lẫn gì hay không? Người có nói rằng Nhưộc Ly có thể chất nghịch thiên gì đó? Nhưng nàng rõ ràng là một cực phẩm phế vật a!"

Tiểu hài tử lập tức bày ra một bộ biểu tình ghét bỏ, nói: "Người biết cái gì? Thể chất thiên phú của Bạch Nhưộc Ly, cho dù là ở Thần giới cũng rất ưu việt, rất nghịch thiên!"

"Phải không?" Hoàng Nguyệt Ly đầy mặt không tin.

Tiểu hài tử cá giận nói: "Đương nhiên! Các người ở hạ giới, thiên phú cấp 9 đã là thiên tài siêu cấp, nhưng nếu ở Thần giới, thiên phú còn có cấp cao hơn, đó chính là thiên phú thể chất! Thánh thể hóa linh chính là cấp cao nhất trong thiên phú thuộc tính hòa!"

Hoàng Nguyệt Ly nghe hắn nói đạo lý rất rõ ràng, nhưng vẫn có chút không tin.

"Những gì người nói rất có ý nghĩa, chính là, lực cảm ứng với huyền khí của thân thể này rất kém cỏi cũng là sự thật....."

"Đó là bởi vì phương pháp tu luyện của người không đúng!"

"Không đúng chỗ nào?"

Tiểu hài tử xoay chuyển hai mắt nhỏ to đen nhánh, nói: "Hắc hắc, cái này sao, người muốn biết sao? Trên phiên đại lục này chỉ có tiểu gia ta một người biết nga! Hiện tại phải xem thái độ của người, người vừa rồi đối với tiểu gia ta thô bạo như vậy, tiểu gia ta hiện tại tạm thời xem như mất trí nhớ!"

Nghe xong lời này, Hoàng Nguyệt Ly buông lỏng tay ra, nhẹ nhàng đem thả hắn xuống trên mặt đất.

Tiểu hài tử đắc ý nói: "Hừ hừ, hiện tại đã biết chính mình sai rồi đi? Hối hận cũng không kịp đi? A? Tiểu gia nói cho người..... Uy, người đang làm cái gì?"

Hoàng Nguyệt Ly đem thân hắn lật qua ấn xuống ở trên mặt đất, bắt đầu mạnh mẽ vỗ vào mông hắn.

"Bạch bạch bạch!"

Thanh âm thanh thúy vang vọng trong không trung.

Tiểu hài tử hét lên: "Xấu nữ nhân, nữ ma đầu! Ngươi buông ta ra! Ngươi dám đánh ta, ta vĩnh viễn không nói cho ngươi biện pháp tu luyện? Cả đời ngươi sẽ chỉ là một phế vật!"

Hoàng Nguyệt Ly cười lạnh nói: "Tiểu thí hài, ngươi cho là ta không biết hay sao? Ta đã là chủ nhân của Thiên Hoàng Quyết, mà ngươi chỉ là khí linh của Thiên Hoàng Quyết, một cái ý niệm của ta là đã có thể chế trụ ngươi, không ngờ ngươi còn có cò kè mặc cả đường sống!"

"Ngươi!"

"Thế nào, chuẩn bị thành thật xưng tội hay sao?"

Tiểu hài tử hai mắt ướt lệ, ôm chặt hai hông của mình, thống khổ suy xét một lát, dưới uy quyền của nữ ma đầu này, chỉ có thể lựa chọn khuất phục.

Từ trong một góc, hần kéo ra một quyển sách cổ xưa, phóng tới trước mặt Hoàng Nguyệt Ly.

Hoàng Nguyệt Ly vừa cầm lấy, phát hiện trên bìa mặt viết bốn chữ rất to —— Thiên Hoàng Cửu Biến. (天凰九变)

"Đây là công pháp cấp cao nhất thuộc hỏa hệ của Thần giới, là phương pháp bí mật không thể truyền ra ngoài của thần hoàng tộc, nếu không phải ngươi may mắn, nhặt được Thiên Hoàng Quyết, căn bản không có khả năng có được, vận khí của ngươi cũng thật là quá tốt!"

Tiểu hài tử chưa xót nói.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Nữ ma đầu thật đáng sợ

Hoàng Nguyệt Ly ha hả cười: "Ta rất xin lỗi, vận khí của tỷ tỷ ta từ trước đến nay đều rất tốt."

Nàng cầm lấy sách lật lật, ở trên trang sách thứ nhất, nàng phát hiện có phần giải thích chi tiết về ngọn lửa của linh hỏa thánh thể.

Nghe nói, người có được thể chất thiên phú cần dùng thảo dược tương ứng với thuộc tính để kích thích huyết mạch trong cơ thể, cũng cần phối hợp với công pháp thần cấp là《Thiên Hoàng Cửu Biến》để tu luyện, nếu không sẽ không chỉ có thất bại, ngược lại còn giống như phế vật, không cách nào cảm ứng được huyền khí thiên địa.

Khó trách Bạch Nhưộc Ly vẫn luôn bị người xem là phế vật.

Hoàng Nguyệt Ly vỗ vỗ đầu tiểu hài tử, cười nói: "Không nghĩ tới, vật nhỏ này của ngươi vẫn có chút tác dụng, về sau tỷ tỷ sẽ đối với ngươi tốt hơn một chút. Nếu không có việc gì, ta đây sẽ đi ra ngoài tu luyện."

"Ài, từ từ, từ từ đã!"

Thấy Hoàng Nguyệt Ly muốn đi, tiểu hài tử vội vàng từ trên mặt đất nhảy dựng lên, ôm chặt lấy đùi nàng.

"Ngươi đang làm gì?"

Tiểu hài tử nâng khuôn mặt nhỏ lên, nói: "Ngươi không thể đi một mình, mang ta cùng đi ra ngoài đi! Ta ở trong khối ngọc nát này gây người mấy trăm năm! Sắp buồn chết tiểu gia! Ta muốn đi ra ngoài hít thở không khí!"

"Điều này....." Hoàng Nguyệt Ly ra vẻ do dự, "Trong nhà có thêm một tiểu hài tử lai lịch không rõ, ta làm sao mà giải thích với mọi người?"

Tiểu hài tử nói: "Việc này ngươi không cần lo lắng, ta có thể biến trở về bản thể."

Khuôn mặt bánh bao của tiểu hài tử đột nhiên biến mất trước mắt, kim quang chọi lóe, xuất hiện tại chỗ, là một con phượng hoàng nhỏ bằng bàn tay, lông cũng chưa phát triển đầy đủ, đỏ bừng một đám, giống như một quả cầu nhỏ.

Đôi mắt Hoàng Nguyệt Ly lập tức sáng ngời.

Tiểu phượng hoàng kêu *chi chi* hai tiếng, vỗ vỗ cánh, cảm thấy chính mình thật đáng yêu.

Nữ nhân đối với con vật đáng yêu đều rất thích, nữ ma đầu này tuy rằng độc ác tàn nhẫn, nhưng nhìn ánh mắt nàng liền biết, bản chất của nàng vẫn rất có hảo cảm đi?

Hai tay Hoàng Nguyệt Ly đem tiểu phượng hoàng giờ lên, nhìn từ trên xuống dưới, thiếu chút nữa nước miếng đã chảy xuống.

"Thịt này vừa mềm vừa đủ tươi mới, làm món gà hầm nấm, hương vị chắc hẳn không tồi."

Tiểu phượng hoàng nháy mắt hoá đá.

"..... Ân, làm thành một con gà rán vàng giòn, tựa hồ cũng không tồi?"

Ca ca nha, cứu mạng! Nữ ma đầu này thật sự là quá đáng sợ!

Hắn mơ tưởng về nhà nha!!

.....

Hoàng Nguyệt Ly đã biết là pháp quyết, trở lại phòng ngủ, phát hiện trời đã sáng.

Chân tay nàng có chút cứng đờ, lại phát hiện tay mình vô tình đụng phải vật gì đó lạnh lẽo.

Thiên Hoàng Quyết một lần nữa biến thành một khối ngọc bội bình thường, lẳng lặng nằm cạnh chân nàng chân, thoạt nhìn pháp quyết《Thiên Hoàng Cửu Biến》cũng trở thành một quyển sách cũ nát.

Tiểu phượng hoàng xù lông đứng trên ngọc bội, liếc xéo nàng một cái, chớp cánh, bay đến trên cửa sổ chơi đùa.

Nàng cất Thiên Hoàng Quyết vào trong lồng ngực, giấu kín bên người, sau đó mở ra《Thiên Hoàng Cửu Biến》, cẩn thận nghiên cứu.

Vừa rồi ở trong Thiên Hoàng Quyết, không kịp nhìn kỹ, hiện tại xem ra, muốn tu luyện cửa công pháp này, thật đúng là không phải một việc đơn giản.

Thiên Hoàng Cửu Biến có 9 biến hoá quan trọng, mỗi biến đổi đều tương ứng với 9 cảnh giới trong tu luyện huyền khí.

Hỏa linh thánh thể đúng là thể chất tốt nhất để tu luyện bản thân cấp công pháp này, chỉ là, bởi vì thể chất đặc thù cùng với công pháp cấp cao, mỗi lần đột phá thăng tiến một cấp, yêu cầu về tài nguyên tu luyện cũng rất cao.

Muốn làm cho hỏa linh thánh thể có thể cảm ứng được huyền khí thiên địa, cần mấy chục loại thảo dược, hơn nữa cũng cần số lượng rất lớn.

Ngoài ra, còn cần một loại dược liệu cực phẩm quý hiếm là Hỏa Vân Châu (火云珠) dùng làm thuốc dẫn.

Trước mắt vấn đề quan trọng nhất, chính là phải nhanh chóng thu thập những loại thảo dược này.

Nàng đem sao chép các thành phần của phương thuốc dùng để luyện công pháp, mang theo danh sách đi ra cửa.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Đưa bạc tới cửa

Cửa hàng lớn nhất Nam Việt Quốc là Thiên Trân Các.

Khách nhân lui tới rất nhiều.

Hoàng Nguyệt Ly tuy rằng là tiểu thư Hầu phủ, nhưng bởi vì ăn mặc rất bình thường, cho nên cũng không có người chú ý đến nàng.

Nàng dạo qua trong tiệm một vòng, phát hiện Thiên Trân Các không hổ là cửa hàng lớn nhất Nam Việt Quốc, đa số dược liệu trên danh sách của nàng, nơi này đều có, chẳng qua..... với giá này sao, thật sự giống như là một thủ đoạn độc ác.

Tỷ như thảo dược cấp 1 là tử tô thảo (紫苏草), cần phải trả 10 lượng bạc một cây, hỏa quỳ hoa (火葵花) 8 lượng bạc một đóa.....

Đây vẫn là phẩm chất kém cỏi nhất, phẩm chất tốt hơn một chút, giá phải cao hơn vài lần.

Mà trên danh sách do tiểu phượng hoàng cung cấp, chỉ riêng hai loại khác biệt này, đã yêu cầu mỗi loại một trăm phần, nói gì đến những dược liệu cao

cấp khác. Tính ra toàn bộ, ít nhất cũng cần ba vạn lượng bạc.

Hoàng Nguyệt Ly sờ sờ túi tiền khô héo, cảm thấy giá lạnh và khắc nghiệt.

Trước khi ra cửa, nàng đã hỏi qua nha hoàn Thái Vi, mới biết được rằng ngự tứ Trường Nhạc quận chúa nàng, đã nghèo rớt mồng tơi.

Từ sau khi Bạch Lưu Phong mất tích, sản nghiệp trong nhà đều bị nhị thúc Bạch Lưu Cảnh dùng đủ loại lý do "tiếp quản".

Bạch Nhượng Ly hiện tại một chút tiền dư cũng đều không có, ngày thường toàn mang một ít đồ cổ đi cầm để đổi lấy tiền, mới duy trì được kế sinh nhai.

Mà túi tiền của nàng chỉ có 50 lượng bạc, là ngày hôm qua lấy từ trên người Bạch Nhượng Nghiên, chỉ đủ mua năm cây tử tô thảo.

Bất quá, nàng cũng không trông cậy có thể dựa vào 50 lượng bạc này có thể mua được bao nhiêu dược liệu, nàng đã sớm nghĩ kỹ rồi, bản thân mình ở kiếp trước thân là luyện khí sư đệ nhất đại lục, tuy rằng thực lực hiện tại không bằng, ngay cả Huyền Lực cũng không thể hấp thu, nhưng để tạo ra mấy cái tiểu ngoạn ý cấp thấp vẫn là rất nhẹ nhàng, có thể dùng nó để đổi lấy tiền.

Nhưng sau khi đi dạo một vòng, nàng phát hiện ra bị kịch.

Mình không chỉ có nghèo bình thường, mà còn rất đáng thương!

Nguyên lai tài liệu luyện khí cấp thấp cũng giống như là vật quý, nàng căn bản là mua không nổi!

Một cái lò luyện khí cấp thấp ở trong mắt nàng giống như sắt vụn đồng nát, đã phải mất 800 lượng bạc, đừng nói đến những tài liệu khác càng là kỳ quái hơn, quả thực chính là cướp giữa ban ngày!

Trên thực tế, nàng không ý thức được, chức nghiệp của luyện khí sư, vốn dĩ chính là dựa vào cả tiền lẫn tài.

Kiếp trước nàng vừa sinh ra đã ở đại tông môn, lại là đệ tử tâm hạch có thiên phú trác tuyệt, các loại tài nguyên đều nhẹ nhàng tới tay, đương nhiên chương mất mấy thứ này. Nhưng tới một tiểu quốc nơi biên thủy như Nam Việt Quốc, cho dù là tài liệu cấp thấp, cũng là hàng xa xỉ chỉ có vương công quý tộc mới có thể tiêu phí.

Hoàng Nguyệt Ly đang cân nhắc kiếm tiền như thế nào, bỗng nghe thấy một giọng nói quen thuộc vang lên bên cạnh.

"Vũ khí Huyền Bình này bao nhiêu tiền?"

Nàng vừa quay đầu lại, phát hiện Bạch Nhượng Nghiên đang đứng ở phía sau nàng.

Hoàng Nguyệt Ly lập tức nở nụ cười, xem ra vận khí của nàng thật đúng là không tồi, vừa mới nói thiếu tiền, bạc liền đưa tới cửa.

Bạch Nhượng Nghiên lúc này cũng đã nhìn thấy nàng, nháy mắt khuôn mặt trở nên dữ tợn.

"Bạch Nhượng Ly! Tiểu tiện nhân nhà ngươi sao lại ở chỗ này?"

Hoàng Nguyệt Ly cười cười, nói: "Ngươi có phải bị nước vào trong óc hay không? Vậy mà cũng cần phải hỏi sao? Đến cửa hàng, tự nhiên là muốn mua đồ vật."

Bạch Nhượng Nghiên cười lạnh nói: "Chỉ bằng ngươi? Ngươi có thể mua nổi đồ trong Thiên Trân Các sao? Ngươi quỷ nghèo này, ngay cả một cây thảo dược cũng đều mua không nổi đi?"

Hoàng Nguyệt Ly cười nói: "Ta mua nổi hay không mua nổi, cũng không liên quan đến chuyện của ngươi đi? Bất quá, thật ra ta lại cảm thấy rất kỳ quái, một số người..... ngày hôm qua bị gièm pha như vậy, hôm nay vẫn dám ra cửa, quả nhiên là da mặt còn dày hơn tường thành a!"

Nhắc tới ngày hôm qua, Bạch Nhượng Nghiên hận không thể lập tức nhào lên bóp chết nàng: "Ngươi lại còn dám xuất hiện ở trước mặt ta! Ngày hôm qua..... sự tình ngày hôm qua, chính là do ngươi đã giở trò quỷ có phải hay không? Dám chơi ta như vậy, ta sẽ đánh chết ngươi tiện nhân này!"

Đang nói, nàng ta rút ra trường tiên (cây roi) mang theo bên người, vung về phía Hoàng Nguyệt Ly.

Hoàng Nguyệt Ly sớm đã có phòng bị, bước một cái, liền né tránh.

Bạch Nhượng Nghiên tức muốn học máu vung roi vài lần, ngay cả góc áo của Hoàng Nguyệt Ly đều đụng không tới.

Nàng ta càng tức giận, nghĩ đến sự xấu hổ ngày hôm qua ở trên phố bị người chỉ chỉ trỏ trỏ, suýt nữa thở không được, hận không thể đánh chết Hoàng Nguyệt Ly, để giải hận trong lòng!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Tức giận nói không nên lời

Bạch Nhượng Nghiên chỉ lo đánh người trút giận, không hề chú ý tới, roi của nàng không hề hạ xuống trên người Hoàng Nguyệt Ly, ngược lại đem khách nhân trong Thiên Trần Các đều bị dọa không ít.

Hộ vệ Thiên Trần Các rất nhanh liền tới ngăn trở các nàng.

"Hai vị tiểu thư, Thiên Trần Các chúng ta không cho phép người nháo sự đánh nhau. Nếu các người không phải tới mua đồ, xin mời rời khỏi nơi này đi!"

Sau lưng lão bản Thiên Trần Các, nghe truyền là quý nhân trong hoàng cung, cho nên quy củ rất lớn, ai cũng không dám phá hỏng.

Nghe hộ vệ nói xong, Bạch Nhượng Nghiên dù không cam tâm tình nguyện, cũng chỉ có thể thu hồi roi.

"Trước thả cho tiểu tiện nhân người một con ngựa! Người chờ đó cho ta!"

Đang nói, nàng xoay người hướng về phía chướng quây mà nàng đã nói chuyện trước đó, một lòng tay chỉ về phía Hoàng Nguyệt Ly, nói: "Tôn chướng quây, Thiên Trần Các các người không phải là vì xa hoa nên mới nổi tiếng, khách nhân ra vào, đều là người có thân phận hay sao? Nữ nhân này là một con quý nghèo, cần bản mua không nổi đồ trong tiệm, chính là đến đây gây chuyện, mau đuổi nàng ra đi!"

Tôn chướng quây nhận ra, vị này đúng là tứ tiểu thư Võ Uy Hầu phủ.

Mặc dù Võ Uy Hầu phủ không thể so với năm đó khi Bạch Lưu Phong còn sống trên đời, nhưng tốt xấu gì cũng được xem là một trong những thế gia có ảnh hưởng ở Nam Việt Quốc, tiểu thư Bạch gia, tự nhiên là không thể đắc tội.

Hắn quay đầu lại nhìn về phía Hoàng Nguyệt Ly: "Vị tiểu thư này....."

Lời nói của hắn còn chưa ra, Hoàng Nguyệt Ly đã mang một bộ dáng điềm đạm đáng yêu, thấp giọng nói: "Tứ muội, sao người có thể nói lời như vậy....."

Tôn chướng quây lộ ra thần sắc kinh ngạc.

Tứ muội?

Chẳng lẽ vị này chính là trong truyền thuyết, nữ nhi duy nhất của Bạch Lưu Phong, phế vật mệnh danh tam tiểu thư Hoàng Nhượng Ly?

"Thì ra đây chính là tam tiểu thư Bạch gia à?"

"Đã sớm nghe nói, các vị tiểu thư Bạch gia không hoà hợp, hiện tại Võ Uy Hầu cũng đối với chất nữ này thật không tốt, chẳng lẽ là sự thật?"

"Chẳng lẽ còn có thể là giả? Xem vừa rồi vị tứ tiểu thư, trực tiếp cầm roi đánh vào chính đường tý của mình, thật là không có giáo dưỡng à? *Tắc tắc*, đúng là người đi trả lạnh, Võ Uy Hầu phủ năm đó là dựa vào Bạch Lưu Phong mới được lập nên, hiện tại người mất tích, ngay cả nữ nhi cũng bị người khi dễ....."

"Bạch tứ tiểu thư không phải là thứ xuất sao? Thế nhưng uy phong cũng thật là lớn! Quả thực là ý thế hiếp người à!"

"Không phải nói Nhị tiểu thư còn muốn gả cho Thái tử sao? Với một người như vậy, làm sao có thể trở thành thái tử phi?"

Bạch Nhượng Nghiên nghe xung quanh nghị luận sôi nổi, sắc mặt càng ngày càng hồng.

"Rõ ràng là tiểu tiện nhân này hôm qua làm ra sự tình như vậy, hại nàng mất hết mặt mũi của bên nhà ngoại, ngay cả khi giết chết nàng ta cũng không giải hết bất bình của nàng, như thế nào lại trở thành nàng ý thế hiếp người?"

Nhưng cố tình nàng lại không cách gì giải thích, loại chuyện này.....

Hoàng Nguyệt Ly thật cẩn thận nhìn nàng một cái, mở miệng cười một cách yếu ớt.

"Tứ muội muội, ta biết người là bởi vì sự tình ngày hôm qua mà tức giận, nhưng ta thật sự không biết rốt cuộc tại sao lại như vậy, ta có thể giải thích cùng người. Trên thực tế, nó giống như là....."

"Người im miệng lại cho ta!"

Bạch Nhượng Nghiên vừa nghe nàng nhắc tới ngày hôm qua, vội vàng ngắt lời nàng.

Hoàng Nguyệt Ly về mặt ủy khuất, cắn cắn môi, nói: "Điều này..... Tứ muội, người thiếu tiền của ta..... khi nào thì có kế hoạch trả nợ?"

Bạch Nhựt Nghiên ngẩn ra: "Tiền gì?"

"Người đã quên? Hôm qua đã viết giấy nợ."

Hoàng Nguyệt Ly móc ra một tờ giấy, quơ quơ.

Bạch Nhựt Nghiên lập tức nhận ra, đây đúng là thời điểm ngày hôm qua nàng thần trí không rõ, Hoàng Nguyệt Ly lừa nàng ký vào giấy nợ kia!

Trải qua sự tình ngày hôm qua, nàng không giết Hoàng Nguyệt Ly, đã là may mắn của nàng ta, nàng ta thế nhưng còn dám lấy giấy ra muốn đòi tiền!

Bạch Nhựt Nghiên rất tức giận, bước một bước thật xa xông lên, muốn đoạt lại bằng được giấy nợ.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Thiếu nợ thì phải trả tiền, thiên kinh địa nghĩa*

Thiên kinh địa nghĩa (天经地义): đạo thường như trời và đất, không thể xê dịch được. (Quy luật của trời và đất)

Hoàng Nguyệt Ly nhẹ nhàng nhoáng lên, liền tránh ra.

"Tứ muội, người đang làm gì vậy? Thiếu nợ thì phải trả tiền, thiên kinh địa nghĩa*, chẳng lẽ người đường đường là tiểu thư Võ Uy Hầu phủ, còn muốn quỵt nợ hay sao?"

Bạch Nhựt Nghiên không bắt được người, đã tức giận muốn chết, nghe nàng còn ở bên cạnh nói lời châm biếm, càng giận sôi máu!

"Người là tiểu tiện nhân âm hiểm giao hoạt, giấy nợ này căn bản là không phải do ta tự nguyện ký! Mau đem nó giao ra đây, bằng không ta xé xác người!"

Bạch Nhựt Nghiên liên tục ra tay, nhưng Hoàng Nguyệt Ly lại trơn như cá chạch, nàng ta căn bản không động được một cây lông tơ.

Cổ tình Hoàng Nguyệt Ly vừa trốn, lại vừa ủy khuất mà nói: "Tứ muội, trên mặt chính là giấy trắng mực đen, viết tên của người a? Cái gì mà nói không phải là tự nguyện ký tên? Chẳng lẽ tỷ ty như ta là một phế vật không thể tu luyện, vẫn có thể buộc người ký tên hay sao? Ta nào có năng lực này a?"

"Đúng vậy, Bạch gia tứ tiểu thư thật đúng là quá phận, ngay cả chuyện thiếu tiền cũng không chịu trả!"

"Đúng vậy, Bạch tứ tiểu thư chính là khí Huyền Cảnh tầng thứ 4, tu vi không thấp, tam tiểu thư sao có thể cưỡng bức được nàng? Đây không phải là trọn mắt nói dối hay sao?"

"Rốt cuộc là thứ xuất, tai tiếng gì cũng có thể làm được, thật là làm mất hết mặt mũi Võ Uy Hầu phủ!"

Bạch Nhựt Nghiên thiếu chút nữa đã phun ra một búng máu tươi!

Ngày hôm qua, tuy rằng không biết Hoàng Nguyệt Ly đã dùng thủ đoạn gì, nhưng thời điểm ký tên, xác thật là thần trí nàng không rõ ràng, tất cả đều là sự thật, vì sao không ai tin đây?

Không chỉ có như thế, trên mặt mọi người đều viết rất rõ ràng đó là sự khinh bỉ cùng chán ghét đối với nàng, còn đối với Hoàng Nguyệt Ly thì tràn ngập sự đồng tình. Ngay cả hộ vệ Thiên Trần Các, cũng chủ động đứng ở trước người Hoàng Nguyệt Ly, đem nàng bảo vệ ở phía sau!

Hoàng Nguyệt Ly từ sau lưng hộ vệ thò đầu ra, nhút nhát sợ sệt nói: "Tứ muội muội, ta biết người có hiểu lầm với ta, sự tình ngày hôm qua, ta thật sự có thể giải thích!"

"Người thì có cái gì để giải thích??"

"Hiện tại có nhiều người như vậy, ta có thể đem sự tình lúc đó nói ra từ đầu chí cuối, thì phi đúng hay sai, hãy để mọi người ở đây bình phán! Làm trò trước mặt nhiều người như, nếu ta nói nói dối một câu, khẳng định sẽ bị nghìn người chỉ ra sơ hở."

Bạch Nhựt Nghiên trong lòng lộp bộp một chút.

Sự tình ngày hôm qua..... là sự khuất nhục lớn nhất đời này của nàng!

Nàng hận không thể làm cho người vĩnh viễn không ai biết đến, Hoàng Nguyệt Ly còn tính toán nói ra từ đầu chí cuối?

Nói gì? Nói nàng trần truồng chạy trên đường cái như thế nào hay sao?

Ngày đó người đi qua đường trên đường cái, đa số đều là bá tánh nghèo khổ không có kiến thức, ngay cả khi bọn họ nhìn thấy nàng làm trò hề, kỳ thật cũng căn bản cũng không nhận ra nàng là ai, cho dù có nhận ra, cũng không dám khẳng định.

Nhưng khách nhân trong Thiên Trân Các thì lại khác, không phải quý tộc thì cũng là phú thương.

Nếu Hoàng Nguyệt Ly đem sự tình nàng trần truồng nói ra ở chỗ này, đây thật đúng là muốn trở thành trò cười truyền khắp toàn bộ đại lục!

Nhưng mà, quần chúng đang vây xem nơi này, lại rất tán thưởng lời đề nghị của Hoàng Nguyệt Ly.

"Không tồi, đúng là nên như vậy, ai thị ai phi, nói ra chẳng phải sẽ biết ngay sao?"

"Bạch tam tiểu thư không hổ là nữ nhi Bạch Lưu Phong, làm người chính là quang minh lỗi lạc, rốt cuộc tình huống là như thế nào, nhanh chóng nói ra nghe một chút."

"Đúng, chúng ta cũng không thể oan uổng tứ tiểu thư! Vẫn nên đem tình huống lúc đó nói ra đi! Như vậy mới công bằng công chính công khai!"

Bạch Nhược Nghiên tái mặt.

Lại thấy Hoàng Nguyệt Ly gật gật đầu, nói: "Tốt, sự tình ngày hôm qua là như thế này....."

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Sao người không đi đoạt lấy?

"..... thời điểm Tứ muội tới nhà ta, ta đang ở trong phòng ngủ, nha đầu Thái Vi của ta không hiểu quy củ, không hầu hạ tốt Tứ muội, Tứ muội cũng rất tốt bụng, lập tức thay ta giáo huấn nha hoàn bên người, nhưng lại không cẩn thận đánh hỏng vài món đồ cổ do cha ta truyền lại cho ta, cho nên mới viết giấy nợ....."

Nghe đến đó, không ít người lại bắt đầu bàn tán.

"Bạch tứ tiểu thư này cũng thật là kiêu ngạo a? Thừa dịp tỷ tỷ đang nghỉ ngơi, liền tiến tới sân nhân gia trộm đồ, còn đánh nha hoàn nhân gia....."

"*Tắc tắc*, kiêu ngạo ương ngạnh, không hề có giáo dưỡng! Người nào cưới nữ nhân như vậy về nhà, thật sự là xuống dốc tám đời!"

"Bạch tam tiểu thư thật quá đáng thương....."

Bạch Nhược Nghiên không thể nhịn được nữa, roi trong tay không nhịn được lại vung lên, giận dữ hét: "Ngậm máu phun người, người im miệng cho ta!"

Hoàng Nguyệt Ly bước sai chân một cái, nhẹ nhàng tránh ra, che ngực lại nói: "Tứ muội, nhân gia thật sự không nói bừa, lúc ấy ở cửa biệt viện trên đường cái, rất nhiều người đều nhìn đến người không mặc....."

"Câm miệng câm miệng câm miệng!"

Bạch Nhược Nghiên nổi trận lôi đình, rốt cuộc không ngăn được lửa giận trong lòng, cũng bất chấp trường hợp hiện tại, muốn lập tức phải đi qua đánh người.

"Bạch Nhược Ly ngươi câm miệng lại, ngươi dám nói thêm một câu nữa, thật là tìm chết!"

Khi mọi người nhìn đến điều này, còn không hiểu rõ?

Bạch Nhược Nghiên không cho Hoàng Nguyệt Ly nói ra, rõ ràng chính là tâm đang chột dạ.

"Đây là gia giáo của Võ Uy Hầu phủ nha? Thiếu nợ còn chưa tính, lại còn nhục mạ đường tỷ như vậy....."

"Thật là khiến người nhìn không được!"

Trong lúc nhất thời, Bạch Nhược Nghiên cùng Võ Uy Hầu phủ đều bị khinh bỉ không ra gì.

Bạch Nhược Nghiên mặt đỏ như muốn thiêu cháy, nhưng lại không có biện pháp làm gì Hoàng Nguyệt Ly.

Hoàng Nguyệt Ly lúc này mới nói: "Được, Tứ muội, ngươi không cho ta nói, thì ta sẽ không tiếp tục nói, đều là người một nhà, hà tất phải động roi?"

"Hừ, ai cùng ngươi là người một nhà? Biết sợ thì tốt, còn dám nói lời xằng bậy, xem ta như thế nào đối phó ngươi!"

Bạch Nhược Nghiên thấy Hoàng Nguyệt Ly cắn môi không nói, còn tưởng rằng nàng thật sự sợ mình trả thù, tức khắc lại cười lạnh lên.

Bất quá, nàng cũng không có mặt mũi ở lại chỗ này lâu hơn, sau khi nói xong một câu tàn nhẫn, muốn xoay người rời đi.

"Tứ muội, chờ một chút....."

Hoàng Nguyệt Ly vội vàng gọi nàng ta lại: "Tờ giấy nợ....."

Trang giấy sáng trắng lại được đưa tới trước mặt Bạch Nhược Nghiên.

Lúc này đây, dưới ánh mắt của mọi người, Bạch Nhược Nghiên thật sự không dám lại chống chế, bằng không, vạn nhất Hoàng Nguyệt Ly lại nói ra lời gì đó.....

Nàng sờ túi mình, vớt ra một cái tiền túi.

"Xem như ngươi lợi hại! Cầm đi!"

Hoàng Nguyệt Ly tiếp được túi, đón ánh mắt muốn giết người của nàng ta, đem bạc ở bên trong đảo ra đếm đếm, sau đó phun ra hai chữ: "Không đủ!"

Bạch Nhược Nghiên mở to hai mắt nhìn: "Ngươi vừa nói gì?"

Hoàng Nguyệt Ly vô tội chớp chớp mắt, nói: "Tứ muội, trên giấy nợ rõ ràng viết là một ngàn lượng, ngươi như thế nào chỉ đưa ta một trăm lượng bạc đây?"

"Một ngàn lượng?? Sao ngươi không đi đoạt (cướp) lấy??"

"Nhưng, trên giấy nợ chính là viết như vậy a? Nếu ngươi không thừa nhận, ta có thể đi tìm người làm chứng....."

"Đủ rồi!"

Bạch Nhược Nghiên cắn răng ngắt lời nàng, cảm thấy tay đều đang không ngừng run rẩy.

Một ngàn lượng, tuyệt đối không phải là một con số nhỏ.

Nàng là tiểu thư thứ xuất của hầu phủ, bạc tiêu hàng tháng, bất quá cũng chỉ có 50 lượng.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Biết đây là cái gì sao?

Nhưng mà, hôm nay, trên người nàng có lại đúng một ngàn lượng bạc.

Chút bạc này là nàng thật vất vả năn nỉ i ôi cả một năm, cầu xin Vô Uy Hầu - Bạch Lưu Cảnh cho nàng.

Qua năm mới, đó là thời gian bày đại học viện thuộc những trường phái võ thuật lớn ở Nam Thiên Vực bắt đầu tuyển mộ môn đồ mới. Bạch Nhược Nghiên có thiên phú cấp 2, tu vi Huyền Cảnh khí tầng thứ 4, tuổi còn trẻ, cũng coi như là tương đối xuất sắc.

Nếu có thể thi đậu vào một trong bảy đại học viện, không thể nghi ngờ sẽ khiến thực lực cùng địa vị của nàng đều được nâng lên rất nhiều.

Bởi vậy, nàng mới nghĩ mọi cách, có được một ngàn lượng bạc này, hy vọng có thể chọn lựa được một kiện Huyền Khí thích hợp trong Thiên Trần Các, gia tăng thực lực của chính mình, để sang năm có thể chiêu sinh khảo thí, bộc lộ tài năng.

Nếu không phải vì nôn nóng muốn mua Huyền Khí, nàng cũng sẽ không ra khỏi cửa sau tình huống mất mặt xảy ra ngày hôm qua!

Nhưng ai biết, tiền còn chưa ầm túi, đã đụng phải sát tinh Hoàng Nguyệt Ly!

Chẳng lẽ thật sự phải đem tiền cho nàng ta sao?

Bạch Nhực Nghiên cảm thấy trái tim mình đang chảy máu!

Nhưng, nếu sự tình nàng trần truồng bên đường bị truyền ra, còn bị Hoàng Nguyệt Ly tìm chứng nhân để chứng thực, vậy tấm thân trong sạch của nàng có thể sẽ bị hủy, thân bại danh liệt!

Thậm chí nàng có thể thi đậu vào học viện Tinh Diệu nổi danh nhất, cũng không có khả năng gả tiến nhà cao cửa rộng!

Hoàng Nguyệt Ly dù bận vẫn ung dung nhìn nàng.

Bạch Nhực Nghiên trong lòng giãy giụa như đao cắt một hồi lâu, mới lấy ra một cái túi lớn.

"Đây là một ngàn lượng, một tay giao tiền, một tay giao giấy nợ!"

Hoàng Nguyệt Ly cũng không làm ra vẻ, cầm bạc, sáng khoái đem giấy nợ giao ra, dùng hai tay đưa tới trước mặt Bạch Nhực Nghiên.

"Tứ muội, người phải cẩn thận, ngàn vạn đừng đánh mất, miễn cho bị người lừa tiền a!"

Nàng cười hi hi nhìn nhìn tiền túi, "Quả nhiên là một ngàn lượng, không thiếu một phân! Không hổ là nữ nhi Hầu gia, có nhiều tiền thật khác xa so với chất nữ là ta, một ngàn lượng, nói cho liền cho, quả nhiên là không thiếu tiền! Về sau còn muốn thỉnh Tứ muội chiếu cố nhiều hơn a!"

Bạch Nhực Nghiên bị nàng chế nhạo một trận, không thể nhẫn nại được nữa, hai mắt tối sầm, nguy hiểm cố tránh không bị ngắt xiu đi.

"Tứ tiểu thư!" Nha hoàn cùng đi vội vàng đỡ nàng.

Bạch Nhực Nghiên không thể ở lại lâu hơn, vung tay áo, cũng không quay đầu lại mà rời đi.

Đám người vây xem cũng lập tức giải tán.

Trong một ngày, sự tình Võ Uy Hầu phủ khi dễ con gái của huynh trưởng bị mất tích, truyền khắp toàn bộ đế đô, khiến cho thanh danh Võ Uy Hầu phủ đều đem quét rác.

Hoàng Nguyệt Ly sau khi lấy được một ngàn lượng bạc, lập tức bắt đầu lựa chọn để mua những vật mình cần.

Tôn chương quầy vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy vị Bạch tam tiểu thư đi vào Thiên Trân Các, cũng không biết nàng vốn là một phế vật không có năng lực tu luyện, rốt cuộc muốn mua cái gì.

Rốt cuộc, Thiên Trân Các chủ yếu bán ra chính là các loại Huyền Khí, đan dược, mặt hàng chủ yếu là phục vụ cho võ giả.

Đối mặt với sự tò mò, Tôn chương quầy tự mình đi theo bên người Hoàng Nguyệt Ly.

"Bạch tam tiểu thư, xin hỏi ngài muốn mua cái gì?"

Hoàng Nguyệt Ly tùy tay chỉ chỉ lò luyện khí bình thường nhất để trên kệ hàng.

"Cái bếp lò này, làm phiền đưa đến biệt viện Võ Uy Hầu phủ cho ta."

Lò luyện khí cao gần bằng hai người, trọng lượng đạt mấy trăm cân, cửa hàng tất nhiên là cung cấp phục vụ tận nhà.

Tôn chương quầy tức khắc ngăn ngại: "Cái này..... Bạch tiểu thư, người biết cái này dùng để làm gì sao?"

"Còn không phải là lò luyện khí hay sao?" Hoàng Nguyệt Ly kỳ quái nhìn hán một cái.

Đây là một cái lò có chất lượng không tốt lắm, kết cấu không hợp lý, dễ dàng làm hỏng chất lượng cuối cùng của sản phẩm.

Tôn chương quầy nói: "Vậy người còn mua cái này để làm gì? Người có biết rằng, lò luyện khí này, chính là để luyện khí sư chuyên dùng để đúc Huyền Khí, người thường mua về, không có một chút tác dụng gì!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Địa vị cao thượng của luyện khí sư

Hoàng Nguyệt Ly nói: "Ta đương nhiên biết điều này. Như thế nào? Chẳng lẽ ta không thể mua lò luyện khí này sao?"

Tôn chương quầy ngăn ra: "Bạch tiểu thư, nếu ngươi thật tình muốn mua, bồn tiệm đương nhiên sẽ không ngăn cản ngươi....."

"Sao lại không được? Đây là tám trăm lượng bạc, mau tìm người đưa hàng cho ta đi thôi."

Hoàng Nguyệt Ly có chút không kiên nhẫn ngắt lời hắn.

Tôn chương quầy tiếp nhận bạc, vừa giật mình, vừa bất đắc dĩ.

Đều nói Bạch gia tam tiểu thư là một phế vật, hiện tại xem ra, không chỉ là phế vật, mà còn là kẻ bại gia nữa a!

Lò luyện khí là vật trân quý như vậy, nàng tùy tay liền vứt tiền ra mua, cũng không nghĩ tới, cái này mua về sẽ vô dụng, cũng không xem xét giá trị của nó, đã vứt tiền như ném đá trên sông a?

Tám trăm lượng bạc, liền tính là đơn được chữa thương cấp 1, cũng có thể mua được một bình nhỏ.

Bất quá, Tôn chương quầy cũng sẽ không có bất kỳ than phiền gì với bạc, thấy Hoàng Nguyệt Ly sáng khoái thanh toán tiền, vội vàng nói: "Vâng vâng vâng, Bạch tiểu thư, ngươi yên tâm, Thiên Trần Các chúng ta phục vụ vận chuyển hàng tuyệt đối rất nhanh, an toàn, đáng tin cậy! Cam đoan buổi chiều sẽ đưa đến cho ngươi!"

Hoàng Nguyệt Ly "Àn" một tiếng, đi xuống quầy.

Khách nhân xung quanh sôi nổi ghé mắt nhìn, đều đặt nhãn hiệu phá sản cho Hoàng Nguyệt Ly.

Tất cả mọi người cảm thấy, Hoàng Nguyệt Ly có nhiều tiền mà không chỗ để tiêu, mới mua lò luyện khí, căn bản không người nghĩ tới, nàng thật sự có thể luyện chế huyền khí.

Đây là bởi vì, luyện khí sư ở Thiên Lăng Đại Lục là một loại chức nghiệp rất hiếm có lại phi thường cao quý.

Cho dù chỉ là luyện khí sư cấp 1, ở một tiểu quốc, cũng là nhân vật có tầm ảnh hưởng rất lớn.

Huyền Khí giúp võ giả tăng lên thực lực, là rất rõ ràng, hai võ giả có cùng đẳng cấp, nếu có thêm huyền khí phù hợp, thường thường có thể đạt được ưu thế tuyệt đối, đè bẹp đối phương!

Mà điều kiện tiên quyết để trở thành luyện khí sư, chính là nhất thiết phải đồng thời có thuộc tính hỏa và thuộc tính kim, còn cần thiết phải có tinh thần lực rất lớn, thiếu một thứ trong số này cũng không được.

Võ giả có hai thuộc tính, vốn dĩ là trăm dặm mới tìm được một. Hơn nữa, người có thiên phú vừa là hỏa vừa là kim, lại có tinh thần lực thì càng ít. Hai điều kiện kết hợp lại, có thể phù hợp với điều kiện trên, cơ hội tìm được một người như thế quả thực giống như là bị sét đánh!

Hơn nữa, cấp bậc của luyện khí sư càng tăng cao, yêu cầu hao phí một lượng tài nguyên càng lớn, nếu sau lưng không có tông môn hoặc là gia tộc cường đại, căn bản không có khả năng có nhiều tài lực như thế.

Bởi vì luyện khí sư rất hiếm, khiến cho thân phận bọn họ giống như *nước lên thì thuyền lên*, đi đến nơi nào, cũng được người ủng hộ.

Nghĩ cũng biết, Bạch gia tam tiểu thư nổi danh là một phế vật trên toàn quốc như vậy, như thế nào sẽ là luyện khí sư cao quý đây?

Hoàng Nguyệt Ly cũng mặc kệ người khác nghĩ gì về nàng, không coi ai ra gì mà đi tới khu vực nguyên liệu luyện khí.

Khu vực này, thời điểm lúc vừa vào cửa hàng nàng cũng đã dạo qua, sớm đã biết vật mình muốn mua.

"Chương quầy, ta muốn một cây *tiêu tương trúc* (潇湘竹), một khối *sắc tích thạch* (色锡石) đỏ thắm, 20 phiến *bắc xuyên vân mẫu* (北川云母), 3 khối *tinh thiết* (精铁)....."

Nghe Hoàng Nguyệt Ly nói tên nguyên liệu thuộc như lòng bàn tay, trông mắt Tôn chương quầy đều mau rút tới trên mặt đất.

Đây thật đúng là những nguyên liệu thường thấy dùng để luyện khí!

Bạch tam tiểu thư mua lò luyện khí, lại mua nguyên liệu luyện khí!

Đây là chứng tỏ điều gì?

Chẳng lẽ nàng đang tính tự mình tinh luyện cái gì đó!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Có thời điểm nàng khóc!

Tôn chương quỳ giật mình hỏi: "Bạch tiểu thư, ngươi mua những thứ đó..... chẳng lẽ là chuẩn bị luyện khí sao?"

Hoàng Nguyệt Ly tùy ý gật gật đầu.

Tôn chương quỳ nói: "Ngươi hãy suy nghĩ thật kỹ, luyện khí có phải là sự tình đơn giản như vậy hay không? Ngươi không có thuộc tính kim-hỏa, không có thiên phú tinh thần lực phẩm cấp 3 trở lên, cũng chưa từng học qua thủ pháp luyện khí, lãng phí nguyên liệu là chuyện nhỏ, vạn nhất bị nổ tung, sự tình nổ chết người, cũng không phải chưa từng phát sinh qua!"

Nghe nói như thế, Hoàng Nguyệt Ly có chút kinh ngạc.

"Luyện huyền khí cấp 1, cũng bị nổ sao?"

Cấp bậc huyền khí càng thấp, thì yêu cầu về tinh thần lực cần có trong quá trình luyện chế cũng càng thấp, vì thế khả năng bị nổ cũng là càng thấp.

Theo phân tích của Hoàng Nguyệt Ly, khả năng bị thương khi luyện huyền khí cấp 1, gần như bằng không.

Nhưng nhìn đến biểu tình của Tôn chương quỳ, còn tưởng rằng Hoàng Nguyệt Ly căn bản không tin lời hắn nói, không khỏi âm thầm lắc đầu.

Những thiếu gia tiểu thư quý tộc, đầu óc thật là đơn giản lại ngây thơ, không có hiểu biết gì đối với luyện khí, đầu óc nóng lên, liền mua cái lò luyện khí học nhân gia luyện khí?

Không phải là đánh giá quá cao chính mình hay sao?

Nếu luyện khí là việc đơn giản, vậy luyện khí sư sẽ có vị thế cao như thế hay sao?

Đừng nói không thể luyện ra được huyền khí thích hợp, thậm chí còn có thể kết thúc mạng sống trong quá trình luyện chế!

Tôn chương quỳ khuyên nhủ: "Bạch tiểu thư, ta cũng không phải là đang hù dọa ngươi, luyện chế huyền khí, nhất định là có nguy hiểm, không chỉ có thể sẽ nổ tung, hơn nữa, nếu trình tự để nguyên liệu vào không đúng, còn có khả năng sinh ra khí độc....."

Hoàng Nguyệt Ly ngắt lời hắn: "Chương quỳ, những điều ngươi nói ta đều đã biết. Phiền ngươi đem số nguyên liệu vừa rồi cho vào bao giúp ta!"

Tôn chương quỳ thấy nàng gần bước hồ đồ, cũng không thuyết phục nữa, chỉ huy trợ thủ cửa hàng đi lấy nguyên liệu cho nàng.

"Chờ một chút!" Hoàng Nguyệt Ly bỗng nhiên kêu lên.

Tôn chương quỳ cùng trợ thủ cửa hàng đều quay đầu lại nhìn nàng.

Hoàng Nguyệt Ly sờ sờ túi tiền đã hơi bẹp, không khỏi có chút tiếc hận nói: "Tiền của ta không đủ, những nguyên liệu kia, hãy lấy cấp thấp nhất cho ta....."

Mọi người cũng coi như hoàn toàn chịu phục.

"Không có tiền? Không có tiền còn vung nhiều tiền mua lò luyện khí, còn một hai phải luyện khí?"

"Nha đầu phé vật ngay cả huyền lực cũng không có, trước nay chưa từng học qua luyện khí, còn dùng những nguyên liệu phẩm cấp thấp nhất, có thể luyện ra huyền khí, thật sự là có quý!"

"Ai, đừng nói nữa, ai bảo nhân gia có tiền, tùy hứng đâu? Trở về bị nổ tung, đó là thời điểm để nàng khóc!"

Hoàng Nguyệt Ly đổi ánh mắt khác thường của người khác nhìn như không thấy, đem tiền trên người đều đổi lấy thành phần nguyên liệu luyện khí cấp bậc thấp kém nhất, mang theo bao lớn bao nhỏ, rời khỏi Thiên Trần Các.

Trên đường cái, đám người rộn ràng nhốn nháo.

Một chiếc xe ngựa vừa lúc dừng trước cửa Thiên Trần Các, cũng không biết đã dừng bao lâu.

Hoàng Nguyệt Ly nhin không được quay đầu lại nhìn thoáng qua.

Xe ngựa này thật sự nhìn rất bắt mắt.

Toàn bộ phần thân xe ngựa được làm từ gỗ đàn hương mạ vàng đen, một tác đại ngàn liền giá trị vạn kim!

Phía trước xe có tám con *hắc mã* (ngựa đen), là ma thú cấp 5 Lưu Vân Câu, là thú cưỡi yêu thích nhất của 6 cường giả Huyền Cảnh quan trọng, nhưng hiện tại, chúng lại giống như hắc mã bình thường, bị người dùng để kéo xe!

Quần chúng vây xem chỉ cảm thán và kinh ngạc trước sự phô trương của chủ nhân xe ngựa, nhưng Hoàng Nguyệt Ly lại cảm thấy rất khiếp sợ.

Bởi vì nàng đã nhìn ra, bản thân xe ngựa này, chính là một kiện huyền khí cực phẩm, hơn nữa cả hai thể tấn công và phòng thủ được tích hợp với nhau, cực kỳ cường đại.

Chỉ dựa vào một kiện huyền khí này, liền có thể nhẹ nhàng đánh bại tuyệt thế cao thủ Thiên Huyền Cảnh!

Thân phận chủ nhân xe ngựa, nhất định không tầm thường!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Tái kiến chung tình

Hoàng Nguyệt Ly tùy ý đánh giá trong chốc lát, sau đó yên lặng dời tầm mắt.

Mặc kệ chủ nhân xe ngựa là ai, dù sao cũng không có quan hệ gì cùng nàng, từ trước đến nay nàng không có hứng thú đối với chuyện phiếm.

Luyện khí, kiếm tiền, tu luyện, mới là điều quan tâm nhất của nàng.

Hoàng Nguyệt Ly bước nhanh rời đi.

Nàng không chú ý tới, phía sau nàng, cửa sổ xe ngựa mở ra, lộ ra hình dáng một khuôn mặt nam tính hoàn mỹ.

Môi mông mát lạnh, màu da như ngọc, mặt nạ bạc dán sát trên mặt giống như tầng da thịt thứ hai.

Đây rõ ràng là nam nhân mà ngày hôm qua đã từng gặp mặt Hoàng Nguyệt Ly một lần ở cửa biệt viện!

Nhìn bóng dáng Hoàng Nguyệt Ly vội vàng rời đi, ánh mắt nam nhân như keo dán trên người nàng, không thể nào rời khỏi.

Bạch gia tam tiểu thư, hẳn là ngày hôm qua là lần đầu tiên hắn thấy mới đúng, nhưng không biết vì sao, nàng lại khiến hắn có một loại ảo giác rất quen thuộc, phẳng phất như nàng mỉm cười, giờ tay, nhắc chân, sớm trở lại nhiều năm trước, đã khắc sâu vào trong nội tâm hắn.

Hôm nay, hắn đến từ rất sớm, chính mắt nhìn thấy Hoàng Nguyệt Ly giả trang nhu nhược, giả ra vẻ đáng thương, chơi đùa xoay quanh Bạch Nhục Nghiên. Hắn chứng kiến toàn bộ quá trình lừa đảo khiến nàng ta bị mất một khoản lớn cho thanh danh quét rác.

Những người khác ở đây, đều cảm thấy Hoàng Nguyệt Ly là một tiểu thư phé vật đáng thương lại vô tội, chỉ có hắn suy đoán không sai, tiểu nha đầu kia rõ ràng là giả heo ăn cỏ, chơi bởi tất cả mọi người!

Lại nói tiếp, cũng thật là kỳ quái.

Tiểu nha đầu này rõ ràng không phải là mỹ nhân, nói đến dáng người thì không có dáng người, nói đến khuôn mặt thì cũng không có gì cả.

Nhưng đáy mắt nàng khi nhìn người lại có ý cười rất giao hoạt, dáng vẻ khi lấy được tiền thì nhìn không được hiện lên đắc ý, không có lý do gì nhưng lại hấp dẫn toàn bộ lực chú ý của hắn.

Loại cảm giác này..... Hắn chưa từng trải qua.

Hai thị vệ bên người nam nhân, cùng nhau trao đổi ánh mắt, đều thất được sự khiếp sợ từ trong mắt đối phương!

Trời, vẫn là lần đầu tiên nhìn đến vị diện hạ cường thế và quả quyết của bọn họ, lộ ra ánh mắt ôn nhu như vậy, lại là đối với một tiểu nha đầu rõ ràng còn chưa phát dục!

Ý cười trên miệng rõ ràng như vậy, chỉ sợ bản thân diện hạ cũng không hề phát hiện đi?

Chẳng lẽ, diện hạ thật sự động tâm với nàng?

Diện hạ luôn luôn lạnh như băng sương đối với nữ nhân, có thể coi trọng một nữ nhân, điều này đương nhiên là một chuyện tốt.

Chính là, ánh mắt điện hạ không khỏi cũng có chút..... quá không đáng tin cậy đi?

Bạch gia tam tiểu thư, chính là một phé vật nổi tiếng tất cả mọi người đều biết, so với thanh danh tuyệt thế thiên tài của điện hạ căn bản là cách biệt một trời, tiểu nha đầu kia căn bản không xứng với hắn!

Thẳng đến khi bóng dáng Hoàng Nguyệt Ly biến mất ở chỗ rẽ, nam nhân mới hồi phục lại tinh thần.

Hắn vẫy tay qua một tên thị vệ, phân phó nói: "Đi điều tra cho ta, Bạch tam tiểu thư hôm nay đến Thiên Trân Các, rốt cuộc mua gì, lý do là gì?"

Thị vệ lĩnh mệnh rồi đi.

Chỉ một lát sau, Tôn chương quỳ đã bị mang theo ra tới, đứng ở trước xe ngựa, nom nớp lo sợ hướng về phía nam nhân hành lễ.

"Đại..... Đại nhân, những điều ngài hỏi, đều là riêng tư của khách nhân, theo lý thì chúng ta không thể tiết lộ....."

Nam nhân lạnh lùng quét qua, chỉ là một ánh mắt, đã khiến hai chân Tôn chương quỳ mềm nhũn, trực tiếp quỳ xuống.

Trong lòng hắn phát lạnh, không dám tiếp tục do dự, vội vàng nói: "Đại nhân bớt giận, cũng không phải là không thể nói, Bạch tiểu thư mua đều là nguyên liệu luyện khí....."

Khi người nam nhân nghe hắn báo ra tên các loại nguyên liệu, trong lòng hơi kinh ngạc, nhưng ngay sau đó khước môi nhẹ nhàng gọi lên.

"Xem ra..... Tiểu nha đầu là đang chuẩn bị luyện khí, cũng không biết nàng sẽ luyện ra dạng huyền khí gì đây?"

Hắn sờ sờ cằm, tùy ý nói: "Cửa hàng này, bốn tạ mua."

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Tích cực học tập, phấn đấu mỗi ngày

Tôn chương quỳ khiếp sợ ngẩng đầu, nói: "Đại..... Đại nhân, điều này..... chủ nhân chúng ta khẳng định sẽ không đồng ý bán Thiên Trân Các. Chỉ sợ ngài có điều không biết, chủ nhân chúng ta chính là người hoàng thất....."

Nam nhân không nói gì, chỉ liếc hắn một cái, cầm chén ngọc trên bàn nhỏ, nhẹ nhàng nuốt xuống một ngụm trà.

Ngón tay hắn thon dài nhưng mạnh mẽ, trắng nõn như ngọc thạch, động tác nhẹ nhàng nâng lên chung trà, ưu nhã thanh quý, cảnh đẹp ý vui.

Thị vệ bên cạnh xe ngựa đi lên phía trước, ngắt lời Tôn chương quỳ nói.

"Lão bản sau màn các ngươi còn không phải là Đông An Vương hay sao? Chỉ dựa vào hắn, còn không dám đối nghịch với chủ tử chúng ta, trở về nói cho Đông An Vương, cửa tiệm này..... chủ tử chúng ta muốn! Thử thời, nhanh chóng đem kẻ đất chuẩn bị sẵn sàng, ngày mai chủ tử sẽ phái người tới thu."

Tôn chương quỳ nhất thời nói không nên lời.

Đông An Vương, thân là cháu trai của hoàng thượng, thân phận tôn quý vô cùng, nhưng nam tử thần bí trước mắt, căn bản tựa hồ như không đem hắn để vào mắt.

Chẳng lẽ, thân phận của hắn ta còn tôn quý hơn so với Đông An Vương hay sao? Không thể nào là hoàng tử của hoàng thượng đi?

Nghĩ đến đây, trong lòng Tôn chương quỳ nhảy lên một chút, chẳng lẽ đây chính là vị trong truyền thuyết kia.....

Nhưng, vị kia rất nhiều năm qua đều không hề lộ diện a!

Nếu thật sự là vị kia đã trở về, vậy thì đúng thật là khó lường a.....

.....

Đối với hết thảy phát sinh sau lưng, Hoàng Nguyệt Ly hoàn toàn không biết gì cả.

Tốc độ dịch vụ giao hàng của Thiên Trân Các quả nhiên không phải bị thổi phồng, thời điểm nàng về đến nhà, một toà lò luyện khí cao bằng hai người,

đã được để ở thư phòng.

Nha hoàn Thái Vi vây quanh lò luyện khí với vẻ mặt kinh ngạc cảm thán.

Nhìn thấy Hoàng Nguyệt Ly trở về, vội vàng đi qua đón.

"Tam tiểu thư, ngài rốt cuộc ra ngoài làm gì? Cái lò luyện khí này, thật sự là ngài mua sao?"

"Đây còn có thể là giả sao?"

"Nhưng..... không phải chỉ có luyện khí sư mới có thể dùng sao?"

Hoàng Nguyệt Ly cười ha hả, nói: "Ngày hôm qua ta ở thư phòng, tình cờ tìm thấy một quyển sách năm đó cha ta lưu lại, vừa mở ra thì thấy đó là bản chép tay của một vị luyện khí sư, bên trong có giải thích chi tiết về kiến thức luyện khí, cho nên, ta đang tính toán thử luyện khí xem sao."

Thái Vi nghe đến sững sốt, "Nhưng..... luyện khí nào có đơn giản như vậy, không phải những người khác đều nói, luyện khí sư giống như thần tiên, có thể biến cát thành vàng hay sao? Hình như phải có thiên phú rất cao mới có thể luyện a!"

"Ta đương nhiên là có thiên phú luyện khí sư, trong bức thư của cha ta từng nói, khi ta còn nhỏ, cha ta đã phát hiện ra ta có thiên phú luyện khí, cho nên mới cố ý để lại bức thư cho ta, bảo ta chăm chỉ học tập, phấn đấu hằng ngày!"

Hoàng Nguyệt Ly không ngừng nói lời vô nghĩa.

Nhưng Thái Vi không có kiến thức rộng rãi giống như Tôn chương quỳ, nàng chỉ là một người bình thường, thân phận là tỷ nữ thấp hèn, ngày thường nhiều lắm cũng chỉ là nghe người ta nói luyện khí sư lợi hại bao nhiêu, căn bản không có nhận thức thực tế.

Vừa nghe Hoàng Nguyệt Ly nói như vậy, lập tức liên tin.

Nàng vui sướng nói: "Hoà ra là lão Hầu gia đã nói, vậy thì khẳng định sẽ không sai! Đây..... đây thật sự là quá tốt, tam tiểu thư, nếu như ngài thật sự có thể trở thành luyện khí sư, Hầu gia bọn họ sẽ không bao giờ dám khi dễ ngài nữa!"

Hoàng Nguyệt Ly thật ra có điểm ngoài ý muốn.

Với nàng xem ra, điều này quả là quá tiện nghi cho lão cha Bạch Lưu Phong, thật đúng là không đơn giản, mang danh hào của hân ra, là có thể lừa được người khác, năm đó chỉ sợ cũng là nhân vật quan lại phong vân kinh hoa.....

Vì sao lại mất tích đây?

Nàng đột nhiên nhớ tới một chuyện, nói: "Đúng rồi, có chuyện người thay ta đi làm. Người tìm mấy kẻ khát cái đầu đường, để cho bọn họ đem sự tình tứ tiểu thư ngày hôm qua trần truồng chạy quanh trên đường tuyên truyền một chút, truyền đi càng xa càng tốt, tốt nhất truyền khắp toàn bộ để đô!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Ngay cả ruột đều đen!

hải Vi mở to hai mắt nhìn, chần chờ nói: "Tam tiểu thư..... điều này..... điều này không tốt lắm đâu? Tứ tiểu thư ngày đó khẳng định là bị quỷ ám, mới làm ra loại sự tình ấy. Nếu như..... nếu như nháo đến toàn thành đều biết, sẽ rất mất mặt a....."

Hoàng Nguyệt Ly lạnh nhạt nói: "Ta chính là muốn nàng ta mất mặt!"

"Nhưng, tam tiểu thư, nếu như trình tiết của tứ tiểu thư bị người hoài nghi, ngài là tiểu thư Hầu phủ, thanh danh cũng sẽ bị ảnh hưởng....."

"Không phải là ta sớm đã bị người vu hãm, nói ta tư thông cùng người, bại hoại nề nếp gia đình hay sao? Còn sợ ảnh hưởng thanh danh gì nữa?"

Hoàng Nguyệt Ly có chút không kiên nhẫn nói: "Được rồi, lo trước lo sau, đâu giống là nha hoàn của ta! Cứ theo lời ta nói mà làm!"

Thái Vi thấy nàng tức giận, lúc này mới đồng ý.

Hoàng Nguyệt Ly nhíu nháu mày, cảm thấy nha hoàn này của nàng đại khái đã chịu ảnh hưởng từ nguyên chủ, lá gan còn nhỏ hơn so với con sâu dưa hấu, sao có thể chấp nhận được? Cần phải tìm một cơ hội để cho nàng ta luyện gan mới được!

Sau khi Thái Vi rời đi, nàng khoá trái cửa thư phòng lại, còn bày một trận pháp đơn giản, để phòng ngừa người bên ngoài đến quấy rầy.

Tiểu phượng hoàng mang một đoàn lông xù từ trong tay áo nàng bay ra ngoài, vừa rơi xuống đất, liền biến thành một tiểu hài tử kiêu ngạo.

Mắt màu tím to ngập nước của hắn, hiện lên vẻ khinh thường.

"Được a! Nữ ma đầu, ngươi thật là âm hiểm, thật là vô sỉ a! Buổi sáng rõ ràng là ngươi đã thu bạc của kẻ quái lạ và xấu xí kia a, hiện tại còn muốn ra ngoài tuyên truyền sự tình nhân gia trần truồng! Ngươi còn có một chút lương tâm hay không a?"

Nhưng Hoàng Nguyệt Ly không có một chút áy náy.

"Thu bạc của nàng thì sao? Đó là do nàng ta đã viết giấy nợ, thiếu nợ thì phải trả tiền, đó là đạo lý, muốn ta không nói đi ra ngoài, không phải là nàng ta nên thanh toán cho sự im lặng hay sao?"

Tiểu phượng hoàng nói: "Giấy nợ của nàng ta..... không phải cũng là ngươi lừa nàng ta sao? Ngươi đều đã thu qua một lần tiền, còn muốn thu phí cho sự im lặng hay sao?"

Hoàng Nguyệt Ly lạnh lùng nói: "Tiểu thí hài, ta nhắc nhở ngươi không cần phải nói bậy. Cái gì gọi là lừa? Là tiểu nha đầu kia tới nơi này phá đồ của ta trước, ta bắt quá là thu chút bồi thường tinh thần mà thôi, còn chuyện phí im miệng kia, đương nhiên lại là một chuyện khác, ai bảo chính nàng ta trần truồng chạy quanh? Ta cũng không oan uổng nàng ta? Việc nào ra việc đó, một bút trên giấy, đều rất rành mạch, ta cũng không tùy ý thu phí!"

Tiểu hài tử bị phép tính vô sỉ của nàng làm cho chấn kinh.

Nữ ma đầu không chỉ có phúc hắc, quả nhiên ngay cả ruột cũng đều đen!

Thật là đồng tình với tứ tiểu thư kia, đắc tội với nữ ma đầu, nếu không chết bất đắc kỳ tử thì cũng bị lột một lớp da!

Ngay thời điểm hắn còn đang phát ngốc, một tay Hoàng Nguyệt Ly bỗng nhiên ôm hắn lên.

Tiểu hài tử vừa định giãy giụa, đã bị thả xuống dưới, đối diện với đầu gió của lò luyện khí.

Hoàng Nguyệt Ly cười cong khóe mắt, vẻ mặt ôn nhu nói: "Tiểu đệ đệ, giúp tỷ tỷ một việc thế nào?"

"Ngươi..... Ngươi muốn làm gì?"

Tiểu hài tử đề phòng co rụt lại phía sau.

Vừa rồi còn có vẻ mặt âm hiểm tính kế người khác, đảo mắt lại có thể cười ngọt đến như vậy, tiểu phượng hoàng lại không cảm thấy cảm động, ngược lại sau lưng ứa ra mồ hôi lạnh.

"Rất đơn giản, làm một chút việc nhỏ mà thôi. Ngươi cũng biết rằng, muốn luyện chế huyền khí, uy lực mỗi lửa rất quan trọng, ngươi là một con phượng hoàng thượng cổ thần thú nên rất cường đại uy phong, thiên phú thổi lửa khẳng định rất cường đại đi? Chỉ cần nhẹ nhàng thổi một hơi, ủa, há mồm ra, là có thể giúp được tỷ tỷ, rất đơn giản đi?"

Tiểu hài tử liều mạng lắc đầu.

"Không nên không nên, phượng hoàng chân hỏa chính là chân nguyên của phượng hoàng tộc chúng ta biến thành, ta còn chưa phải là thành niên đâu, tùy tiện phun lửa, sẽ ảnh hưởng tới sinh trưởng phát dục của ta!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Phượng hoàng chân hỏa

Hoàng Nguyệt Ly mày đẹp cong lên, "Ngươi nói không được? Tiểu thí hài, ngươi ở nhà ta ăn không uống không hai ngày nay, còn hút nhiều huyền khí của ta như vậy, kêu ngươi làm chút việc đã ngại mệt?"

Tiểu hài tử bị nàng trừng, giọng nói mềm yếu lại.

"Cái gì mà ăn không uống không, tổng cộng chỉ ăn của nhà ngươi hai bữa, còn lại đều là uống cháo loãng....."

"Nga, ta đã biết, ngươi còn khoác lác nói chính mình là thượng cổ thần thú, khẳng định là gạt ta, chỉ cần khó chịu thì sẽ không phun, hoặc là ngươi là phượng hoàng giả, hoặc là chính là phượng hoàng các ngươi căn bản không phải là thần thú..... quên đi quên đi, ngươi tránh ra một bên, xem ra ngươi còn nhỏ tuổi, ta cũng không so đo việc ngươi gạt người. Nhưng nên nhớ kỹ, gạt người là không phải là điều tốt, phải làm một hài tử thành thành thật thật"

mới tốt....."

Hoàng Nguyệt Ly cố ý lắc đầu cảm thán nói.

"Ai nói ta không thể phun lửa!"

Xú tiểu thí hài bị nghi ngờ, lập tức nhảy lên!

Có thể vũ nhục tiểu gia, nhưng không thể vũ nhục chủng loại của tiểu gia!

Hắn nhảy dựng lên, hít một hơi và thổi vào cửa thông gió.

"Rầm" một tiếng.

Một luồng ánh sáng màu vàng hiện lên, một ngọn lửa màu vàng đỏ nhảy mắt đót sáng toàn bộ thư phòng!

Hoàng Nguyệt Ly vạn phần không nhìn được kích động tiến đến vùng phụ cận.

"Phượng hoàng chân hỏa!! Đây là phượng hoàng chân hỏa trong truyền thuyết!"

Phượng hoàng chân hỏa (lửa của phượng hoàng) xếp hạng thứ nhất trong 10 loại lửa khác, trong truyền thuyết chỉ có Thần giới mới có mỗi lửa nghịch thiên, có thể tăng phẩm chất và công hiệu của huyền khí lên cực đại.

Ngay cả nàng ở trong kiếp trước cũng chưa từng gặp qua mỗi lửa như thế, hôm nay lại nhẹ nhàng tới tay!

Hoàng Nguyệt Ly cười tủm tỉm sờ sờ đầu tiểu phượng hoàng. "Thật ngoan, hôm nay ngươi biểu hiện không tồi, ngày mai tỷ tỷ cho ngươi thêm cơm, ăn thịt!"

Tiểu hài chăm chăm nhìn nàng một lúc, bỗng nhiên "Vèo" một cái rút nhỏ lại, một lần nữa biến trở về trạng thái chim nhỏ lông xù xù.

Hoàng Nguyệt Ly kinh ngạc mở to hai mắt nhìn.

Xem ra, tiểu hài tử không hề nói bừa, thổi một hơi như vậy, thật đúng là tổn thất rất lớn, thực sự sẽ không ảnh hưởng đến sinh trưởng của hắn đi?

Nàng có cảm giác áy náy, đem bé tiểu phượng hoàng lên, phóng tới trên một cái đệm mềm mại.

"Chi ——!"

Tiểu phượng hoàng nghiêng đầu một bên, liền ngủ.

Hoàng Nguyệt Ly xoa xoa bụng nhỏ của nó, xoay người đến trước luyện khí lò.

Nàng kiếp trước thân là luyện khí sư cấp 9 duy nhất của Thiên Lăng Đại Lục, kỹ thuật luyện chế huyền khí đã đạt tới trình độ xuất thần nhập hóa.

Nhưng là, hiện tại nàng cũng không có huyền lực, hơn nữa cũng không phải là thiên phú có hai thuộc tính kim hỏa, cho dù có kỹ thuật cao, luyện chế cũng rất khó hoàn thành.

Bất quá, hiện tại có phượng hoàng chân hỏa, vậy thì đã hoàn toàn khác.

Hoàng Nguyệt Ly ném tất cả nguyên liệu buổi sáng mua về vào trong luyện khí lò, sau đó nín thở ngưng thần, đôi mắt hơi khép lại.

Khi ngọn lửa màu vàng của phượng hoàng chân hỏa đót lên quanh lò, một mảnh ánh sáng của nó chiếu sáng khuôn mặt thanh tú của nàng.

Nàng vẫn không nhúc nhích mà ngồi thật lâu, bỗng nhiên mở mắt.

Ngay sau đó, nàng đánh ra một cái dấu tay về phía nơi ngọn lửa, sau đó là cái tiếp theo, lại cái tiếp theo.....

Trong giây lát, nàng đã đánh ra hơn một trăm cái dấu tay!

Ngọn lửa vốn có chút mỏng manh nhảy mắt bùng lên, lửa cháy hùng hực thiêu đốt, các dược liệu trong lò đỉnh cũng nhanh chóng nóng chảy và hợp nhất lại với nhau, nếu dùng mắt thường cũng có thể nhìn thấy được tốc độ, bắt đầu ngưng kết thành hình!

Nếu như có luyện khí sư chân chính đứng ở bên người nàng, nhất định sẽ hoàn toàn kinh ngạc đến ngất người bởi một màn trước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Tới cửa tìm đánh

Có luyện khí sư nào mà thời điểm đang luyện khí, không quan tâm cẩn thận nhìn xem ngọn lửa, chậm rãi thêm nguyên liệu vào. Chỉ khi nguyên liệu đầu tiên luyện hoá hoàn toàn tạp chất, sau đó mới dám thêm vào nguyên liệu thứ hai, chỉ là quá trình luyện hoá tạp chất, cần phải dùng vài canh giờ (4h).

Càng không cần phải đề cập đến, trong quá trình huyền khí thành hình, mỗi dấu tay đều có hiệu quả khác nhau, nắm giữ không tốt, sẽ phải sẵn sàng từ bỏ bất cứ lúc nào, tất cả nguyên liệu đều sẽ bị đốt thành than cốc.

Càng nghiêm trọng hơn, còn có khả năng sẽ nổ mạnh.

Đặc biệt là môi lửa dị hỏa cường đại như vậy, một khi nổ mạnh, thậm chí còn có khả năng san bằng tất cả khu vực xung quanh thành bình địa.

Nhưng, hiện tại, cách làm của Hoàng Nguyệt Ly lại hoàn toàn tương phản, trực tiếp đem tất cả nguyên liệu đều ném vào trong lò luyện khí, luyện chế một lần, trực tiếp thành hình.

Thời gian trôi qua chưa đến nửa nén hương, Hoàng Nguyệt Ly hừ nhẹ một tiếng, thu hồi tay.

Ngọn lửa đang cháy bùng dần dần dịu xuống, thành một ngọn lửa nhỏ mòng manh.

Nàng xoa xoa mồ hôi trên trán, mở nắp lò.

Dưới đáy lò luyện khí, lẳng lẳng nằm ba kiện huyền khí khác nhau, đều phát ra ánh sáng màu xanh, lung linh rực rỡ, chỉ cần liếc mắt một cái là có thể nhìn ra, trong huyền khí ẩn chứa năng lượng kinh người, uy lực thật lớn.

Hoàng Nguyệt Ly lấy một kiện huyền khí ra xem xét một chút, khẽ thở dài một cái.

"Trung phẩm huyền khí cấp 3..... đây cũng quá rác rưởi đi! Quả nhiên, không có huyền lực, muốn luyện chế cực phẩm huyền khí, vẫn là hơi miễn cưỡng một chút..... Xem ra, nhất định phải nhanh chóng thu thập đủ dược liệu, bắt đầu tu luyện, bằng không, ngay cả huyền khí phẩm chất cao hơn một chút đều không thể luyện chế....."

Nếu như để người khác biết được ý tưởng của nàng, nhất định sẽ học máu ngay tại chỗ.

Luyện khí sư bình thường khi luyện chế huyền khí, xác suất thành công đại khái chỉ có 10%, mà nàng mới một lần đã thành công rồi không nói, còn đồng thời luyện chế ra ba kiện huyền khí khác nhau.

Hơn nữa, nàng còn dùng nguyên liệu phẩm cấp thấp nhất, luyện chế ra ba thành phẩm là trung phẩm.

Sự tình khủng bố như vậy, quả thực rất khó tưởng tượng, cố tình nàng còn cảm thấy không hài lòng!

Hoàng Nguyệt Ly tùy tay đem huyền khí đã luyện chế để sang một bên, nghỉ ngơi một chút, hồi phục thể lực, tiếp theo, lại lấy ra một phần nguyên liệu, ném tới trong lò luyện khí.

Nàng cố gắng không nghỉ ngơi nhiều mà luyện chế suốt cả buổi tối, chờ đến thời điểm trời đã tờ mờ sáng, thành phẩm trên mặt đất đã xếp thành núi.

Mà nàng không dùng huyền lực để luyện chế, nên thể lực tiêu hao rất lớn, cũng bất chấp trở về phòng rửa mặt chải đầu, trực tiếp ngã quỵ xuống trên đệm mềm, lập tức chợp mắt.

Tiểu phượng hoàng đang ngủ ở một bên chột bùng tỉnh, kêu lên một tiếng "Chi", đập cánh vài cái, nhưng rất nhanh, lại lần nữa chìm vào mộng đẹp.

Một người một thú cứ ngủ như vậy tới buổi chiều ngày hôm sau.

..... Editor: Emily Ton....

"Bịch bịch bịch!"

Hoàng Nguyệt Ly bị đánh thức bởi một loạt tiếng đập cửa.

Nàng xoa xoa đôi mắt, còn có chút mơ hồ, "Chuyện gì vậy?"

"Tam tiểu thư, không tốt, nhị tiểu thư mang theo người lại đây, còn một hai phái gấp ngải, ta căn bản không ngăn được nàng....."

Hoàng Nguyệt Ly kéo cửa phòng ra, hỏi: "Tình huống như thế nào?"

Thái Vi nôn nóng nói: "Tam tiểu thư, ngài nhanh chạy đi tìm một chỗ để trốn đi! Nhị tiểu thư khẳng định là đã nghe về lời đồn đãi truyền ra ngày hôm qua,

cho nên tìm tới cửa, có thể là muốn thay tứ tiểu thư trút giận....."

Đúng lúc này, một tiếng "bang" thật lớn vang lên, cửa biệt viện bị người dùng lực đá văng ra.

Một bà tử la lớn nơi cửa: "Mở cửa, mau mở cửa! Người đều chết hết đâu rồi? Nhị tiểu thư đại giá quang lâm, còn không nhanh ra đây nghênh đón?"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Chẳng lẽ là bị quỷ ám?

Trên mặt Hoàng Nguyệt Ly lộ ra một tia ý cười nghiền ngẫm.

"Nguyên lai là Nhị tỷ ta tới..... vừa đúng lúc, ta đỡ phải tự mình đi tìm nàng."

Thái Vi vội la lên: "Tam tiểu thư, đây đã là khi nào rồi! Ngài nhanh chạy từ cửa sau đi thôi, nô tỳ thay ngài chống đỡ, tranh thủ thời gian! Bằng không nhị tiểu thư tiến vào, khẳng định sẽ đánh người! Nhị tiểu thư chính là tiểu thư con vợ cả của Hầu phủ, nổi danh là thiên tài tu luyện, nếu đánh ngài, sẽ không có ai xuất đầu giúp ngài nha!"

Hoàng Nguyệt Ly hơi nhếch môi: "Đánh ta? Ta cầu còn chưa được đâu! Đi, chúng ta đi gặp vị Nhị tỷ này, nhìn xem thiên tài tu luyện của Nam Việt Quốc, rốt cuộc lợi hại bao nhiêu!"

"Tam tiểu thư!"

Hoàng Nguyệt Ly trực tiếp cất bước đi ra ngoài.

Thái Vi một đường chạy chậm đuổi theo nàng, gấp đến độ sắp khóc.

Tam tiểu thư làm sao vậy? Ngày hôm qua sau khi thất cổ được cứu trở về, làm việc hoàn toàn không giống như bình thường, không tính đến ném đan được giống như rau cải trắng, hiện tại lại còn dám đi chọc nhị tiểu thư!

Ai không biết, nhị tiểu thư Bạch Nhưộc Kỳ có thiên phú tu luyện phẩm cấp 4, năm nay mới 16 tuổi, cũng đã đạt tới Huyền Cảnh Khí tầng thứ 7, trong toàn bộ Nam Việt Quốc, đã là thiên tài có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Nguyên nhân chính là vì nàng ta rất đặc biệt, vì thế Bạch Nhưộc Ly mới càng là phế vật.

Mà Bạch Nhưộc Kỳ cũng không buông tha bất cứ cơ hội nào để khi dễ Bạch Nhưộc Ly, nếu không có việc gì lập tức tới châm chọc mỉa mai nàng một phen, nắm lấy cơ hội sẽ tra tấn nàng một cách thâm hại.

Ngày thường, nếu như tam tiểu thư nhìn thấy nhị tiểu thư, trốn còn không kịp, hôm nay thế nhưng còn chủ động đưa tới cửa? Lần này thì xong rồi, không biết sẽ bị tra tấn thâm đến bao nhiêu!

Thái Vi lòng nóng như lửa đốt, nhưng đã không còn kịp ngăn trở.

Cửa biệt viện đã bị nha hoàn và bà tử của Bạch Nhưộc Kỳ mang đến dùng sức phá ra, đoàn người vênh vào tự đắc vượt qua tiến vào, vừa lúc mặt đối mặt đụng phải Bạch Nhưộc Ly.

"Bạch Nhưộc Ly! Người tiểu tiện nhân này, quả nhiên vẫn chưa chết!"

Bạch Nhưộc Kỳ có dáng người cao gầy, ngũ quan hiện lên vẻ đẹp nữ tính, khí chất vừa lạnh lùng vừa cao ngạo, hơn nữa nàng mang thiên phú cấp 4, có danh xưng là "mỹ nhân lạnh lùng", cũng là nữ thần trong cảm nhận của rất nhiều con em quý tộc.

Chỉ có Bạch Nhưộc Ly vẫn luôn bị nàng ta khi dễ mới biết được gương mặt thật của nàng ta.

Dưới lớp mặt nạ mỹ nhân lạnh lùng cao quý, chính là cất giấu một trái tim tàn nhẫn, ác độc!

Hoàng Nguyệt Ly hơi mỉm cười: "Mắng ai là tiểu tiện nhân?"

"Mắng người là tiểu tiện nhân....."

Nhìn ý cười trên mặt Hoàng Nguyệt Ly, Bạch Nhưộc Kỳ bỗng nhiên phản ứng lại, "Phi" một tiếng, nói: "Sau khi treo cổ chết không thành, mồm mép thật ra đã lạnh lợi hơn rất nhiều, khó trách ngày hôm qua ngay cả Tứ muội cũng bị người lừa! Còn nói gì mà bị quỷ nháo, rõ ràng chính là tiện nha đầu người hạ độc thù!"

Hoàng Nguyệt Ly vẻ mặt vô tội nói: "Nhị tỷ, ta thật là bị oan uổng a! Ngày hôm qua Tứ muội vừa nhìn thấy ta, liền thét chói tai bỏ chạy, ta còn đang buồn bực đây, có phải đầu óc nàng không rõ ràng lắm hay không, gặp phải tà?"

"Ngươi còn giả vờ! Nếu không phải ngươi giả thần giả quỷ hù dọa nàng, sao nàng có thể điên điên khùng khùng mà chạy về phủ? Còn coi hết đồ ở trên đường cái..... trần truồng! Làm mất hết mặt mũi Võ Uy Hầu phủ chúng ta!"

Nghĩ đến tình cảnh sáng sớm hôm nay, một đám người vây quanh trước cửa Võ Uy Hầu phủ chỉ chỉ trỏ trỏ, Bạch Nhưộc Kỳ liền tái mặt.

Trong loại sự tình này, không chỉ có Bạch Nhưộc Nghiễn mất mặt, nàng thân là đích tỷ, cũng sẽ bị cho rằng không tuân thủ trình tiết!

Nàng còn đang mong chờ được gả vào hoàng thất, như thế nào có thể nhiễm phải ác danh như vậy?

"Ta giả vờ cái gì?" Hoàng Nguyệt Ly ánh mắt càng vô tội hơn, ngây thơ bao nhiêu, "Tứ muội chính là cao thủ Huyền Cảnh Khí tầng thứ 4, ta có thể làm gì nàng đây?"

Bạch Nhưộc Kỳ nổi lên hồ nghi.

Tam muội là một phế vật, lại nhát như chuột, nàng sao có thể khiến Bạch Nhưộc Nghiễn ăn mất mặt như vậy? Chẳng lẽ sự tình thật sự có kỳ lạ nào khác?

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 26: Một đoá tiểu bạch liên

Bất quá, cho dù là như thế, cũng không thể dễ dàng buông tha tiểu tiện nhân này.

Nàng cười lạnh nói: "Cho dù là bị quý ám, cũng là vì tiểu tiện nhân ngươi quá đen đủi! Ta đã nói ngươi là ngôi sao chổi, đã khắc chết chính cha nương mình không nói, hiện tại còn khắc tới đường muội của mình! Ngươi vì sao không dứt khoát chết đi?"

Hoàng Nguyệt Ly chớp chớp mắt, nói: "Nhị tỷ, hãy xem những gì ngươi đang nói, ngươi không phải còn đang sống rất tốt hay sao? Toàn bộ Hầu phủ, chỉ có ngươi thường xuyên đến nơi này của ta nhiều nhất, ngươi còn chưa chết, ta làm sao mà khắc chết người khác đây?"

"Có ý tứ gì?" Bạch Nhưộc Kỳ sau khi sững sốt một chút, mới phản ứng lại, "Tiểu tiện nhân, ngươi là đang nguyên rủa ta chết??"

Trên mặt Hoàng Nguyệt Ly mang theo mỉm cười ngọt ngào.

"Nhị tỷ, ngươi sao có thể nói ta như vậy? Chúng ta chính là đường tỷ muội ruột thịt, cùng là tiểu thư Võ Uy Hầu phủ, nếu như ta là tiểu tiện nhân, vậy nhị tỷ ngươi là gì? Đại tiện nhân? Còn Nhị thẩm thì sao? Vũ trụ vô địch - siêu cấp sét đánh - đại tiện nhân*?"

* Nguyên văn: 宇宙无敌超级霹雳大贱人: không hiểu nữa, chung quy là đại đại tiện nhân!

Bạch Nhưộc Kỳ không nghĩ tới, Tam muội luôn luôn vâng vâng dạ dạ, bị mắng cũng không dám lên tiếng, hôm nay cũng dám nói ra lời nói như vậy.

Không chỉ có dám nguyên rủa nàng, lại còn dám mắng cả nương nàng, quả thực là phản thiên!

Nàng tức giận đỏ mặt: "Tốt, tốt! Ta xem ngươi chính là không biết xấu hổ, một ngày không bị đánh, liền đã quên chính mình là ai và là loại người gì? Ta hôm nay sẽ giúp ngươi nhớ lại, để ngươi biết, phế vật chính là phế vật, cả đời cũng đừng nghĩ đến xoay người!"

Đang nói, Bạch Nhưộc Kỳ bước xa một bước vọt lên, một bàn tay hướng trên mặt Hoàng Nguyệt Ly đánh tới.

Sắc mặt Thái Vi nháy mắt biến trắng, kinh hô: "Tam tiểu thư!"

Nhị tiểu thư là cao thủ Huyền Cảnh Khí tầng thứ 7, một cái tát kia chính là hàm chứa huyền khí thiên địa, tuyệt đối có thể trực tiếp đánh người học máu ngay lập tức.

Tam tiểu thư hôm trước vừa mới được cứu trở về, thân mình cũng chưa hoàn toàn hồi phục, làm sao chịu đựng một cái tát này?

Nàng trung thành hộ chủ, rất muốn ngăn chặn phía trước tam tiểu thư, nhưng tốc độ của cao thủ tầng thứ 7, căn bản không phải nàng có thể theo kịp. Nàng còn chưa kịp nhấc một bước, bàn tay mềm mại trắng như ngọc của Bạch Nhưộc Kỳ cũng đã vung tới trước mắt Hoàng Nguyệt Ly!

Thái Vi hoảng sợ nhắm mắt lại, quả thực không đành lòng nhìn xem

Chỉ nghe Hoàng Nguyệt Ly phát ra một tiếng thét "A!" chói tai.

"Cứu mạng! Không cần a! Ngươi đừng tới đây!"

Ngay sau đó, một tiếng "Bang" giòn giã vang lên, sau đó là một tiếng "Bịch", truyền đến âm thanh của trọng vật rơi xuống đất.

Thải Vi mở to mắt, liền nhìn đến một thân hình mảnh khảnh nặng nề nện trên mặt đất.

Phốc ——! Một chùm máu phun ra, bắn ra xa tới trên tường vôi của biệt viện.

"Tam tiểu thư ——!!"

Nàng nôn nóng vịn phần nhào tới, nước mắt đều nhịn không được rơi xuống.

Thanh âm lần này vang to như vậy, rơi xuống đúng thật là không nhẹ, không biết tam tiểu thư còn sống nữa hay không, tiểu thư nhà nàng đúng thật là mệnh khổ!

Rõ ràng là một kim chi ngọc diệp xuất thân cao quý, như thế nào mà từ nhỏ cha mẹ đều đã chết, còn bị người khi dễ như vậy?

Thải Vi quỳ rạp xuống trên đất, chăm chú nhìn, bỗng nhiên sững sờ.

Nàng nàng nàng..... Có phải hoa mắt hay không?

Thiếu nữ té lăn trên đất không thể đứng dậy nổi..... vì sao nhìn có điểm giống như là nhị tiểu thư?

Thải Vi xoa xoa đôi mắt, lại xoa xoa đôi mắt.

Chỉ nghe giọng nói của Hoàng Nguyệt Ly từ sau lưng nàng truyền đến: "A..... nhị..... nhị tỷ, ngươi..... ngươi làm sao vậy? Ngươi không sao chứ? Ngươi như thế nào..... như thế nào đột nhiên..... đột nhiên tự mình bay ra đây? Đây là võ kỹ lợi hại nào vậy?"

Thải Vi ngơ ngác quay đầu lại, liền nhìn đến đôi tay tam tiểu thư nhà nàng đang bắt chéo nhau đặt ở trước ngực, đôi mắt mênh mông sương mù, một bộ biểu tình thiếu chút nữa bị dọa đến ngất xỉu, một thân váy lụa màu trắng bị gió thổi qua, phất phơ phất phơ, giống như một đóa tiểu bạch liên tinh tế mảnh mai.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Các ngươi có phải ngốc hay không?

Bạch Nhược Kỳ cố gắng đứng thẳng trên mặt đất, muốn đứng lên, lại phát hiện chính mình hoàn toàn không thể động đậy!

Nàng trừng mắt nhìn thiếu nữ trước mặt, đôi mắt thiếu chút nữa đã bắn ra lửa.

"Bạch Nhược Kỳ! Ngươi rốt cuộc đã dùng yêu pháp gì? Ta vì sao lại không thể động đậy??"

"Nhị tỷ, ngươi đang nói gì vậy? Muội muội ta vì sao nghe không hiểu?" Hoàng Nguyệt Ly mờ mịt đầy mặt, "Ngươi không động đậy, có liên quan gì cùng ta? Vừa rồi..... không phải ngươi muốn đánh ta hay sao? Ta quá sợ hãi, căn bản không biết chuyện gì đã xảy ra, chỉ lo đi trốn....."

Bạch Nhược Kỳ cắn răng, oán độc nhìn Hoàng Nguyệt Ly.

Trực giác của nàng cho biết chính là tam muội này đang giở trò quỷ, nhưng, dường như đúng như lời Hoàng Nguyệt Ly đã nói. Vừa rồi chính là nàng đã ra tay trước, mà Hoàng Nguyệt Ly vẫn luôn là tránh phải tránh trái, kinh hoàng thất thố, cuối cùng còn dùng hai tay ôm đầu ngồi xồm trên mặt đất.

Bạch Nhược Kỳ không chút khách khí lấy một chân hướng về phía trên người nàng đạp một cái, thăm nghĩ cho dù không đá chết tiểu tiện nhân này, cũng muốn đá cho nàng học máu.

Kết quả, một chân này xác thật đem người đá bay, cũng đá đến thiếu chút nữa thì học máu. Nhưng ngược lại, bay và học máu lại chính là nàng?

Sao có thể? Không phải là quá tà môn hay sao?

Lúc này, Hoàng Nguyệt Ly giống như bỗng nhiên phản ứng lại, cả kinh kêu lên: "A! Nhị tỷ, thời điểm vừa rồi ngươi bị quăng ngã ra ngoài, thanh âm thật

là lớn, thật sự sẽ không bị ngã hư nơi nào đi? Khó trách không thể động đậy! Mau để ta nhìn xem!"

Đang nói, nàng lập tức cúi người ngồi xuống, sờ soạng một chút trên người Bạch Nhưộc Kỳ.

Bạch Nhưộc Kỳ bỗng nhiên cảm thấy toàn thân truyền đến một trận đau đớn, quả thực xương cốt cả người giống như đều vỡ tan, đau đớn đến mức nàng phải kêu lên thảm thiết.

"A ——! Đau quá ——! A a ——!"

Nàng kêu quá mức thê lương, khiến những người khác đều cảm thấy khiếp sợ.

Vừa rồi quá trình hai người giao thủ quá nhanh, những nha hoàn bà tử Bạch Nhưộc Kỳ mang đến, căn bản không nghĩ tới tiểu thư nhà mình sẽ bị tam tiểu thư phế vật đánh bại, cho nên căn bản không kịp có phản ứng, mãi cho đến lúc này, mới giật mình hoảng sợ vây quanh lại đây.

"Người..... người rốt cuộc đã làm gì nhị tiểu thư?"

"Lá gan của người cũng quá lớn, động tay chân gì vậy? Mau chữa trị cho nhị tiểu thư, bằng không người sẽ phải hối tiếc!"

"Đúng vậy, cũng không nghĩ xem tình trạng của mình là gì? Một phế vật, cũng dám đắc tội với tiểu thư chúng ta? Chờ tiểu thư chúng ta giáo huấn người đi!"

Hoàng Nguyệt Ly ha hả cười nói: "Các người có phải ngốc hay không? Biết rõ nếu trị xong cho nàng, nàng sẽ giáo huấn ta, vậy ta vì sao phải chữa trị cho nàng?"

Bạch Nhưộc Kỳ đau đớn hét lên: "Mau! Mau bắt lấy tiểu tiện nhân này cho ta! Hung hăng mà đánh nàng!"

Mấy hạ nhân chính là đang chờ những lời này, lập tức bùng nổ.

Nhưng những hạ nhân này bắt quả là người thường chưa từng tu luyện, đơn giản chỉ dùng sức lớn hơn một chút, ở trước mặt Hoàng Nguyệt Ly có thể nói đúng là không thể chịu nổi một kích.

Bịch! Bịch! Bịch!

Bắt quả là sau mấy lần hô hấp, tất cả bọn nha hoàn đều bị lão đảo rơi ở trên mặt đất.

Bạch Nhưộc Kỳ cả kinh khiến tròng mắt đều muốn rơi ra ngoài, cho tới hiện giờ, nàng cuối cùng cũng nhìn ra, tam muội này của nàng không giống như ngày thường!

Nhưng, rõ ràng là trên người Hoàng Nguyệt Ly không hề có dao động của huyền lực, sao có thể..... có thể đánh rơi nhiều người như vậy đây?

Hơn nữa, còn không biết đã dùng biện pháp gì, phong bế kinh mạch nàng, khiến nàng không thể động đậy.

Bạch Nhưộc Kỳ nghĩ mọi cách, muốn giải khai cấm chế, nhưng làm thế nào cũng không giải được.

Hoàng Nguyệt Ly chậm rãi đi đến trước mặt nàng, chớp chớp mắt, yếu nhược nói: "Nhị tỷ, vì sao người cứ nằm trên mặt đất không đứng dậy nha? Đã xảy ra chuyện gì?"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Có bệnh, chạy nhanh đến trị!

Rõ ràng là nàng đang đánh người khác, cổ tình còn làm ra bộ dáng vô tội như vậy, giống như nàng mới là người bị người khi dễ.

Không có gì tức giận hơn điều này!

Bạch Nhưộc Kỳ chỉ cảm thấy một ngụm máu tươi lại vọt lên tới cổ họng, thiếu chút nữa lại muốn học máu, nàng dùng hết sức mạnh của ý chí, mới miễn cưỡng đem ngụm máu này nuốt trở vào, nhưng sắc mặt đã nghẹn đến mức vừa xanh lại vừa tím.

"Ai u, có vẻ như không được! Nhị tỷ giống như không khỏe! Thái Vi, người mau tới đây đỡ nàng một phen!"

"A? Nga..... vâng, đúng vậy, tam tiểu thư."

Thái Vi đứng một bên đang hoàn toàn sững sốt nhìn xem, qua một hồi lâu, mới phục hồi lại tinh thần, đi qua muốn nâng Bạch Nhưộc Kỳ.

Ai ngờ, tay nàng mới vừa một đụng tới trên người Bạch Nhưộc Kỳ, Bạch Nhưộc Kỳ liền kêu lên thảm thiết.

"A ——! Đau quá! Dừng tay, tiện nô tỳ nguoi, ai cho phép nguoi dùng bàn tay dơ bẩn chạm vào ta!"

Thái Vi kinh hoàng thu hồi tay, quay đầu nhìn tiểu thư nhà mình.

Hoàng Nguyệt Ly chậm rãi nói: "Nhị tỷ, tình huống này của nguoi thoát nhìn thật sự là không thích hợp a, nghe nói là trúng tà sẽ lây bệnh, ngày hôm qua tứ muội muội trúng tà, không phải là truyền cho nhị tỷ đi? Thái Vi, mau trị cho nàng!"

"A?" Thái Vi ngơ ngác nói: "Trúng tà? Trị như thế nào? Nô tỳ không biết a?"

Hoàng Nguyệt Ly nói: "Cái này đơn giản, dùng hết sức tát vào mặt cho ta!"

"Cái gì?"

"Cái gì?"

Thái Vi cùng Bạch Nhưộc Kỳ đồng thời kinh hô.

Bạch Nhưộc Kỳ giận dữ cắn răng hét: "Tiểu tiện nhân, nguoi dám! Nguoi dám để nha hoàn nguoi tát ta?"

Hoàng Nguyệt Ly ha hả cười nói: "Nhị tỷ, nguoi đang nói gì vậy? Muội muội đây đều là muốn tốt cho nguoi a, trúng tà chính là tật xấu rất nghiêm trọng, vạn nhất nguoi trúng tà quá lợi hại, cũng giống như tứ muội đi ra ngoài trần trường thì làm sao bây giờ nha? Cho nên, nguoi cũng không nên sợ thầy mà giấu bệnh, có bệnh chạy nhanh đến trị a!"

Đang nói, nàng quay đầu nhìn về phía Thái Vi.

"Còn thất thần làm gì? Thật sự muốn hại chết nhị tiểu thư hay sao? Nếu chậm trễ bệnh tình của tiểu thư con vợ cả Hầu phủ, nguoi đảm đương nổi sao? Mau đi lên tát nàng, hung hăng mà tát! Càng dùng sức càng tốt! Như vậy mới có thể khiến cho tà ám từ trong thân thể nàng rút ra!"

Thái Vi vẫn là không dám bước lên phía trước.

Nhị tiểu thư là dạng người gì, nàng cùng Bạch Nhưộc Ly giống nhau đều rất rõ ràng, từ nhỏ đến lớn, nàng đã bị đánh qua rất nhiều lần, nghĩ đến những thủ đoạn tra tấn người âm độc mà ngày thường nhị tiểu thư hay dùng, hai chân nàng liền run lên.

Hoàng Nguyệt Ly cũng không thúc giục nàng, chỉ là lẳng lặng chờ.

Thái Vi do dự một hồi lâu, mới giơ tay lên.

"Bốp!"

"A ——!"

Một cái tát dừng ở trên mặt Bạch Nhưộc Kỳ.

Bởi vì Thái Vi rất khẩn trương, cho nên một cái tát này cũng không nặng lắm, nhưng Bạch Nhưộc Kỳ lại kêu lên giống như heo bị giết.

Thái Vi nhìn người mà từ trước đến nay nàng đều luôn sợ hãi, lại bị nàng hạ thủ nên vẻ mặt vặn vẹo, phát ra thanh âm kêu to kinh hoàng thất thố, không còn có bộ dáng kiêu ngạo ương ngạnh của thiên tài tiểu thư Hầu phủ, trong lòng nảy lên một trận khoái cảm.

Nàng tức khắc quên mất sợ hãi vừa rồi, giơ bàn tay lên, ra sức mà đánh.

"Bốp! Bốp! Bốp! Bốp!"

"A ——! Nguoi dám ——! Nguoi làm sao dám ——! Nguoi tiện nô này, ai cho nguoi lá gan! Bạch Nhưộc Ly, nguoi sẽ chết không được từ tế!"

Bạch Nhưộc Kỳ khóc to hơn nói.

Những nha hoàn bà tử ngã trên mặt đất dậy không nổi, đều sợ ngây người.

Bởi vì Bạch Nhưộc Kỳ chính là thiên tài võ giả Huyền Cảnh Khí tầng thứ 7, Thái Vi chính là một người thường chưa từng tu luyện qua, nàng chỉ dùng hết sức mình mà đánh người, đối Bạch Nhưộc Kỳ mà nói, hẳn là cũng giống như cào ngứa.

Như thế nào lại kêu thảm đến như vậy?

Chẳng lẽ là thật sự trúng tà?

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Lương tâm bị chó ăn

Làm thế nào bọn họ có thể biết, lý do vì sao Bạch Nhưộc Kỳ lại thảm như vậy. Đó là bởi vì thời điểm vừa rồi khi Hoàng Nguyệt Ly đỡ nàng, đã dùng thủ pháp độc môn không chế kinh mạch nàng.

Khiến nàng không chỉ không thể nào điều động huyền lực trong cơ thể để phòng thủ, đồng thời, nó cũng phóng đại sự thống khổ lên ngàn vạn lần.

Cho nên, ngay cả khi chỉ là nhẹ nhàng chạm vào một chút, Bạch Nhưộc Kỳ đều sẽ cảm thấy, phảng phất giống như bị dao nhỏ cắt đứt da thịt, huống chi Thái Vi đã dùng sức và mặt như vậy?

Rất nhanh, khuôn mặt Bạch Nhưộc Kỳ đã hoàn toàn sưng lên vì bị đánh, đã nhìn không ra biểu tình của nàng, chỉ có thể nhìn đến cặp mắt kia vốn nên thập phần xinh đẹp, toát ra ánh mắt cực kỳ oán độc.

Nàng chưa từng bị ghen khuất qua như vậy, từ trước tới nay đều chưa từng chịu qua khuất nhục như vậy!

Từng ấy năm tới nay, đều là nàng vô số lần sai người đem án Bạch Nhưộc Ly ở trên mặt đất, bạt tai, vút roi, mọi cách đều dùng khinh nhục.

Nàng cảm thấy đó là Bạch Nhưộc Ly xứng đáng.

Ai bảo Bạch Nhưộc Ly rõ ràng là phế vật, còn muốn chiếm lấy tên tuổi quận chúa duy nhất của Võ Uy Hầu phủ, mà chính nàng, rõ ràng là siêu cấp thiên tài, ngược lại phải nằm dưới nàng ta đâu?

Hơn nữa, nghe nói thời điểm Bạch Lưu Phong chết, còn để lại vô số tài nguyên tu luyện cho Bạch Nhưộc Ly, nhưng nàng đã chất vấn nhiều năm như vậy, Bạch Nhưộc Ly trước sau cũng không hề giao ra đây!

Bạch Nhưộc Ly là phế vật, cảm những tài nguyên tu luyện đó thì có ích lợi gì, chỉ có thiên tài như nàng, mới xứng có được những tài nguyên đó, tiện nha đầu này không chịu chủ động dâng ra, thật là quá không thức thời, không thỏa đáng!

Mười mấy năm qua, vẫn luôn như thế.

Ai ngờ, hôm nay lại hoàn toàn thay đổi.

Bạch Nhưộc Kỳ, thiên tài có thể đếm được trên đầu ngón tay của Nam Việt Quốc, bị phế vật tam muội của nàng đánh rơi ở trên mặt đất, còn bị người hung hăng tát mặt.

Càng tức giận hơn chính là, Hoàng Nguyệt Ly còn lười đến nỗi không thèm tự mình tát, mà để một nô tỳ hèn mọn tới nhục nhã nàng!

Cố tình những nha hoàn bà tử nàng mang đến, còn ngây ngốc quỳ rạp trên mặt đất, cũng không biết chạy tới lấy thân hộ chủ!

Trong đầu đều bị nước vào hay sao? Chẳng lẽ thật sự tin vào lời tiểu tiện nhân kia nói, cảm thấy là nàng bị trúng tà? Rõ ràng là tiểu tiện nhân này đã dùng thủ đoạn gì đó mà người nhận không ra a! Vì sao không ai tin!

Trên mặt nàng nóng rát như là bị thiêu cháy, máu trong lồng ngực quay cuồng, rốt cuộc nhịn không được nên mạnh mẽ phun ra một ngụm máu tươi, hai mắt vừa trợn lên, liền hôn mê bất tỉnh!

Thái Vi trốn không kịp, trên quần áo bị dính vào không ít vết máu.

Lúc này nàng mới tỉnh lại từ trong cảm giác ngược đãi, dừng tay.

Hoàng Nguyệt Ly đi tới nhìn nhìn, gật đầu nói: "Àn, dường như đã đủ rồi."

Thẳng đến lúc này, những nha hoàn bà tử mới lấy lại cảm giác của mình.

Bà vú của Bạch Nhưộc Kỳ là Hàn ma ma giãy giụa bò lên từ trên mặt đất, bổ nhào vào trên người Bạch Nhưộc Kỳ, khóc lớn nói: "Nhị tiểu thư, nhị tiểu thư người làm sao vậy, mau tỉnh lại a! Tam tiểu thư, người thật là nhẫn tâm, đánh nhị tiểu thư đến hôn mê như thế! Còn có Thái Vi tiện da nhà người, người chờ, nếu để lão gia biết, ngài sẽ không bỏ qua người! Chờ bị bán vào kỹ viện đi thôi!"

Hoàng Nguyệt Ly trừng lớn đôi mắt, trong mắt tràn đầy biểu tình bị thương.

"Hàn ma ma, người sao có thể nói ta như vậy đây? Người nhìn xem phế vật như ta, sao có thể đánh cho nhị tỷ choáng váng? Nàng té xỉu, là bởi vì vừa rồi trúng tà, thật vất vả mới trị hết, cho nên thể lực tiêu hao quá mức."

Đang nói, nàng đi qua, kéo tay Thái Vi, chỉ chỉ trên người nàng.

"Người có nhìn thấy máu trên người Thái Vi không? Một búng máu này, trong màu đỏ có màu đen, đó chính là tà ám trong cơ thể nàng đã bị đuổi ra ngoài! Nha hoàn nhà ta không màng an nguy của bản thân, trừ tà giúp nhị tỷ, lòng bàn tay đều đỏ lên vì đánh, các người còn muốn nói nàng như vậy, lương tâm các người đã bị chó ăn hay sao?"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Chết đòi tiền a!

Bạch Nhược Kỳ ngay khi Hàn ma ma đang lớn tiếng kêu gọi, vốn dĩ đã dần dần có chút thanh tỉnh.

Nhưng nghe đến Hoàng Nguyệt Ly một câu đòi trắng thay đen như vậy, lại lần nữa ngất tại chỗ.

Sao lại có người phúc hắc (bụng đầy đen tối) đến loại trình độ này?

Dựa theo cách nói của Hoàng Nguyệt Ly, nàng bị tát đến nổi mặt mũi đều bầm dập, chẳng lẽ còn phải cảm tạ nàng ta hay sao??

Hàn ma ma cũng bị nghẹn đến nỗi nói không nên lời, trong lòng biết rằng Bạch Nhược Kỳ không có khả năng bị trúng tà, nhưng là, Hoàng Nguyệt Ly nói ra lời thề son sắt, bà ta cũng không biết phản bác lại như thế nào.

Toàn bộ mọi sự hôm nay quả là quá tà môn.

Đến tận bây giờ bà ta vẫn còn chưa hồi phục lại tinh thần.

Nhị tiểu thư rút cuộc là vì sao lại đột nhiên ngã trên mặt đất? Cũng không cảm thấy được thật sự là bị tam tiểu thư đánh bại, đúng không?

Ngoài ra, tam tiểu thư ngày thường có lá gan nhỏ hơn muỗi, hôm nay như thế nào đánh nhị tiểu thư đến hộc máu??

Bà thật sự không phải là đang nằm mơ hay sao?

Hàn ma ma nhìn đến loại tình huống này, cũng biết dưới tình huống Bạch Nhược Kỳ đã hôn mê, chính mình và những người ở đây xác định vững chắc sẽ không thoát khỏi tay tam tiểu thư.

Bà ta nhanh chóng quyết định, kêu to "ai ai" và lấy chân đá về phía nha hoàn một bên, nói: "Đều nằm ăn vạ trên mặt đất làm gì đây? Chạy nhanh lên! Nhị tiểu thư đã bệnh thành dạng này, chạy nhanh đến đây nhanh chóng đem nàng trở về phủ đi!"

Bọn nha hoàn đã sớm bị dọa phá gan, nhanh chóng khập khiễng bò dậy, nâng Bạch Nhược Kỳ lên, lập tức hướng phía ngoài cửa mà chạy.

Bởi vì cảm thấy nữ ma đầu sau lưng quá khủng bố, mấy nha hoàn nhất thời đều quên mất thương thế trên người mình, chạy trốn bay nhanh, lập tức đã không nhìn thấy bóng dáng.

Hoàng Nguyệt Ly cũng có chút trợn tròn đôi mắt.

"Di, sao lại thế này? Sao lại chạy trốn nhanh như vậy? Phía sau lại không có quỷ!"

Tiểu phượng hoàng vẫn luôn tránh ở trên vai nàng kêu hai tiếng chỉ chỉ, vỗ vỗ cánh.

Đĩ nhiên là không có quỷ, nhưng mà, nữ ma đầu so với có quỷ càng đáng sợ hơn!

Hoàng Nguyệt Ly thập phần ưu thương, cảm thán nói: "Những người này hiện tại vì sao lại như vậy đây? Thái Vi đã cực khổ khổ trừ tà cho nhị tỷ, các nàng còn chưa trả tiền mà đã đi rồi? Còn có, làm cho xung quanh sân của ta đều dơ như vậy, còn có vết máu, cũng không bồi thường tổn thất? Nhân phẩm này..... quả thực không thể chịu được a!"

Tiểu phượng hoàng đánh ngã một cái dưới chân, thiếu chút nữa từ trượt xuống từ trên vai nàng.

Nữ ma đầu quả thực là..... Chết đòi tiền a!

Khủng bố, quá khủng bố!

Cũng may những người đó đã mau chạy trốn!

"Tiểu..... Tiểu thư....."

Giọng nói mỏng manh của Thái Vi từ sau lưng truyền đến.

Hoàng Nguyệt Ly xoay người, cười nói: "Thế nào? Đánh trả lại có cảm giác gì không? Lá gan có tiến triển gì không? Ác nhân giống như loại này, cần phải hung hăng mà đánh trả!"

Thái Vi quả thực muốn khóc ra tiếng, "Tiểu thư, vậy phải làm sao bây giờ a? Nô tỳ thật sự đã đánh nhị tiểu thư, là nhị tiểu thư a! Nàng chính là một trong số 10 đại thiên tài của Nam Việt Quốc, vạn nhất thanh tỉnh, quay lại trả thù thì làm sao bây giờ? Còn có Hầu gia cùng nhị phu nhân, cũng sẽ không buông tha ngài a..... Nô tỳ cho dù bị đánh chết, cũng chỉ là một cái mệnh tiện, nhưng ngài chính là kim chi ngọc diệp....."

"Không được khóc!"

Thái Vi sợ tới mức dừng nước mắt.

"Đánh đều đã đánh, khóc thì có ích lợi gì?"

Hoàng Nguyệt Ly đi qua, nâng mặt nàng lên, hỏi: "Thái Vi, chẳng lẽ ngươi thích bị người khác khi dễ? Không nghĩ đến hung hăng giáo huấn người khi dễ ngươi sao?"

"Nô tỳ đương nhiên muốn a, nhưng....."

"Không có nhưng gì cả! Chỉ cần đi theo tiểu thư ta, sẽ không có người dám khi dễ ngươi nữa! Ngươi chỉ cần nhớ kỹ, người sau lưng ngươi là ta, ai dám đánh ngươi, gấp mười lần, sẽ nhận lại gấp trăm lần!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Ta xem trọng ngươi!

Edit & Dịch: Emily Ton.

Thái Vi ngơ ngác ngẩng đầu, nhìn tam tiểu thư nhà nàng.

Hoàng Nguyệt Ly ngửa đầu, đón gió, trên mặt tươi cười nhạt nhẽo nhưng đầy tự tin, ánh sáng chiếu xuống chói mắt, cả người nàng đều giống như đang phát ra ánh sáng.

Không có lý do nào, nàng tin lời Hoàng Nguyệt Ly nói, cảm thấy tiểu thư nhà nàng giờ khác này, thật là cường đại, kiên định, không chỗ nào sợ hãi, phảng phất như không có gì có thể làm khó nàng.

Hồi tưởng hai ngày này, từ khi tam tiểu thư bắt đầu tỉnh lại lần nữa, tất cả mọi sự kiện nàng làm, đều là không thể tưởng tượng như vậy, cố tình mỗi một sự kiện đều làm thành. Nhị tiểu thư cùng Tứ tiểu thư trước kia điều vô dụng oai, ở trước mặt Tam tiểu thư, đều là không thể chịu nổi một kích như vậy.

Thái Vi đối diện với đôi mắt của Hoàng Nguyệt Ly, nặng nề gật gật đầu.

"Ân, Tam tiểu thư! Nô tỳ nhất định sẽ không khiến ngài mất mặt!"

Hoàng Nguyệt Ly vừa lòng cười cười, từ trong lòng ngực móc ra một quyển sách, đưa cho Thái Vi.

"Tam tiểu thư..... Đây là.....?"

"Đây là một quyển công pháp Huyền Giai thượng phẩm, ngươi cầm lấy và tu luyện thật tốt, nếu có nơi nào không hiểu, có thể tới hỏi ta bất cứ lúc nào."

"Cái gì? Công pháp? Lại là công pháp Huyền Giai?"

Thái Vi nghẹn họng nhìn trân trối, há to miệng, vẻ mặt đại ra, hoàn toàn sợ hãi.

Có làm hay không? Tam tiểu thư thực sự sẽ cho nàng một quyển công pháp Huyền Giai?

Công pháp tu luyện, được chia làm bốn cấp: Thiên-Địa-Huyền-Hoàng. Mỗi một cấp lại phân thượng-trung-hạ phẩm. Chất lượng của công pháp, sẽ trực

tiếp ảnh hưởng đến thành tựu cuối cùng của người tu luyện, cho nên nó là tài nguyên vô cùng quý giá.

Mỗi một thế gia võ giả hoặc là môn phái, đều sẽ càng bảo quản nghiêm ngặt đối công pháp truyền thừa của mình, tuyệt đối sẽ không dễ dàng truyền ra ngoài.

Cho nên, người có xuất thân bình dân, mặc dù có thiên phú tu luyện, cũng rất khó trở thành võ giả cao cấp.

Tài nguyên tu luyện ở Nam Việt Quốc rất khan hiếm, Bạch gia là thế gia tu luyện võ, tổ truyền bất quá cũng chỉ là một quyền công pháp Hoàng Giai thượng phẩm, nhưng mà, Hoàng Nguyệt Ly vừa ra tay, chính là một quyền công pháp Huyền Giai??

Không có gì ngạc nhiên khi Thái Vi hoảng sợ.

Hoàng Nguyệt Ly gật gù đầu, nói: "Xem ra ngươi cũng đã nghe nói qua, công pháp tốt là rất hiếm, cho nên nhất định phải tu luyện thật tốt. Trong mắt tiểu thư ta xem ra, thiên phú tu luyện của ngươi tương đối không tồi, cố gắng tu luyện, vượt qua Nhị tỷ ta hẳn là không có vấn đề. Đến lúc đó, ngươi có thể quang minh chính đại mà đánh nàng ta!"

"Ta? Vượt qua Nhị tiểu thư?"

Thái Vi hôm nay vẫn luôn ở vào trạng thái trợn mắt há hốc mồm.

Nàng không dám tin tưởng nói: "Tam tiểu thư, ngài nhanh chóng dừng nói giỡn, Nhị tiểu thư chính là siêu cấp thiên tài a? Nô tỳ xuất thân kém như vậy, như thế nào có thể so sánh cùng Nhị tiểu thư?"

Hoàng Nguyệt Ly nói: "Ta nói ngươi có thể, là ngươi có thể! Ngươi cảm thấy tiểu thư ta đang nói bừa hay sao?"

"Không phải, ta không có ý tứ này....."

"Vậy được rồi!" Hoàng Nguyệt Ly vỗ vỗ bả vai nàng, "Hãy nỗ lực hết sức, ta xem trọng ngươi nga!"

Hoàng Nguyệt Ly hai ngày này vẫn đều luôn quan sát nha đầu Thái Vi này, thân thể nàng nhẹ nhàng, mềm dẻo cùng sức chịu đựng tuyệt vời, vừa nhìn thấy chính là người rất thích hợp để tu luyện, ít nhất cũng có thiên phú phẩm cấp ba.

Khuyết điểm chính là, lá gan của nàng thật sự là quá nhỏ, hơn nữa hiện tại mới bắt đầu tu luyện, tuổi cũng hơi lớn một chút.

Ngoài ra, bởi vì kiếp trước bị người phản bội, Hoàng Nguyệt Ly cũng không quá tin nhiệm những người bên người.

Tuy nói rằng hiện tại Thái Vi thoát nhìn rất trung thành lại ngoan ngoãn, nhưng ai có thể cam đoan, sau khi nàng trở thành võ giả và có tâm lớn, sẽ không phản bội chính mình đâu?

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Đầu danh trạng*

**Đầu danh trạng (投名状):* Hiểu theo nghĩa đơn giản là cắt đứt khả năng để người nào đó có thể trở mặt với mình và theo về phía bên kia.
{Edit & Dịch: Emily Ton}

Cho nên, hôm nay nàng là cố tình để Thái Vi đánh vào mặt Bạch Nhược Kỳ.

Làm như vậy, có vài tầng mục đích.

Đầu tiên, có thể nhục nhã Bạch Nhược Kỳ. Tiếp theo, có thể luyện lá gan cho Thái Vi.

Cuối cùng, quan trọng hơn chính là, cứ như vậy, Thái Vi liên tính đã hoàn toàn đắc tội với Bạch Nhược Kỳ, chỉ cần rời khỏi sự che chở của Hoàng Nguyệt Ly, nàng sẽ nhanh chóng nhận phải sự trả thù điên cuồng của Bạch Nhược Kỳ.

Nếu nàng dám có giao dịch với bên ngoài, phản bội Hoàng Nguyệt Ly, chờ đợi nàng, tuyệt đối là hậu quả thê thảm.

Đây được gọi là đầu danh trạng.

Trải qua chuyện này, Hoàng Nguyệt Ly mới công nhận Thái Vi là người của mình.

Vốn dĩ, nàng nắm giữ không ít công pháp Thiên Giai, nhưng nếu hiện tại lấy ra, sẽ quá mức kinh thế hãi tục, hơn nữa tư chất của Thái Vi cũng có hạn,

công pháp Huyền Giai đã là thích hợp nhất.

Dù vậy, Thái Vi cũng đã cảm động đến rơi nước mắt, trực tiếp quỳ xuống trước mặt Hoàng Nguyệt Ly.

"Tam tiểu thư, ngài đối nô tỳ thật tốt, nô tỳ chưa từng nghĩ tới mình còn có thể tu luyện, thật là sự tình nằm mơ cũng không dám nghĩ. Về sau nô tỳ nhất định sẽ tận lực hầu hạ ngài, lên núi đao, xuống biển lửa, tuyệt không do dự!"

Hoàng Nguyệt Ly cười nói: "Nhớ kỹ lời nguoi nói, đúng rồi, hiện tại có chuyện muốn nguoi đi làm."

"Thỉnh Tam tiểu thư phân phó."

Thái độ của Thái Vi, so ngày thường lại càng thêm cung kính vài phần.

Hoàng Nguyệt Ly nói: "Trong phủ chỉ có một mình nguoi là nha hoàn cùng hai bà quét rác, cũng quá tồi tàn. Chờ nguoi đi gặp người giao dịch nô lệ, chọn mấy tiểu nha đầu đáng tin cậy cùng với người gác cổng người làm vườn, thu thập biệt viện này sạch sẽ một chút. Về sau, nguoi chính là đại nha hoàn quản sự biệt viện."

Hôm nay nếu như có mấy người gác cổng canh gác đại môn, cũng không đến mức để cho Bạch Nhưộc Kỳ chạy thoát như vậy.

Thật vất vả để dạy cho nàng ta chịu phục, đúng là thời điểm để lên giá a!

Đáng tiếc, đáng tiếc! Quá đau đớn!

"A? Nhưng, hiện tại để mua một số nha hoàn, cũng cần không ít tiền....."

Lời nói còn chưa dứt, Hoàng Nguyệt Ly đã vung tay lên về phía nàng, ném ra một túi bạc lớn.

Thái Vi sửng sốt: "Bạc này....."

Túi bạc này ước tính cũng phải có tầm 50 lượng, mà trong nhà đã không có tiền, thực phẩm đều ăn không nổi, nhưng Tam tiểu thư lại vừa lấy ra một túi bạc lớn.

Hoàng Nguyệt Ly ha hả cười, "Nhanh chóng đi thôi."

Nàng mới sẽ không nói cho Thái Vi, bạc này là vừa rồi lấy được từ trên người Bạch Nhưộc Kỳ.

Đều đã nháo đến địa bàn của nàng, sao có thể không lưu lại chút đồ vật mà để nàng ta rời đi đây?

Bởi vì sự tình của Bạch Nhưộc Kỳ, lãng phí cả đêm, mãi đến ngày hôm sau, Hoàng Nguyệt Ly mới đi ra cửa.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Tại lối vào của Thiên Trân Các, ngựa xe như nước, người đi đường như dật.

Hoàng Nguyệt Ly đang ngẩng đầu nhìn tầm biển của cửa hàng.

Nàng biết rõ đạo lý *hoài bích có tội**, cho nên lần này mang huyền khí ra bán, nàng phải cố ý cải trang giả dạng, bôi đen toàn bộ khuôn mặt, còn mặc một cái áo choàng màu xám đen trùm đầu.

**Đây là một phần của câu thành ngữ: thất phu vô tội, hoài bích có tội. Ý nói kẻ vô tri không có tội, chỉ vì mang bảo ngọc mà có tội. (怀璧其罪)*

Một quả bóng lông màu vàng rực xuất hiện từ bên trong áo choàng của nàng. Đầu tiên là nghiêng đầu nhỏ, đánh giá hoàn cảnh chung quanh một chút, tiếp theo mới chui toàn bộ ra ngoài, đập cánh nhỏ, đậu ở trên vai Hoàng Nguyệt Ly.

"Chi chi ——!"

Tiểu phượng hoàng thấp giọng kêu lên.

Hoàng Nguyệt Ly là chủ nhân của Thiên Hoàng Quyết, cùng tiểu phượng hoàng tâm ý tương thông, có thể giao lưu thông qua thần thức, nhanh chóng nghe hiểu nó nói.

Vật nhỏ này là đang phàn nàn mình đã đói bụng, muốn ăn sáng!

Hoàng Nguyệt Ly trừng mắt liếc nhìn nó một cái: "Vừa rồi không phải đã cho nguoi ăn bánh bao thịt, chính nguoi không chịu ăn, hiện tại lại kêu đói bụng? Không phải đang chơi ta ỉ?"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Tiểu phượng hoàng vương tài

Vừa rồi chính nàng đã mua hai cái bánh bao nhân thịt ở ven đường cho bữa sáng, bẻ một chút nhân thịt, ý đồ cho nó ăn, kết quả là vật nhỏ này nhìn nàng chán ghét, xiêu xiêu vẹo vẹo bay qua một bên.

"Chi chi chi chi chi!!!"

Tiểu phượng hoàng phần nộ vỗ cánh.

Những thứ bản thủ ấy là gì a? Nó chính là thượng cổ thần thú tôn vinh cao quý, như thế nào có thể ăn cái gì đó được làm từ dầu cống không rõ hay là thịt từ xác chết ngẫu nhiên?

Ngày hôm qua nó đã phun ra lửa, đã cạn kiệt một chút năng lượng, nàng đã đồng ý cho nó ăn thịt, như thế nào lại lật lọng đây!

Hoàng Nguyệt Ly nhướn mày: "Bánh bao thịt chẳng lẽ không có thịt sao? Còn tuổi nhỏ, kén ăn như vậy, sẽ làm chậm sự tăng trưởng. Người nói, bánh bao thịt chóng mất, vậy người muốn ăn cái gì?"

Tiểu phượng hoàng hãnh diện ngẩng cao đầu: "Chi chi!"

"Chỉ cần vài ma thú cấp 5 hầm súp với thảo dược linh quả cấp 7, không được keo kiệt với nước tương khi hầm chúng!"

Bàn tay Hoàng Nguyệt Ly nắm cổ nó lên, cười lạnh nói: "Ma thú cấp 5, thảo dược cấp 7, mong muốn của người thật là xa hoa a? Ta nghĩ rằng tốt hơn hết là đêm nay liền đem người biến thành gà hầm hạt dẻ đi, như vậy sau này cũng không cần phải lãng phí đồ ăn!"

"Chi ——!!!"

Những chiếc lông trên người tiểu phượng hoàng đều dựng đứng.

Dựa vào, nữ nhân này thật là đáng sợ! Nàng..... nàng làm sao dám đối đãi với một tộc phượng hoàng tôn quý như vậy?? Ngay cả nắm nó cũng giống như đang nắm gà con, còn..... còn nghĩ làm thế nào để ăn nó??

Hoàng Nguyệt Ly nói: "Như thế nào? Tỷ tỷ ngay cả đồ ăn cũng mua không nổi, người còn trông cậy vào ăn thị ma thú? Trước kiểm lời rồi nói sau. Bằng không sẽ đem người bán đổi tiền!"

Nói tới đây, nàng dừng một chút, đôi mắt bỗng nhiên sáng lên. Ánh mắt lấp lánh nhìn chằm chằm tiểu phượng hoàng.

Tiểu phượng hoàng đáng thương lập tức rùng mình.

Ánh mắt tà ác này hẳn quá quen thuộc, nữ ma đầu một khi lộ ra biểu tình như vậy, chính là muốn chơi xấu a? Nàng nàng nàng..... muốn làm gì?

"Ha ha, hôm nay là ngày đầu tiên ra cửa đi làm ăn buôn bán, nhất định phải nói lời may mắn, ta thấy lông của người một thân ánh vàng rực rỡ, trông khá giống lễ hội, về sau..... gọi người là Vương Tài đi!"

"Chi chi chi chi chi chi——!!!!!"

"Cái gì? Người gọi tiểu gia là gì? Tiểu gia đã có tên!! Ta không muốn được gọi là Vương Tài đâu?? Đó là tên của một con chó!"

Đáng tiếc, nó chỉ là một quả bóng nho nhỏ, kháng nghị thế nào cũng đều không có hiệu quả, Hoàng Nguyệt Ly còn cười tủm tỉm nói: "Gọi tên Vương Tài sáu lần, sáu sáu đại thuận*, sáu là con số tốt a, quả nhiên may mắn. Tiếp tục lặp đi lặp lại, mang lại sự thịnh vượng lớn hơn cho tỷ tỷ."

**Số 6: 六 Phiên âm là liú (lục), đồng âm với từ "lưu" (dòng chảy), ám chỉ không bị ngăn trở, một mạch không ngừng tấn tới. Vì vậy người ta tin rằng số 6 là một điềm tốt.*

Tiểu phượng hoàng tức giận đến nổi lông trên ót đều dựng đứng lên, quyết tâm không nói nữa.

"Làm sao vậy? Không gọi nữa? Chẳng lẽ thật sự là kém phát triển?"

Hoàng Nguyệt Ly cảm thấy tiếc hận lắc lắc đầu, đặt nó trở lại vào trong tay áo, sải bước đi nhanh về phía Thiên Trân Các.

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Thiên Trần Các.

Phòng cho khách quý, Tôn chương quầy đang tiếp đãi một vị khách nhân tôn quý.

"Nghiêm đại sư, ngài đại giá quang lâm Thiên Trần Các chúng ta, thật sự khiến cho bồn tiệm tươi sáng hẳn lên! Mau mời ngồi, thỉnh uống trà!"

Một lão nhân có khuôn mặt đầy kiêu ngạo, không chút khách khí ngồi xuống ở vị trí thượng vị, thậm chí đôi mắt cũng không thèm liếc Tôn chương quầy một cái.

Nhưng Tôn chương quầy lại không có một chút tức giận, tự mình rót trà cho hắn, lấy lòng nói: "Nghiêm đại sư, xin hỏi ngài lại đây, là muốn mua vật liệu gì? Hay là....."

Nghiêm đại sư lúc này mới nói: "Lão phu lần này lại đây, là có một kiện huyền khí, muốn bán trên hội đấu giá."

Quả nhiên!

Trên mặt Tôn chương quầy lộ ra thần sắc vui mừng như điên!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Luyện khí sư cấp ba

Ai không biết rằng, mỗi một tác phẩm do luyện khí sư luyện chế, đều là tác phẩm tâm huyết, rất trân quý, đưa ra để bán lấy tiền, đã ít lại càng thêm ít!

Đặc biệt là vị Nghiêm đại sư này, hắn chính là phó hội trưởng hiệp hội luyện khí sư Nam Việt Quốc, là một trong ba vị luyện khí sư cấp 3 có thể đếm được trên đầu ngón tay!

Huyền khí do hắn luyện chế, rất có thể đạt tới cấp 3!

Tôn chương quầy cẩn thận nói: "Nghiêm đại sư, xin hỏi lần này ngài có mang huyền khí đến sao? Có thể để con mắt tại hạ nhìn một cái hay không?"

Nghiêm đại sư hơi gật đầu.

Rất nhanh, một thanh trường kiếm đặt trong một hộp gỗ đàn hương tinh xảo, được mang lên.

Thân kiếm lóe lên ánh sáng màu xanh nhàn nhạt, vừa thấy chính là thần binh lợi khí khó có được!

Nghiêm đại sư nói: "Thanh kiếm xanh lục này, là huyền khí hạ phẩm cấp 3, có thể tăng lực công kích của võ giả lên gấp đôi."

Quả nhiên là huyền khí cấp 3! Tăng khả năng tấn công của một người lên gấp đôi!

Vui mừng lộ rõ trên nét mặt của Tôn chương quầy, đã bắt đầu lên kế hoạch. Trong những ngày gần đây, muốn tổ chức một hội đấu giá với quy mô lớn, để bán những huyền khí cực phẩm này!

Mỗi một lần huyền khí cấp 3 được bán đấu giá, đều sẽ oanh động toàn bộ Nam Việt Quốc.

Hoàn thành một giao dịch lớn như vậy, nhất định sẽ để lại một ấn tượng tốt đẹp cho tân chủ nhân!

"Nghiêm đại sư, trình độ luyện khí của ngài quả thực là vô cùng thần kỳ a! Toàn bộ Nam Việt Quốc, cũng chỉ có ngài, có thể luyện chế ra huyền khí khuếch đại như vậy....."

Nghiêm đại sư rất tự đắc vuốt cằm râu của mình.

"Nếu không phải vì giao tình của chúng ta, lão phu cũng không tới tìm ngươi. Huyền khí để bán có thể đặt ở nơi này của ngươi, bất quá, lợi nhuận phải được chia 9:1, ta chín ngươi một....."

"Vâng vâng vâng, ngài yên tâm, đây là điều tất nhiên....."

Dựa vào thân phận của Nghiêm đại sư là luyện khí sư cấp 3, ngay cả hoàng đế khi ở trước mặt hắn, cũng không dám làm bộ làm tịch chút nào. Tôn chương quầy lại càng không cần phải nói, đối phương chịu hợp tác cùng hắn, đã làm hắn *thụ sủng nhược kinh*!

**Thụ sủng nhược kinh (受宠若惊): được sủng ái mà lo sợ. (overwhelmed by favor from superior)*

Bất luận là yêu cầu gì không hợp lý, hần đều đáp ứng không chút do dự.

Đúng vào lúc này, một tiểu nhị của cửa hàng vội vã chạy tới gõ cửa.

Tôn chương quỳ không vui nói: "Có chuyện gì vậy? Ta không phải đã nói rồi sao? Ta đang tiếp đãi khách nhân quan trọng, không có việc gì thì không cần đến đây quấy rầy!"

Tiểu nhị đứng ở một bên, cẩn thận nói: "Vâng, tiểu nhân biết, nhưng, chương quỳ, xảy ra đại sự..... Có vị khách nhân vừa rồi đến đây, nói..... nói hần muốn bán một số huyền khí cấp 3, hơn nữa..... đó là một xe....."

"Cái gì? Người đang đùa gì vậy?"

Tôn chương quỳ lập tức đứng dậy, gõ mạnh một cái trên mặt bàn khiến nước trà đều đổ.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Thời điểm khi Tôn chương quỳ và Nghiêm đại sư vội vàng chạy tới đại sảnh, Hoàng Nguyệt Ly đã chờ rất lâu.

Nàng mặc một cái áo choàng, giả dạng thành bộ dáng của một thiếu niên.

Tôn chương quỳ không nhận ra nàng, nhưng vừa nhìn thấy bộ dáng của nàng không quá 20 tuổi, liền cau mày lại.

Nghiêm đại sư càng không có chút khách khí, hừ lạnh nói: "Ta nói, lão Tôn a, Thiên Trần Các các người cũng thật là càng ngày càng kỳ cục, ngay cả tiểu tử miệng còn hôi sữa như vậy, cũng dám tới cửa giả danh lừa bịp!"

Hoàng Nguyệt Ly ngó hần liếc mắt một cái, từ ánh mắt che kín nếp nhăn trên mặt già của hần, chuyển qua huy hiệu ở trên ngực hần.

Luyện khí sư cấp 3.....

Cấp 3, ở Nam Việt Quốc cũng coi như là đại sư đỉnh cấp, khó trách khẩu khí không ai bì nổi như vậy.

Hoàng Nguyệt Ly lười phản ứng lại với hần, trực tiếp nói với Tôn chương: "Như thế nào? Tôn chương quỳ cũng cho rằng ta là đang lừa gạt tiền? Một khi đã như vậy, ta đây sẽ đến Bách Bảo Các để bán, không quấy rầy các người!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Không cần vũ nhục chỉ số thông minh của ta

Edit & Dịch: Emily Ton.

"Chờ đã, vị công tử này, đừng xúc động như vậy."

Tôn chương quỳ vội vàng ngăn cản.

Hần chính là mở cửa làm ăn buôn bán, sẽ không tùy tiện giống như Nghiêm đại sư.

Theo hần, thiếu niên này tuy rằng không có khả năng sẽ thực sự có huyền khí cấp 3, càng không thể sẽ có một xe, nhưng đã dám tới Thiên Trần Các, trong tay ít nhất là thực sự có bảo bối.

Ngay cả khi là một huyền khí cấp 2, điều đó cũng không thể bỏ lỡ.

Hần dùng vẻ mặt ôn hoà nói: "Vị công tử này, người đã mang theo huyền khí tới, không bằng lấy ra đây, để chúng ta nhìn xem. Vị bên người ta đây chính là phó hội trưởng hiệp hội luyện khí sư Nghiêm đại sư, hần chính là một vị luyện khí sư cấp 3. Huyền khí của người nếu có thể thông qua thẩm định của hần, nhất định có thể bán được giá cao."

"Luyện khí sư cấp 3!"

"Nguyên lai hần chính là phó hội trưởng hiệp hội luyện khí sư!"

"Thiên a, đây chính là đại nhân vật ghê gớm!"

Nghe vậy, khách nhân trong tiệm sôi nổi phát ra âm thanh kinh ngạc cảm thán.

Trên mặt Nghiêm đại sư cũng hiện lên vẻ tự đắc, dường như rất quen thuộc với ánh mắt sùng Bái của mọi người.

Hắn liếc mắt nhìn Hoàng Nguyệt Ly một cái, nói: "Lão Tôn, không phải lão phu không giúp ngươi, nhưng tiểu quý này cũng quá khóác lác. Không biết từ nơi nào kiếm tới vài món huyền khí rách nát, liền dám nói có một xe huyền khí cấp 3, không biết trời cao đất dày như vậy! Hắn nghĩ huyền khí là rau cải trắng hay sao? Đây là hành vi vũ nhục luyện khí sư chúng ta, lão phu sẽ không giúp loại người này giám định!"

Tôn chương quỳ vội nói: "Nghiêm đại sư, ngài cũng không cần phải so đo cùng người trẻ tuổi."

Đang nói, hắn dùng ánh mắt ra hiệu với Hoàng Nguyệt Ly, ý bảo nàng nhanh chóng xin lỗi Nghiêm đại sư.

Hoàng Nguyệt Ly căn bản làm lơ lão nhân này, lấy ra một tờ danh sách đã viết sẵn, giao cho Tôn chương quỳ.

"Tôn chương quỳ, đây là bản tóm tắt đại khái tất cả các mặt hàng, bởi vì có quá nhiều, một mình ta không tiện mang vào, cho nên đều đặt trong xe ở bên ngoài."

Tôn chương quỳ tiếp nhận và quét qua bản danh sách, lập tức ngây người tại chỗ. Cả người giống như đã biến thành một bức tượng được khắc bằng đá, không nhúc nhích.

"Đây..... đây..... đây là....."

Nghiêm đại sư chưa từng bị người bỏ qua như vậy, đang hận không thể chụp chết tên tiểu quý trước mắt, liền nhìn đến vẻ mặt của Tôn chương quỳ có biểu tình như nhìn thấy quỷ.

Hắn kinh ngạc hỏi: "Sao lại thế này? Chẳng lẽ thật sự là một đồng rách nát? Loại tiểu quý thích khoe khoang thế này, lão phu đã nhìn thấy quá nhiều!"

Hắn cảm lấy bản danh sách từ trên tay Tôn chương quỳ, nhìn thoáng qua, tay run lên.

"Một thanh huyền binh thượng phẩm Thu Thủy Kiếm (秋水剑) cấp 3, hai cây huyền binh trung phẩm Cửu Tiết Tiên (九节鞭) cấp 3..... hạ phẩm cấp 3..... huyền bảo??? Đang đùa gì vậy?"

Huyền khí (玄器) được chia thành ba loại: huyền binh (玄兵), huyền giáp (玄甲) và huyền bảo (玄宝).

Trong đó, huyền binh là vũ khí có tính công kích, dễ dàng luyện chế nhất, giá cả cũng thấp nhất. Bộ huyền giáp phòng ngự là loại thứ hai.

Mà huyền bảo còn lại là huyền khí có công năng đặc thù, thuộc tính thường không giống binh thường, mỗi một kiện đều không giống nhau, cho nên trân quý nhất.

Hơn nữa, không phải sở hữu luyện khí sư đều có năng lực luyện chế huyền bảo.

Tuy rằng Nghiêm đại sư thân là luyện khí sư cấp 3, nhưng cũng chỉ có thể luyện chế huyền bảo hạ phẩm cấp 2.

Nhưng mà, phía dưới danh sách, nội dung còn khiến hắn ngạc nhiên hơn.

"..... Cuối cùng, còn có nguyên cả bộ trang phục huyền giáp loại phòng ngự, bao gồm mũ, quần áo, bao cổ tay, giày..... Tổng cộng 13 kiện, toàn bộ các thiết bị có thể gia tăng khả năng phòng ngự lên gấp ba lần, còn đính kèm một huyền kỹ?"

Nghiêm đại sư xem xong, cả kinh đến nỗi râu đều run rẩy.

Nhưng rất nhanh, khoe miệng hắn lộ ra một nụ cười lạnh khinh thường.

"Tiểu quý, hiểu biết của ngươi đối huyền khí thật đúng là không ít, còn biết có bộ huyền khí như vậy, chắc là đệ tử của đại gia tộc đi? Nhưng ngươi thổi đa trâu cũng quá lớn, quả thực là đang vũ nhục chỉ số thông minh của lão phu!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Đưa tài liệu tới

Hoàng Nguyệt Ly lúc này mới phóng ánh mắt tới trên người hắn.

"Như thế nào? Lão nhân, ngươi không tin?"

Nghiêm đại sư thiếu chút nữa ngã xuống trong sự tức giận!

Nhìn thấy hần, ai mà không cung cung kính kính gọi một tiếng Nghiêm đại sư, ngay cả hoàng đế cũng không ngoại lệ, tiểu quý này lại dám gọi hần là lão nhân??

"Ngươi ngươi ngươi..... Quả thực là vô pháp vô thiên, ngươi cũng dám bắt kính đối luyện khí sư đại nhân tôn quý!"

Hoàng Nguyệt Ly cười rất trong sáng.

"Xin lỗi a, lão nhân, ta thật sự nhìn không ra ngươi có nơi nào đáng để tôn kính. Ngươi nói ta không có khả năng có một xe huyền khí, còn không phải là bởi vì, ngươi chưa từng nhìn thấy nhiều huyền khí cấp 3 như vậy hay sao? Tâm mắt thấp như vậy, không biết xấu hổ còn nói chính mình là luyện khí sư 'tôn quý'? Cũng chỉ là bọn bịp bợm giang hồ luyện chút huyền khí cấp thấp đem đi lừa tiền đi!"

"Ngươi..... Ngươi....."

Nghiêm đại sư thiếu chút nữa là không thể thở nổi một hơi, hung hăng đánh mặt bàn một cái.

"Ngươi dám vũ nhục lão phu như vậy, thật là to gan lớn mật! Được, cho dù ngươi có một xe, nhưng có ai không biết, chỉ có huyền khí sư cấp 7 trở lên, mới có khả năng tạo ra một bộ giáp hoàn chỉnh. Thường thức này, trước khi ngươi nói dối, cũng không đi hỏi thăm trước một chút? Cứ như vậy mà bịa đặt láo toét?"

Chỉ có luyện khí sư cấp cao, mới có năng lực sử dụng và tích hợp các vật liệu khác nhau thể luyện chế những bộ phận khác nhau của bộ huyền giáp, tạo thành một bộ hoàn chỉnh. Sau khi hoàn thành và kết hợp lại, huyền giáp có thể đề cao lực phòng ngự trên diện rộng, thậm chí còn có thể bổ sung một kỹ năng đặc thù.

Cấp 3..... Quả thực chưa từng nghe thấy.

Hoàng Nguyệt Ly cười cười, nói: "Ngươi khẳng định như vậy?"

"Lão phu đương nhiên khẳng định!"

"Vậy nếu ta thật sự lấy ra một bộ trang phục huyền giáp cấp 3, ngươi sẽ làm gì?"

"Hừ, một câu chuyện tưởng tượng! Nếu ngươi thật sự lấy ra đây, lão phu liền bãi ngươi làm vì sư ngay lập tức!"

Hoàng Nguyệt Ly cười nói: "Bãi ta làm thầy, vẫn là thôi đi! Ngươi lớn tuổi như vậy, mới là luyện khí sư cấp 3, tư chất quá kém, ta không thu đồ đệ kém như vậy! Nếu ta thắng, về sau hiệp hội luyện khí sư sẽ phải cung cấp hết thầy nguyên liệu luyện khí cho ta vô điều kiện, cũng dễ làm thôi!"

Nghiêm đại sư quả thực không thể tin được, còn có người dám coi rẻ một vị luyện khí sư cấp 3 như vậy, quả thực rất nực cười.

"Được, được! Lão phu cũng muốn nhìn, tiểu quý ngươi có bản lĩnh gì, nếu ngươi thật sự lấy ra được những huyền khí trên danh sách, về sau ngươi chính là khách quý của hiệp hội luyện khí sư, có thể tùy ý sử dụng toàn bộ nguyên liệu! Nếu không lấy ra được..... hôm nay ngươi vũ nhục lão phu, chính là vũ nhục toàn bộ hiệp hội luyện khí sư, thậm chí ngươi có một trăm cái mạng cũng đều không đủ!"

"Một lời đã định!"

Hoàng Nguyệt Ly cười giống như mèo trộm cá.

Nàng nói những lời này, một mặt là vì thật sự không quen nhìn bộ dáng kiêu căng ngạo mạn của lão nhân này, mặt khác, cũng là đang cố ý chọc giận hần.

Không nghĩ tới hần thật đúng là dễ dàng cắn câu như vậy!

Thiên Trân Các đúng là một nơi tốt, ngày hôm qua có người đưa tiền cho nàng, hôm nay lại có người đưa nguyên liệu cho nàng.

Quả nhiên là phong thủy bảo địa.

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Lúc này, trong đại đường Thiên Trân Các, đã lặng ngắt như tờ.

Ai cũng không dám tưởng tượng, lại có người dám nói chuyện đối Nghiêm đại sư như vậy.

Hần là ăn gan hùm uống mật gấu sao?

Chẳng lẽ hần không nghĩ tới, đắc tội với hiệp hội luyện khí sư, sẽ có hậu quả thế nào sao?

Hoàng Nguyệt Ly quay đầu, đối Tôn chương quỳ nói: "Tôn chương quỳ, để phòng ngừa lão nhân này quỵ nọ, còn muốn thỉnh ngươi làm nhân chứng!"

"A? Xem..... nhân chứng?"

Tôn chương quỳ cứng họng, một giọt mồ hôi lạnh rơi xuống.

"Lão phu sao lại quỵ nợ! Đi, lão phu đang muốn nhìn, ngươi có thể biến ra hoa gì tới!"

Nghiêm đại sư vung ống tay áo, bước về phía trước đi ra phía ngoài cửa.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Khó giữ nổi khí tiết của tuổi già

Tôn chương quỳ vội vàng đi theo.

Một chúng khách nhân vây xem cũng đều đổ xô về phía ngoài cửa.

Náo nhiệt lớn như vậy rất hiếm thấy, ai không muốn chính mắt chứng kiến một chút?

Tiểu phượng hoàng vươn đầu nhỏ ra từ trong áo choàng, cọt cọt đỉnh đầu trên vai Hoàng Nguyệt Ly.

Ài, lão nhân thật đáng thương, chộc ai không chộc, lại chộc tới nữ ma đầu, đã một đồng tuổi như vậy còn phải lăn lộn như thế, chờ đến khi mắt mất muốn ném về đến nhà bà ngoại!

Khó giữ nổi khí tiết của tuổi già a!

Thảm! Thảm!! Thảm!!!

Hoàng Nguyệt Ly ấn đầu nhỏ của nó trở về, chậm rãi và ổn định đuổi theo đám người.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Tại lối vào Thiên Trân Các, xa phu đã dọn xuống tất cả những cái rương mà Hoàng Nguyệt Ly mang đến.

Vốn dĩ, bên trong Thiên Hoàng Quyết cũng có một mảnh không không gian nhỏ, có thể chứa đựng mấy thứ này, nhưng không gian huyền khí lại là rất hiếm và là huyền bảo cấp cao. Nàng không muốn gây quá nhiều chú ý, cho nên vẫn là mượn một chiếc xe, vận chuyển huyền khí lại đây.

Bảy tám cái rương đã được khoá xếp chồng lên nhau, thoạt nhìn rất đáng chú ý.

"Oa, thật sự là có rất nhiều cái rương a! Ở trong đó..... không phải thật sự sẽ đều là huyền khí cấp 3 ư?"

"Đang đùa gì vậy? Tất cả đều là cấp 3? Vậy đáng giá bao nhiêu tiền? Trừ phi tiểu tử này đã trộm bảo khố của hoàng gia, bằng không căn bản là không có khả năng!"

"Đúng vậy, theo ta, có thể 1-2 rương có huyền khí đã là không tồi rồi, những phần còn lại, phỏng chừng chính là chút đồ cỏ bình thường và những thứ tương tự, muốn đưa tới Thiên Trân Các gửi bán ư?"

Không ít người qua đường cũng tò mò dừng lại bước chân, muốn nhìn một chút xem lúc này Thiên Trân Các đang làm gì.

Nghiêm đại sư dừng lại bước chân, hai tay ôm ngực, hừ lạnh nói: "Tiểu quý, nhanh chóng mở rương đi! Để lão phu cũng có thể trải nghiệm, mở rộng tầm mắt!"

Hoàng Nguyệt Ly nhếch miệng, cũng không vội tiến lên, ngược lại quay đầu nói với Tôn chương quỳ: "Tôn chương quỳ, còn muốn thỉnh ngươi tìm thêm nhiều hộ vệ có đẳng cấp cao để thủ bốn phía. Nhiều huyền khí cấp 3 xuất hiện ở trên đường cái như vậy, chỉ sợ sẽ có người muốn tranh đoạt....."

Tôn chương quỳ có chút ngạc nhiên.

Còn phải nhiều người hộ vệ? Còn sợ người tranh đoạt?

Những lời này..... giống như nàng thực sự có nhiều huyền khí như vậy!

Nghiêm đại sư quét mắt liếc nàng một cái, nói: "Tiểu quý, đừng kéo dài thời gian, ngươi yên tâm, có ta ở đây, không ai dám đoạt huyền khí của ngươi!"

Bằng không có chấp cánh cũng đừng hòng chạy khỏi Nam Việt Quốc! Nhanh mở rương đi."

"Được, nếu Nghiêm hội trưởng đã nói như vậy, ta nghĩ là có thể tin tưởng."

Hoàng Nguyệt Ly lúc này mới đi lên phía trước, lấy chìa khoá ra, cắm vào trong ổ khoá của rương thứ nhất, nhẹ nhàng xoay.

"Lão nhân, nhìn cho rõ, rốt cuộc là ánh mắt người thiên cận, hay là ta đang gạt người!"

Bàn tay trắng của nàng vừa nhấc, nắp rương được mở ra phía sau.

Mọi người chỉ thấy hoa mắt, một luồng ánh sáng lạnh phát ra từ trong rương.

Chờ cho đến khi nhìn gần, nằm trong rương, đúng là một thanh trường kiếm sáng chói.

Thân kiếm phản xạ ánh mặt trời, giống như một dòng sông mùa thu, tràn đầy sức sống.

"Đây là..... đây là huyền binh thượng phẩm cấp 3—— Thu Thủy Kiếm!" Nghiêm đại sư thất thanh nói.

Hoàng Nguyệt Ly cười nói: "Lão nhân, người thực sự biết hàng!"

"Lão phu từng có may mắn đọc qua quyển Huyền Binh Đồ Phổ của một đại sư luyện khí cấp 7, Hoàng đại sư. Bên trong có ghi lại loại vũ khí này!"

Nghiêm đại sư nhìn đến Thu Thủy Kiếm, đôi mắt đột nhiên sáng lên, nhảy vọt tới trước cái rương, muốn lấy thanh kiếm ra để nhìn cho kỹ.

Ai ngờ, tay hắn còn chưa đụng tới thân kiếm.

"Bang" một tiếng, Hoàng Nguyệt Ly nặng nề khép nắp rương lại.

Nếu không phải hắn nhanh chóng rút tay về, chỉ sợ toàn bộ cánh tay đều đã bị hung hăng kẹp lấy.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Có mắt không thấy thái sơn

Nhưng lúc này, Nghiêm đại sư cũng không bởi vì thế mà tức giận.

Hắn ngừng đầu, sắc mặt đầy nản nỉ, "Tiểu quý..... không phải, vị công tử này, người hãy để cho lão phu nhìn xem thanh kiếm, lão phu đảm bảo, tuyệt đối sẽ không tạo thành bất cứ tổn thương gì."

Hoàng Nguyệt Ly cười nói: "Người không phải đã nói, huyền khí của ta đều là hàng giả, giả danh tới lừa bịp sao?"

"Công tử, là lão phu có mắt không thấy Thái Sơn, nhận lỗi với người, mau để ta nhìn xem!"

Nghiêm đại sư làm người cao ngạo thiếu kiên nhẫn, yêu thích duy nhất chính là nghiên cứu luyện khí. Một khi bắt đầu nghiên cứu, quả thực là mất ăn mất ngủ.

Ở trong mắt hắn, không còn có cái gì so được với cực phẩm huyền khí, khiến hắn cảm thấy hứng thú hơn.

Lúc này nhìn thấy thượng phẩm cấp 3 Thu Thủy Kiếm, lại không cho hắn nhìn kỹ, thật là trái tim như bị cào xé thành trăm mảnh, không cần phải nói trong lòng có bao nhiêu nôn nóng.

Hoàng Nguyệt Ly lắc lắc đầu, nói: "Gấp cái gì? Còn có nhiều rương như vậy chưa mở ra đâu! Vạn nhất trong mấy cái rương khác đều là rác rưởi, vậy Nghiêm đại sư không phải lại gán cho ta đây là kẻ lừa đảo và phải xin lỗi hay sao?"

"Ai da, không có việc gì không có việc gì, liên tính chỉ có một thanh huyền khí này, cũng coi như là lão phu thua, được không? Thu Thủy Kiếm chính là thủ pháp độc môn luyện khí Hoàng đại sư mới có thể rèn ra được, người biết có bao nhiêu trân quý sao? Mau để ta nhìn xem!"

Nghiêm đại sư nói, đã chuẩn bị đi mở cái rương.

Hoàng Nguyệt Ly lại vươn cánh tay ra, chắn trước mặt hắn.

"Đừng nóng vội. Đầu tiên chúng ta hãy xem các huyền khí trong các rương khác. Ta từ trước đến nay là người rất chính thực, chú ý đến công bằng công

chính, quyết sẽ không chiếm tiện nghi người!"

Chính trực??

Tiểu phượng hoàng lại trộm vuron đầu ra, vuron móng vuốt gãi cổ áo nàng.

Nữ ma đầu không biết xấu hổ nói bản thân mình chính trực? Còn sẽ không chiếm tiện nghi nhân gia?

Mặt trời mọc từ hướng tây đi?

Hoàng Nguyệt Ly hành động như không có việc gì, ấn tiểu phượng hoàng trở lại bên trong.

Nàng đi đến phía trước cái rương thứ hai, mở khóa.

"Oa, thật đúng là Cửu Tiết Tiên a! Cũng là cấp 3, lại là hai cây!"

Rương thứ ba.....

"Oa, Tụ Linh Thủ Xuyên! Ta biết cái này, đây chính là huyền bảo có thể tăng tốc độ tu luyện lên a!"

Rương thứ 4.....

Rương thứ 5.....

Ba cái rương cuối cùng được mở ra, đồ bên trong nhấp nháy càng khiến cho người vây xem mù loà như mất chó!

Đây là nguyên bộ huyền giáp phòng ngự cấp 3, mười ba kiện chỉnh chỉnh tề tề chồng lên nhau ở trong ba cái rương. Nhìn từ vẻ bên ngoài, liền có thể nhìn thấy rõ ràng là cùng một bộ.

"..... Huyền khí trang phục! Thật đúng là huyền khí trang phục!"

Nghiêm đại sư rút cuộc nhìn không được, lập tức nhào tới, quỳ trên mặt đất, đem vật trong rương, cẩn thận lấy ra từng cái để xem.

"Thật đúng là trang phục cấp 3, sao có thể? Làm sao chuyện này lại xảy ra? Quả thực là vô cùng thần kỳ a!"

Lần này, Hoàng Nguyệt Ly cũng không ngăn cản hấn lại, mà là cười khanh khách đứng ở một bên, chờ hấn xem xong.

Cuối cùng mới nói: "Lão nhân, thế nào? Ta không lừa người đi?"

Nghiêm đại sư buông huyền khí trong tay, đi đến trước mặt Hoàng Nguyệt Ly, đột nhiên nặng nề tắt miệng mình một cái.

"Công tử, là lão nhân ta có mắt không thấy Thái Sơn, mạo phạm ngài, mong rằng đại nhân ngài rộng lượng, có thể tha thứ cho ánh mắt thiên cận này của lão nhân ta!"

Hoàng Nguyệt Ly cười nói: "Mạo phạm..... chưa nói tới. Bất quá, sự tình chúng ta vừa rồi ước định....."

"Công tử yên tâm, đây là huy hiệu khách quý của hiệp hội luyện khí sư, ngài tới hiệp hội, tất cả nguyên liệu đều tùy ý chọn! Nhưng..... muốn mạo muội hỏi một chút, những huyền khí này..... là vị đại sư nào luyện chế?"

Nghiêm đại sư thật cẩn thận hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Hấn muốn gặp người

Đối với vấn đề này, Hoàng Nguyệt Ly sớm đã nghĩ ra đáp án.

"Những huyền khí này, đều là do sư phụ ta luyện chế, bởi vì thân phận của hấn, không tiện rời khỏi tông môn xuống núi, cho nên mới yêu cầu ta đem bán giúp hấn."

Nếu nói là do chính mình tạo ra, đương nhiên là không hợp lý. Hiện tại, tu vi của nàng là con số không, căn bản không có năng lực tự bảo vệ mình.

Nếu nói là huyền khí gia truyền, cũng không có khả năng. Bởi vì trừ bỏ hoàng thất, căn bản không có người nào có thể lấy ra nhiều huyền khí như vậy.

Hơn nữa, về sau nếu nàng luyện chế những huyền khí mới, khẳng định còn muốn bán ra, đến lúc đó lại càng thêm không thể giải thích rõ được.

Bởi vậy, bịa đặt một sự phụ giả dối, là biện pháp tốt nhất.

Nghiêm đại sư kinh ngạc cảm thán nói: "Đây quả nhiên là bút tích của đại tông môn luyện khí sư cấp cao, mạo muội xin hỏi, sự phụ ngài là..... luyện khí sư cấp mấy?"

"Người không cần phải hỏi điều này."

Trong lòng Nghiêm đại sư càng thêm kinh ngạc khó hiểu.

Đột nhiên lấy ra được nhiều huyền khí cấp 3 như vậy, lại còn luyện chế được huyền khí trang phục, ít nhất cũng phải là luyện khí sư cấp 5, thậm chí là cao hơn!

Trong những môn phái lớn, nhân vật lớn như thế liền có thể dễ dàng hô mưa gọi gió.

Vị công tử trước mắt này thân là đệ tử của hắn, tự nhiên cũng không thể đắc tội!

Thái độ của hắn lập tức trở nên cung kính dị thường, cúi đầu khom lưng đối Hoàng Nguyệt Ly, quả thực muốn dâng nàng lên.

Trên mặt Tôn chương quỳ lộ rõ nét vui mừng, đối với đám người, lớn tiếng tuyên bố nói: "Các vị, tất cả các người hiện tại đều thấy, Thiên Trần Các chúng ta sắp sửa có một buổi bán đấu giá độc nhất vô nhị những huyền khí cấp 3. Huyền khí cấp 3 trên quý bao nhiêu, không cần ta nhiều lời đi? Đây chính là cơ hội ngàn năm một thuở a, các người nhất định không nên bỏ lỡ."

"Thiên a, những huyền khí đó thật sự muốn bán đấu giá sao?"

"Ta sống lâu rồi, đây vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy huyền khí cấp 3, lại còn có nhiều như vậy!"

"Nếu có thể mua được một cái thì tốt rồi, nó có thể trở thành bảo bối gia truyền, dù táng gia bại sản đều rất đáng giá!"

"Ha ha, người đừng tưởng bở, vương công quý tộc trong kinh thành nhiều như vậy, có tiền như vậy, đến lượt người sao?"

Còn có người lớn tiếng hỏi: "Khi nào sẽ cử bành bán đấu giá?"

Tôn chương quỳ tươi cười đầy mặt.

"Thời gian xác định, Thiên Trần Các sẽ phát ra thư mời. Thỉnh các người hãy kiên nhẫn."

Tôn chương quỳ hào hứng đồng dạng diễn thuyết một phen, phân tán đám người.

Hoàng Nguyệt Ly cười như không cười nói: "Tôn chương quỳ, ta giống như..... còn chưa đáp ứng, muốn đặt huyền khí ở quý cửa hàng để bán đấu giá đi?"

Tôn chương quỳ khom lưng thật sâu về phía nàng, nói: "Công tử, chúng ta vào bên trong nói. Ngài có bất luận yêu cầu gì, đều có thể cứ việc đề cập đến."

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Phòng dành cho khách quý.

Hoàng Nguyệt Ly ngồi trên vị trí chủ vị.

Nghiêm đại sư vừa rồi còn cao ngạo tự hào, cung cung kính kính đứng ở một bên, đổ nước châm trà cho nàng.

Điều khoản giao dịch của hai bên rất nhanh chóng được xác định xong.

Để đảm bảo cho việc kinh doanh độc quyền này, Tôn chương quỳ đã hoàn toàn nhượng bộ.

Thiên Trần Các phụ trách tổ chức hội đấu giá cùng tất cả chi phí tuyên truyền, chỉ rút ra 2% tổng tiền đã bán được từ cuộc đấu giá.

Đây chỉ là một phần mười phí thù lao của các ngành sản xuất thông thường!

Ngoài ra, Tôn chương quỳ cũng đưa cho nàng một tấm thẻ khách quý màu đen, tại tất cả các chi nhánh mua sắm của Thiên Trần Các, nàng có thể tận hưởng 20% chiết khấu ưu đãi.

"Công tử, những huyền khí này, chúng ta trả trước ba mươi vạn tiền đặt cọc cho ngài trước, xin hỏi phải đưa đến nơi nào?"

Hoàng Nguyệt Ly suy nghĩ một lát, nói: "Trước không cần đưa cho ta. Ta muốn phiên toái người thu thập tất cả các dược liệu có trong danh sách này. Tiền sẽ được khấu trừ từ tiền bán đấu giá thu được. Sau khi nhận được, ta sẽ đền tính tiền."

Tôn chương quỳ miêng đầy đáp ứng.

Đúng lúc này, một gã sai vặt đi tới gõ cửa.

"Chương quỳ, chủ nhân vừa rồi đã tới trong tiệm, muốn gặp vị công tử gửi bán huyền khí này."

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Thân phận bị vạch trần

Edit & Dịch: Emily Ton.

Hậu viện Thiên Trân Các, yên tĩnh không người.

Gã sai vặt mang theo Hoàng Nguyệt Ly xuyên qua hành lang, dừng lại trước một cánh cửa.

"Chủ nhân, công tử tới rồi."

"Mời hần tiến vào."

Giọng nói lạnh lùng trầm thấp truyền ra, khiến Hoàng Nguyệt Ly hơi sùng sốt.

Giọng nói này..... giống như đã từng nghe qua ở nơi nào đó?

Đi đến bên trong cánh cửa, nàng lập tức hiểu được.

Nam nhân ngồi trên vị trí chủ vị, có một hình dáng cực kỳ hoàn mỹ, đôi môi màu nhạt có vẻ lãnh đạm lại mê người. Mặt nạ màu bạc che khuất khuôn mặt của hắn, lại càng làm cho hắn có vẻ thần bí mà nguy hiểm.

Thân hình hắn cao lớn, khí thế bức người, chỉ lẳng lặng ngồi ở chỗ kia, đã có một loại uy áp mãnh liệt không cách nào kháng cự, khiến người bất giác phải cúi đầu ở trước mặt hắn.

Đây rõ ràng..... chính là nam nhân mấy ngày trước nàng từng gặp qua ở cửa biệt viện.

Tình cờ như vậy, hai người lại gặp mặt.

Gã sai vặt dẫn đường chỉ là người thường, đứng ở cửa, ngay cả sắc mặt cũng đều trắng bệch, vội vàng khom lưng thối lui.

Nam nhân lẳng lặng liếc mắt nhìn Hoàng Nguyệt Ly một cái, phát hiện mặc dù nàng có chút không khoẻ hơi hơi nhũn mảy, nhưng rất nhanh liền biến mất.

Hắn hơi có chút kinh ngạc.

Mặc kệ nhìn như thế nào, "công tử" trước mắt này đều là người thường không có huyền lực, ở trước mặt võ giả có thực lực mạnh mẽ như hắn, tuyệt đối không thể bình tĩnh như thường như vậy.....

Không hổ là tiểu hồ ly mà hắn đã nhìn trúng!

"Công tử, mời ngồi!" Trầm mặc một lát, nam nhân đã mở miệng.

Hoàng Nguyệt Ly cũng không làm ra vẻ, trực tiếp ngồi xuống đối diện, hỏi: "Người chính là các chủ Thiên Trân Các? Không biết người tìm ta, có chuyện gì sao?"

Đôi mắt đen nhánh như mực của nam nhân dừng lại ở trên mặt nàng một hồi lâu, mới nói: "Người bán ra một lần nhiều huyền khí cấp 3 như vậy thường rất hiếm thấy, bản tọa rất có hứng thú, muốn kết giao cùng công tử."

Hoàng Nguyệt Ly bị đôi mắt này nhìn chăm chăm, cảm thấy áp lực rất lớn.

Người nam nhân này rất nguy hiểm, cực kỳ nguy hiểm!

Thần thức nàng rất cường đại, mặc dù sau khi tự phát nổ lại bị thương nặng, võ giả bình thường cũng không thể nào so sánh cùng nàng.

Nam nhân này lại chỉ dựa vào một ánh mắt, đã có thể khiến nàng cảm thấy bị áp lực, tâm thần không yên.

Điều này có nghĩa, hẳn ít nhất là cường giả Huyền Cảnh tầng thứ 5.

Dựa vào thực lực phệ vật hiện tại của nàng, tuyệt đối là trâu chọc không nổi!

Hoàng Nguyệt Ly đề phòng nói: "Các chủ đại nhân, người đang nói đùa. Huyền khí cấp 3 cũng không thường thấy, nhưng đối với cao thủ như người mà nói, căn bản không tính là gì! Hơn nữa, ta bắt quả chỉ là sư đồ đang học luyện khí sư mà thôi, người luyện chế huyền khí cũng không phải là ta, thật sự không có giá trị kết giao cùng ngài."

Nam nhân cong cong khóe miệng, "Luyện khí sư..... học đồ?"

"Không sai, những huyền khí cấp 3 kia đều do sư phụ ta luyện chế, ta chỉ là thay hắn bán ra mà thôi."

Giờ khắc này, Hoàng Nguyệt Ly vô cùng cảm thấy may mắn vì trước đó mình đã dùng dịch dung, còn biên soạn tốt lời kịch, bằng không thật đúng là rất khó để chống chế.

Tuy rằng, người nam nhân này rất cường đại, nhưng nếu hắn có thể kiếm được chỗ tốt nào đó từ trên người nàng, tuyệt đối là rất có lợi cho hắn.

Thật không may, Hoàng Nguyệt Ly từ trước đến nay đều rất am hiểu bản thân mình. Gian lận với người khác là trò chơi rất vui, nhưng nếu thực lực quá kém, sẽ thành *bảo hổ lột da**, phần lớn là không thể toàn thân trở ra.

**Bảo hổ lột da (与虎谋皮): thương lượng với cạp muốn lấy da của nó. Nghĩa đen là yêu cầu ai đó hành động chống lại sở thích của chính mình. (ask a tiger for its skin; request sb. to act against his own interests)*

Tốt nhất là thể hiện sự tôn trọng từ xa*.

**Kính nhi viễn chi (敬而远之): Thể hiện sự tôn trọng từ xa. (show respect from a distance; to remain at a respectful distance) {Dịch: Emily Ton}*

Nam nhân khẽ cười, giọng nói trầm thấp mà gợi cảm, tràn đầy mỉa mai hoặc.

"Phải không? Những huyền khí đó đều không phải do người luyện chế? Vậy hai ngày trước, vì sao người lại tới Thiên Trần Các mua lò luyện khí? Những nguyên liệu luyện khí đó, đã biến mất nơi nào? Bạch tam tiểu thư?"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Nam nhân cường thế

Trong nháy mắt, quần áo sau lưng Hoàng Nguyệt Ly đã bị mồ hôi lạnh thấm ướt.

Nam nhân này..... có thể nhìn ra thân phận của nàng!

Sao có thể? Thuật dịch dung của nàng chính là đã được tiếp nhận bởi một bàn tay bậc thầy từ kiếp trước, rất ít người có thể nhìn thấu.

Quan trọng hơn là, nam nhân này như thế nào sẽ đem người chủ đã bán ra huyền khí và tam tiểu thư Võ Uy Hầu phủ..... liên hệ lại với nhau?

Nàng hiện tại chính là cực phẩm phệ vật a! Ai có thể nghĩ đến phệ vật có thể luyện khí?

Sắc mặt Hoàng Nguyệt Ly không có gì thay đổi, nói: "Các chủ, lời người nói, sao ta nghe không hiểu?"

"Nghe không hiểu?" Nam nhân hơi mỉm cười, "Người muốn ta nói minh bạch hơn một chút hay sao?"

"Có ý gì?"

"Vừa khéo bốn tọa cũng có một số nghiên cứu về luyện khí. Hai ngày trước, nguyên liệu người mua, Tinh Thiết là nguyên liệu dùng để tinh luyện trường kiếm, Tiêu Tương Trúc là dùng để luyện chế Cừu Tiết Tiên, đá Bắc Xuyên Vân Mầu là nguyên liệu cơ bản của Tụ Linh Thủ Xuyên..... mỗi một nguyên liệu đều vừa vặn được tuyển chọn rất tốt, chẳng lẽ chỉ là ngẫu nhiên?"

Hoàng Nguyệt Ly bình tĩnh cười nói: "Ý của các chủ..... là có người mua những nguyên liệu đó? Thật là quá trùng hợp sao? Nhưng người kia không phải ta, hôm nay ta đây là lần đầu tiên tới Thiên Trần Các, người đã nhận sai người!"

Nam nhân hạ mi mắt xuống, ánh mắt sắc bén như đao, nhưng khóe miệng vẫn nở nụ cười nhạt nhẽo.

"Ừ, mua nguyên liệu giống nhau, đương nhiên có thể là một sự trùng hợp ngẫu nhiên. Có điều, quả là quá trùng hợp."

Hắn chậm rãi nói: "Ngày đó, bốn tọa đứng lúc đi ngang qua Thiên Trần Các, cũng đứng lúc nhìn thấy Bạch tam tiểu thư rời khỏi tiệm. Tam tiểu thư cũng từng nghe thấy, nếu thực lực của võ giả đạt tới một mức độ nhất định nào đó, có thể thông qua thần thức mà phân biệt thân phận. Thuật dịch dung của người ở trước mặt ta, căn bản là không có bất luận hiệu quả nào!"

Hoàng Nguyệt Ly đột nhiên đứng lên, sắc mặt cũng trở nên không tốt.

Nam nhân này thật sự đã nhìn thấu thuật dịch dung của nàng, không phải là hắn không biết gì!

Nếu không phải tu vi của hắn quá mức cường đại, thì chính là hắn đã tu luyện loại công pháp tinh thần.

Mà nàng còn ngây ngốc cho rằng có thể lừa bịp hắn, khiến nửa ngày nay nàng vẫn đang bị hắn chơi đùa!

"Không sai, ta xác thật dùng thuật dịch dung! Nhưng các chủ đại nhân hà tất phải gây phiền phức và không thể buông tha? Ta bất quá là người tới bán đồ, quy củ của Thiên Trần Các, vẫn luôn không hỏi về thân phận hai bên mua bán, người vì sao phải đào rễ để tìm ra sự thật? Có ý tứ gì?"

Nam nhân ngồi ở ghế trên, lướt mắt từ trên xuống dưới nhìn nàng, nhàn nhạt nói: "Tam tiểu thư hà tất phải kích động như vậy? Bốn tọa cũng không có ý gì, chỉ là muốn hợp tác cùng người mà thôi!"

"Hợp tác?"

"Chính xác. Kỳ thật rất đơn giản, chỉ là muốn người hỗ trợ luyện chế một số huyền khí đặc thù mà thôi. Đối với một vị luyện khí sư có thể luyện chế huyền giáp trang phục cấp 3 mà nói, cũng không phải là việc gì khó."

Hoàng Nguyệt Ly lạnh mặt như cũ, nói: "Các chủ đại nhân, ta thật sự cũng không phải là người mà người vừa nói, cũng sẽ không luyện chế huyền khí, người vẫn nên thỉnh cao minh khác đi! Cáo từ!"

Nói xong, nàng xoay người rời đi.

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Bất kể là nam nhân này thật sự đã nhìn thấu thân phận nàng, hay chỉ là đang lừa nàng, nàng đều sẽ không thừa nhận thân phận luyện khí sư của mình.

Bởi vì nàng không muốn hợp tác cùng một cường giả mà nàng căn bản không thể khống chế nổi.

Nhưng mà, ngay nháy mắt nàng đi tới cửa, bỗng nhiên truyền đến một trận kinh phong.

"Bang" một tiếng vang lớn, cửa phòng đã đóng sập xuống bởi huyền khí mà nam nhân phóng ra.

Ngay sau đó, thân thể Hoàng Nguyệt Ly mất đi cân bằng, phía sau lưng nặng nề đụng phải vách tường, một trận choáng váng.

Thời điểm khi nàng có thể phản ứng lại, cả hai cổ tay nàng đã bị một bàn tay của nam nhân cầm lấy, trói chặt ở trên đỉnh đầu.

Thân hình cứng cáp và to lớn của người nam nhân phủ lên người nàng, gói gọn thân hình nhỏ xinh của nàng bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Dùng hôn để đổi

Thân thể hai người rất gần nhau, tuy rằng chưa từng trực tiếp gặp phải, nhưng Hoàng Nguyệt Ly vẫn có thể cảm nhận được rất rõ ràng, loại cường thế bá đạo trên người nam nhân, tràn ngập hơi thở mang tính xâm lược.

Nàng hoàn toàn không có cơ hội phản kháng, dưới thực lực chênh lệch tuyệt đối, bất luận dùng thủ đoạn gì cũng đều không có tác dụng.

Nam nhân cúi đầu, tiến đến bên tai nàng, cười nhẹ nói: "Bạch tam tiểu thư, người chạy cái gì? Những lời của chúng ta..... dường như còn chưa nói xong?"

Hơi thở nóng rực thổi trên vành tai mẫn cảm, độ ẩm trên mặt cũng dần dần lên cao.

Tim nàng đập lờ một nhịp.

Loại cảm giác vô cùng nguy hiểm lại không thể kháng cự này, đột nhiên khiến nàng có loại cảm giác quen thuộc quý dị.

Bất giác, trong đầu hiện lên một đoạn ngắn về sự tình của kiếp trước.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Rất nhiều năm trước, bên trong di tích thượng cổ trên hoang mạc Tây Lĩnh, nàng cùng Mộ Thừa Ảnh lần đầu gặp nhau, chỉ vì tranh đoạt một viên nội đan ma thú cấp 7 mà vùng tay đánh nhau.

Khi đó, nàng là thiên tài tuyệt thế được Ly Hòa cung toàn lực bồi dưỡng, tự nhận là vô địch giữa những người trong cùng một thế hệ, nhưng ở trước mặt Mộ Thừa Ảnh, thậm chí ba chiêu cũng không thể ngăn cản.

Nam nhân kia cũng giống như vậy, đem nàng ấn ở trên tường, ái muội cúi đầu, giọng điệu nhẹ nhàng bên tai.

"Một nụ hôn, đổi một viên nội đan cấp 7, mua bán này không thiệt chứ? Ừm?"

Hoàng Nguyệt Ly hận không thể tát một cái khiến hắn chết luôn, nhưng Mộ Thừa Ảnh không biết đã dùng thủ pháp gì, phong bế kinh mạch nàng.

Dưới tình huống nàng không thể nào nhúc nhích, môi mỏng của nam nhân nhẹ cong, ngăn chặn cánh môi của nàng, trần trọc mút vào, lưu luyến quên buông.....

Cuối cùng, Mộ Thừa Ảnh lưu luyến không rời buông nàng ra, nhét viên nội đan vào lòng bàn tay nàng, thờ dài nói: "Đáng tiếc còn có sự tình quan trọng, bằng không ta thật sự muốn đi cùng ngươi, ngoan ngoãn, chờ ta đi tìm ngươi!"

Hắn lưu luyến lại hôn lên môi nàng một cái, một luồng ánh sáng lóe lên, biến mất ở giữa không trung.

"Ta chờ ngươi đi tìm chết!!!"

Đó là lần đầu tiên thiên tài lớn như Hoàng Nguyệt Ly té ngã, còn bị ăn một, quả thực là tức muốn phát điên.

Nàng có hết sức xoa môi hồng bị hôn, nhưng cũng không kịp trở về đã bị cướp mất nụ hôn đầu tiên.....

.....

"Tiểu nha đầu, đang động não gì vậy?"

Giọng nói trầm thấp của nam nhân bỗng nhiên vang lên, Hoàng Nguyệt Ly mới phát hiện, chính mình đã thất thần như thế.

Giờ này khắc này, nàng lại nghĩ tới Mộ Thừa Ảnh.....

Là bởi vì khí thế của người nam nhân trước mắt, cũng cường đại như thế khiến lòng nàng run sợ hay sao?

Hoàng Nguyệt Ly giật giật cổ tay, phát hiện sức lực của nàng, hoàn toàn không thể chống lại nam nhân này, chỉ có thể từ bỏ.

Nàng cắn chặt răng, "Ta nói, ta không phải là Bạch tam tiểu thư gì đó!"

"Phải không?"

Nam nhân khẽ cười, tiến đến trước mặt nàng, cánh môi mỏng mà hoàn hảo nổi bật, khoảng cách gần như vậy, phảng phất như giây tiếp theo, sẽ lập tức dán đến trên mặt nàng.

Hoàng Nguyệt Ly cả người cứng đờ.

"Ngươi muốn làm gì?"

Chẳng lẽ..... hắn cũng chuẩn bị cưỡng hôn nàng sao?

Ngay sau đó, trên mặt nàng truyền đến cảm xúc ảm áp.

Nhưng dán lên đó, cũng không phải là môi mỏng của nam nhân, mà là ngón tay hắn.

Ngón tay thon dài và mạnh mẽ giống như một tác phẩm nghệ thuật được điêu khắc từ viên ngọc trắng, nhẹ nhàng hoạt động ở trên mặt nàng, quả thực giống như là đang âu yếm nàng.

Nam nhân, ti mi sờ lên mỗi một tác da thịt ở trên mặt nàng, sau đó nâng cằm nàng lên, đánh giá từ trên xuống dưới một hồi lâu, mới nói: "Lớn lên thật là..... tạm được."

Ngay từ đầu Hoàng Nguyệt Ly đã không rõ hắn đang làm cái gì, nhưng rất nhanh, nàng liền phản ứng lại.

Nam nhân này không biết đã dùng thủ pháp gì, tháo rớt nguy trang trên mặt nàng!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Tư thế này không tệ lắm!

Đây là còn chưa tính, hắn lại còn dùng loại miệng lưỡi ghét bỏ, bình luận diện mạo nàng!

Thật sự mà nói, nàng trọng sinh trong thân thể này, không được xem như là một mỹ nhân, nhiều lắm là thanh tú.

So với vẻ xinh đẹp trong kiếp trước của nàng, xác thật là không đáng để nhắc tới.

Bất quá, ở trong mắt Hoàng Nguyệt Ly, thực lực còn quan trọng hơn nhiều so với vẻ bên ngoài. Dựa trên thực tế là Bạch Nhưộc Ly có thánh thể hóa linh, đã khiến nàng cảm thấy hạnh phúc hơn là có một dung mạo tuyệt thế!

Hơn nữa, nam nhân này có thể xem đó là gì? Có năng lực nào để xoi mói sự xuất hiện của nàng?

"Các chủ đại nhân, ta lớn lên thế nào, dường như không có quan hệ với sự hợp tác của chúng ta đi?"

"Hợp tác?" Nam nhân buồn cười nói: "Ngươi nói hợp tác? Nhưng, vừa rồi không phải ngươi không thừa nhận mình là Bạch Nhưộc Ly, còn nói mình không thể luyện chế huyền khí hay sao?"

Nàng đã bị vạch trần, còn giả vờ là một đầu tôi to để làm gì??

Hoàng Nguyệt Ly oán hận trừng mắt nhìn hắn, ngược lại giọng điệu lại mềm mỏng hơn rất nhiều.

"Các chủ đại nhân, xác thật là ta đã lừa ngươi, nhưng cũng thỉnh thoảng hãy hiểu cho, ta là một nữ hài tử nhu nhược như vậy, ra khỏi cửa, thực dễ dàng bị người khi dễ, cho nên mới phải dùng dịch dung, cũng không phải cố ý muốn gạt ngươi. Ngươi dùng sức nắm ta như vậy, thật sự rất đau, trước tiên ngươi buông ta ra được không? Ngươi muốn hợp tác cái gì, đều có thể thương thuyết....."

Nàng chớp chớp mắt, đáy mắt còn hiện lên vài giọt nước mắt.

Cử chỉ này, vốn dĩ rất xứng với thân thể gầy nhỏ của nàng, thật là yếu đuối đáng thương nói không nên lời.

Bất luận nam nhân nào nhìn thấy, đều sẽ sinh lòng thương tiếc, không đành lòng thương tổn nàng.

Nhưng nam nhân này thiếu chút nữa thì bật cười.

Đúng là một bụng phúc hắc giáo hoạt, tiểu hồ ly tàn nhẫn độc ác, còn không biết xấu hổ nói mình là "nữ hài tử nhu nhược"? Còn sợ bị người khi dễ?

Rõ ràng là khi nàng đi ở trên đường cái, người khác mới phải lo lắng bị nàng khi dễ mới phải, đúng không?!

Hơn nữa, nếu hắn thật sự buông nàng ra, phòng chừng giây tiếp theo, tiểu nha đầu này ngay lập tức sẽ sôi nổi phản kháng, nói không chừng sẽ còn dùng ám chiêu nào đó, hắn không ngu xuẩn như vậy!

Nam nhân cong cong khóe miệng, nói: "Ta cảm thấy tư thế này rất không tệ, không cần thay đổi, cứ nói như thế này!"

"Ngươi..... được thôi, ngươi nói đi."

Thấy nam nhân không bị mắc lừa, Hoàng Nguyệt Ly cũng không còn cách nào khác, chỉ có thể chăm chú lắng nghe.

Nam nhân hỏi: "Những huyền khí cấp 3 đó, rốt cuộc có phải do ngươi luyện chế hay không?"

Hoàng Nguyệt Ly gật gật đầu.

Nàng đã bị vạch trần, tiếp tục giả vờ cũng không có ý nghĩa.

"Bồn tọa không thể hiểu được, trên người ngươi xác thật là không có bất kỳ dao động huyền lực nào, tinh thần lực cũng không cao, càng không phải là hai thuộc tính kim-hỏa, vì sao có thể luyện khí? Lại còn có thể luyện chế huyền khí cấp 3!"

Hoàng Nguyệt Ly mỉm cười, "Điều này ta không thể nói cho ngươi. Nếu ngươi đặt câu hỏi để tìm căn nguyên, dù ngươi làm gì, ta cũng sẽ không hợp tác cùng ngươi."

Nam nhân lặng lẽ nhìn nàng trong chốc lát, bỗng nhiên nở nụ cười.

"Được, ta đây không hỏi nữa, mỗi người đều có bí mật riêng, bồn tọa cũng không phải cần phải biết mọi thứ."

"Vậy là tốt rồi." Hoàng Nguyệt Ly nhẹ nhàng thở ra.

Nhưng nàng không biết, trong lòng nam nhân lại nghĩ: *Bây giờ không biết, cũng không quan hệ gì. Dù sao sau này, tiểu hồ ly đã chủ định là người của hắn, tất cả mọi thứ liên quan đến nàng, sớm muộn gì hắn đều sẽ biết.*

Cần gì phải nóng lòng trong lúc nhất thời?

Hoàng Nguyệt Ly nghĩ nghĩ, lại nói: "Ta có thể nói rõ ràng với ngươi, hiện tại huyền khí cấp 3 là giai đoạn cao nhất ta có thể luyện chế, hơn nữa cũng chỉ có vài loại, không biết ngươi rốt cuộc muốn luyện chế huyền khí gì? Có khả năng ta căn bản không thể hoàn thành được."

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Thật sự còn quá trẻ

Nam nhân nhíu mày nói: "Ngươi chừng nào thì có thể thăng cấp lên cấp 4?"

"Điều này..... ta cũng không biết, có thể sẽ mất khá nhiều thời gian?"

"Phải không?"

Hoàng Nguyệt Ly cảm thấy có hy vọng thoát khỏi người nam nhân này, giọng điệu phóng đại nói: "Ngươi cũng biết, luyện khí sư muốn thăng cấp là rất khó khăn, từ cấp 3 đến cấp 4, đó là một đường ranh giới giữa luyện khí sư cấp thấp và luyện khí sư trung cấp, bao nhiêu người cả đời đều không vượt qua được!"

"Không việc gì, bồn tọa có thể chờ ngươi thăng cấp, ngươi thông minh như vậy, khẳng định sẽ rất nhanh là có thể thăng tiến."

"Ngươi!"

Hoàng Nguyệt Ly thật sự không hiểu, nam nhân này rốt cuộc là vì cái gì, một hai phải nhận định nàng?

Luyện khí sư trên đời này nhiều như thế, cho dù là nước nhỏ như Nam Việt Quốc, luyện khí sư cấp 3 cũng rất hiếm lạ, nhưng đối với một cao thủ như hắn mà nói, rất dễ dàng tìm được luyện khí sư cấp cao hơn.

Vì sao cứ phải đi cùng nàng?

"Thế nào?"

Nam nhân lại rút ngắn khoảng cách với nàng lần nữa.

Hắn dùng tay nâng mặt nàng lên, vẫn luôn không buông bỏ được.

Tuy rằng vừa rồi giọng điệu của hắn thực đáng ghét bỏ, nhưng trong lòng thật ra lại rất vừa lòng đối với tiểu hồ ly.

Tiểu hồ ly tuy rằng không phải là loại mỹ nhân vừa nhìn đã khiến người kinh diễm, nhưng cặp mắt tinh ranh đa tình, lại giống như có thể nói, sóng mắt lưu chuyển, mị hoặc nói không nên lời, phảng phất như có thể hút hồn phách người vào đó.

Mà da thịt dưới cổ tay hắn, giống như tơ lụa thượng đẳng nhất, sờ lên có cảm giác thật tốt.

Còn có cánh môi màu hồng phấn bóng, giống như hoa anh đào nở rộ, dịu dàng, mềm mại.....

Chỉ là đáng người thật sự còn quá nhỏ, vừa lùn lại bằng phẳng, quả thực chính là chưa hoàn toàn phát dục.

Quá ráp. (*Ý nói không trơn tru; lồm chồm*)

..... không đáng gấm.

Sau lưng Hoàng Nguyệt Ly chột lạnh, cũng có cảm giác nguy hiểm, vội vàng mở miệng nói: "Ý của ngươi, ta đã minh bạch. Như vậy đi, ngươi xem, dù sao hiện tại ta cũng chưa đạt tới cấp 4, có đáp ứng ngươi cũng không thể dùng được. Ngươi trước hết vẫn nên tìm xem, có luyện khí sư nào khác có thể giúp ngươi hay không, nếu thật sự không tìm thấy, chờ ta thăng cấp lại nói....."

Nam nhân khẽ cười một tiếng.

Làm thế nào mà hắn nghe không hiểu, tiểu nha đầu này còn đang suy nghĩ biện pháp chống chế.

Bất quá, vẫn là câu nói kia..... hắn không vội.

"Tốt thôi, vậy bốn tọa sẽ cho ngươi thêm một chút thời gian, để ngươi cẩn thận suy xét một chút....."

Hoàng Nguyệt Ly nhẹ nhàng thở ra.

Nam nhân này dường như không phải là người không nói lí hay sao.....

"..... Bất quá, bốn tọa sẽ không tiếp nhận kết quả cự tuyệt. Ngươi nhất định phải nắm bắt thời gian, suy xét thật rõ ràng!"

Dựa vào, đây không phải là đang chơi nàg sao?? Nàng còn phải suy xét cái rắm a!

Đúng lúc này, Hoàng Nguyệt Ly phát hiện nàng không biết từ khi nào đã có thể chuyển động, lập tức động thân một cái, nhấc chân liền đá về phía dưới thân nam nhân.

Một đá này xuất ra rất nhanh và bất ngờ, góc độ lại xảo quyết, nhưng nam nhân phản ứng rất nhanh, né tránh qua bên cạnh.

Hoàng Nguyệt Ly cũng không trông mong có thể đá trúng hắn, thấy hắn lui về phía sau, lập tức lệch người một cái, lách mình rời khỏi phòng.

Ai ngờ, mới vừa đi ra được hai bước, bên hông nàng bỗng bị thất chặt.

Cánh tay mạnh mẽ rắn chắc của nam nhân quấn quanh eo nàng, vừa thu về phía sau, liền khoá nàng vào trong lòng ngực.

Bên tai truyền đến giọng nói nghiêng răng nghiêng lợi của nam nhân: "Vật nhỏ, ngươi thật đúng là..... tâm đủ tàn nhẫn a! Cũng không sợ cú đá của ngươi sẽ phé ta đi!"

Hắn vừa rồi bị dọa thiếu chút nữa là toát ra một thân mồ hôi lạnh.

Một chân kia của tiểu nha đầu, rõ ràng là đã dùng huyền kỹ, hơn nữa kỹ xảo cao siêu, nếu không phải trong cơ thể nàng không có huyền lực, không tài nào phát huy hết hiệu quả của chiêu thức, chỉ sợ lúc ấy hắn trở tay không kịp, thật sự sẽ vừa vịn bị đá!

Vị trí nàng đá còn tinh chuẩn xảo quyết như vậy, chỉ cần tưởng tượng một chút, hắn đã cảm thấy ớn ớn đau.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Thiếu nữ đẹp quot;nhu nhượcquot;

Xem ra, muốn đối phó với tiểu hồ ly, cũng không đơn giản như vậy, hắn cần phải giữ một con mắt thận trọng đối với nàng.

Nếu hắn một khi không cẩn thận, không chỉ mất người, ngược lại sẽ bị rơi vào một cái mương.....

Hoàng Nguyệt Ly vạn phần tiếc hận, vì sao lại không đá phé nam nhân này đi! Vừa thấy mặt lập tức quấy rối thiếu nữ vô tội, vừa thấy lập tức biết không phải là kẻ tốt đẹp gì!

Nàng liếc mắt, vô tội nói: "Các chủ đại nhân, ngươi đang nói gì vậy? Sao ta nghe không hiểu? Ta đá ngươi sao? Vừa rồi là bởi vì ta đã lâu không nhúc nhích, thân thể cứng đờ, cho nên vô tình hoạt động một chút căng chân mà thôi!"

"Phải không? Vậy sao ngươi phải chạy?"

Nam nhân từ sau lưng nhìn vành tai trắng nõn nhỏ nhắn của nàng, kiềm chế sự thôi thúc muốn cắn một ngụm.

"Ta chạy sao? Chuyện của chúng ta đều đã nói xong rồi, ta chỉ tính toán về nhà nghỉ ngơi sớm một chút!"

"Thì ra là thế....."

"Ân, không sai, cho nên ngươi có thể buông ta ra!"

Nam nhân không những không buông tay, ngược lại còn thu cánh tay lại, ôm nàng càng chặt hơn.

Không biết vì cái gì, thân hình nhỏ xinh mềm mại này, ở hẳn trong lòng ngực lại vừa vặn như thế, thời điểm đụng chạm đến nàng, khiến hắn luôn có cảm giác bức bối và bất an, nhưng trong nháy mắt cũng trở nên bình tĩnh lại.

Hoàng Nguyệt Ly đợi trong chốc lát, phát hiện hắn vẫn bất động, không khỏi nhíu mày.

"Buông ta ra!"

Nam nhân hoàn hồn, cúi đầu cười nói: "Xét thấy ngươi là một thiếu nữ đẹp 'nhu nhược', ra cửa dễ dàng 'bị người khi dễ', cho nên, bản tọa vẫn nên tự mình đưa ngươi về nhà. Không cần quá cảm kích ta!"

"Không cần, ta nói, không cần!"

Nam nhân ngoảnh mặt làm ngơ, quán quanh eo nàng, mang theo nàng đi từ cửa sau ra ngoài, nhét vào trong xe ngựa.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Khi nhìn đến hai chiếc xe ngựa màu đen ngông cuồng ở cửa, Hoàng Nguyệt Ly cuối cùng đã biết, thân phận mình vì sao lại bại lộ.

Thì ra là lần trước lúc nàng qua đây mua đồ, nam nhân này đã theo dõi nàng.

Tuy nhiên, vào thời điểm đó, tất cả những người đứng xem đều cảm thấy nàng là người xa hoa, không ai tin rằng nàng có thể luyện chế được huyền khí, vì sao nam nhân này lại chắc chắn nàng sẽ thành công?

Nàng trực tiếp hỏi hắn.

Nam nhân cong cong khóe miệng, "Có lẽ đó là..... trực giác của nam nhân?"

"Nghe ngươi nói lời vô nghĩa! Không thèm quan tâm nếu ngươi không nói!"

Hoàng Nguyệt Ly phảng môi, mặc kệ hắn, ngồi vào trong xe ngựa, lập tức bắt đầu quan sát kết cấu bên trong xe cùng những chạm khắc quyền rũ khác được khắc trên vách xe.

Xe ngựa này là một loại huyền khí di động, có giá trị cao gấp trăm lần so với huyền khí trang phục, rất khó để luyện chế, còn đòi hỏi một lượng lớn nguyên liệu quý hiếm.

Thông thường, nó sẽ là kiệt tác độc môn của luyện khí tông sư cấp 8, ngay cả đối với nàng, cũng rất có giá trị để tham khảo.

Đã có cơ hội tiến vào, nàng rất có hứng thú, muốn nhìn xem thật kỹ.

Nam nhân thả lỏng ngồi xuống dựa người, nhìn tiểu nha đầu được mình coi trọng, hai mắt tỏa ra ánh sáng đi tới đi lui ở trong xe ngựa, nhìn đông, nhìn tây, trong miệng liên tục lầm bầm.

"..... Ân, kết cấu này sử dụng một khái niệm rất mới.....Ồ, bức tranh mô hình này cũng quá kém đi? Đã ảnh hưởng đến lực phòng ngự chính thể của xe ngựa!"

Mặc dù không biết vì sao, dưới tình huống không có huyền lực, nàng có thể trở thành luyện khí sư cấp 3.

Nhưng tiểu nha đầu này..... thật sự rất có thiên phú trong tinh chỉnh vũ khí (luyện khí)!

Hắn giống như trong lúc vô tình nhặt được bảo vật.

Nụ cười trên khóe miệng nam nhân càng rõ ràng hơn, trong lòng tràn ngập quyết tâm vô biên.

Hắn cầm lấy ấm trà nhỏ trên bàn, tự mình châm trà, đưa tới trước mặt Hoàng Nguyệt Ly.

"Được rồi, đừng chạy tới chạy lui, uống trà đi. Nếu ngươi có hứng thú đối với xe ngựa này, về sau có rất nhiều cơ hội để ngươi nhìn kỹ."

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Độc miệng, tìm đánh

Hoàng Nguyệt Ly cảm thấy hần nói có điểm quái lạ, nhưng không nghĩ nhiều.

Nàng tiếp nhận chén trà, nhìn thoáng qua, ánh mắt sáng lên.

"Trà Đan Minh Thảo?"

Đan Minh Thảo (丹明草) là một loại dược thảo thuộc tính hỏa cấp 3, tuy rằng thuộc hỏa, nhưng uống vào lại rất nhẹ nhàng, cho nên thường được làm thành trà, là một loại thức uống bổ dưỡng yêu thích hằng ngày của võ giả thuộc tính hỏa.

Luyện khí sư đặc biệt chào đón và yêu thích loại thảo dược này.

Hoàng Nguyệt Ly uống một ngụm trà, ngược nhìn nam nhân đối diện.

Người nam nhân này cũng không phải thuộc tính hỏa, càng không phải là luyện khí sư, lại đem trà Đan Minh Thảo lên trên xe ngựa, rõ ràng là đang lấy lòng nàng.

Hơn nữa thái độ không rõ ràng vừa rồi của hần đối với nàng, không phải là..... là coi trọng nàng đi?

Trong tâm Hoàng Nguyệt Ly đang cân nhắc, nhưng trên mặt cũng không biểu hiện ra ngoài.

Không lâu sau, xe ngựa đã dừng lại ở cửa biệt viện Võ Uy Hầu phủ.

Hoàng Nguyệt Ly gấp không chờ nổi kéo cửa xe ra, chuẩn bị xuống xe.

"Các chủ đại nhân, cảm tạ sự hiếu khách của ngời hôm nay. Ta nhất định sẽ nỗ lực nghiên cứu đạo luyện khí, tranh thủ sớm ngày thăng tiến, ngời yên tâm đi! Trước khi ta thăng tiến, sẽ không quấy rầy ngời, ngời cũng không cần quấy rầy ta tu luyện, chúng ta hãy chia tay ở đây!"

Nam nhân cúi tay, bắt lấy cổ tay nàng.

"Xe ngựa còn chưa hoàn toàn dừng lại, gấp cái gì? Vạn nhất rơi ngã thì sao? Đã đủ xấu, nếu lại rơi ngã phá tướng, thật sự gả không nổi."

"Quan! Ngươi! Rầm! Sự!""*

(关!你!屁!事!: *Đóng cái mông của ngươi!* Nghĩa: *Không có gì lên quan đến ngươi!*)

Thật sự đủ!

Nam nhân tên gọi "Độc miệng", biệt danh là "Tìm đánh" hay sao?

Quả thực giống như một kẻ không biết xấu hổ là Mộ Thừa Ảnh kia! Đúng là gặp quỷ!

Nàng trời sinh có tính cao ngạo, nếu như thay đổi là một nam nhân khác, dám động tay động chân đối với nàng như vậy, còn nói năng lỗ mãng, sớm đã bị nàng chinh đến nỗi người không ra người quỷ không ra quỷ.

Đáng tiếc, thực lực hiện tại của nàng lại không bằng người!

Thậm chí còn bực mình hơn nữa chính là, nam nhân này hiển nhiên cũng hiểu rõ điểm này, vì thế hoàn toàn không hề sợ hãi.

Hần nắm tay Hoàng Nguyệt Ly, hộ tống nàng đến cửa biệt viện mới dừng bước.

"Yên tâm, huyền khí của ngời ở trong tay bốn toạ, nhất định có thể bán ra với giá tốt." Hần cúi tay nhẹ nhàng gạt sợi tóc của nàng "Chờ tin tức tốt của ta."

"Đã biết, tạm biệt!"

Hoàng Nguyệt Ly mở tay ra khỏi bàn tay của hần, xoay người đi vào biệt viện, thậm chí đầu cũng không thèm quay lại.

Nam nhân nhìn bóng dáng nàng, bất đắc dĩ lắc lắc đầu, thở dài: "Sao mà *ngạo kiều** như vậy?"

**Ngạo kiều (傲娇): ý là kiêu ngạo bên ngoài, đáng yêu bên trong. (ngạo trong ngạo mạn, kiều: mềm nại đáng yêu)*

Với thực lực thiên phú của hắn, thân phận địa vị, cùng với khuôn mặt tuấn mỹ này, từ trước đến nay luôn được nữ nhân hoan nghênh, bao nhiêu công chúa xuất thân cao quý đều chủ động ngã vào hắn.

Hắn lần đầu tiên chủ động gây thiện chí với nữ hài tử, còn tưởng rằng nhất định sẽ thành công bất giữ.

Không nghĩ tới Hoàng Nguyệt Ly không cho hắn mặt mũi như vậy, khiến hắn trực tiếp đánh một cái đing trong nỗ lực của mình.

Nhưng, chính bởi vì như vậy, mới càng khiến cho hắn có hứng thú hơn.

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Khi Hoàng Nguyệt Ly trở lại biệt viện, tâm tình vẫn không tốt lên.

Nàng cảm thấy mình hôm nay ra cửa không xem hoàng lịch, thật là một thất bại lớn!

Vốn dĩ gửi bán huyền khí chỉ là một việc nhỏ vô cùng đơn giản, không nghĩ rằng lại trêu chọc đến một nam nhân cường thế như vậy, thật sự là một rắc rối lớn!

Xem ra, trong khoảng thời gian này nàng nên tận lực ru rú trong nhà, tránh khỏi hắn.

Dù sao chỉ cần bán được huyền khí, nàng thu đủ thảo dược, giải quyết vấn đề không thể tu luyện, sẽ tính toán bề quan một thời gian ở biệt viện, tăng thực lực lên, đến lúc đó cũng không cần cùng nam nhân thần bí kia giao tiếp.

Nhưng không nghĩ tới, nàng mới vừa vào cửa chưa được bao lâu, liền có người tới gõ cửa.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Thái tử tuyển phi

"Bạch tam tiểu thư, thuộc hạ phụng mệnh chủ tử, đưa đồ tặng đến."

Hoàng Nguyệt Ly nhận ra, người này đúng là thị vệ bên người của nam nhân thần bí, không khỏi nhún mày.

"Đưa thứ gì? Ta không cần!"

"Chủ tử nói, nếu ngài nhìn thấy, nhất định sẽ thích."

Thị vệ nghiêng người tránh ra, lộ ra vật phía sau.

Hoàng Nguyệt Ly tập trung nhìn vào, đó là một cái lò luyện khí tinh xảo!

Lò luyện khí chỉ cao bằng một người, nhỏ hơn nhiều so với lò luyện khí bình thường, nhưng toàn thân tỏa ra ánh sáng màu tím sẫm, vừa nhìn thấy liền biết không phải là vật tầm thường.

Hoàng Nguyệt Ly là người biết hàng, lập tức nhìn ra, đây là vàng tím xanh được rèn luyện chín lần với dị hỏa mà thành, nó ít nhất phải dùng đến cấp 7!

Không có gì hấp dẫn ánh mắt của luyện khí sư hơn thế này, hơn nữa, hiện tại nàng đang dùng, là lò có chất lượng kém mà nàng đã mua với 800 lượng bạc, điều này khiến bếp lò trước mắt càng có vẻ đáng quý.

Nam nhân thần bí kia thật là quá âm hiểm xảo trá, đưa loại đồ thế này, nàng làm sao mà cự tuyệt đây?

Nàng gật gật đầu, "Vậy dọn vào đi."

Mấy thị vệ nhanh chóng nâng bếp lò tiến vào, theo chỉ thị của Hoàng Nguyệt Ly, đặt vào vị trí đã được chỉ định. Đồng thời đưa vào trong sân, còn có vài cái rương, tất cả đều là nguyên liệu luyện khí cấp 3.

"Bạch tiểu thư, chủ tử nói, những thứ này là để giúp ngài nhanh chóng đột phá luyện khí sư cấp 4, đặc biệt chuẩn bị cho ngài, nếu còn có yêu cầu, có thể đến tìm chủ tử ở Thiên Trần Các."

"Ân, đã biết."

Tiền đưa tới cửa, thật lãng phí nếu từ chối nó*. Sớm biết rằng nam nhân kia hào phóng như vậy, nàng nên khai thác hần nhiều hơn mới đúng!

**Nguyên văn: 不要白不要; nghĩa: nếu người không nhận, đó là mất mát của người vì nó là đồ miễn phí. (if you don't take it, it's your own lose because it's for free) {Edit & Dịch: Emily Ton}*

Hoàng Nguyệt Ly phất tay đuổi thị vệ, quay đầu nhìn lại, phát hiện Thái Vi đang ngo ngác nhìn nàng.

"Có chuyện gì vậy?" Nàng kỳ quái nói.

Thái Vi đi qua, đóng cửa phòng lại, nhỏ giọng nói: "Tam tiểu thư, vừa rồi..... nô tỳ không nhìn lầm chứ, có phải có một nam nhân đưa ngài trở về hay không? Những nguyên liệu luyện khí đó, có phải cũng là hần đưa hay không?"

"Như thế nào?"

Hoàng Nguyệt Ly cau mày có chút không vui.

Tuy rằng Thái Vi đơn giản chỉ là một nha hoàn, nhưng bởi vì nàng ta rất trung thành, nàng không ngại phiền phức với nàng ta. Nhưng nếu như nha hoàn can thiệp vào việc riêng tư của chủ tử, điều đó sẽ vượt quá giới hạn của nàng ta!

Thái Vi nhanh chóng nói: "Tam tiểu thư, ngài đừng nóng giận, nô tỳ không ý khác. Chỉ là..... mấy ngày hôm trước, Nhị phu nhân vừa mới ghé cho ngài tội danh tư thông với người khác, nếu như lại để các nàng phát hiện ngài đang lui tới cùng nam nhân khác, chỉ sợ lại muốn bôi đen ngài....."

"Không sao, tùy các nàng nói đi!" Hoàng Nguyệt Ly nhún vai.

Thiên Lăng Đại Lục, nói đến cùng vẫn phải dựa vào thực lực. Chỉ cần thực lực của nàng đủ cường đại, một vài tin đồn*, có thể tạo thành tổn thất gì cho nàng?

**Nhàn ngôn toái ngữ (闲言碎语): tin đồn; lời vô nghĩa (slandorous rumor)*

"Ai nha, tam tiểu thư!" Thái Vi nóng nảy, "Ngài vì sao không để ở trong lòng đây? Thái tử sẽ nhanh chóng tuyên phi, nếu như thanh danh của ngài thật sự bị truyền ra là không trong sạch, ngài thật sự sẽ không có cơ hội trở thành thái tử phi!"

Hoàng Nguyệt Ly cho rằng mình đã nghe lầm.

"Hả? Thái tử nào? Thái tử tuyên phi..... có quan hệ gì với ta?"

Thái Vi nói: "Tam tiểu thư, ngài không nhớ rõ? Trước kia, thời điểm khi lão Hầu gia còn trẻ, đã từng có hôn ước miệng cùng với hoàng thất, muốn phối hôn cho ngài với Thái tử. Nhưng sau khi lão Hầu gia mất tích, việc này đã bị chìm xuống. Tuy nhiên, Thái tử tuyên phi lần này, Hoàng Thượng có ý cho người đến Hầu phủ hỏi thăm sự tình của tiểu thư ngài, xem ra ngài vẫn có cơ hội trở thành thái tử phi!"

"Còn có loại sự tình này sao?"

"Đúng vậy, tam tiểu thư! Ngài phải cố nắm bắt cơ hội lần này! Thái tử chính là thiên tài tu luyện có thiên phú phẩm cấp 7, đã đột phá Ngự Huyền Cảnh (御玄境) tầng thứ 7 ở tuổi 20! Nhị tiểu thư đã thầm yêu Thái tử nhiều năm qua! Nhưng nàng ấy có thể được xem như là gì a? Ngài mới là người từ nhỏ đã có hôn ước với Thái tử!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Ác nhân cáo trạng trước

Nghe những lời nói đó, khóe miệng Hoàng Nguyệt Ly chậm rãi gợi lên.

"Điều này..... có vẻ thú vị a."

Ngự Huyền Cảnh là cảnh giới thứ hai trong tu luyện võ đạo. Sau khi đột phá Khí Huyền Cảnh tầng thứ 9 thông qua Bình Cảnh, có thể điều động huyền khí thiên địa, tạo ra một lớp ngự khí bao quanh bên ngoài, tăng lên Ngự Huyền Cảnh.

Thái tử có thể đạt tới Ngự Huyền Cảnh tầng thứ 7 ở tuổi 20, xứng đáng là thiên phú xuất chúng.

Đời trước của nàng từng có hôn ước miệng cùng với Thái tử, hơn nữa Bạch Nhược Kỳ còn yêu thầm Thái tử!

Lại kết hợp với sự tình Bạch Nhược Kỳ trước đây vu hãm nguyên chủ tư thông với người khác, bức bách nguyên chủ treo cổ tự sát, chân tướng lập tức trở nên rất rõ ràng.

Phòng chừng là nhị phu nhân và Bạch Nhược Kỳ lo lắng phước vật nàng đây sẽ trở thành thái tử phi, cho nên âm thầm ngáng chân xuống, muốn làm cho thanh danh Bạch Nhược Kỳ rơi xuống đáy, nhân cơ hội diệt trừ nàng, để tránh cản trở chuyện tốt của Bạch Nhược Kỳ cùng với Thái tử!

"Ha ha, quả nhiên là tính toán rất tốt!"

Đáng tiếc, đụng phải Hoàng Nguyệt Ly nàng, Bạch Nhược Kỳ nhất định sẽ có kết cục bi thảm.

Hôn sự này nếu có thể thành, nàng sẽ viết đảo lại ba chữ Hoàng Nguyệt Ly!

Nàng cân nhắc ở trong lòng một lúc, bỗng nhiên nhớ tới một việc, hỏi: "Nói đến hoàng thất..... ta nghe nói, các chủ Thiên Trân Các cũng là người trong hoàng thất, đúng không?"

Thái Vi nói: "Điều này..... theo truyền thuyết bên ngoài, lão bản phía sau Thiên Trân Các là cháu trai của hoàng thượng, Đông An Vương, cũng không biết là thật hay giả?"

"Đông An Vương?" Hoàng Nguyệt Ly như suy tư điều gì.

Đông An Vương năm nay 19 tuổi, nghe nói cũng là một thiên tài, thiên phú tu luyện chỉ kém hơn một chút so với Thái tử, lại còn là một luyện đan sư.

Luyện đan sư cũng là một chức nghiệp hiếm có và rất cao quý, hơn nữa hắn có thân phận hoàng thất, có thể khống chế một cửa hàng lớn nhất ở Nam Việt Quốc, tự nhiên là chẳng có gì lạ.

Chẳng lẽ, nam nhân thần bí hôm nay nàng đụng phải chính là Đông An Vương?

Nhưng, nàng tổng cảm thấy có điều gì đó không ổn, thực lực nam nhân kia hẳn là đã vượt xa Ngự Huyền Cảnh, hơn nữa phong cách phô trương của hắn, cũng không phải là một Vương gia ở một tiểu quốc có thể có.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Võ Uy Hầu phủ.

Chính sảnh.

Khuôn mặt phu nhân Võ Uy Hầu bày ra vẻ bi phẫn, dùng khăn xoa khóe mắt, khóc sụt sùi nói: "Hầu gia, ngài xem Kỳ nhi nhà chúng ta, đã bị tam cô nương đánh thành dạng này! Làm sao nàng có thể xuống tay như thế này a, Kỳ nhi chính là đường tử ruột thịt của nàng nha!"

Võ Uy Hầu Bạch Lưu Cảnh nhìn thấy Bạch Nhược Kỳ đang được nha hoàn đỡ đi tới, giật mình đứng lên, hất chén trà trên bàn xuống đất!

"Đây là..... Đây là Kỳ nhi sao? Vì sao lại biến thành như vậy?"

Sau khi Bạch Nhược Kỳ bị Thái Vi tát một cái, đã hoàn toàn biến thành đầu heo, hai má sưng đỏ không nói, ngay cả đôi mắt dường như không thể mở ra, nước mắt cũng trượt xuống từ khóe mắt không ngừng.

Nhìn khuôn mặt này, nơi nào còn có thể nhìn ra sự nhẹ nhàng cao quý ngày thường, hình tượng mỹ nhân duyên dáng lạnh lùng như lan?

Bạch Lưu Cảnh cũng phải dùng một chút thời gian, mới nhận ra đây nữ nhi mà mình yêu nhất, không khỏi cả giận nói: "Đây là có chuyện gì?? Đang êm đẹp, Kỳ nhi vì sao lại bị đánh thành như vậy?!"

Bạch Nhược Kỳ ngã gục trên mặt đất, khóe lớn.

"Cha, ngài cần phải làm chủ cho nữ nhi a! Đây là Tam muội tốt của ta! Ngày đó nàng tư thông cùng với nam nhân ở hậu viện, làm mất hết mặt mũi Võ Uy Hầu phủ chúng ta! Nữ nhi sợ nàng luẩn quẩn trong lòng, có lòng tốt đi qua thăm nàng, nhưng lại bị nàng đánh....."

Bạch Lưu Cảnh vừa nghe, lửa giận tăng vọt, hung hăng đập bàn một cái.

"Buồn cười! Nàng dám xuống tay nặng như vậy, đã thương đường tử, quả thực là vô pháp vô thiên (không có kỷ luật)!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Chọn lựa nô bộc

Phu nhân Võ Uy Hầu ở bên cạnh thêm mắm thêm muối, nói: "Hầu gia, Bạch Nhượng Ly chỉ là một phế vật vô dụng, Hầu gia ngài có lòng tốt, mới thu lưu nàng! Kết quả nàng còn lấy oán trả ơn, đối phó với Kỳ nhi chúng ta như thế! Nha đầu chết tiệt kia, tâm tư thật là ác độc a!"

Bạch Nhượng Kỳ cũng không quên tiếp tục khóc lớn.

Nghe tiếng khóc thút tha thút thít của nàng, lửa giận của Bạch Lưu Cảnh càng thêm tăng vọt.

"Người tới, đi bắt Bạch Nhượng Ly lại đây cho bản Hầu gia! Ta muốn thay đại ca mất tích, giáo huấn nàng thật tốt, cái gì gọi là tôn kính trưởng bối, giữ gìn đạo lý!"

Bọn hạ nhân im lặng như ve sầu mùa đông, rất nhanh đã tiến đến biệt viện.

Mục đích đã đạt được, phu nhân Hầu gia tự mình châm trà, đưa tới trước mặt Bạch Lưu Cảnh.

"Hầu gia, xin ngài bớt giận! Ngài đối với nàng đã tận tình tận nghĩa, ai biết nàng không thể học đâu? Thiếp thân cũng biết là làm khó ngài, nếu như giáo huấn tam cô nương, khó tránh khỏi sẽ bị người ngoài nói, ngài khát khe với bé gái mồ côi mà ca ca lưu lại! Cho nên, Kỳ nhi tuy rằng bị đánh, nhưng thiếp thân cũng sẽ khuyên nàng nhẫn nhịn, không thể gây thêm phiền toái cho Hầu gia....."

Phu nhân Hầu gia nói nói, nước mắt bắt đầu chảy xuống.

Hoàn toàn là một bộ dáng lấy đại cục làm trọng, nhẫn nhục trong im lặng.

Một chiêu này của nàng chính là lấy lui làm tiến*, quả nhiên hữu hiệu.

**Lấy lui làm tiến (以退为进): rút lui/nhượng bộ để đạt được lợi thế (retreat in order to advance).*

Bạch Lưu Cảnh đột nhiên vùng ồng tay áo, quả quyết nói: "Phu nhân yên tâm, ta sẽ không để Kỳ nhi bị ủy khuất! Tiểu nha đầu kia đơn giản chỉ là một phế vật, còn có thể đảo lộn bầu trời hay sao?! Hôm nay bản Hầu gia sẽ phải giáo huấn nàng thật tốt! Tuyệt đối sẽ không nhẹ nhàng!"

Trên mặt sưng to của Bạch Nhượng Kỳ, xẹt qua một nụ cười vặn vẹo.

Cha nàng chính là cao thủ Ngự Huyền Cảnh tầng thứ 9, Bạch Nhượng Ly cho dù có yêu pháp gì, cũng đừng nghĩ đến dùng tới nó!

Hôm nay nàng sẽ làm nhục tiểu tiện nhân kia!

Dám đánh mặt nàng, nàng tuyệt đối muốn đánh trả lại gấp mười lần gấp trăm lần, còn muốn huỷ hoại khuôn mặt của tiểu tiện nhân kia!

.....*Edit & Dịch: Emily Ton....*

Ba ngày này, Thái Vi cầm bạc Hoàng Nguyệt Ly đưa cho, mời những người môi giới nô bộc về nhà.

Hoàng Nguyệt Ly tự mình chọn lựa mười mấy nha hoàn cùng gã sai vặt.

Nàng chọn người theo tiêu chuẩn: một không xem diện mạo, hai không xem có thể làm việc hay không, mà chủ yếu là xem thiên phú.

Tuy rằng thí nghiệm thiên phú, phải dùng đến Thiên Phú Thạch mới có thể trắc định chuẩn xác, nhưng nàng có một biện pháp có thể nhìn ra, có thể phán đoán tiềm lực của đối phương.

Ngoài ra, chính là xem nghị lực cùng lòng trung thành của đối phương.

Trong ba ngày, Hoàng Nguyệt Ly cơ hồ đã xem hết tất cả các nô bộc trong tay của những người môi giới ở nội đô, chọn ra những người có thiên phú có thể tu luyện trong số bọn họ.

Những người này, tất cả không chỉ đều phải ký tên bán cuộc sống của mình, mà Hoàng Nguyệt Ly còn hạ cấm chế ở trên người bọn họ.

Nàng dự định trước tiên sẽ quan sát một thời gian, sau đó tuyển ra những người thành thật trung thành, truyền cho bọn họ công pháp để tu luyện.

Có nàng ở đây, bọn họ sớm muộn gì cũng đều sẽ trở thành võ giả có tu vi không thấp.

Đến lúc đó, Hoàng Nguyệt Ly sẽ tích hợp bọn họ biến thành một thế lực mạnh mẽ theo ý mình.

Chiều hôm nay, một trận rối loạn lại được truyền đến từ phía ngoài cửa.

Ngay sau đó Thái Vi chạy vào thông báo: "Tam tiểu thư, lần này thật sự là rất tệ, là Hầu gia..... Hầu gia phái người tới....."

"Ân?"

Hoàng Nguyệt Ly còn chưa kịp thể hiện mình, một đội thị vệ đã vọt vào từ cửa.

Những thị vệ này đều là võ giả Khí Huyền Cảnh, một người dẫn đầu, còn có tu vi Khí Huyền Cảnh tầng thứ 7.

Thống lĩnh dẫn đầu lạnh lùng nói: "Tam tiểu thư, phụng mệnh Hầu gia, thỉnh ngài đến Hầu phủ một chuyến, phiên ngài đi cùng thuộc hạ! Còn có nha đầu gọi là Thái Vi, cũng mang đi cùng!"

Hắn vung tay lên, lập tức có hai tên thị vệ bước ra khỏi hàng, đi bắt Thái Vi.

Sắc mặt Thái Vi trắng bệch, bị dọa đến ngất người.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Muốn động đến người của ta?

Kể từ ngày đánh nhị tiểu thư, Thái Vi vẫn luôn hoảng loạn, ngay cả có sự cam đoan của Hoàng Nguyệt Ly, nhưng nàng vẫn không thể nào yên tâm.

Bạch Nhược Kỳ bị đánh thành như vậy, trở về Võ Uy Hầu phủ, khẳng định Hầu gia sẽ rất tức giận.

Tam tiểu thư thì như thế nào, làm sao có thể đối nghịch với Hầu gia đây? Đến lúc đó, nàng là nha hoàn ti tiện, khẳng định sẽ mất mạng đầu tiên! Ai cũng không thể cứu được nàng!

Hiện tại, Hầu gia đúng thật là đã tìm tới cửa, còn phái đội thân vệ Hầu phủ tới bắt người.

Đội thân vệ Võ Uy Hầu phủ, rất nổi danh trong toàn bộ Nam Việt Quốc, mỗi một người trong số họ đều là võ giả Khí Huyền Cảnh tầng thứ 5 trở lên, hơn nữa đều là lão binh đã rèn luyện qua ở trên chiến trường, kinh nghiệm chiến đấu rất phong phú!

Nàng căn bản là không cách nào phản kháng, cũng không biết sau khi rơi xuống trong tay Hầu gia và nhị tiểu thư, sẽ chịu đựng loại tội gì!

Thái Vi run rẩy giống như rây bột.

Mắt thấy tay thị vệ sẽ đụng tới bả vai nàng, giây tiếp theo, chỉ nghe được một tiếng mắng lạnh lùng.

"Buông tay cho ta!"

"Bịch! Bịch!"

Bụi bay lên đầy mặt đất.

Hai tên thị vệ tới bắt Thái Vi bay ngược ra ngoài, bay xa ba bốn trượng, mới ngã thật mạnh ở trên mặt đất!

Ai cũng không nghĩ tới sẽ phát sinh chuyện như vậy, trong lúc nhất thời, toàn bộ trong viện đều lặng ngắt như tờ.

Thống lĩnh thị vệ kinh ngạc ngẩn đầu, phát hiện Hoàng Nguyệt Ly không biết từ khi nào, đã lẩn mình chắn trước mặt Thái Vi, dùng vẻ mặt lạnh băng mà nhìn bọn họ.

Cặp mắt nàng rõ ràng như nước mùa thu, lúc này loé lên sáng sủa lạnh băng, hơi nâng cằm lên, váy trắng trên người không gió tự động rung.

Bọn thị vệ đối diện nhìn nhau, đều thấy được khiếp sợ cực độ từ trong mắt đồng đội!

Đây quả thực là..... không thể tin được.

Vị tam tiểu thư phé vật nổi danh không có năng lực, giờ khắc này thoát nhìn, khí thế bức người, cường đại vô cùng. Hơi thở cường thế tôn quý kia, cực kỳ giống lão Hầu gia Bạch Lưu Phong đã mất tích mười mấy năm trước!

Hoàng Nguyệt Ly nhàn nhạt nói: "Muốn động đến nha hoàn của ta, đã hỏi qua bốn tiểu thư này chưa?"

Hai tên thị vệ bị quăng ngã choáng váng, lúc này mới kêu lên "*Ai da ai da*", vuốt mông bò lên.

Thống lĩnh thị vệ trừng mắt liếc nhìn bọn họ một cái, cá giận nói: "Đồ mất mặt xấu hổ, như thế nào mà ngay cả một nha hoàn cũng không bắt được? Còn

bị người đánh bay? Ai đánh các người?"

"Là..... là tam tiểu thư....."

"Đúng vậy, tam tiểu thư....."

"Còn dám nói bậy? Tam tiểu thư không có huyền lực!"

"Nhưng, đây là sự thật..... thật sự, thống lĩnh, thuộc hạ không dám nói bậy, vừa rồi tam tiểu thư đột nhiên vọt tới trước mặt chúng ta, vung tay áo, thuộc hạ liền bay ra ngoài....."

Thống lĩnh thị vệ cau mày.

Bạch Nhược Ly chính là phế vật không thể tu luyện, hai tên thị vệ kia lại là cao thủ Khí Huyền Cảnh tầng thứ 5, nàng có thể đánh bay bọn họ?

Khẳng định là đã dùng thủ đoạn gì đó mà người nhận không ra, nhưng cũng chỉ có thể đối phó với thị vệ bình thường đó, đụng tới cao thủ chân chính, sẽ không có tác dụng.

Hắn căn bản không tin chuyện ma quỷ này, tiến lên một bước, nói với Hoàng Nguyệt Ly: "Tam tiểu thư, ngài vẫn nên dừng lại sự chống cự vô nghĩa, cùng đi với thuộc hạ một chuyến! Hầu gia chính là trưởng bối của ngài, mời ngài đến làm khách trong phủ, ngài ngược lại đã thương người hần phái tới, như vậy là không tôn trọng người lớn tuổi, cho dù nói đến nơi nào, ngài đều sẽ đuối lý!"

Hoàng Nguyệt Ly cười lạnh nói: "Ồ? Phải không? Ta đây thân là quận chúa do hoàng thượng thân phong, Bạch Lư Cảnh bắt quả chi là Hầu tước, theo lý, hẳn thấy ta còn phải hành lễ với ta! Hắn có quyền lực gì mà bắt nạt hoàn của phủ quận chúa? Lại có quyền lực gì mà phái người xông vào phủ đệ của ta? Là hắn không để vào mắt phong hào do hoàng thượng ban cho hay sao?"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Một quyền đánh bay

Bị Hoàng Nguyệt Ly chụp mũi "Bất kính hoàng thượng" rơi xuống đỉnh đầu, khí thế của thống lĩnh thị vệ lập tức tiêu tan.

Ngày thường hạ nhân Hầu phủ bọn họ đều xem tam tiểu thư giống như là ngọc tử, ai cũng đều có thể dẫm chân lên, đã sớm quen thân phận cao quý của nàng, nhưng nàng đúng là một vị quận chúa tôn quý chính cống!

Thống lĩnh thị vệ không cách nào phản bác lời nàng nói, nhất thời nghẹn lời.

Nhưng mà, mệnh lệnh của Hầu gia, cũng cần thiết phải hoàn thành.

Hắn chỉ có thể tách khỏi mặt nạ giả nhân giả nghĩa, cười mỉa mai rồi đi đến.

"Tam tiểu thư, đừng khua môi múa mép với chúng ta! Ý vào một cái phong hào, thật sự cho rằng mình chính là quận chúa cao quý? Cũng không rải nước tiểu của mình soi xem (*nguyên văn: 也不撒泡尿自己照照*), người chỉ là một phế vật, cho dù có phong hào, thì như thế nào? Ngay cả thị vệ chúng ta đều không bằng! Mệnh lệnh của Hầu gia ngươi cũng dám cãi lời? Rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt, vậy đừng trách ta không khách khí!"

Đang nói, động tác của hắn nhanh như tia chớp, duỗi tay vọt tới Hoàng Nguyệt Ly.

Theo hắn, tam tiểu thư là phế vật nhất gan như chuột, nhìn đến một chưởng hùng hổ của hắn như vậy, phỏng chừng sớm đã bị dọa đến nỗi phải tè ra quần.

"Tam tiểu thư --!!"

Thái Vi hoảng sợ thét chói tai.

Hoàng Nguyệt Ly vẫn mang vẻ mặt bình tĩnh, đáy mắt thậm chí còn lộ ra một nụ cười trào phúng.

Thống lĩnh thị vệ đã vọt tới trước mặt nàng, nhưng giây tiếp theo, trong đầu hắn bỗng nhiên *ong* một chút, nháy mắt trống rỗng.

Ngay sau đó, một cơn đau nhức từ ngực, vài tiếng *rắc rắc*, âm thanh xương sườn đứt gãy truyền ra. Không thể kiểm soát được thân thể, nặng nề ngã ra sau và văng ra ngoài, văng văng rơi xuống mặt đất.

Nhìn thống lĩnh thị vệ bị ném ngã bất tỉnh nhân sự dưới đất, những người còn lại đều tròn mắt há hốc mồm mà nhìn Hoàng Nguyệt Ly.

Lần này, mọi người rốt cuộc nhìn thấy rõ ràng.

Vừa rồi, đúng là Hoàng Nguyệt Ly đã ra tay, một quyền đã đánh bay thống lĩnh thị vệ hùng hổ ra ngoài.

Động tác của một quyền thật sự cũng không mau, nhưng không biết vì sao, thống lĩnh thị vệ căn bản không kịp trốn, quả thực giống như là chủ động đâm vào nắm tay của nàng!

Mà hai tay nhỏ của Hoàng Nguyệt Ly lại trắng tinh tinh tẻ, thoạt nhìn có vẻ mỏng manh đến nỗi không thể giữ nổi một con dao, nhưng cổ tình lại có thể đánh bay một võ giả Khí Huyền Cảnh tầng thứ 7, còn trực tiếp rơi trên mặt đất tạo thành cái hố!

Đây đây đây..... thật sự không phải là đang nằm mơ sao?

Hoàng Nguyệt Ly vỗ vỗ bụi trên tay, cười nói: "Thống lĩnh đại nhân, thật sự là quá thô lỗ, tới cửa làm khách, sao lại nằm ở trong viện của chủ nhân mà không đứng dậy. *Tắc tắc (tặc lưỡi)*, tốt xấu cũng là tới từ Hầu phủ, vì sao không hiểu lễ nghĩa như vậy?"

Nụ cười của nàng thuần khiết mà ngây thơ, giống như một tiểu thư cao quý con nhà quý tộc, trời sinh có tính thẹn thùng và chưa từng thấy qua những sự xấu xa trên đời.

Trên thực tế, nàng không có huyền lực, sức lực thực sự cũng không lớn như vậy, đơn giản chỉ dùng một môn huyền kỹ độc môn, dùng lực của đối phương và bắn ngược lại hấn mà thôi.

Chẳng qua, tầm mắt những tên thị vệ không đủ, không thể hiểu được sự cao thâm của huyền kỹ.

Đúng lúc này, thống lĩnh thị vệ choáng váng tỉnh lại, vừa nghe Hoàng Nguyệt Ly nói, thiếu chút nữa là hộc máu vì tức giận.

Hắn lạnh giọng hét lên: "Ngươi..... ngươi sao dám? Ta chính là do Hầu gia phái tới!"

Hoàng Nguyệt Ly chớp chớp mắt, vẻ mặt mê mang, "Hầu gia gà gia cái gì*? Rốt cuộc đây vẫn là phủ quận chúa của ta, không phải chó mèo đều có thể tiến vào. Các ngươi nguyện ý làm nô tài cho Hầu gia, ta không thể nói bất cứ điều gì, rốt cuộc ta là người, không cùng một chủng loại với các ngươi."

**Hầu trong tiếng trung cũng có nghĩa là con khi; ý nói: Khi cái gì, gà cái gì!*

Thống lĩnh thị vệ tức giận muốn chết, cả giận nói: "Ngươi..... ngươi..... đều lên hết cho ta, bắt lấy nàng và nha hoàn kia!"

Bọn thị vệ hai mặt nhìn nhau, cũng không dám tiến lên.

Tam tiểu thư này cũng quá tà môn.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Khẩu vị rất nặng!

Tuy rằng không biết phế vật vì sao lại đột nhiên biến thành cao thủ, nhưng, một cao thủ Khí Huyền Cảnh tầng thứ 7 bị đánh bay ngay trước mặt. Trận này quá chấn động, bọn họ vẫn bị dọa sợ.

Thống lĩnh thị vệ phẫn nộ hét lên: "Đồ vô dụng, các ngươi sao có thể dễ dàng bị dọa sợ? Nàng bắt quá là dùng yêu pháp mà thôi, đều lên hết cho ta, cùng nhau lên! Mệnh lệnh Hầu gia ai dám cãi, hôm nay nhất định phải bắt người trở về!"

Bọn thị vệ do dự trong chốc lát, nhưng vẫn sôi nổi vọt qua.

Dù sao, Hầu gia mới là người phụ trách quyền sống chết và tiền đồ của bọn họ.

Tam tiểu thư cho dù lợi hại, bọn họ lại nhiều người như vậy cùng nhau tiến lên, còn sợ không thắng được nàng?

Bọn thị vệ cắn chặt răng, cùng tiến lên một lúc, ý định dùng chiến thuật biển người bắt lấy tam tiểu thư!

Đối mặt với một đội thị vệ suốt ruột công vây, trên mặt Hoàng Nguyệt Ly lại không có một chút hoảng hốt.

Nàng không chút hoang mang mà thối lui ra sau một bước.

"Bịch bịch bịch bịch --!!"

Một trận giông vang.

Trên mặt đất một thước trước người nàng, bỗng nhiên có rất nhiều gai sắt đã được bắn ra. Những gai sắt sắc nhọn giống như những chiếc răng nhọn hung dữ, chui lên từ mặt đất.

Thị vệ đang xông lên căn bản không nghĩ tới sẽ có biến hoá như vậy, không kịp dừng bước, lập tức dẫm thẳng lên gai.

Thứ gai vô cùng sắc nhọn có độ dài ba tấc, đâm xuyên qua bàn chân bọn họ, đâm thị vệ lập tức té ngã trên đất, nhưng trên mặt đất còn có nhiều gai hơn, tất cả đều dẫm vào trong thân thể.

"A --! Đây là cái gì??"

"Có gai, có gai trên mặt đất! A, đau quá, sao còn có nhiều hơn?? Vì sao không nhổ ra được??"

"Cứu mạng, đừng đẩy phía sau, đừng đẩy, a a --!"

Trong lúc nhất thời, tiếng kêu thảm thiết hết đợt này đến đợt khác.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Hoàng Nguyệt Ly cười mỉa mai, những người này..... thật sự không biết gọi là gì! Dám khiêu khích ở trên địa bàn của nàng.

Mọi người đều biết, hang ổ của luyện khí sư, đều chứa đầy cơ quan, bày rập trên từng bước chân.

Bởi vì luyện khí sư cấp cao đều tinh thông trận pháp và cơ quan, sẽ chế tạo hang ổ của mình thành một nơi có phòng thủ rất kiên cố.

Dám tìm việc trên địa bàn của luyện khí sư, quả thực chính là tự tìm tử lộ!

Sau khi Hoàng Nguyệt Ly nhận được lò luyện khí và nguyên liệu mà nam nhân thần bí đưa tặng, xuất phát từ thói quen, lập tức bố trí lại biệt viện một chút.

Ai biết, nhanh như vậy đã có người đụng phải hòng súng!

Nàng lắc lắc đầu, cảm thán nói: "Ài, bốn tiểu thư đã cho các người cơ hội, các người cứ khăng khăng đi lên tìm rắc rối, thật không hiểu là vì cái gì? Chẳng lẽ các người đều là gì đó....."

Nàng quay đầu, hỏi Thái Vi phía sau: "Gì đó? Gọi là gì vậy?"

Thái Vi nhìn xem đã hoàn toàn ngây người, hốt hoảng nói: "Cái gì?"

"Ai nha! Chính là lần trước thời điểm Tứ muội muội trần truồng trước cửa nhà ta, vị đại thúc kia nói nàng ta là gì vậy?"

Thái Vi ngơ ngác nói: "Biến thái thích tìm đánh? Cuồng chịu ngược?"

"Đúng đúng đúng, cuồng chịu ngược! Trí nhớ của Thái Vi người đứng là không sai, có tiền đồ!"

Hoàng Nguyệt Ly nhìn bọn thị vệ nằm đầy đất, miệng vết thương đang chảy máu, không ngừng giãy giụa, ngầm cười tủm tỉm và kết luận: "Thì ra đều là cuồng chịu ngược a! Hơn nữa khẩu vị rất nặng, tại sao các người lại thích khiến mình chảy máu đầm đìa như vậy?"

Tiểu phượng hoàng dùng cánh chặn lại đôi mắt, không nỡ nhìn thẳng.

Nữ ma đầu đúng là càng ngày càng biến thái, rốt cuộc là ai có khẩu vị nặng? Là ai làm cho máu chảy đầm đìa như vậy? Như thế nào không biết xấu hổ khi nói đến người khác a?

Thống lĩnh thị vệ ngơ ngác nhìn nàng, hoàn toàn nói không nên lời.

Hoàng Nguyệt Ly chậm rãi đi đến trước mặt hắn, cười nói: "Vị này, làm nô tài cho con khi đại thúc, còn có chỉ giáo nào khác?"

"Ta..... ta..... không..... không có....." Thống lĩnh thị vệ cả người phát run.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Tốt, có tiền đồ!

Giờ khắc này, ở trong mắt bọn thị vệ, Hoàng Nguyệt Ly đã sớm không còn là tiểu nữ hài tử mồ côi điềm đạm đáng yêu, mà chính là nữ ma đầu khủng bố nhất, tàn nhẫn nhất!

Cao thủ Khí Huyền Cảnh tầng thứ 7? Binh lính thiết huyết từng rèn luyện qua trên chiến trường, ở trước mặt nàng, hoàn toàn không đủ để xem.

Mặc dù nàng thật sự dường như không có huyền lực, nhưng thu thập bọn họ, căn bản chỉ là đơn giản nâng tay mà thôi!

Đây thật sự là phế vật tam tiểu thư yếu đuối vô năng, nhát gan như chuột hay sao??

Hoàng Nguyệt Ly cười khanh khách quét mắt nhìn bốn phía, người bị nàng nhìn đến, cả người đều rùng mình, tiếng rên rỉ lập tức hạ thấp xuống.

Hoàng Nguyệt Ly cười nói: "Thực ra, ta cũng biết, các ngươi chỉ là thuộc hạ, đơn giản là nghe lệnh hành sự, nhị thúc ta sai các ngươi đến đây bắt người, các ngươi cũng không dám không tuân theo, điều này thật sự không thể trách các ngươi."

Mọi người đều mở to hai mắt mà nhìn, không thể tin được, vừa rồi tam tiểu thư còn hung tàn như vậy, đột nhiên lại thay đổi thái độ trở nên hiền chuyện như thế.

Hoàng Nguyệt Ly tiếp tục nhẹ nhàng nói: "Tất cả mọi người ở đây đều *không có tự do**, ta cũng không phải là người *không có nhân tình***. Vì vậy, ta sẽ cùng đi với các ngươi tới Hâu phủ một chuyến!"

**Thân bất do kỷ (身不由己): không có tự do; không thể luôn làm theo ý mình. (you can't always do as you like; one has to compromise in this world).*

***Bất cận nhân tình (不近人情): không hợp lý; không theo lẽ thường tình của con người (not amenable to reason; unreasonable) {Edit & Dịch: Emily Ton}*

Tất cả mọi người đều không thể tin vào lỗ tai của mình.

Thống lĩnh thị vệ mặt đầy nước mắt, cảm động nói: "Tam..... Tam tiểu thư, ngài thật là..... thật sự là quá tốt, là đại nhân có đại lượng*, không hổ là nữ nhi lão Hâu gia. Thuộc hạ..... Thuộc hạ vừa rồi mạo phạm ngài như vậy, thật là tội đáng chết vạn lần, tội đáng chết vạn lần!"

**Đại nhân có đại lượng (大人有大量): ý nói là người có trái tim rộng lượng; tư tưởng rộng rãi; người vĩ đại có trái tim tuyệt vời. (Great man is broad-minded; a great person possesses a great heart)*

Đang nói, hắn bắt đầu tự tát mình vài cái.

Hắn vừa rồi còn đang lo lắng, hôm nay phải giải thích như thế nào với Hâu gia.

Nếu như nói theo đúng sự thật, cả một đội thị vệ bọn họ đều bị tam tiểu thư thu thập, mặt mặt xấu hổ không nói, mà có nói ra thì căn bản cũng sẽ không ai tin!

Hơn nữa, Hâu gia từ trước tới nay đối với thuộc hạ đều rất khắc nghiệt, nếu chút việc nhỏ này đều làm không xong, trở về thật sự sẽ rất thảm!

Ai biết, tam tiểu thư đột nhiên không so đo hiềm khích trước đây, còn suy xét cho bọn họ, biết rõ Hâu gia không có lòng tốt, còn nguyện ý theo chân bọn họ trở về..... đây là dạng ý thức gì? Quả thực là tuyệt vời như một vị thánh mẫu!

Tiểu phượng hoàng tránh ở trên vai Hoàng Nguyệt Ly khinh thường kêu lên hai tiếng *chi chi*, vỗ vỗ cánh.

Ài, thật sự là lo lắng cho chỉ số thông minh của những người này, làm sao mà nữ ma đầu sẽ có lòng tốt như vậy? Mặt trời sẽ mọc từ phía tây đi!

Quả nhiên, Hoàng Nguyệt Ly ngay sau đó liền nói: "Nhưng, các ngươi đã làm ô nhiễm hư cảnh nơi này của ta, dọa cả nha hoàn ta, còn dẫm hỏng một cái cơ quan ta đã bố trí, tổn thất này..... cần phải bồi thường!"

Thống lĩnh thị vệ sững sờ, ngay sau đó nói: "Vâng vâng vâng, tất nhiên, tất nhiên! Tam tiểu thư là đại nhân có lòng đại lượng, thuộc hạ vô cùng cảm kích, bồi thường tổn thất là điều nên làm....."

Chi chi!

Lại một nạn nhân xui xẻo khác được sinh ra.....

Tiểu phượng hoàng cào cào lỗ tai, không đành lòng nhìn xuống, chôn đầu ở bên dưới cánh.

Hoàng Nguyệt Ly phá lệ hiền lành cười nói: "Thống lĩnh đại nhân thật là minh bạch lý lẽ! Tốt, có tiền đồ! Bọn tiểu thư chỉ thích nói chuyện cùng người hiền chuyện như ngươi! Một khi đã như vậy, giảm giá 20% cho các ngươi, mỗi người 400 lượng, giao tiền, ta sẽ đi cùng các ngươi!"

"..... Cái gì? Bao nhiêu?"

"Bốn trăm lượng bạc, không đắt đi?"

"Không..... đắt....." *Mới là lạ!*

Thống lĩnh thị vệ tròn trắng mắt, thiếu chút nữa là hôn mê bất tỉnh.

Một số thị vệ đang bị gai như đinh đóng vào chân, có mấy người hai chân trực tiếp cứng lại, bất tỉnh nhân sự.

Thống lĩnh run rẩy nói: "Tam tam tam..... Tam tiểu thư, có phải ngài đã làm ở đâu hay không?"

Hoàng Nguyệt Ly chớp chớp mắt, nói: "Làm? Người đang nói, đầu óc ta đơn giản, ngay cả tiền cũng tính không nổi hay sao?"

"Không không..... không phải, tam tiểu thư, thuộc hạ không phải ý này. Mà là..... điều này điều này, 400 lượng cũng..... quá nhiều đi? Còn mỗi người 400, chẳng phải tổng cộng là bốn ngàn?"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Trở thành thịt xiên

Hoàng Nguyệt Ly nói: "Đúng vậy, bốn ngàn, không tính sai!"

"Nhưng, nhưng..... chúng ta chỉ ở trong sân ngay người một lát, chưa làm hỏng bất cứ thứ gì, hơn nữa thủ hạ của ta còn bị thương nhiều như vậy....."

Rõ ràng là bọn họ bị thương, trong khi nha hoàn của Hoàng Nguyệt Ly chưa rụng một sợi tóc, vì sao bọn họ phải bồi tiền, hơn nữa là một khoản lớn như vậy??

Hoàng Nguyệt Ly nhướn mày, "Nhu thế nào? Còn không phục? Người nhìn xem Bát Phương Lược Địa Thứ (八方掠地刺) này của ta, vì sao người lại lạm dụng nó như vậy? A? Hãy xem cẩn thận, đây chính là huyền khí trung phẩm cấp 2, lại còn là huyền khí loại cơ quan lớn như vậy, dù ra giá cũng không có người bán, đưa đi đấu giá, ít nhất có thể bán ra được một vạn lượng!"

Mọi người trùng lớn mắt, tất cả đều nhìn chăm chăm vào hàng rào gai sắt.

Trong lòng đều có cùng suy nghĩ: *Ta dựa vào! K hớ trách hàng gai sắt này lại lợi hại như vậy, nguyên lai chính là huyền khí cấp 2 a! Không nghĩ tới từ lúc chào đời tới nay, lần đầu tiên nhìn thấy huyền khí cấp 2. Nhưng bọn họ lại giống như thịt ba chỉ, bị xâu thành chuỗi ở phía trên, thành thịt xiên để nướng!*

Hoàng Nguyệt Ly nói: "Hiện tại người đã biết? Huyền khí này, cần 5 ngàn lượng để tạo ra nó, ta đã thương hại các người, mới giảm giá 20%, thu của các người 4 ngàn lượng, chính bản thân ta còn phải mất 1 ngàn lượng! Đối với tiền bồi thường thiệt hại tinh thần mà các người đã đánh nha hoàn của ta, ta làm chủ, xóa bỏ toàn bộ! Tuy nhiên, các người vẫn còn cho rằng đắt? Người không cảm thấy có lỗi hay sao?"

Mọi người hoàn toàn bị nàng nói cho chóng cả mặt, sôi nổi cúi đầu, tự suy nghĩ về chính mình.

Đúng vậy, tam tiểu thư đã khoan hồng độ lượng, mọi người lại còn so đo như vậy, thật là không nên a.....

"Nhưng, tam tiểu thư, không phải thuộc hạ không thừa nhận khoản nợ của mình, thật sự là..... thuộc hạ căn bản không mang nhiều bạc như vậy....."

"Đúng vậy, đúng vậy, tam tiểu thư, số tiền này, chính là thu nhập trong nhiều năm qua của chúng ta a, không dễ dàng lấy ra như vậy....."

"Đúng vậy, tam tiểu thư, ta còn có một mẹ già 80 tuổi và một hài tử đang cần uống sữa, thật sự là không thể có một khoản tiền nào a....."

Có người thứ nhất đi đầu, những người khác sôi nổi kêu khổ, bắt đầu giả vờ đáng thương!

Dù sao cũng là một khoản tiền lớn như vậy, tam tiểu thư tuy rằng nói có lý, nhưng muốn móc tiền ra từ túi tiền bọn họ, bọn họ vẫn là luyến tiếc!

Vì thế, đối với những người có đầu óc, lập tức cố tìm một lỗ hổng, nghĩ thầm *dù sao trên người mình cũng không mang nhiều tiền như vậy, dù chết cũng không cho, tam tiểu thư có thể làm gì bọn họ? Cũng không thể giết bọn họ đi?*

Bọn họ dù sao cũng là thị vệ Hầu phủ, nếu như chết ở nơi này của tam tiểu thư, nàng khẳng định cũng sẽ chọc phải phiền toái không nhỏ!

Dần dần, tất cả mọi người đều có được một sự hiểu biết, một đám đầu bắt đầu khóc than, chuẩn bị quyệt nợ.

Hoàng Nguyệt Ly cười lạnh trong lòng, tươi cười trên mặt lại càng thêm dịu dàng.

"Tốt thôi, ta biết mọi người đều khó xử. Ta cũng không phải là người không nói lý, như vậy đi, nếu hiện tại mọi người không thể lấy tiền ra, vậy hãy viết giấy nợ đi. Giấy nợ này ta giữ, các người chậm rãi chuẩn bị tiền, chờ thu thập đủ lại đến cũng được."

Vừa nghe lời này, tinh thần tất cả mọi người đều trở nên phấn chấn.

"Được được được, biện pháp này là tốt! Cứ như vậy mà làm!"

"Tam địa Tam tiểu thư thật là lương thiện, về sau nhất định sẽ có báo đáp xứng đáng!"

"Tam tiểu thư yên tâm, chúng ta nhất định sẽ không quyệt nợ....."

Có giấy nợ thì thế nào? Chờ ra khỏi cửa này, còn ai sẽ thừa nhận chuyện này?

Tam tiểu thư cũng không biết bọn họ sống ở đâu, cũng không có biện pháp tìm tới cửa đi đòi nợ, tiền này..... đương nhiên là không có khả năng trả lại!

Không nghĩ tới tam tiểu thư dễ bị mắc lừa như vậy, ngay cả loại hứa hẹn này cũng tin, quả nhiên vẫn là thiên kim tiểu thư khuê phòng, không hiểu về đạo lý đối nhân xử thế!

Trên tay có huyền khí lợi hại thì thế nào? Còn không phải chỉ cần nói mấy câu đã bị lừa rồi sao?

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Ngát xỉu tại chỗ vì tức giận

Hoàng Nguyệt Ly cười nói: "Vậy là tốt rồi, ta chắc chắn sẽ tin tưởng mọi người. Thái Vi, mau đi lấy giấy bút tới!"

"Vâng, tiểu thư!"

Thái Vi nhanh chóng chạy vào thư phòng, chỉ chốc lát sau, đã trở lại với giấy, bút và mực.

Hoàng Nguyệt Ly nâng bút, *soạt soạt soạt*, nhanh chóng viết xong một tờ giấy nợ.

"Được rồi, Thái Vi, hãy mời các vị đại ca thị vệ ký tên của mình vào, bắt đầu từ thống lĩnh đại nhân thì tốt. Mọi người yên tâm, ký tên xong, ta sẽ cùng các người đi tới Hắc phủ!"

"Tam tiểu thư, ngài thật sự là quá tốt....."

"Tam tiểu thư vừa xinh đẹp, lại lương thiện, thật sự xứng danh với tiểu thư khuê các!"

Mọi người âm thầm nhẹ nhàng thở ra, vội vàng nịnh hót lấy lòng, dùng rất nhiều từ ngữ khen ngợi, giống như là không cần tiền, liều mạng mà ném ra bên ngoài!

Hoàng Nguyệt Ly hơi cong môi, gật gật đầu. Giống như rất vừa lòng với những lời ca ngợi của mọi người.

Thái Vi cầm giấy nợ, đầu tiên đưa đến trước mặt thống lĩnh thị vệ: "Thống lĩnh đại nhân, phiền ngài ký tên ở chỗ này trước đi."

"Được, không thành vấn đề!" Thống lĩnh thị vệ vỗ bộ ngực đáp ứng, không chút do dự tiếp nhận bút, ở phía dưới giấy nợ viết chữ tên mình thật lớn.

Vừa viết, còn vừa khen: "Chữ viết của Tam tiểu thư rất đẹp, bút lượn như rồng rắn, khí thế hùng vĩ, không hổ là thiên kim tiểu thư Hắc phủ, quận chúa cao quý, thật sự rất khác biệt! Thuộc hạ còn chưa từng gặp qua chữ đẹp như vậy!"

"Quá khen, quá khen, thống lĩnh đại nhân quá khách khí!"

Khi giấy nợ được truyền qua tay trước mặt bọn thị vệ, tất cả mọi người gấp không chờ nổi và ký tên ở mặt trên, sợ Hoàng Nguyệt Ly bỗng nhiên suy nghĩ cẩn thận, sẽ đổi ý không cho bọn họ viết giấy nợ.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Hoàng Nguyệt Ly tiếp nhận tờ giấy Thái Vi đưa tới, nhìn nhìn, vừa lòng cười nói: "Thật tốt quá, các vị đều là người trung thực và thẳng thắn! Vậy dựa theo ước định của chúng ta, các người trong vòng 10 ngày hãy gom góp 400 lượng bạc, đưa đến nơi này của ta. Bằng không, ta sẽ đưa tờ giấy này đến Hầu phủ, để nhị thúc ta nhìn xem, các người đã nói sau lưng hắn như thế nào!"

"Cái gì? Có quan hệ gì với Hầu gia?"

Thống lĩnh thị vệ cảm thấy những lời này có chút quái lạ, có chút kỳ quái hỏi.

Hoàng Nguyệt Ly cười tủm tỉm nói: "Lúc trước ta cũng không biết, nguyên lai các người lại có nhiều bất mãn đối với Hầu gia như vậy! Còn phản nản hắn đưa tiền ít quá, lại phản nản hắn quá khắt khe với thuộc hạ, còn muốn đi cáo ngự trạng với hoàng thượng và tổ giác hắn!"

"Cái gì?"

"Có ý gì?"

"Ta ta..... ta vì sao nghe không hiểu vậy?"

Hoàng Nguyệt Ly cầm tờ giấy, đến gần một chút, để bọn thị vệ có thể xem rõ ràng hơn.

Chờ mọi người tập trung nhìn vào, thiếu chút nữa liền phun ra một búng máu tươi!

Làm sao mà đây được xem như tờ giấy nợ? Đây là một phong trạng thư của tập thể đội thân vệ Võ Uy Hầu phủ cáo trạng Hầu gia làm việc trái pháp luật! Trên đó tràn đầy những hành động đen tối của Bạch Lưu Cảnh, những loại tử ngữ quái gở đều có, quả thực là liều mạng đổ một bát nước bẩn trên đầu hắn!

Hơn nữa, ngay tại phía dưới giấy trạng thư, có chữ ký tên mười người rất gọn gàng, đúng là 10 tên thành viên của đội thân vệ, một người cũng không thiếu!

"Người..... người....."

Thống lĩnh thị vệ suýt nữa không thể thở nổi một hơi.

Tam tiểu thư lại lừa bọn họ một phen như vậy, nằng cho bọn hắn ký tên, căn bản không phải là giấy nợ!

Hoàng Nguyệt Ly thu hồi tờ giấy, dịu dàng nói: "Không ngờ, nhị thúc ta lại đối xử với thủ hạ không tốt như vậy, các vị thật sự vất vả quá. Chư vị yên tâm, chỉ cần các người có yêu cầu, ta nhất định sẽ giúp các người mang trạng thư này tiền cung, để hoàng thượng chủ trì công đạo cho các người! Mọi người hãy yên tâm đi!"

Không người trả lời.

Hoàng Nguyệt Ly kỳ quái quay đầu lại nhìn xem, phát hiện đa số thị vệ đã hôn mê tại chỗ!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56: Khóc không ra nước mắt

"Ài, chất lượng của quả tim này quá kém đi!"

Hoàng Nguyệt Ly giao tờ giấy cho Thái Vi cất cẩn thận, dặn dò nàng: "Chờ thời điểm bọn hắn trả tiền lại, người hãy để tâm kiểm tra từng người một, phải chắc chắn tất cả mọi người đều trả nợ, mới có thể giao giấy nợ cho bọn hắn!"

Thái Vi vội vàng không ngừng gật đầu, trong lòng tràn đầy kinh ngạc và cảm thán!

Thời điểm vừa rồi lúc hai thị vệ lại đây bắt nàng, nàng còn tưởng rằng hôm nay mình chắc chắn sẽ bị đánh chết, ai biết, tam tiểu thư vừa ra tay, đã nhanh chóng hạ gục bọn thị vệ như hung thần ác sát đó!

Còn khiến cho bọn họ ăn một lớn như vậy, cổ tình đánh rớt răng cửa, lại còn phải nuốt máu vào trong!

Hoàng Nguyệt Ly đi đến cạnh cửa, nhẹ nhàng ấn một chút.

"Tách tách" tiếng kim loại vang lên, đột nhiên thu hết toàn bộ gai sắt ở trên mặt đất.

Bọn thị vệ vẫn luôn bị xiên trên mặt đất không thể động đậy, rốt cuộc cũng khôi phục tự do.

Hoàng Nguyệt Ly khẽ cười nói: "Được rồi, lãng phí nhiều thời gian như vậy, nhị thúc đã chờ đến sốt ruột đi, mau dừng trì hoãn, chúng ta nhanh chóng đi tới Hâu phủ!"

Rõ ràng làm chậm trễ thời gian chính là nàng mới phải, đúng không?

Tuy nhiên, cho tới bây giờ, tất cả mọi người đều đã lĩnh giáo thủ đoạn của nàng, ai còn dám đối nghịch cùng nàng?

Một đội thị vệ đều giống như quả cà tím đã bị tê cứng, mặt mày chán nản đi theo phía sau nàng, cung cung kính kính mời nàng lên xe ngựa, quả thực như muốn nâng nàng đi lên!

Thái Vi không yên tâm, muốn đi theo.

Hoàng Nguyệt Ly ngăn cản nàng ta lại và nói: "Tốt nhất ngươi vẫn không nên tới, vạn nhất thật sự bị nhị thúc bắt lại thì sao? Đứng rồi, ngươi sai người thu thập chỗ này, máu dính trên gai nhiều như vậy, quả thực rất ghê tởm, cẩn thận rửa sạch cho ta, lần sau mới có thể dùng tiếp!"

Bọn thị vệ vừa nghe xong lời này, dưới chân như muốn vấp ngã, khóc không ra nước mắt.

Thì ra cơ quan kia không phải chỉ dùng một lần! Vậy vì sao còn muốn lấy tiền của bọn hắn?? Còn nói là đã giảm giá cho bọn hắn!

Đã từng gặp qua gian lận, nhưng chưa từng thấy qua gian lận như thế!

Rốt cuộc là ai đã nói tam tiểu thư là phế vật? Nếu nàng là phế vật, những người khác không phải đều là ngu ngốc sao?!

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Võ Uy Hâu phủ.

Xe ngựa dừng lại ở cửa phủ, thống lĩnh thị vệ tự mình mở cửa xe thay nàng, thiếu chút nữa thì eo đã cong tới trên mặt đất.

"Tam tiểu thư, đã tới Hâu phủ rồi, mời ngài xuống xe."

Hoàng Nguyệt Ly chậm rãi xuống xe, nhìn trái nhìn phải.

"Nhanh như vậy đã đến rồi sao! Xe ngựa đi rất ổn, kỹ thuật đánh xe không tồi."

"Tạ tam tiểu thư khích lệ!"

Người gác cổng Hâu phủ thấy thế, tròn mắt thiếu chút nữa là tròng ra nhìn.

Có làm hay không? Thống lĩnh đại nhân lại cung kính đối với phế vật tam tiểu thư như vậy, đây là tình huống gì?

Đội thân vệ ở Hâu phủ có địa vị rất đặc thù, đặc biệt là vài vị thống lĩnh, cho dù là ở trước mặt Hâu gia, cũng có vài phần thể diện, không cần phải khom lưng uốn gối như vậy.

Vì sao ở trước mặt tam tiểu thư, lại trở nên chân chó như vậy? Không phải ai cũng đều có thể khi dễ phế vật kia hay sao?

Hoàng Nguyệt Ly ha hả cười, nói: "Cảm ơn các vị thị vệ đại ca đã đưa ta lại đây, nhưng đừng quên trao tiền sớm một chút nga!"

Nàng nhẹ nhàng bước chân vào Hâu phủ.

Bọn thị vệ nhìn theo bóng dáng nàng, thiếu chút nữa là nước mắt lại bắt đầu chảy.

Rốt cuộc đã tiền được cô nãi nãi này đi!

Võ Uy Hâu phủ chiếm một khu vực rộng lớn, kiến trúc tinh tế, đình đài lầu các, xa hoa lộng lẫy, hình thành nên sự đối lập với biệt viện rách nát.

Trong trí nhớ của Bạch Nhượng Ly, vẫn còn tàn lưu những hình ảnh khi nàng còn nhỏ chơi đùa vui sướng ở trong Hâu phủ. Nàng khi đó, ngây thơ vô tội, vô tư và không có bất kỳ lo lắng nào, là tiểu quận chúa được mọi người nâng niu ở trong lòng bàn tay.....

Nhưng mà, ngày vui ngắn ngủi chẳng thể kéo dài, không quá mấy năm, với sự biến mất của Bạch Lưu Cảnh, nàng vô tình đã bị đuổi ra khỏi tòa phủ đệ.

Sau đó, mỗi lần trở lại nơi này, nghênh đón nàng, đều là sự nhục nhã và tra tấn không ngừng.....

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Đầu heo, người là vị nào?

Ánh mắt Hoàng Nguyệt Ly lạnh băng.

Nhóm thân thích già nhân giả nghĩa đó, không chỉ chiếm đoạt tổ chim của nàng mà còn chiếm đoạt gia sản nhà nàng, bức tử Bạch Nhưộc Ly, việc này..... không thể cứ tha thứ như vậy!

Nàng đi đến hành lang dẫn đến phòng khách, từ xa, đã nghe được giọng nói của Bạch Lưu Cảnh.

"Sao lại thế này? Đã đi hơn nửa canh giờ (1h), vì sao còn chưa mang người về tới? Bất quá là đi bắt nha đầu phế vật mà thôi, sao cần nhiều thời gian như vậy?"

Phu nhân Hầu gia nhỏ giọng khuyên nhủ: "Lão gia, không trách thị vệ bọn họ, nói không chừng là tiểu nha đầu Bạch Nhưộc Ly không chịu tới, mới chậm trễ thời gian. Ngài không biết, gần đây là gan nàng đã dài ra, không chỉ tư thông cùng người khác nhục nhã danh dự gia đình, mà ngay cả tỷ tỷ mình cũng dám đánh! Ta còn nghe nói, Từ nha đầu cũng bị nàng đánh....."

"Cái gì? Có loại sự tình này sao?? Quả thực là vô pháp vô thiên!"

Bạch Nhưộc Kỳ cũng nức nở nói: "Cha, ngài nhất định phải làm chủ cho nữ nhi, nữ nhi bị nàng đánh rất thảm a!....."

"Ha ha....." Âm thanh một trận cười khẽ truyền đến, cắt đứt khóc lóc kể lể của nàng ta.

"Nhị tỷ, điều này rất có ý tứ a, ta đánh người sao? Người cần phải có trách nhiệm với lời người nói, ta từng đánh người khi nào?"

Mọi người trong phòng khách sôi nổi quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy một người thiếu nữ chậm rãi đi vào từ cửa, duyên dáng thanh lịch, khí độ uy nghi, một thân váy trắng dài theo gió nhẹ bay, khoe môi hơi giờ lên, tựa như tiên tử lâm lạc thế gian, lạnh lùng mà cao quý.

Bạch Lưu Cảnh ngắt ra: "Người là....."

Trong lúc nhất thời, hẳn thậm chí không nhận ra nàng là ai!

Hoàng Nguyệt Ly cười nói: "Nhị thúc, mấy ngày không gặp, liền không quen biết?"

"Người là Bạch Nhưộc Ly?? Sao có thể?" Bạch Lưu Cảnh kinh hô ra tiếng.

Mấy năm nay, hẳn luôn cố ý chèn ép Bạch Nhưộc Ly, đã hoàn toàn biến nàng thành một phế vật không thể nổi lên.

Bất cứ khi nào ra khỏi cửa, đều là cúi đầu không dám ngẩng lên, nói chuyện cũng không dám lớn tiếng, ngay cả ăn mặc cũng không xa hoa, khí chất đều không bằng nha hoàn của nhân gia nhà giàu! Nàng sớm đã trở thành trò cười trong các cuộc tụ hội với các đại quý tộc!

Nhưng thiếu nữ trước mắt này, khí chất lại rất xuất trần, giờ tay nhắc chân, đều là phong phạm con nhà quý tộc nói không nên lời, khiến người không dám nhìn thẳng, không tự chủ được mà muốn quý lạy.

Đây là phế vật Bạch Nhưộc Ly sao??

Nhưng, sau khi quan sát cẩn thận, đường nét trên khuôn mặt thật đúng là giống nhau như đúc.

Bạch Lưu Cảnh sững sờ một hồi lâu, mới hồi phục lại tinh thần.

Bạch Nhưộc Kỳ nhìn thấy kẻ thù, mắt đỏ lên, cười lạnh nói: "Bạch Nhưộc Ly! Cuối cùng người cũng tới! Hại ta thành như vậy, vẫn còn dám tới đây, xem người giải thích như thế nào với cha ta!"

Hoàng Nguyệt Ly cào cào lỗ tai, buồn cười nói: "Sao ta không dám tới? Không phải nhị thúc mời ta tới sao? Hơn nữa, người là vị nào? Ta hình như không quen biết người đi?"

"Bạch Nhưộc Ly, người đang giả tôi gì vậy?!"

Bạch Lưu Cảnh cũng nhăn mày lại, lạnh lùng nói: "Bạch Nhưộc Ly, người nói chuyện với đường tỷ như thế nào? Không có quy củ! Khó trách làm ra sự tình ầu đã đường tỷ! Còn không xin lỗi Nhị tỷ người!"

Hoàng Nguyệt Ly giật mình, quét ánh mắt về phía Bạch Nhưộc Kỳ, sau đó, khoa trương bưng kín miệng.

"Điều này..... người sẽ không nói cho ta, đầu heo này là Nhị tỷ ta đi? Sao có thể? Khẳng định là làm, Nhị tỷ ta chính là mỹ nhân nổi danh lạnh lùng Nam Việt Quốc, vô số thanh niên tài tuấn quỳ gối ở dưới váy thạch lưu của nàng, như thế nào sẽ là xấu nữ như vậy?"

Nàng đề cập đến "Đầu heo", lại thêm một "Xấu nữ", tựa như một con dao sắc bén, trực tiếp thọc thẳng trên miệng vết thương của Bạch Nhưộc Kỳ.

Bạch Nhưộc Kỳ luôn luôn tự phụ về mỹ mạo của mình, khi nào từng có thời điểm đau khổ như vậy?

Tất cả đều là Hoàng Nguyệt Ly làm hại! Nàng còn cố tình dâm trào phúng mình như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Nhị thúc đáng cười

"Bạch Nhưộc Ly, người..... người chờ đó cho ta!"

Bạch Nhưộc Kỳ tức giận run lên, nhưng cuối cùng vẫn nhớ rõ mình đang ở trước mặt Hầu gia, muốn duy trì hình tượng thực nữ của mình.

Nàng hung hăng trừng mắt liếc nhìn Hoàng Nguyệt Ly một cái, xoay người về phía Bạch Lưu Cảnh khóc lóc kể lể nói: "Cha, người cần phải làm chủ cho nữ nhi!"

Bạch Lưu Cảnh thấy thời điểm khi Hoàng Nguyệt Ly vào cửa, ngay cả nhị thúc là hấn cũng không để vào mắt, sớm đã tức giận không thể át xuống.

Hiện tại nhìn đến nữ nhi mà mình thích nhất sưng to đầy mặt, bộ dáng ủy khuất do bị thương, tức giận đập bàn một cái, khiến ly trà trên bàn đều bị văng xuống mặt đất, tan vỡ.

"Bạch Nhưộc Ly, người quỳ xuống cho ta!"

Bạch Lưu Cảnh mang vẻ mặt nghiêm khắc nói.

Nếu như trong dĩ vãng, nhìn thấy tư thế này, Bạch Nhưộc Ly sớm đã sợ tới mức hai chân nhũn ra, quỳ rạp xuống đất.

Tuy nhiên, trong mắt của Hoàng Nguyệt Ly bây giờ, cảnh này thật quá buồn cười.

Nàng cười cười, nhẹ nhàng lắc đầu, nói: "Nhị thúc, người đang nói chuyện với ta sao?"

Bạch Lưu Cảnh cả giận nói: "Không phải nói chuyện với người, thì đang nói chuyện với ai? Còn không quỳ xuống cho ta! Đây là quy củ mà người nói chuyện với trưởng bối sao?"

Hoàng Nguyệt Ly không chút hoang mang nói: "Nhị thúc, người đang nói là ta không hiểu quy củ sao? Nhưng ta nghĩ không rõ ràng tình huống chính là người đi? Ta chính là quận chúa do Hoàng Thượng thân phong, luận về tước vị, còn cao hơn so với Hầu tước của người, người hấn là nên hành lễ với ta, đúng không?"

"Không có lý nào như vậy!"

Bạch Lưu Cảnh không nghĩ tới, Hoàng Nguyệt Ly sẽ cự tuyệt, sừng sốt trong chốc lát, ngay sau đó tái mặt nói: "Ta chính là trưởng bối của người! Bất người quỳ xuống thì lập tức quỳ xuống, còn dám ngụy biện?"

"Trưởng bối? Ngoài ra, nhị thúc ý mình là trưởng bối của ta, chiếm tất cả tài sản do cha mẹ ta lưu lại. Trưởng bối có lòng tốt lại lương thiện như vậy, nếu như truyền ra ngoài, mọi người nhất định sẽ đều tán dương nhị thúc, là người có tình có nghĩa đi?"

"Người!"

Bạch Lưu Cảnh nhất thời nghẹn lời.

Hắn không nghĩ tới, Hoàng Nguyệt Ly sẽ nhắc tới sự tình gia sản! Việc này, đương nhiên là khiến hấn đuối lý, nhưng đã qua nhiều năm như vậy, Bạch Nhưộc Ly chưa từng đưa ra bất cứ dị nghị gì!

Hắn có thể chiếm cứ tài sản do Bạch Lưu Phong lưu lại, chủ yếu là khi dễ Bạch Nhưộc Ly lúc ấy tuổi còn nhỏ, không hiểu chuyện.

Sau này tuy rằng nàng đã trưởng thành, nhưng ở trong Hầu phủ mọi người lại cố tình ức hiếp, trở nên nhất gan và sợ phiền phức. Hơn nữa, nàng lại là một phế vật, không ai đem lời nàng nói để ở trong lòng, dần dà, nàng cũng không dám đối nghịch với Bạch Lưu Cảnh.

Rốt cuộc, điều gì đã xảy ra với nha đầu này?

Hôm nay không chỉ thay đổi khí thế cả người, mà còn mỗi một câu đều đánh thẳng vào điểm chính!

Hoàng Nguyệt Ly làm lơ với ánh mắt muốn giết người của hắn, chính mình đi tìm ghế và ngồi xuống, tự mình rót một ly trà.

Nàng tủm tỉm cười nói: "Thành thật mà nói, quận chúa này của ta, có thể tiến cung bất cứ lúc nào. Khi còn nhỏ, Hoàng Thượng và Thái Hậu nương nung đều thực sự đối đãi với ta không tồi, đã qua nhiều năm như vậy ta cũng chưa tiến cung thỉnh an, cũng không thể chấp nhận được. Cũng là lúc nên tìm một thời điểm, tiến cung thăm hỏi Thái Hậu lão nhân gia, thông báo cho nàng biết những gì ta đã trải qua mấy năm nay....."

Lời vừa nói ra, trái tim Bạch Lưu Cảnh lập tức nhảy lên một chút.

Sự tình hẩn ức hiếp Bạch Nhượng Ly, tự nhiên đều là giấu trong cung.

Năm đó Bạch Lưu Phong thân là đệ nhất cao thủ Nam Việt Quốc, không chỉ có chiến công hiển hách, hơn nữa đã cứu mạng hoàng đế rất nhiều lần!

Tuy rằng hắn đã mất tích, nhưng hoàng đế vẫn nhớ tới tình bạn cũ, mấy năm nay đều tìm mọi cách quan tâm đối với Võ Uy Hầu phủ, cũng là xem trọng tình nghĩa với Bạch Lưu Phong năm đó.

Nếu như để trong cung biết, hắn thật ra vẫn luôn ngược đãi nữ nhi duy nhất của Bạch Lưu Phong, nói không chừng mặt rồng thật sự sẽ tức giận!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: Nhất tiến song điều

Mỗi lần lão thái hậu trong cung triệu kiến Bạch Nhượng Ly, Bạch Lưu Phong đều lấy cớ thân thể Bạch Nhượng Ly không tốt, lấy lệ tránh đi.

Theo thời gian, mọi người đều cho rằng nàng thật sự là yếu đuối mong manh, nên cũng không tìm nàng nữa.

Bạch Nhượng Ly đã từng chịu đựng đủ mọi khi dễ ở Hầu phủ, căn bản không hề biết mình có thể tiến cung, từ trước tới nay cũng không hề động qua ý niệm này.

Hôm nay đã xảy ra chuyện gì? Bất ngờ lại nghĩ tới điều này?

Nhưng không thể không nói, Bạch Lưu Cảnh thật sự rất sợ nàng sau khi tiến cung sẽ nói bậy, cho nên thái độ cũng lập tức mềm xuống.

"Điều này..... Ly nhi a, xem những lời người đang nói..... giống như là đang cáo buộc nhị thúc bạc đãi người? Được rồi được rồi được rồi, vì hôm nay nhị thúc xác thật là quá xúc động, nhưng, người cũng không nên đa thương đường tử người a? Lại còn xuống tay nặng như vậy! Việc này, dù sao người cũng nên giải thích cho hợp lý đi?"

Hoàng Nguyệt Ly nâng chung trà lên, uống một ngụm nhỏ, mới nói: "Lời này của nhị thúc thật là thú vị. Ai không biết, ta là một phế vật không thể tu luyện! Nhị tỷ chính là cao thủ Khí Huyền Cảnh tầng thứ 7, ta có thể đa thương nàng sao? Không phải là quá khôi hài sao?"

Bạch Lưu Cảnh ngẩn ra, suy nghĩ một lúc, phát hiện xác thật là có chuyện như vậy.

Hắn chuyển ánh mắt về phía Bạch Nhượng Kỳ, có chút hồ nghi nói: "Kỳ Nhi, sao lại thế này?"

Bạch Nhượng Kỳ vốn tưởng rằng, lần này Hoàng Nguyệt Ly khẳng định sẽ nhận sự nhục nhã tàn nhẫn, không nghĩ tới, dăm ba câu nói của nàng, đã cản lại Bạch Lưu Cảnh!

Nàng đang âm thầm buồn bực, nghe thấy Bạch Lưu Cảnh còn tới chất vấn nàng, trong lòng càng thêm ghen ghét.

Nhưng đầu óc nàng xoay chuyển rất nhanh, nhanh chóng tỏ vẻ đáng thương nói: "Cha, người đừng nghe nàng nói bừa, nữ nhi thật sự bị nàng đa thương! Không biết nàng nắm giữ yêu pháp gì, ta cũng không biết sao lại thế này, đã bị nàng đánh ngã xuống đất, cũng không thể nào động dậy! Khẳng định là nàng đã học được yêu pháp gì đó!"

"Yêu pháp?" Bạch Lưu Cảnh nhíu mày.

Hắn đương nhiên tin tưởng Nhị nữ nhi mà mình sủng ái nhất, nhưng, yêu pháp gì đó, nghe có vẻ không đáng tin cậy.

Từ trước tới chưa từng nghe nói qua, có yêu pháp gì có thể khiến một phế vật có thể đánh bại cao thủ Khí Huyền Cảnh tầng thứ 7!

Bạch Nhược Kỳ thấy hần không tin, vội vàng nói tiếp: "Cha, ta nói chính là thật sự! Không chỉ có là ta là nạn nhân của Bạch Nhược Ly, Tứ muội cũng bị nàng khi dễ!"

"Nghiên nhi? Chuyện gì đã xảy với nàng ấy vậy?"

"Mấy ngày hôm trước Tứ muội đi thăm Tam muội, kết quả, nàng ấy cũng bị yêu pháp. Nàng ấy đã cởi sạch quần áo của mình và bắt đầu chạy trên đường cái!"

"Người nói gì?!"

Bạch Lưu Cảnh đã rất khiếp sợ, lập tức đứng lên.

"Rốt cuộc sao lại thế này? Người nói rõ ràng cho ta!"

Bạch Nhược Kỳ thật cẩn thận nhìn hần một cái, áp a áp ứng, nói một lần những lời đồn liên quan tới Bạch Nhược Nghiên, còn không quên thêm mắm thêm muối mà khuếch đại một phen.

"..... Ngày đó, rất nhiều người đến trước cửa Hầu phủ chúng ta, chỉ chỉ trỏ trỏ, đều nói về sự tình của Tứ muội muội....."

Bạch Lưu Cảnh càng nghe càng tức.

"Buồn cười! Nhà đầu này lại dám làm ra sự tình xấu hổ mất mặt như vậy! Trách không được gần đây khi thượng triều, nhóm đồng liêu đều nhìn ta với ánh mắt không bình thường, nguyên lai đều là đang cười nhạo sau lưng ta không có cách nào dạy con!"

Bạch Nhược Kỳ nhanh chóng nói: "Cha mau bớt giận, đừng tức giận vì những việc này! Kỳ nhi vì sợ người giận, mới không dám nói cho người, muốn bí mật đi tìm Tam muội để hỏi rõ ràng, không nghĩ tới, cũng bị nàng dùng yêu pháp hại....."

Nói xong, ánh mắt nàng ta hướng về phía nhị phu nhân ra hiệu.

Fu nhân Hầu gia ngầm hiểu, tiến lên lau nước mắt nói: "Lão gia, Kỳ nhi chúng ta đúng thật là mệnh khổ a! Thái tử đã chuẩn bị bắt đầu tuyển phi, nếu như việc này truyền ra ngoài, Kỳ nhi chúng ta cũng sẽ bị liên lụy nha!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 60: Một kế hoạch liên hoàn rất tốt!

Hoàng Nguyệt Ly lắng nghe từ một bên, quả thực muốn vỗ tay cho đôi mẹ con này!

Kẻ xướng người hoạ, phối hợp rất ăn ý, mỗi một câu, đều nói đúng chỗ ngứa, tinh chuẩn mà chọc trúng từ huyết của Bạch Lưu Cảnh.

Biên soạn ra sự tình Bạch Nhược Kỳ bị đánh, các nàng không chỉ muốn diệt trừ tam tiểu thư này đây, mà còn giống như vô tình nhắc tới sự tình Bạch Nhược Nghiên trần truồng.

Thật sự có thể nói là *nhất tiễn song điêu**!

**Nhất tiễn song điêu (一箭双雕): một mũi tên trúng hai con chim (kill two birds with one stone)*

Từ trước đến nay, Bạch Lưu Cảnh đều luôn sủng ái mẹ đẻ của Tứ tiểu thư là Quách di nương, phu nhân Hầu gia sớm đã không vừa mắt nàng, mà Bạch Nhược Nghiên cũng có thiên phú tu luyện không tồi, lớn lên cũng có vài phần nhan sắc, nói không chừng ở thời điểm Thái tử tuyển phi, sẽ trở thành đối thủ cạnh tranh của Bạch Nhược Kỳ.

Hiện tại thừa dịp Hầu gia đang tức giận, cùng nhau nói ra, không chỉ khiến Bạch Nhược Nghiên bị xui xẻo, ngay cả Quách di nương cũng sẽ bị thất sủng.

Tắc tắc, thật là quá xuất sắc! Đây là một kế hoạch liên hoàn a!

Tuy nhiên, Hoàng Nguyệt Ly không nghĩ sẽ ngăn cản các nàng.

Dù sao thì Bạch Nhược Nghiên cũng khi dễ Bạch Nhược Ly không ít, khiến cho các nàng chó cắn chó cũng tốt.

Đều là xứng đáng!

Quả nhiên, Bạch Lư Cảnh rất tức giận, giờ tay liền đưa tới thị vệ.

"Truyền lệnh của ta, từ giờ trở đi cấm túc Tứ tiểu thư! Không được để nàng xuất hiện trước mặt người khác! Truyền lời cho Quách di nương, để nàng quản giáo nữ nhi của mình cho tốt! Nếu quản không tốt, về sau nàng và Bạch Nhục Nghiên đều không cần đến gặp ta!"

Nghe vậy, trong mắt Bạch Nhục Kỳ hiện lên cảm xúc thất vọng.

Nàng còn tưởng rằng Bạch Nhục Nghiên và Quách di nương sẽ bị đuổi ra khỏi Hầu phủ, không nghĩ tới chỉ là bị cấm túc mà thôi.....

Nhưng phu nhân Hầu gia thật ra cũng không có bất luận thất thổ nào, ngược lại nói: "Lão gia bớt giận! Điều là thiếp thân không phải. Trước đó một thời gian, tam cô nương vừa mới bị người đồn đãi có tư thông với nam nhân bên ngoài. Hiện tại mới qua được mấy ngày, Tứ cô nương lại trần truồng trên phố, đây đều do chủ mẫu là ta không thể dạy dỗ tốt các nàng, thật sự là thẹn với lão gia....."

Hoàng Nguyệt Ly cong cong khóe miệng.

Nhị thẩm này đúng là có bản lĩnh rất tốt, mặt ngoài là tự kiểm điểm mình, thật ra là sợ Bạch Lư Cảnh tức giận không đủ, không chỉ nhắc lại chuyện xưa, mà còn nhắc tới nàng ấy!

Khi hai sự tình mắt mặt được đặt cùng với nhau, Bạch Lư Cảnh không tức giận mới là chuyện lạ!

Quả nhiên, Bạch Lư Cảnh lập tức sửa lại chủ ý, trực tiếp kêu quản gia lại, phân phó nói: "Đi, phái người đi chuẩn bị xe, đưa Tứ tiểu thư đến thôn trang đi! Không có mệnh lệnh của ta, không được để nàng quay trở lại!"

Trong mắt phu nhân Hầu gia hiện lên một tia đắc ý, nhưng nàng nhanh chóng che dấu điều này.

Mặc dù không diệt trừ được Quách di nương, nhưng tiểu tiện nhân đã bị tiễn đi, điều này cũng không tồi!

Nàng quay đầu nhìn về phía Hoàng Nguyệt Ly, "Vây tam cô nương....."

Nàng cố ý đưa ra sự tình Bạch Nhục Ly tư thông cùng người khác trước, chính là hy vọng, nàng cũng bị tiễn đi, ít nhất..... cũng phải bị cấm túc.

Trong bữa tiệc Thái tử tuyển phi, Tam muội này chính là trở ngại lớn nhất của Bạch Nhục Kỳ, rốt cuộc, nàng đã từng có hôn ước miệng cùng với Thái tử từ khi còn nhỏ.

Đặc biệt là hôm nay, nàng bỗng nhiên giống như đã hoàn toàn thay đổi, ưu nhã quý khí như vậy, giờ tay nhắc chân đều là phong phạm cao quý.

Điều này khiến cho trong lòng phu nhân Hầu gia vang lên tiếng chuông cảnh báo.

Không thể để nha đầu chết tiệt này chặn ngang một đòn, làm hỏng chuyện tốt của nữ nhi nàng!

Bạch Lư Cảnh lại có chút do dự: "Điều này....."

Hắn đương nhiên muốn tiễn Hoàng Nguyệt Ly đi, nhưng nghĩ đến uy hiếp vừa rồi của tiểu nha đầu này, lại có chút kiêng kỵ.

Đúng lúc này, Bạch Nhục Kỳ bỗng nhiên lại trở nên ghen ghét.

"Cha, ngài hãy tha thứ cho Tam muội đi! Nàng trở nên như vậy, cũng là vì bá mẫu mất sớm, bá phụ lại..... Tam muội không người dạy dỗ, mới không biết thị phi đúng sai! Mặc dù, không biết nàng đã học yêu pháp ở nơi nào, còn đã thương ta, nhưng đó là vì nàng không thể tu luyện, đã đủ đáng thương....."

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Hợp xướng tuyệt vời

Nghe được lời này, Bạch Lư Cảnh bỗng nhiên nhớ tới một sự kiện.

Bạch Nhục Kỳ luôn nhắc tới, Hoàng Nguyệt Ly đã dùng yêu pháp để đã thương nàng, nhưng điều này rõ ràng là không có khả năng.

Khả năng xảy ra nhiều hơn là Hoàng Nguyệt Ly đã dùng huyền khí đẳng cấp cao nào đó.

Nhưng tiểu nha đầu này có thể có thứ gì tốt? Khẳng định là do Bạch Lư Phong lưu lại!

Từ sau khi Bạch Lư Phong mất tích, Bạch Lư Cảnh đã nhiều lần thăm vấn Bạch Nhục Ly, muốn tìm tất cả các loại đan dược và huyền khí mà Bạch Lư Phong để lại, nhưng căn bản không tìm được bất cứ manh mối nào.

Bộ dáng của Bạch Nhục Ly lại hoàn toàn yếu đuối khiếp đảm, không giống như là đang nói dối, Bạch Lư Cảnh cũng chỉ có thể từ bỏ.

Hiện tại nghĩ đến, tiểu nha đầu này sở dĩ đột nhiên trở nên cường thế lợi hại như vậy, chẳng lẽ là bởi vì..... nàng đã tìm được di sản mà Bạch Lư Phong lưu lại?

Nghĩ đến đây, ánh mắt Bạch Lư Cảnh có biến hóa.

Nếu trong tay tiểu nha đầu này, thực sự có vật mà Bạch Lư Phong lưu lại, vậy hẳn nhất định phải nghĩ ra biện pháp để đoạt về tay!

Cho nên, việc cấp bách, là thuận nước đẩy thuyền, trước tiên phải đuổi tiểu nha đầu này đi khỏi biệt viện, sau đó hẳn mới chậm rãi điều tra, tìm ra từng vật mà Bạch Lư Phong lưu lại!

Bạch Lư Cảnh bày ra một bộ biểu tình trách trời thương dân, cảm thán nói: "Ai, Kỳ nhi, người nói đúng! Đại ca ta thật là đi quá sớm..... Ly nhi đáng thương, từ nhỏ đã không có cha mẹ....."

Đang nói, hai mắt hắn rung rung, tựa hồ như sắp rơi nước mắt.

Sau một lúc lâu, hắn mới xoa xoa khóe mắt, tiếp tục nói: "Ly nhi, người gần đây..... nên đi cùng Tứ muội người tới thôn trang một thời gian đi!"

"Ngà?" Hoàng Nguyệt Ly cười như không cười nhìn hắn một cái.

Bạch Lư Cảnh bị ánh mắt sắc bén thâm trầm kia đảo qua, dù không đến nơi nhưng vẫn có cảm giác hãi hùng khiếp vía.

Hắn rung mình trong lòng, có chút bất ngờ.

Tiểu nha đầu này rõ ràng là một phế vật không thể tu luyện, vì sao ánh mắt lại lạnh lùng đáng sợ như vậy. Thực chất, phảng phất giống như là một tuyệt thế cao thủ có thần thức cường đại, khiến người không dám nhìn thẳng.....

Nhất định là ảo giác đi.

Bạch Lư Cảnh lấy lại bình tĩnh, tiếp tục bày ra một nụ cười ân cần nhất của mình, nói: "Ly nhi, người đừng hiểu lầm, nhị thúc không có ý trách người! Chẳng qua, ngày đó người hẹn hò với nam nhân bên ngoài ở hậu viện, người nhìn thấy một màn kia thật sự là quá nhiều..... nếu tin đồn lan truyền rộng rãi ra ngoài, người sẽ không thể làm người ở kinh thành. Nhị thúc cũng là vì muốn tốt cho người, để người tránh một thời gian ở thôn trang trước, chờ sự tình qua đi, người có thể lại quay về!"

Hoàng Nguyệt Ly cười cười, nói: "Phải không? Nhưng, ta nghe người ta nói, chỉ có cô nương mắc sai lầm, mới được gửi đến thôn trang, nhị thúc..... Không phải là người ghét bỏ *chất nữ nhi (cháu gái)* đi?"

Bạch Lư Cảnh nhanh chóng cười gượng nói: "Sao có thể được? Ly nhi, người suy nghĩ quá nhiều!"

Nói thật, hắn là hận không thể trực tiếp đuổi nha đầu chương mất này đi.

Nhưng, nha đầu này hiện tại đã trở nên thông minh hơn, để phòng ngừa nàng đi ra ngoài nói bừa, hắn không thể làm những việc giống như trước đây, quát nạt với nàng, chỉ có thể nhạt lời nói hay, hy vọng có thể lừa được nàng.

Phu nhân Hầu gia cũng hát đệm, nói: "Đúng vậy, Ly nhi, nhị thúc người chính là thân nhân thân nhất của người, sao có thể sẽ hại người đây? Tuổi người còn nhỏ, không hiểu chuyện, không biết loại gièm pha này, đối với cô nương chưa lấy chồng như người, ảnh hưởng lớn bao nhiêu! Đây đều là vì tương lai của người!"

Ngay cả Bạch Nhục Kỳ cũng nói: "Tam muội, cha nương đều có lòng tốt, sao người có thể không cảm thấy cảm kích?"

Ba người một đáp một xướng, tận tình khuyên bảo Hoàng Nguyệt Ly, phảng phất như nếu nàng không đáp ứng, chính là một kẻ vong ân phụ nghĩa, lòng lang dạ sói!

Hoàng Nguyệt Ly bung chén trà, vừa uống trà, vừa nhìn xem biểu diễn tuyệt vời của một nhà ba người cùng hợp xướng.

Thẳng đến khi bọn họ diễn xong, nàng mới chậm rãi mở miệng.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 62: Cẩn thận, họa từ miệng mà ra

"Nguyên lai, nhị thúc là muốn tốt cho ta. Ta còn tưởng rằng..... Nhị thúc muốn tiễn ta đi, muốn đẩy ta rời khỏi biệt viện, sau đó đến trong viện ta tìm thứ gì đó!"

Hoàng Nguyệt Ly ung dung thông thả nói.

Trong lòng Bạch Lưu Cảnh giật mình, "Tìm thứ gì? Người nói chuyện, sao ta nghe không hiểu?"

Hoàng Nguyệt Ly cười nói: "Đi? Nhị thúc, chẳng lẽ người không phải đang tìm đồ hay sao? Ngày đó, Tứ muội đến biệt viện tìm ta, rõ ràng đã nói với ta, Nhị tỷ sai năng tới, là vì muốn tìm một chiếc chìa khoá....."

Đang nói, nàng dùng một loại ánh mắt ngây thơ, nhìn Bạch Lưu Cảnh, hỏi: "Nhị thúc, các nàng nói chính là chìa khoá nha? Vì sao ta lại có chìa khoá? Các người tìm nó thì có ích lợi gì?"

Tay Bạch Lưu Cảnh run lên, ánh mắt hung hăng đảo qua phu nhân Hầu gia và trên người Bạch Nhượng Kỳ!

Hoàng Nguyệt Ly nói chìa khoá, tự nhiên là chìa khoá bảo khoá mà Bạch Lưu Phong lưu lại!

Ca ca hẳn là đệ nhất cao thủ Nam Việt Quốc, trên tay có vô số bảo vật, nghe nói ngay cả đan dược cấp 6 và huyền khí đều có một đồng lớn!

Mà chìa khoá của bảo tàng đó, theo lý mà nói, chính là để lại cho Bạch Nhượng Kỳ. Tuy nhiên, bản thân nàng hoàn toàn không biết gì về nó.

Bạch Lưu Cảnh tự nhiên muốn tìm chìa khoá này, nhưng lại sợ sẽ nhắc nhở chất nữ, khiến nàng mở bảo khoá trước một bước, cho nên mỗi lần đều là hỏi rất mơ hồ và âm thầm điều tra.

Không nghĩ tới, Bạch Nhượng Kỳ các nàng lại nói lỡ miệng, khiến Hoàng Nguyệt Ly biết về sự tình chìa khoá!

Quả thực là được việc thì ít, hỏng việc thì nhiều!

Nếu hẳn không chiếm được di vật của Bạch Lưu Phong, đều là do hai nữ nhân không đầu óc này làm hại!

Bạch Nhượng Kỳ tại thời điểm này, trong lòng tràn đầy xấu hổ, nhanh chóng mở miệng nói: "Tam muội, người nói chìa khoá gì? Ta căn bản chưa từng nói qua lời này! Cũng không biết người đang chỉ cái gì. Tứ muội, nàng ấy gần đây trúng tà, hồ đồ, khẳng định là nói dối không có suy nghĩ!"

"Phải không? Nhưng, không phải người vừa mới nói, Tứ muội không hề trúng tà, là do ta dùng yêu pháp, mới khiến nàng ấy trần truồng mà chạy trên phố hay sao?"

"Không..... không phải như thế. Tam muội, người đã nghe lầm. Tứ muội, nàng ấy chính là hồ đồ nên lời nói đều không tính, cũng không phải là ta khiến nàng ấy phải đi đến biệt viện, người nhưng đừng oan uổng người tốt!"

Bạch Nhượng Kỳ tại thời điểm này, trong lòng đều đang *nguyên rủa** Bạch Nhượng Nghiên.

**Nguyên văn: (狗血淋头/狗血淋頭): Cẩu huyết lâm đầu; đổ máu chó lên đầu; Nghĩa đen: chửi rủa; nguyên rủa. (pour dogs blood on the head; to curse or berate sb) {Dịch: Emily Ton}*

Bản bạc với nàng ấy một việc nhỏ cũng làm không xong, còn lỡ miệng nói đến sự tình chìa khoá!

Bây giờ phụ thân đã biết, còn chưa biết sẽ tức giận như thế nào đâu! Thật sự là bị nàng ấy kéo xuống liên lụy theo!

Hoàng Nguyệt Ly nói: "Vậy có thể xem như ta nghe lầm đi! Một khi đã như vậy, Nhị tỷ đã thừa nhận oan uổng ta sao? Sự tình Tứ muội trần truồng, là do nàng ấy có bệnh, không liên quan gì tới ta? Sự tình ta dùng yêu pháp, cũng là giả dối vô căn cứ?"

Theo trình tự này, chỉ có thể đưa ra kết luận như vậy.

Cho nên, Bạch Nhượng Kỳ đành phải nói: "..... Đúng, là ta trách oan Tam muội!"

Hoàng Nguyệt Ly khẽ cười nói: "Nhị tỷ, người chính là tiểu thư con vợ cả Võ Uy Hầu phủ, sao có thể tùy tiện vu khống người khác? Về sau nhưng đừng lại đi nói bậy! Nhìn xem trên mặt người bị người đánh thành như vậy, nói không chừng họa chính là từ miệng mà ra! Bằng không lần sau bị đánh sẽ còn thảm hại hơn, ta có thể làm gì?"

"Người....."

Bạch Nhượng Kỳ thiếu chút nữa là cắn vỡ hàm răng!

Nàng ta bị đánh, cùng với Bạch Nhượng Nghiên trần truồng, hai việc này, rõ ràng chính là do Hoàng Nguyệt Ly làm ra.

Nhưng, nàng có tình bất được nhược điểm của nàng ta, bức nàng ta thừa nhận đây là do nàng ta đã bôi nhọ nàng!

Tiểu tiện nhân này không chỉ đặt mình tránh ra khỏi mớ hỗn độn, còn nói những lời mỉa mai như vậy, đây không phải là đang chỉ thẳng vào mũi nàng mà mắng "Xứng đáng", "Tìm đánh" hay sao?

Hơn nữa, nàng không thể nói được lời nào để phản bác!

Không có gì đáng tức giận hơn điều này!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63: Người cũng xứng làm thái tử phi?

Hoàng Nguyệt Ly bỏ qua ánh mắt muốn giết người của Bạch Nhược Kỳ, chuyển chú ý đến trên người Bạch Lư Cảnh.

"Nhị thúc, ta đã nói, sự tình Nhị tỷ bị đánh, không có chút quan hệ gì với ta, hiện tại nàng cũng đã thừa nhận, vậy nên không có chuyện gì với ta nữa đi?"

Bạch Lư Cảnh còn có thể nói gì?

Hắn không biết, Hoàng Nguyệt Ly rốt cuộc có biết rõ về sự tình chia khoá bảo khoá hay không, lại sợ nàng sẽ phát hiện ra điều gì, vì thế chỉ có thể tiếp tục giả ngu, hy vọng che lấp những gì Bạch Nhược Kỳ đã lỡ miệng nói ra.

"Ly nhi, chuyện này là nhị thúc không tốt. Nhưng người âm thầm lên gặp nam nhân bên ngoài, dù sao cũng không đúng. Người tốt xấu là quận chúa ngự tứ, việc này nếu như để người ngoài biết được, ngay cả hoàng thượng cũng sẽ mất mặt! Nói không chừng sẽ thu lại phong hào của người!"

Hoàng Nguyệt Ly buồn cười, cong môi.

Muốn dùng hoàng đế tới hù dọa nàng? Nhị thúc này của nàng thật đúng là có ánh mắt thiên cận.

Kiếp trước, ngay cả toàn bộ vực chủ Nam Thiên Vực ở trước mặt nàng đều phải cung kính, huống chi Nam Việt Quốc chỉ là một tiểu quốc của Nam Thiên Vực?

Cái gọi là hoàng đế, nàng thật sự không hề để vào mắt.

Nàng không để bụng cười nói: "Đa tạ nhị thúc nhắc nhở! Nếu các người không muốn tìm thứ gì, ta đây sẽ không dọn đi! Biệt viện Hầu phủ chính là nơi ta đã sống từ nhỏ, vạn nhất dọn nhà, ta sống không quen, rất có thể sẽ nói bậy, còn có khả năng bí mật quay lại. Vạn nhất bị người hiểu lầm, cho rằng nhị thúc bực đãi ta, như vậy cũng không tốt!"

Bạch Lư Cảnh nghe xong lời này, gương mặt đỏ bừng vì tức giận!

Nha đầu chết tiệt kia đúng thật là không giống nhau!

Nếu đổi lại là trước kia, sau khi nàng nghe được lời đe dọa như thế, khẳng định sẽ sợ tới mức mắt hồn mất vía, ngoan ngoãn làm theo.

Mà hiện tại, nàng lại nhìn thấu hết mục đích của hắn, hơn nữa, đây là rõ ràng là đang uy hiếp hắn.

Nếu mình một hai phải đuổi nàng đi đến thôn trang, tiểu nha đầu này khẳng định sẽ đi khắp nơi nói bậy về hắn, bại hoại thanh danh Hầu phủ.

Vạn nhất truyền tới lỗ tai hoàng thượng.....

Bạch Lư Cảnh cắn răng nói: "Được! Người hiện tại đã lớn, đôi cánh đã cứng cáp, nhị thúc cũng quản không được người! Nếu người không chịu đi tránh đầu sóng ngọn gió, vạn nhất người không gả đi được thì đừng đổ lỗi cho nhị thúc!"

Hoàng Nguyệt Ly ha hả cười, "Vậy không ta sẽ không phiền nhị thúc phải nhọc lòng, rốt cuộc, ta chính là người đã có hôn ước cùng Thái tử, nói không chừng, sẽ gả tiến cung, trở thành thành thái tử phi?"

Nàng vừa dứt lời, Bạch Nhược Kỳ liền thất thanh kêu lên.

"Người mơ tưởng! Chỉ bằng người..... còn muốn làm thái tử phi?"

Hoàng Nguyệt Ly vô tư cười nói: "Ta vì sao không thể? Cha ta từ trước tới nay chính là cao thủ đệ nhất Nam Việt Quốc, ta là Trưởng Nhạc quận chúa do hoàng thượng thân phong! hoàng thượng ngay khi ta còn đang nhỏ, đã đề ra hôn sự của ta và Thái tử! Nếu như ta không thể làm thái tử phi, vậy ai có

thế? Chẳng lẽ là Nhị tỷ người sao?"

"Người! Người đừng nghĩ về năm đó! Vô Uy Hầu hiện tại là cha ta! Hơn nữa, người cho rằng, hoàng thượng sẽ để một phế vật không thể tu luyện thú (cưỡi) Thái tử và trở thành chính phi sao? Thái tử chính là thiên tài có thiên phú phẩm cấp 5, khẳng định là muốn thú một nữ tử có thiên phú xứng đôi với hắn, loại phế vật như người..... cả đời cũng đừng nghĩ tới xuất đầu lộ diện!"

"Xem ra, Nhị tỷ đối với vị trí thái tử phi..... nhất định là phải giành được a!"

"Hừ, đương nhiên! Ngoại trừ ta ra, còn có ai xứng đôi với Thái tử?"

"Kỳ Nhi!" Phu nhân Hầu gia ngắt lời các nàng, "Đừng nói nữa!"

Bạch Nhược Kỳ ngăn ra, lúc này mới phản ứng lại. Dưới sự khiêu khích của Hoàng Nguyệt Ly, trong bất tri bất giác, nàng đã nói ra hết những lời trong lòng!

Những lời này nếu như để vài vị trong hoàng cung nghe được, đó chính là đại bất kính!

Nàng vội vàng cầm miệng, cắn môi, hung hăng trừng mắt nhìn Hoàng Nguyệt Ly.

Hiện tại, Hoàng Nguyệt Ly càng thêm xác định, nguyên nhân khiến hai mẹ con này hãm hại nàng tư thông với người khác, chính là vì vị trí thái tử phi

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 64: Đòi lại sản nghiệp

Nàng cũng không muốn tiếp tục lãng phí thêm thời gian ở Hầu phủ đầy những người ghê tởm này, đặt chén trà xuống, đứng lên.

"Nhị thúc, canh giờ không còn sớm, ta phải về nghỉ ngơi! Bất quá, còn có chuyện, muốn phiền toái nhị thúc."

Lúc Hoàng Nguyệt Ly đang nói, từ trong tay áo lấy ra một mảnh giấy tràn ngập chữ nhỏ, đặt trên bàn.

Bạch Lưu Cảnh nhíu mày nói: "Đây là cái gì?"

Hoàng Nguyệt Ly nói từng từ một cách rõ ràng: "Đây là danh sách tài sản riêng của cha ta và của hồi môn của nương ta, còn thỉnh nhị thúc xem qua."

"Người có ý gì?" Bạch Lưu Cảnh thay đổi sắc mặt.

Hoàng Nguyệt Ly cười nói: "Nhị thúc, mấy năm nay ta còn nhỏ tuổi, là người vẫn luôn hỗ trợ chăm sóc sản nghiệp cha mẹ để lại cho ta, lòng ta thật sự rất băn khoăn, sao ta có thể tiếp tục phiền toái người đây? Hiện tại ta đã lớn, lại để nhị thúc làm lụng vất vả như vậy, nếu như để người ngoài biết được, khẳng định sẽ nói là ta bất hiếu!"

"Người....."

Hắn không sao tưởng tượng được, hôm nay Hoàng Nguyệt Ly tới, là sớm đã có chuẩn bị, ngay cả danh sách cũng chuẩn bị trước, chỉ còn chờ tới cửa đòi tiền!

Hắn căn bản là dẫn sói vào nhà!

Hơn nữa, Hoàng Nguyệt Ly nói thật dễ nghe, nhưng lời trong lời ngoài đều rất có ý, rõ ràng là đang châm chọc hắn khi để chất nữ còn nhỏ tuổi, chiếm sản nghiệp của nàng.

Nếu hắn không chịu trả lại, liệu nàng có chuẩn bị nháo lớn?

Bạch Lưu Cảnh thật vất vả mới ổn định lại, nói: "Ly nhi a, ý của người, nhị thúc đã biết. Nhưng nếu muốn chuyển nhượng những sản nghiệp này, cũng không phải là sự tình ngày một ngày hai, còn phải tính toán rõ ràng và nhất nhất kiểm kê tất cả, sau đó mới giao cho người chính xác được, người nói đúng không?"

Hắn quyết định rất nhanh, trước hết kéo dài thời gian, sau đó ổn định tiểu nha đầu này, đến lúc đó lại chậm rãi chống chế.

Dù sao thì nàng cũng chỉ là một nha đầu chưa từng trải qua việc đòi, quản lý sản nghiệp cũng không phải là việc đơn giản, khẳng định là nàng không hiểu. Đến lúc đó, hắn sẽ đi dòi tâu tán hết tiền tài trong các cửa hàng và thôn trang, sau đó để lại cái vỏ rỗng cho nàng, nàng cũng không thể tìm được lối thoát!

Hoàng Nguyệt Ly sớm biết rằng hần sẽ nói như vậy, cười cười, cũng không phản bác lại.

"Một khi đã như vậy, những cửa hàng thôn trang gì đó, cũng liền thôi, trên danh sách liệt kê những đồ cổ, châu báu và huyền bảo, còn thỉnh nhị thúc trong vòng 3 ngày, đưa đến biệt viện cho ta."

"Điều này..... ngươi không cần quá vội, châu báu và những thứ tương tự, cũng cần phải mở nhà kho để kiểm kê....."

Hoàng Nguyệt Ly cười nói: "Nhị thúc, đã quên nói cho ngươi, trên danh sách ta liệt kê mấy thứ này, đều là từ trong cung ban cho. Qua mấy ngày nữa ta sẽ tiến cung, nếu như Thái Hậu hỏi tới, ta thất lạc những vật đã được ngự tứ, đó chính là tội lớn! Nhị thúc sẽ không đào hồ như vậy với ta đi?"

Bạch Lưu Cảnh choáng váng nửa ngày cũng không phục hồi lại tinh thần.

Việc cưỡng bách bá chiếm những vật ngự tứ, khẳng định là sẽ bị hoàng thượng định tội, phần này hần đành phải trả lại cho tiểu nha đầu kia.

Nhưng những thứ mà Bạch Lưu Phong lưu lại đó, hần làm sao mà biết được chúng có phải là vật ngự tứ hay không, còn không phải là dựa vào một miệng của Hoàng Nguyệt Ly hay sao?

Nếu nàng nói tất cả đều là vật ngự tứ, hần cũng không thể phân biệt được!

Nhưng nếu như hần không thể trả lại một vài món, vạn nhất vài món này đúng lúc chính là vật ngự tứ, chẳng phải là đã để lại nhược điểm trong tay tiểu nha đầu này sao?

Cố tình Hoàng Nguyệt Ly liệt kê ra những thứ đó, tất cả đều là đồ tốt nhất trong nhà kho, mỗi một kiện đều giá trị liên thành, khiến hần cứ chấp tay giao ra cho người như vậy, thật sự là muốn chảy cả máu! Thật sự giống như là đã cắt da thịt khiến hần đau đớn!

Bạch Lưu Cảnh miễn cưỡng cười nói: "Được, nhị thúc nhất định sẽ nhanh chóng sắp xếp lại và đưa cho ngươi!"

"Vậy ta đây liền đa tạ nhị thúc trước!"

Hoàng Nguyệt Ly đã đạt được mục đích, tùy ý phát phát tay, bỏ qua ánh mắt Bạch Lưu Cảnh đang phun ra lửa, trực tiếp chạy lấy người.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Đều là nàng ấy sai!

Hoàng Nguyệt Ly mới vừa đi, Bạch Lưu Cảnh xoay người, "bốp" một tiếng, bịch tai Bạch Nhược Kỳ một cái.

"Cha! Ngươi....."

Bạch Nhược Kỳ bụm mặt, nửa ngày không thể phản ứng.

Nàng chính là đích nữ mà Bạch Lưu Cảnh sủng ái nhất, từ trước tới nay chưa từng bị phụ thân đánh qua.

Ai có thể nghĩ đến, Bạch Lưu Cảnh sẽ giận chó đánh mèo đến trên người nàng, hơn nữa cũng không thèm giải thích, lập tức tát nàng một cái.

Bạch Lưu Cảnh bị Hoàng Nguyệt Ly khơi mào lửa giận, nhưng không có chỗ để phát tiết, quay đầu lại nhìn thấy nữ nhi đầu heo, liền đánh tới trong cơn bực tức.

Ngày xưa nhìn nàng, hần càng nhìn càng cảm thấy thích, hiện tại, lại khiến hần chán ghét!

"Đều là vì ngươi! Nếu ngươi không nói với Nghiên Nhi, nha đầu chết tiết kia sao có thể biết được sự tình chìa khóa? Hiện tại nàng trở nên lợi hại như vậy, hơn phân nửa là đã tìm được di vật của đại ca!"

Ngay cả trong mơ, Bạch Lưu Cảnh cũng mơ thấy mình đã đạt được di vật của huynh trưởng, bởi vì đã nhiều năm nay, hần vẫn đang mắc kẹt tại Ngự Huyền Cảnh tầng thứ 9. Nếu có thể tìm được Tán Linh Đan (晋灵丹) ở trong di vật, nói không chừng sẽ có thể đột phá Bình Cảnh và đạt tới Linh Huyền Cảnh!

Với sự thăng tiến đó, hần sẽ trở thành một trong những cao thủ Nam Việt Quốc, không cần phải trải qua những ngày tháng như bây giờ, nom nớp lo sợ, sợ sẽ chọc giận đến hoàng đế.

Không nghĩ tới, lại bị miệng của Bạch Nhược Kỳ rò rỉ ra, làm hỏng đại sự của hần!

Càng không cần nói đến, còn bị Hoàng Nguyệt Ly tìm được cơ hội, đòi lại nhiều tiền tài như vậy! Quả thực là tổn thất quá nặng!

Nếu không phải Bạch Nhược Kỳ đều luôn không cam chịu với Hoàng Nguyệt Ly, hẳn sao sẽ bị tiểu nha đầu kia lừa bịp tống tiền?

Bạch Nhược Kỳ quỳ sát đất khóc rống nói: "Cha, sự tình thật sự không liên quan đến nữ nhi a, là do Tứ muội tự mình nói bừa, nàng ấy khẳng định là đã nghe lén khi ta và nương nói chuyện! Điều là nàng ấy sai!"

Bạch Nhược Kỳ chống chế, lửa giận trong lòng lại càng cháy dữ dội hơn!

Đều do tiểu tiện nhân Hoàng Nguyệt Ly!

Rõ ràng là một phé vật, lại vẫn có thể khiến nàng thảm hại như vậy! Còn nằm mơ muốn trở thành thái tử phi!

Hoàng Nguyệt Ly nếu như dừng lại ở trong tay nàng, nàng tuyệt đối sẽ khiến cho tiểu tiện nhân kia sống không bằng chết!

.....Edit & Dịch: Emily Ton....

Tại cửa Hầu phủ.

Bạch Nhược Nghiên đang gắng co với Liễu ma ma, là tâm phúc bên người phu nhân Hầu gia.

"Người tránh ra cho ta! Ta muốn gặp cha! Ta không tin, sao cha có thể đuổi ta ra khỏi Hầu phủ? Chuyện này không có khả năng! Nhất định là có người đang cố gây khó dễ, người tránh ra, ta muốn gặp cha, ta muốn giải thích rõ ràng!"

Liễu ma ma ngoài cười nhưng trong không cười, nói: "Tứ tiểu thư, Hầu gia đã nói, không muốn gặp lại các người, người vẫn nên nghe Hầu gia, hãy ngoan ngoãn đi tới thôn trang, đừng khiến Hầu phủ mất mặt thêm!"

"Không có khả năng! Sao cha lại không muốn gặp ta? Ta đây muốn gặp Nhị tỷ! Nhị tỷ, nàng ấy nhất định sẽ cầu tình giúp ta!"

Thời điểm Hoàng Nguyệt Ly vừa ra tới cửa, đúng lúc nhìn thấy một màn hai bên đang lôi lôi kéo kéo, không khỏi bật cười một tiếng.

Bạch Nhược Nghiên sừng sốt, nhưng cũng phải nhìn một hồi lâu, mới nhận ra người đang tới.

Ngay sau đó, nàng ta đã vọt lại trong con giận dữ, giơ tay lên hướng trên mặt Hoàng Nguyệt Ly!

"Tiểu tiện nhân, đều tại ngươi! Ngươi rút cuộc đã dùng yêu pháp gì, hại ta thành như vậy? Hiện tại ngươi đắc ý rồi chứ? Ta sẽ đánh chết ngươi!"

Hoàng Nguyệt Ly nhẹ nhàng di chuyển thân mình, dưới chân vọt lên một hòn đá nhỏ, vừa lúc đá tới dưới chân Bạch Nhược Nghiên.

Bạch Nhược Nghiên dẫn một chân lên, mắt đi cân bằng, ăn "bóp" một cái, nặng nề ngã quỵ ở trên mặt đất.

Lại còn là đống mặt xuống đất, mạnh mẽ rơi ngã giống như chó ăn phân! (狗吃屎: chó ăn phân)

Hoàng Nguyệt Ly khẽ cười nói: "Ài, Tứ muội muội, ta biết trong lòng ngươi vô cùng cảm kích ta, nhưng cũng không cần phải hành lễ lớn như vậy! Quả là quá khách khí, tỷ tỷ như ta cũng có hơi ngượng ngùng!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Tỷ muội trở mặt

Nâng cao đầu, khuôn mặt Bạch Nhược Nghiên tràn đầy phần hận, bỗng nhiên cảm thấy dưới mũi chột lạnh.

Nàng ta duỗi tay để lau, tay dính đầy máu. Lúc này mới phát hiện mũi nàng đang chảy máu, quần áo trên người cũng dính đầy bụi, thoạt nhìn nào còn có vẻ của thiên kim tiểu thư, quả thực còn muốn chặt vật hơn so với khát cái ven đường.

"Bạch Nhược Ly, ngươi tìm chết!"

Bạch Nhược Nghiên nghe thấy truyền đến những tiếng cười nhạo của người qua đường xung quanh, càng tức muốn học máu!

"Ngươi đã hại ta thành như vậy, còn muốn nói lời mỉa mai? Quả thực là không biết xấu hổ! Ngươi là phé vật hạ tiện, chờ đó cho ta, ta đi tìm Nhị tỷ, nàng nhất định sẽ giúp ta hết giận, tàn nhẫn đánh bại ngươi!"

Hoàng Nguyệt Ly lắc lắc đầu cười, nói: "Ài, gặp qua ngu ngốc, nhưng chưa từng thấy qua ngu ngốc giống ngươi như vậy."

"Ngươi có ý gì?? Ngươi nói ta ngu ngốc??"

Hoàng Nguyệt Ly quét mắt liếc nàng một cái, chậm rãi nói: "Ngươi không ngu ngốc sao? Ngươi cho rằng, Bạch Nhưộc Kỳ sẽ cầu tình giúp ngươi? Nói thật cho ngươi biết, hôm nay ngươi bị đuổi ra khỏi Hầu phủ, chính là do nàng ấy đã châm ngòi trước mặt nhị thúc."

Bạch Nhưộc Nghiên cười lạnh, "Theo ta, ngươi mới là kẻ châm ngòi ly gián! Ta và Nhị tỷ thật sự rất tốt, nàng luôn chiều cổ ta khắp nơi! Khẳng định là tiểu tiện nhân ngươi đã nói bậy về ta trước mặt cha, ngươi còn muốn đổ lỗi trên người Nhị tỷ? Ngươi cho rằng ta sẽ tin sao?"

"Ồ? Ngươi cho rằng là ta? Nhưng, nếu ta nói gì đó trước mặt cha, ngươi cảm thấy cha sẽ tin ta sao? Cha sẽ vì một câu ta nói, lập tức đuổi ngươi ra khỏi phủ? Thực rõ ràng, người nói bậy ngươi với cha, chính là người mà cha tin tưởng nhất, cho nên mới không cho ngươi cơ hội giải thích!"

"Không có khả năng, chuyện này không có khả năng..... ngươi nhất định là đang lừa ta!"

"Nói trắng ra, Nhị tỷ, nàng ấy vẫn luôn lợi dụng ngươi! Ngươi thay nàng ấy làm nhiều chuyện xấu như vậy, kết quả, còn bị nàng ấy đuổi đi, thật là đáng thương....."

"Câm miệng! Ngươi câm miệng lại cho ta!"

Những gì Hoàng Nguyệt Ly nói, thật sự rất có đạo lý. Theo lý trí Bạch Nhưộc Nghiên đã tin vào điều đó, nhưng theo tình cảm nàng ta vẫn không thể tiếp thu.

Hoàng Nguyệt Ly nhún vai, "Tùy ngươi tin hay không! *Tắc tắc*, bị người ta bán, còn đếm tiền giúp người ta!"

Nàng không nhiều lời nữa, bỏ đi.

Thời điểm đi qua chỗ rẽ, nàng quay đầu lại nhìn thoáng qua, phát hiện Bạch Nhưộc Nghiên nhìn chằm chằm vào đại môn Hầu phủ, trong mắt toát ra thần sắc oán độc.

Hoàng Nguyệt Ly cong cong khóe miệng.

Xem ra, hai tỷ muội này từ nay về sau, sẽ phải trở mặt thành thù.

Một kẻ âm hiểm, một kẻ độc ác, hai người rốt cuộc ai có thể chiếm thế thượng phong?

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Khi Hoàng Nguyệt Ly trở lại biệt viện, bầu trời đã tối lại.

Thái Vi gấp đến độ chạy vòng quanh, khi nhìn thấy Hoàng Nguyệt Ly đang đi vào cửa, nàng ta mới nhẹ nhàng thở ra.

"Tiểu thư, cuối cùng ngươi đã trở lại! Nô tỳ thật đúng là lo lắng gần chết!"

"Yên tâm, tiểu thư nhà ngươi rất tốt! Mau đi nghỉ ngơi đi!"

Hoàng Nguyệt Ly đuổi Thái Vi rời đi, xoay người đi về phía phòng ngủ.

Vừa đẩy cửa phòng ra, nàng liền nhận thấy hình như có chút không thích hợp.

Trong không khí, tựa hồ có một luồng hơi thở nguy hiểm, không hợp với nơi này.

Nàng theo bản năng rút ra một cây *Phi Châm* (飞针) từ trong lòng ngực, dùng thủ pháp độc môn bay vút ra ngoài!

Phi Châm cũng là một loại huyền binh đặc biệt, dưới sự rèn luyện của nàng, lực công kích cũng không thấp hơn so với đao kiếm, hơn nữa, vật rất nhỏ khó dò và rất khó phát hiện.

Cho dù là cao thủ Ngự Huyền Cảnh, nếu bị nàng đánh lén, cũng khó tránh khỏi trúng chiêu!

Nhưng mà, trong nháy mắt Phi Châm rời khỏi tay, Hoàng Nguyệt Ly liền cảm giác được có một lực lượng lớn đang đánh úp về phía nàng.

Lực lượng của đối phương rất cường đại, khiến nàng căn bản không kịp phản kháng, sau đó cổ tay đã bị tóm lấy và bị dùng sức ném tới trên giường!

Hết chương 66!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 67: Người xuống tay thật độc ác!

Một khối thân thể ấm áp đột ngột xuất hiện phía trên thân thể nàng, tràn ngập sức mạnh thống trị, cảm giác áp bức rất lớn, khiến Hoàng Nguyệt Ly thiếu chút nữa không thể thở nổi.

Bầu không khí nóng rực khiến người hít thở không thông, trong khi những ngón tay ấm áp mạnh mẽ xoa trên cổ mềm tinh tế của nàng. Ngay sau đó nắm chặt cằm nhỏ của nàng và buộc nàng phải ngước lên trên.

Hoàng Nguyệt Ly hơi choáng váng một chút, ngay sau đó, ngón tay nàng khẽ nhúc nhích, lại là một cây Phi Châm được ném ra ngoài.

Thân hình nam nhân đang đè ép chế trụ nàng chợt dừng lại, trốn tránh một chút.

Hoàng Nguyệt Ly lập tức nắm lấy cơ hội, mười ngón tay như cái móc, dùng tốc độ nhanh như tia chớp đánh về phía nam nhân!

Tuy nhiên, nàng nhanh, động tác của nam nhân còn nhanh hơn.

Hắn hơi nghiêng người về phía bên trái, dễ dàng tránh né công kích của Hoàng Nguyệt Ly, trở tay nắm được cổ tay nàng, nhẹ giọng cười nói: "Xuống tay độc ác như vậy, nếu tu vi của ta hơi kém, chỉ sợ đã trúng chiêu của ngươi!"

Giọng nói này rất trầm thấp và gợi cảm, nghe có vẻ quen thuộc.

Hoàng Nguyệt Ly ngẩn ra, ngẩng đầu nhìn kỹ.

Với ánh trăng chiếu xuyên qua khung cửa sổ đang mờ, cằm của nam nhân hiện ra đường nét ưu nhã kiên nghị giống như được điêu khắc nên, không thể tìm ra bất luận tí vết nào. Mặt nạ bạc trên mặt phản xạ lại ánh trăng lạnh giá, có chút lóa mắt, khiến người không thể thấy rõ thần sắc nơi đáy mắt hắn.

"Là ngươi?" Hoàng Nguyệt Ly nhíu mày nói.

Nam nhân vuron ngón tay ra, xa hơn một chút.

"Phốc" một tiếng vang nhẹ nhàng.

Một ngọn lửa nho nhỏ bay vút ra ngoài, đèn dầu trên bàn nháy mắt sáng lên.

Khuôn mặt tuấn tú của nam nhân mang mặt nạ cũng trở nên rõ ràng hơn.

Hắn dựa nửa người vào đầu giường, một thân trường bào màu vàng hơi mờ ra do cuộc giao thủ ngắn ngủi vừa rồi, trước ngực lộ ra một mảnh nhỏ da thịt, màu da như ngọc, đường cong cơ bắp hoàn mỹ, tràn ngập cảm giác nam tính dụ hoặc.

Ánh mắt Hoàng Nguyệt Ly dừng lại trên người hắn, nhưng thần sắc cũng không có bất luận biến hoá nào, lạnh lùng nói: "Các chủ đại nhân, đây là phòng ta, dường như không phải là nơi ngươi nên xuất hiện, đúng không?"

"Bạch tam tiểu thư lãnh đạm như thế, thật là khiến bản tọa thương tâm! Bản tọa cố ý chạy tới đây, nói cho ngươi về tin tức của hội đấu giá, không nghĩ tới..... ngươi chẳng những không chào đón bản tọa, ngược lại còn dùng huyền khí ác độc lên ám toán như thế....."

Tuy Hoàng Nguyệt Ly đã gặp qua sóng to gió lớn, lúc này cũng không tránh khỏi thay đổi sắc mặt, ánh mắt bắn về phía nam nhân cũng trở nên cực kỳ khốc liệt!

Bởi vì giọng điệu nam nhân này không những ngả ngón, lời nói ra còn đổi trắng thay đen như thế.

Rõ ràng là hắn nửa đêm trốn ở trong phòng ngủ thiếu nữ, nhìn thế nào đều giống như có mưu đồ gây rối, nàng phòng vệ chính đáng, biến thành lên ám toán?

Hơn nữa, càng thêm khiến người không nói được lời nào chính là, thời điểm hắn đang nói chuyện, bàn tay to thon dài và mạnh mẽ vẫn luôn kiểm chế chặt nơi cổ tay nàng, ngón tay chậm rãi di động, vuốt ve lòng bàn tay mềm mại của nàng.

Đây là một loại hành động rất ái muội lừa tình, khiến nàng có cảm giác ngứa trong người, muốn giãy giụa, nhưng bởi vì thực lực hai bên quá chênh lệch, vì thế nàng căn bản không thể nào tránh né!

Nàng nheo đôi mắt lại, lại mở miệng lần nữa.

"Các chủ đại nhân, truyền lại tin tức chỉ là việc nhỏ, mời tiểu nhị phụ trách đấu giá đến đây là được, thật sự không dám phiền ngươi đại giá!"

"Tam tiểu thư thật là quá khách khí. Ngươi chính là một vị đại sư luyện khí cấp 3, là thần tài của Thiên Trần Các chúng ta, sự tình có quan hệ với ngươi, chúng ta đặc biệt coi trọng! Bỏ tọa tự mình đến đây, là lễ phép thông thường, ngươi không cần phải cảm thấy ngượng ngùng."

Nam nhân nhẹ răng cười, môi mỏng nhẹ nhàng giơ lên về phía trước.

Mặc dù không thể nhìn thấy bộ dáng trên nửa khuôn mặt của hắn, nhưng bộ dáng thần bí mà dụ hoặc này, cũng đủ làm nữ nhân hết lên.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Bốn tọa cũng có thẩm mỹ

Nhưng trong mắt Hoàng Nguyệt Ly, bộ dáng này của hắn, trừ bỏ thiếu đánh, vẫn là thiếu đánh!

Cho dù hắn nói đường hoàng như thế nào đi chăng nữa, nhưng sự thật là hắn nửa đêm xông vào phòng nàng, hơn nữa nhìn xem bộ dáng này, còn có hiêm nghị mưu đồ gây rối.

Nếu thay đổi là kiếp trước, những kẻ như vậy, nàng đã chinh hắn đến nỗi hắn phải khóc cha gọi mẹ, cho hắn biết vì sao hoa lại đỏ như vậy!

Nhưng hiện tại *hổ đã đi ra ngoài**, dưới tình huống phản kháng không có hiệu quả, nàng cũng chỉ có thể giả vờ làm theo.

**Hổ lạc Bình Dương (Nguyên văn: 虎落平阳): ý nói hổ đã rời khỏi đồi và đi xuống vùng đồng bằng. (It was as though a tiger left his hills and descended to the plains) {Edit & Dịch: Emily Ton}*

Với thực lực của nam nhân này, ít nhất ở Nam Việt Quốc, tuyệt đối là có thể đi ngang, hắn nghĩ muốn mỹ nữ tuyệt sắc dạng nào cũng đều là chuyện rất dễ dàng.

Mà dung mạo hiện tại của nàng, thật sự không được tính là mỹ nhân.

Trừ phi khẩu vị của nam nhân này thật sự đặc biệt, thích răng non, bằng không..... phòng chừng cũng chính là nhân tới nỗi không có việc gì, muốn chơi bởi vì nàng mà thôi.

Hoàng Nguyệt Ly miễn cưỡng nén tức giận xuống, bình tĩnh mở miệng nói: "Một khi đã như vậy, hiện tại ngươi cũng đã nhìn thấy người, thỉnh Các chủ đại nhân nhanh chóng nói ra tin tức quan trọng cho ta. Ngươi trăm công ngàn việc, ta sẽ không lãng phí thời gian quý giá của ngươi!"

Nam nhân khẽ cười nói: "Không vội, ngươi như thế nào có thể nói rằng đang lãng phí thời gian của ta đây? Đây là sự tình bốn tọa cầu còn không được."

Hắn cười không có giới hạn, khí thế vương giả hồn nhiên tản ra không che dấu chút nào, chỉ có những thượng vị giả mới có một hào quang trời sinh như thế!

Trong nháy mắt, phảng phất như nhiệt độ xung quanh đều giảm xuống, loại cảm giác lạnh băng áp bức khiến người hít thở không thông, thẩm thấu vào mỗi một góc phòng.

Cho dù là cách một tấm mặt nạ, Hoàng Nguyệt Ly cũng có thể cảm giác được ánh mắt nam nhân không kiêng nể gì đang nhìn kỹ mặt nàng, lại chậm rãi trượt xuống, nhìn từ đầu đến chân nàng.

Tựa hồ..... nàng đã trở thành vật trong túi của hắn.

Trong lòng Hoàng Nguyệt Ly thầm mắng nam nhân này cực kỳ vô sỉ, nhưng ngược lại trên mặt lại lộ ra một chút tươi cười, nói: "Các chủ đại nhân, ngươi cũng quá khách khí, nhưng ta đang chuẩn bị nghỉ ngơi....."

Ánh mắt thâm trầm của nam nhân hơi chớp động, có chút bất ngờ.

Hắn cố tình không thu lại khí thế trên người, hy vọng có thể khiến tiểu nha đầu này cảm thụ một chút về sự chênh lệch thực lực của hai bên, sau đó thái độ của nàng sẽ mềm đi.

Dựa vào thực lực cường đại và địa vị của hắn, so với tiểu nha đầu này ít nhiều cũng phải cường đại gấp trăm lần. Cường giả ở trước mặt hắn đều không thẳng nổi áp lực, không dám nhìn vào đôi mắt hắn, chỉ có thể khom lưng uốn gối.

Tuy nhiên, tiểu nha đầu này lại dường như hoàn toàn không có cảm giác.....

Ánh mắt nam nhân dừng lại trên giường lớn phía sau nàng, mơ hồ cười nói: "Sớm như vậy liền nghỉ ngơi? Nếu không, bốn tọa bởi vì ngươi nghỉ ngơi cả đêm,

chờ ngày mai buổi sáng lại nói?"

Biểu tình trên mặt Hoàng Nguyệt Ly rốt cuộc không nén được bùng ra!

"Các chủ đại nhân, người sáng mắt không nói tiếng lóng, người hà tất phải vui đùa ta như vậy? Người có mục đích gì, không bằng nói thẳng ra đi! Dù sao ta cũng là một phế vật không có huyền lực, căn bản không có khả năng phản đối!"

Nụ cười trên khóe môi nam nhân càng sâu, hần nhẹ nhàng buông cổ tay Hoàng Nguyệt Ly, đứng lên, đi đến một cái bàn bên cạnh cửa sổ, ngồi xuống.

"Tiểu nha đầu, ta nghĩ là ngươi đã hiểu lầm bản tọa. Nghe lời người nói, cảm thấy giống như bản tọa đang muốn làm chuyện xấu gì đối với ngươi?"

"Chẳng lẽ không phải sao?" Hoàng Nguyệt Ly liếc mắt nhìn hần một cái.

Những ngón tay thon dài của nam nhân vuốt cằm, giọng điệu mang theo vài phần lười biếng, nói: "Bản tọa cũng có thẩm mỹ, không phải dạng nữ nhân nào cũng đều có thể khiến bản tọa hứng thú....."

Cho nên, mới cô độc chọn trúng tiểu hồ ly khó khăn này.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69: Muốn uống trà người pha

Nhưng trong tai Hoàng Nguyệt Ly, những lời này lại mang ý nghĩa hoàn toàn ngược lại.

Nam nhân này ăn đậu hủ nàng xong rồi, còn dùng giọng điệu ghét bỏ như vậy, nhấn mạnh rằng nàng khiến hần cảm thấy chướng mắt!

Tốt! Tốt lắm! Vô cùng tốt!

Nàng cũng đứng lên, chỉ chỉ ngoài cửa, cười như không cười, nói: "Một khi đã như vậy, ngươi còn ăn vạ nơi này làm gì? Biệt viện này của ta rất đơn sơ, nói vậy cũng chướng mắt ngươi đi?"

Nàng nâng cằm lên, tươi cười mang theo lạnh lẽo, trong mắt hàm chứa lửa giận, cũng bởi vậy mà rạng rỡ kinh người.

Nam nhân nhìn vào đôi mắt linh rực rỡ kia, cảm thấy chính mình tựa hồ đã bị mê hoặc.

Hần luôn cảm thấy, ánh mắt này thật quá quen thuộc, phẳng phất như cách đây rất nhiều năm phía trước, hần cũng đã từng bị một đôi mắt như vậy mê hoặc, bị hấp dẫn sâu trong tươi cười giao hoạt mà quyến rũ của nàng.

Kể từ lúc đó, hần luôn khao khát nó ngay cả trong giấc mơ của mình.

Ngay cả khi lên tận cùng trời xanh, xuống tận cùng hoàng tuyền, rốt cuộc không cách nào chạy thoát.....

**Thượng cùng bích lạc hạ hoàng tuyền (Nguyên văn: 上穷碧落下黄泉): Nghĩa, lên tận cùng trời xanh, xuống tận cùng hoàng tuyền (âm phủ, sâu dưới lòng đất). (thoroughly up in the blue beyond, down in the Yellow Springs (below the earth).) {Edit & Dịch: Emily Ton}*

Nhưng, hần và tiểu nha đầu này, rõ ràng chỉ vừa mới biết nhau cách đây mấy ngày phía trước mà thôi.

Trong khi nam nhân bị phân tâm, ánh mắt nhìn về phía Hoàng Nguyệt Ly, cũng càng thêm thâm trầm khó dò.

Mặt khác, Hoàng Nguyệt Ly lại trở nên bức bối vì bị hần nhìn chăm chăm.

Màu sắc ánh mắt lim dim này là có ý gì? Nhìn về ngoài cửa nam nhân này, chẳng lẽ thật sự là kẻ biến thái??

Sau một lúc lâu, nam nhân mới hồi phục tinh thần lại, quét một vòng trên gương mặt đang căng chặt của nàng, môi hơi cau lên.

"Có vẻ như ngươi thực sự không hề chào đón bản tọa?"

Hoàng Nguyệt Ly cười đáp lại, "Nếu Các chủ đại nhân không xông vào phòng ta giữa lúc đêm khuya, còn áp a áp úng và không thể hiểu nổi như vậy, có khả năng ta sẽ hoan nghênh ngươi."

Nam nhân lười biếng nói: "Sao ngươi có thể đổ lỗi cho bản tọa đây? Chính ngươi mới là người không hiểu đạo lý đãi khách. Bản tọa tới lâu như vậy, ngay cả một ly trà ngươi cũng chưa pha, làm sao ngươi có thể trông mong bản tọa sẽ nói tin tức cho ngươi?"

Hoàng Nguyệt Ly nói: "Điều này đơn giản, Thái Vi....."

Nàng nâng cao giọng nói, đang muốn gọi Thái Vi đi pha trà đãi khách.

Nhưng lời nói còn chưa ra khỏi miệng, bỗng nhiên trên môi nóng lên, một ngón tay trắng như ngọc đã ấn ở trên môi nàng.

Nam nhân cúi người, tiến đến trước mặt nàng, cười nhẹ nói: "Gọi nha hoàn làm gì? Bỏn tọa..... muốn uống trà do người tự pha."

Hơi thở cường đại đầy nam tính, tấn công vào mũi của nàng. Môi mỏng thanh lãnh và tao nhã cách gần như vậy, phảng phất giống như chỉ cần nam nhân nghiêng đầu, lập tức có thể hôn lên gương mặt nàng.

Trên mặt Hoàng Nguyệt Ly, nháy mắt đã nhuộm màu đỏ, ngay cả hô hấp cũng rối loạn vài phần.

Nàng hất tay nam nhân ra, nói: "Pha trà thì pha trà, làm gì phải động tay động chân? Bất quá nơi này của ta chỉ có nước lạnh, người muốn ta pha trà, chỉ có thể uống trà lạnh."

Nếu không phải bởi vì thực tế nàng còn phải dựa vào hắn để bán huyền khí, nàng..... nhẫn!

Nhưng món nợ này nàng sẽ nhớ kỹ, sớm muộn gì hắn cũng phải trả giá đại giới!

Nam nhân nhìn thấy bộ dáng có vẻ bình tĩnh của nàng, đã đoán ra được ý nghĩ của nàng.

Nhưng hắn cũng không có gì phải lo lắng, tiểu hồ ly này đã chú định là không thể trốn thoát khỏi lòng bàn tay hắn.

Nếu sau này hai người ở bên nhau, tiểu hồ ly muốn động móng vuốt khi nhằm chán, hắn không ngại phối hợp cùng chơi với nàng, bắt lấy nụ cười Vương phi của hắn.

Hắn thuận theo tay của Hoàng Nguyệt Ly, bằng cách nghiêng người về phía sau, đồng thời nói: "Có vấn đề gì không?"

Ánh mắt hắn chợt lóe, vươn bàn tay to với khớp xương rõ ràng, nhẹ nhàng đặt ở trên nắp ấm trà, chỉ qua vài lần hô hấp, khối nhẹ liền thoát ra ngoài từ nơi vùi ẩn.

Hiển nhiên, nước trong ấm trà đã là nước sôi.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Hương vị không tôi

Nam nhân thu hồi tay, mỉm cười với Hoàng Nguyệt Ly, "Trà đã nóng."

Hoàng Nguyệt Ly lại không có lời nào để nói, chỉ có thể lấy một cái chén trà, đổ đầy một tách nước trà, đẩy đến trước mặt nam nhân.

"Cho người, uống đi!" Nàng nói với giọng không có thiện cảm.

Nam nhân không cầm lấy tách trà, nhướng mày, nói: "Như thế nào? Đây là thái độ đãi khách của người? Nói không khách khí như vậy, người không biết còn tưởng rằng bản tọa có thù oán gì với người!"

Ấn đầu hủ nàng nhiều như vậy, còn không phải là có thù oán hay sao?

Hoàng Nguyệt Ly trừng hắn một cái, đặc biệt là khi nhìn đến độ cong ngà ngón trên khoé miệng của nam nhân, càng hận không thể trực tiếp tát cho hắn một cái!

Nhưng nam nhân hiển nhiên đã nhìn ra ý đồ của nàng, trong ánh mắt mang theo vài phần ý cười chế giễu, tư thái thần nhiên, nhưng thần thức hắn lại bị phong tỏa trong phạm vi toàn bộ căn phòng. Bất luận mờ ám nào của Hoàng Nguyệt Ly, đều không thể tránh được ánh mắt hắn.

Hoàng Nguyệt Ly cắn chặt răng, nói với bản thân mình phải thật bình tĩnh.

Nàng nhìn chăm chăm vào đôi mắt nam nhân, tức giận nói: "Các chủ đại nhân, mời dùng trà!"

Nam nhân vẫn không nhúc nhích.

Hoàng Nguyệt Ly càng giận sôi máu, hỏi: "Lại làm sao vậy?"

"Mời người uống trà, chẳng lẽ không nên dùng cả hai tay đưa chén trà tới trước mặt đối phương sao? Cứ đẩy tới đẩy lui tách trà như vậy, không phải là quá thất lễ hay sao? Người dù gì cũng là thiên kim Hầu phủ!"

Hoàng Nguyệt Ly nở nụ cười, "Phải không? Ngươi ngừng, là ta làm không đúng, để ta thử lại lần nữa."

Khi đang nói, nàng duỗi tay nâng chung trà lên, ngón tay vừa động, liền đưa tách trà đến trên mặt nam nhân!

Mặc dù trong chớp mắt nam nhân bị mê hoặc bởi nụ cười của nàng, nhưng ngay khi Hoàng Nguyệt Ly vừa động, hắn lập tức phản ứng lại.

Tách trà trong tay Hoàng Nguyệt Ly vừa mới nghiêng một chút, tay nàng đã bị người nắm chặt.

Bàn tay to thon dài như ngọc và cứng rắn như sắt thép tràn đầy sức mạnh, bao bọc toàn bộ tay nhỏ trắng nõn tinh tế của nàng, nắm chặt.

Hoàng Nguyệt Ly muốn rút tay về, nhưng giãy giụa vài cái, trước sau không chút di chuyển.

Nam nhân nhìn nàng cảm thấy buồn cười, tiếp tục tăng thêm lực trên tay, từng chút từng chút một, kéo tay nhỏ của nàng cùng với tách trà trong tay, hướng về phía hắn.

Sau đó, dưới ánh nhìn thù hận của Hoàng Nguyệt Ly, hắn cười nhạt nắm lấy tay nàng, đưa chén trà đến bên miệng mình, nhẹ nhàng nhấp nhấp một ngụm.

Giống như có ý, tựa như vô tình, bờ môi của hắn cọ qua đầu ngón tay trắng nõn của Hoàng Nguyệt Ly, đầu lưỡi nhẹ nhàng lướt qua, để lại một chút cảm giác ướt át.

"Hương vị không tồi." Nam nhân cười nói một cách có chủ ý.

"Ngươi!"

Ngay khi tay nàng được tự do, Hoàng Nguyệt Ly lập tức nhanh chóng rút tay về, còn mạnh mẽ xoa xoa trên vạt áo.

Nam nhân cười nói: "Đây là chuyện gì vậy? Là nước trà quá nóng, khiến tay tam tiểu thư bị phỏng hay sao? Để bồn tọa nhìn xem? Bồn tọa đây có được trị phỏng, có thể cho ngươi dùng một chút?"

Hoàng Nguyệt Ly thấy hắn càng nói càng thái quá, thật sự đã không còn kiên nhẫn nữa, "bốp" một tiếng, nặng nề đặt chén trà trên bàn.

"Được, trà ngươi cũng đã uống xong, phô trương cũng đã đủ rồi, rốt cuộc có nói hay không?"

Nam nhân nhìn thấy bộ dáng tức muốn hộc máu của nàng, cười thầm trong lòng.

Tuy nhiên hắn cũng biết, mặc dù việc trêu đùa tiểu hồ ly này rất thú vị, nhưng thủ đoạn của tiểu nha đầu cũng rất nhiều, hiện tại chỉ vì có điều cố kỵ nên mới cố gắng nhẫn nại với hắn.

Nếu như thật sự bức nàng trở nên nóng nảy, khiến nàng không màng tới tất cả mà ra tay, chỉ sợ hắn cũng sẽ bị ăn chút mẻ.

Quan trọng hơn là, mục đích hắn tới nơi này là tìm hiểu về Vương phi tương lai của hắn, cũng không phải thật sự muốn chọc nàng tức giận.

Cho nên, cũng là lúc nên dừng lại nơi đây. Chơi đã đủ.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Bồn tọa sẽ phụng bồi tới cùng

Nam nhân nhẹ nhàng lắc đầu, giống như bắt đắc dĩ nói: "Sao ngươi lại nóng vội như vậy? Lúc này ta chỉ vừa mới uống một miếng nước, ngay cả điểm tâm cũng chưa ăn....."

Nếu nói ánh mắt có thể hóa thành đao nhọn, chỉ sợ nam nhân đã bị Hoàng Nguyệt Ly cắt giống như cắt đậu hủ.

Khi hắn nhìn thấy thế thì thu liễm lại, sửa lời nói: "Tuy nhiên, nếu ngươi muốn biết như vậy, bồn tọa sẽ nói cho ngươi cũng không hại gì."

"Mau nói!"

Nam nhân nói: "Vận khí của ngươi không tồi, bảy ngày sau, chính là thịnh hội bán đấu giá hàng năm của Thiên Trân Các, cũng là sự kiện lớn nhất Nam Việt Quốc, huyền khí của ngươi vừa lúc có thể làm bảo vật cốt lõi để trấn áp hội bán đấu giá."

Hoàng Nguyệt Ly như suy tư gì nói: "Hội đấu giá hàng năm?"

"Không tồi." Nam nhân bổ sung nói, "Đến lúc đó sẽ có rất nhiều bảo vật quý hiếm được bán ra. Cho dù đó là thiên tài địa bảo, hay là đan dược và huyền khí, đều bao hàm trong đó. Rất nhiều thế lực từ các cường quốc lân cận, cũng sẽ có mặt tại hội bán đấu giá."

Hoàng Nguyệt Ly có chút không tin nhìn nam nhân trước mắt, hỏi: "Ngươi tin rằng người mua lớn sẽ có mặt sao? Vạn nhất không có người nào nhận ra giá trị của các mặt hàng, huyền khí của ta chẳng phải là phải bán rẻ hay sao?"

Đối với các sự kiện như hội đấu giá, Hoàng Nguyệt Ly đã quá quen thuộc.

Kiếp trước là luyện khí sư cấp 9 duy nhất của Thiên Lăng Đại Lục, nhiều tác phẩm của nàng đều được bán ra với giá trên trời tại hội đấu giá.

Cho nên, nàng cũng biết rõ phương thức làm việc của môn đạo này.

Giá cả của bảo vật mang ra bán đấu giá, tuy rằng chủ yếu quyết định bởi giá trị của bản thân bảo vật đó, nhưng, nếu quảng bá đúng phương pháp, khẳng định sẽ được bán ra với giá càng cao!

Bởi vậy, đối với luyện khí sư mà nói, lựa chọn hợp tác với một nhà đấu giá có thực lực, cũng là quan trọng nhất.

Nam nhân vuốt tay gõ trên chóp mũi nhỏ tinh xảo của nàng, cười nói: "Ngươi đang lo lắng điều gì? Ngươi cứ việc yên tâm, có bốn tọa ở đây, đảm bảo tiêu tham tiền ngươi có thể kiếm được tiền! Hơn nữa, dựa vào bản lĩnh của ngươi, luyện chế những huyền khí đó bất quá chỉ là chuyện nhỏ không cần tốn công sức, ngươi hà tất phải xem trọng đến giá của mỗi một kiện như vậy?"

"Ngươi thì biết gì?" Hoàng Nguyệt Ly thường hắt một cái nhìn xem thường.

《Thiên Hoàng Cửu Biến》là công pháp nghịch thiên, mỗi một tầng tu luyện đều đòi hỏi phải có tài nguyên và linh thạch tăng lên gấp mười lần, gấp trăm lần.

Thậm chí trong kiếp trước, nàng là luyện khí tông sư, đã từng ngồi dưới tài phú kếp xù, nhưng khi nhìn đến những nhu cầu đó, cũng cảm thấy sau lưng ứa ra mồ hôi lạnh.

Đây quả thực chính là đang đốt tiền!

Thật sự có người có thể gom đủ nhiều tài liệu và linh thạch như vậy, luyện công pháp này đến biến thứ chín hay sao? Chỉ sợ ngay cả tông môn lớn nhất Lăng Thiên đại lục này là Thương Huyền Kiếm Tông (苍玄剑宗), cũng không có tài lực như vậy!

Không hổ là tuyệt thế công pháp mà chỉ đại gia tộc Thần giới mới có.....

Cho nên, để luyện thành 《Thiên Hoàng Cửu Biến》, từ giờ trở đi, nàng không thể buông tha bất luận cơ hội kiếm tiền nào, tận lực cướp đoạt hết thảy tài nguyên sẵn có.

Cũng chính vì như vậy, ngay cả những tên thị vệ trong Võ Uy Hầu phủ nàng cũng không buông tha.

Rốt cuộc, ngay cả những con muỗi nhỏ nhất cũng có thịt.....

Nam nhân không biết những tính trong lòng nàng, nhưng nhìn nàng hơi nâng cằm trong bộ dáng kiêu ngạo mà đáng yêu, thật sự cảm thấy nàng rất dễ thương.

Đã nhìn nhiều thiên chi kiều nữ làm bộ làm tịch, lại nhìn tiểu hồ ly tràn đầy tự tin, tính cách thông tuệ tiêu sái như vậy, càng khiến hắn hoàn toàn không thể rời mắt.

Trong giọng nói của hắn cũng mang theo vài phần sùng nịch.

"Tốt tốt tốt, dù sao ngươi muốn có tiền, bốn tọa cũng sẽ phụng bồi ngươi tới cùng, cam đoan giúp ngươi kiếm đủ tiền."

"Lời này là thật sự?" Hoàng Nguyệt Ly cười như không cười nhìn hắn một cái, "Ta cần, chính là rất lớn rất lớn..... rất nhiều tiền, nói không chừng, cả đời ngươi đều không thể kiếm được nhiều như vậy."

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Phụ thuộc vào biểu hiện của người

Nam nhân nhìn chăm chăm vào đôi mắt sáng như nước mùa thu của nàng, trịnh trọng nói: "Vậy bốn tạ sẽ bồi người kiếm tiền cả đời!"

Thời điểm khi hắn nói chuyện, khóe miệng còn mang theo một nụ cười dụ hoặc, giọng nói đầy hấp dẫn gọi cảm, rõ ràng mang theo dụ dỗ, tựa hồ..... chỉ là thuận miệng nói ra, muốn lừa gạt tiểu nha đầu trước mắt.

Nhưng ở trên khuôn mặt dưới mặt nạ của hắn, lại có sự nghiêm túc với nhân phẩm cao nhất.

Tuy nhiên, Hoàng Nguyệt Ly cũng không thể nhìn thấy biểu tình trên mặt hắn.

Thậm chí nếu có thể nhìn thấy, tại thời điểm này của nàng, có nằm mơ cũng đều sẽ không nghĩ đến, nam nhân này thật sự sẽ ở bên người nàng, bồi nàng đào hết mọi nguồn tiền có thể có, kiếm tiền cho đến khi đầy bồn đầy bát, một đường làm bạn với nàng cùng đi tới đỉnh.

Vì vậy, Hoàng Nguyệt Ly chỉ xem những lời nam nhân này nói đều là nói giỡn, căn bản không đặt ở trong lòng.

Nàng trừng mắt liếc nhìn nam nhân một cái, cất ngang một tiếng: "Tuồng bở! Muốn luôn hợp tác cùng ta? Không dễ dàng như vậy! Các huyền khí của ta xuất ra đều rất đảm bảo chất lượng, hơn nữa càng ngày cấp càng cao! Không lo không tìm thấy đồng bọn hợp tác! Muốn tiếp tục cùng mua bán với ta? Vậy trước hết phải xem biểu hiện lần này của người!"

Nam nhân khẽ cười, ánh mắt cố tình nhìn từ trên mặt nàng chậm rãi trượt xuống, đảo qua cổ thon dài trắng nõn của nàng.

"Người cứ việc yên tâm, bốn tạ tuyệt sẽ không khiến người thất vọng."

"Vậy thì tốt rồi. Bảy ngày sau, ta sẽ chờ xem biểu hiện của người."

Hoàng Nguyệt Ly giương mắt cười, nói: "À, đã nói hết lời, người có thể đi rồi?"

Nam nhân sừng sốt một chút, ngay sau đó lắc lắc đầu cười.

Tại sao trong mắt tiểu hồ ly, sự xuất hiện của hắn lại bị người ghét như vậy? Có bao nhiêu thiên chi kiêu nữ xuất thân nơi tông môn cấp đỉnh, đều luôn âm thầm khao khát hắn, luôn nghĩ đủ các loại biện pháp để tiếp cận hắn.

Nhưng tiểu hồ ly này lại căn bản không thèm nhìn hắn, còn gấp không chờ nổi muốn đuổi người đi!

Tuy nhiên, càng quý dị hơn chính là, hắn cũng không bởi vì vậy mà cảm thấy không vui, ngược lại càng có khát vọng được nhìn thấy nàng, tiếp cận nàng.....

"Người vội vã đuổi ta đi như vậy? Qua cầu rút ván, cũng không cần phải biểu hiện rõ ràng như vậy đi?"

Hoàng Nguyệt Ly chớp chớp mắt, vô tội cười nói: "Các chủ đại nhân, người nói ở chỗ nào? Ta chỉ nghĩ để người có nhiều thêm một chút thời gian, cần thận chuẩn bị hội đấu giá thật hợp lý, miễn cho đến lúc đó thật sự không có người mua lớn xuất hiện, đỡ phải mất mặt!"

Nam nhân buồn cười trong lòng, *tiểu nha đầu này khinh thường mọi người bao nhiêu?*

Còn không phải chỉ là vài món huyền khí cấp 3 thôi sao? Nếu thật sự không ai mua, hắn có thể ném tiền ra khiến nàng vừa lòng, cũng là sự tình dễ như trở bàn tay.

Tuy nhiên, huyền khí do tiểu nha đầu luyện chế ra xác thật có phẩm chất vượt trội, nhất định có thể bán được giá cao.

Nam nhân nhìn bộ dáng thiếu nữ trước mắt và cười khanh khách, trong lòng vừa động, không tự chủ được tiến gần hơn về phía nàng một chút.

Hoàng Nguyệt Ly vẫn luôn đề phòng hắn, thấy hắn càng dựa càng gần, vội vàng lui một bước ra sau.

Bằng tay vốn dĩ đã vươn ra, cố gắng để vuốt má nàng, lập tức ngừng lại ở giữa không trung.

Nam nhân có chút xấu hổ đứng dậy, "Được thôi, vậy bốn tạ sẽ đi trước. Bảy ngày sau tại hội đấu giá, người nhớ rõ tự mình tới đó nhìn xem, tránh cho đến lúc đó lại nói bốn tạ lừa dối tiền của người!"

"Ta đương nhiên muốn đến để xem! Nhưng ta không tin người!" Hoàng Nguyệt Ly tự nhiên nói.

Nam nhân nhìn nàng trong chốc lát, nói: "Vậy bốn tạ sẽ rời đi."

"Nhanh chóng đi đi! Chẳng lẽ còn muốn ta đưa người đi?"

Nam nhân nghe thấy vậy, bước đi về phía cửa, thời điểm đi ngang qua bên người Hoàng Nguyệt Ly, bỗng nhiên vươn cánh tay ra, dùng một tay kéo nàng vào trong lòng ngực mình.

Hắn nhanh chóng nhẹ nhàng hôn trên mặt Hoàng Nguyệt Ly một cái, ngay sau đó cười to nói: "Không cần đưa, tiểu nha đầu!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 73: Di vật của Bạch Lưu Phong

Thân pháp nam nhân nhanh như điện, trong chớp mắt đã không thấy bóng dáng tăm hơi.

Hoàng Nguyệt Ly đột nhiên không kịp phòng ngừa, không những đã bị chiếm tiện nghi, mà còn khiến trái tim cảm thấy ngọt ngào bao nhiêu.

Mãi cho đến sáng ngày hôm sau, còn cảm thấy bất bình căm giận.

Khi Thái vi bụng bữa sáng đến, cũng bị hoảng sợ bởi sắc mặt khó coi của nàng, bắt đầu có chút nom nớp lo sợ.

Nhìn thấy trên khay có bánh bao nóng và bánh mứt táo, tâm tình của Hoàng Nguyệt Ly trở nên tốt hơn nhiều.

Trước kia, biệt viện không có phòng bếp riêng, chút cơm cũng phải đi đến Võ Uy Hầu phủ để lấy, mà phòng bếp Hầu phủ lại thuộc thẩm quyền của phu nhân Hầu gia, đương nhiên sẽ khó khăn hơn đối với bọn họ.

Mỗi lần tới lấy cơm đều là cơm thừa canh cặn, hơn nữa đều đã nguội lạnh.

Là một người tham ăn rất chú trọng đến phẩm chất đồ ăn, Hoàng Nguyệt Ly cảm thấy cuộc sống này thật sự là không có cách nào để nhẫn.

Bởi vậy, lần trước thời điểm chọn mua hạ nhân, nàng cố ý tự mình chọn một đầu bếp có thâm niên, nghe nói gia gia trong nhà năm xưa còn từng làm ngự trù (làm việc trong nhà bếp hoàng gia), đặc biệt là rất am hiểu cách làm điểm tâm.

Ăn xong cơm sáng, Thái Vi cầm những đĩa thức ăn đang muốn lui ra, bỗng nhiên bị gọi lại.

"Đứng rồi, Thái Vi. Ngươi có biết hay không..... trước khi cha ta mất tích, có lưu lại thứ gì cho ta hay không?"

"A?" Thái Vi sửng sốt trong giây lát, "Tam tiểu thư, ngài vì sao lại đột nhiên hỏi điều này? Lão Hầu gia lưu lại cho ngài rất nhiều đồ, nghe nói có 7 thôn trang, hơn 10 cửa hàng, trước kia còn có nhiều vàng bạc châu báu và tranh chữ đồ cổ, tuy nhiên, lúc trước khi ngài còn nhỏ tuổi, Hầu gia đều đã tiếp quản hết....."

Thái Vi vừa nói, vừa cẩn thận nhìn sắc mặt Hoàng Nguyệt Ly.

"Tam tiểu thư, đều là do nô tỳ không tốt, không thể ngăn lại người Hầu gia phái tới, giữ lại những cái đó....."

"Không có việc gì, ta không phải hỏi ngươi điều này."

Hoàng Nguyệt Ly ngắt lời Thái Vi, châu báu tranh chữ gì đó, đều chường mắt nàng, lấy đi cũng đã cảm đi rồi.

Nàng dừng lại một lát, lại hỏi: "Ta đang muốn nói..... cha ta thân là cao thủ đệ nhất Nam Việt Quốc, chẳng lẽ không lưu lại đan dược, tài liệu, còn có huyền khí gì đó cho ta? Các loại công pháp huyền kỹ nữa?"

Thái Vi có chút mờ mịt chớp chớp mắt, nói: "Điều này..... lão gia có lưu lại một ít đan dược dùng để chữa thương, đặt ở ngay trên giá sách nơi thư phòng, đại khái vốn dĩ có bảy tám bình, sau đó bị nhị tiểu thư cầm đi khá nhiều, chỉ dư lại hai bình. Những thứ khác..... nô tỳ thật sự không có ấn tượng....."

Hoàng Nguyệt Ly nhíu nhíu mày.

Đan dược mà Thái Vi nói đến, nàng có ấn tượng, đơn giản chính là Huyết Chi Đan thượng phẩm cấp 1 mà thôi, đối với người thường là thánh dược chữa thương, đối với võ giả cấp cao mà nói, có tác dụng rất hạn chế.

Theo tin tức gần đây mà nàng nghe được, Bạch Lưu Phong năm đó cũng không phải chỉ là hư danh, thực lực xác thật là rất mạnh.

Hắn mất tích khi mới 25 tuổi, tu vi cũng đã đạt tới cấp độ 6 của Địa Huyền Cảnh, cho dù là trong bảy đại thánh địa, cũng là phi thường hiếm thấy.

Huống chi, Bạch Lưu Phong ở một tiểu quốc căn cỗi như Nam Việt Quốc, tài nguyên, công pháp đều thực sự khuyết thiếu, điều kiện cực kỳ gian khổ, tuổi còn trẻ như vậy mà có thể đạt tới Huyền Cảnh, thiên phú ít nhất cũng là phẩm cấp 8.

Một nhân vật như vậy, đã để lại cho nữ nhi chỉ vài món châu báu tranh chữ bình thường và đan được phẩm cấp 1?

Hoàng Nguyệt Ly đã bày tỏ nàng không tin.

Hơn nữa, rõ ràng là Bạch Lưu Cảnh và Bạch Nhưộc Kỳ cũng không tin, cho nên mới tìm mọi cách đưa ra nghi vấn với Bạch Nhưộc Ly, muốn tìm ra nơi mà di sản chân chính đã rơi xuống.

Hoàng Nguyệt Ly suy nghĩ một lát, lại hỏi: "Như vậy, Thái Vi, ngươi hãy suy nghĩ thêm chút nữa. Trước khi cha ta rời đi, thật sự chưa từng để lại cái gì cho ta hay sao? Có vật nhỏ hơn một chút, ví dụ như chìa khóa gì đó hay không?"

Thái Vi lắc đầu nói: "Chìa khóa? Nô tỳ không có ấn tượng."

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Phá hủy hết cho ta!

Hoàng Nguyệt Ly nhìn chăm chăm vào đôi mắt nàng ta, nói: "Phải không? Ngươi lại cẩn thận ngẫm lại xem?"

Nàng đã dùng tới thông thiên đồng thuật, ảnh hưởng rất nhỏ đến thần thức Thái Vi.

Ánh mắt Thái Vi lập tức trở nên mê ly.

Nhưng một lát sau, nàng ta vẫn lắc lắc đầu, "Tam tiểu thư, nô tỳ thật sự không có ấn tượng!"

Hoàng Nguyệt Ly biết nàng ta nói không sai, chỉ có thể phát phát tay, nói: "Thôi được, ta đã biết, ngươi đi nghỉ trước đi."

Thái Vi đi rồi, Hoàng Nguyệt Ly nhắm mắt tự hỏi trong chốc lát, sau đó đi tới trong viện.

Đình viện biệt viện đã không còn có bộ dáng tiêu điều nữa, từ sau khi tuyển chọn một số lượng lớn nô bộc, trong viện đã được tu chỉnh lại, không chỉ có cơ sở quan do Hoàng Nguyệt Ly thiết kế, còn trồng rất nhiều loại hoa cỏ xinh đẹp.

Nhóm nha hoàn và gã sai vặt nhìn thấy Hoàng Nguyệt Ly đi ra, sôi nổi hướng về phía nàng thỉnh an và hành lễ.

"Tam tiểu thư mạnh khỏe!"

"Thỉnh an tam tiểu thư!"

Hoàng Nguyệt Ly gọi mấy gã sai vặt, chỉ vào một toà núi giả ở phía đông bắc, nói: "Mấy người các ngươi, giúp ta phá hủy hết mấy tòa núi kia!"

"Cái gì?"

Những gã sai vặt hai mặt nhìn nhau, đều cho rằng mình đã nghe lầm.

Khu núi giả này đã tồn tại trong một khoảng thời gian ở biệt viện, được xem như là một trong số ít cảnh trí trong viện, cứ như vậy liền bị đập đi?

Hoàng Nguyệt Ly nói: "Các ngươi không nghe lầm, phá hết cho ta. Trong khoảng thời gian này ta đã truyền thụ công pháp tu luyện cho các ngươi, nhìn xem các ngươi đều đã luyện không tồi, sẽ không phải ngay cả một tòa núi giả đều đập không nổi đi?"

"Nô tài không dám, tam tiểu thư ngài chờ một chút, nô tài lập tức đi!"

Tam tiểu thư truyền thụ công pháp tu luyện trân quý cho bọn họ, ân tình này quá lớn, quả thực giống như tạo cho bọn họ một cuộc sống mới.

Bởi vậy, tất cả hạ nhân đều tôn sùng Hoàng Nguyệt Ly là thần minh, trung thành và tận tâm, đối với mệnh lệnh của nàng không dám cãi lời.

Không bao lâu, toà núi giả có tạo hình độc đáo bên cạnh ao nhỏ đã biến thành một đồng đá vụn.

Gã sai vặt trở về phục mệnh: "Tam tiểu thư, đã phá xong rồi, ngài xem có muốn thỉnh vị đại sư làm vườn nào đó đến quý phủ thiết kế lại một lần nữa không?"

Hoàng Nguyệt Ly lắc lắc đầu, "Không cần, cái kia cũng đập đi!"

Bọn hạ nhân quay đầu nhìn lại, phát hiện tam tiểu thư đang chỉ về phía hành lang của căn phòng Tây Sương! Hành lang này được gắn liền với toàn bộ tòa

Lâu Vũ, nếu phá hủy một đoạn, hình ảnh chính thể đều sẽ bị phá hư, thoát nhìn sẽ giống như hiện trường thi công

Tam tiểu thư không phải đã bị điên rồi chứ ?

Nhưng mà, thái độ của Hoàng Nguyệt Ly rất kiên quyết, mọi người đành phải nghe theo phân phó của nàng, lại bắt đầu đập phá hành lang.

"Hãy lấp cái hố nước này lại cho ta....."

"Cây kia cũng chặt đi cho ta....."

Một buổi sáng, Hoàng Nguyệt Ly chỉ huy một đám hạ nhân, phá hủy toàn bộ biệt viện Hầu phủ. Hiện trường tương tự như hậu quả của một cơn lốc xoáy thổi qua.

Bọn hạ nhân vốn đang cảm thấy, tam tiểu thư có thể đang muốn tu sửa lại sân viện một chút, kết quả là nàng lại phá hủy nhiều nơi như vậy, hơn nữa không có một chút quy luật nào, hoàn toàn giống như là đang có ý định phát tiết.

Không phải là bị cái gì kích động đi?

Thái Vi chạy ra ngăn cản một lần, nhưng đã không thành công. Nàng ta chỉ biết lo lắng, còn nghĩ rằng đầu óc của tiểu thư nhà nàng thật sự không rõ ràng lắm.

Hoàng Nguyệt Ly lại làm lơ những ánh mắt khác thường đó, đứng ở trung tâm của đồng phế tích, ngẩng đầu nhìn vị trí của mặt trời. Ngón tay ngọc dài nhỏ nhếch lên về phía trước, làm thành pháp quyết, hai mắt nhắm lại, nàng nhanh chóng bắt đầu tính toán.

Thời điểm vừa mới trọng sinh, nàng đã cảm nhận được tính đặc thù của biệt viện này, tuy rằng thoát nhìn bề ngoài rất rách nát, nhưng thật ra kiến tạo của nó đều rất đáng chú ý, âm thầm tương hợp cùng với thuộc tính của trời và đất.

Các tòa biệt viện xung quanh Lâu Vũ, vừa lúc cấu thành một trận pháp ẩn nấp.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Trận pháp ẩn nấp

Nhưng qua nhiều năm, không được tu sửa lại, một số đường trận đã bị xói mòn, trận pháp hoàn toàn không thể phát huy tác dụng của nó.

Ban đầu, nàng còn cảm thấy có chút kỳ quái, không biết Bạch Lư Phong vì sao lại bày ra trận pháp ở chỗ này, hiện tại kết hợp với những lời của Bạch Lư Cảnh đã nói, chân tướng gần như đã chắc chắn.

Khẳng định rằng Bạch Lư Phong đã ẩn dấu thứ gì đó ở biệt viện, nhưng không muốn để người phát hiện ra.

Tòa trận pháp này được tạo ra bởi trận thuật sư cấp 5 hoặc cao hơn, với trình độ tu luyện ở Nam Việt Quốc, căn bản là không ai có khả năng phá giải.

Tuy nhiên, bởi vì nhiều huyền khí cấp cao đều được khắc trên văn trận để tăng lên hiệu quả sử dụng, do đó, rất nhiều luyện khí sư cao cấp cũng sẽ có nghiên cứu nhiều hơn đối với trận pháp.

Kiếp trước Hoàng Nguyệt Ly cũng từng nghiên cứu qua trận pháp, cho nên mới có thể chỉ liếc mắt nhìn một cái đã thấu hiểu về sự huyền bí trong đó.

Nàng sai người đập phá hết đồ vật ở trong sân, cũng không phải bởi vì có tiền nên tùy hứng, mà là muốn loại trừ những chương ngại vật theo những phương hướng khác nhau, khiến cho toàn bộ trận pháp hiện ra rõ ràng hơn.

Trận Thuật là một môn tài nghệ rất cao thâm, cần phải có lực lượng tính toán và kiểm soát rất lớn, mới có thể ngưng tụ với các quy luật của thiên địa huyền khí và tạo ra quy tắc của riêng họ. Việc tạo ra những gắn kết nhỏ nhỏ trong văn trận, tất cả đều phải dựa vào linh lực của trận thuật sư.

Bởi vậy, khả năng thiên phú huyền lực của trận thuật sư đều giống nhau, nhưng ở trên phương diện linh lực, đều là những thiên tài có đẳng cấp cao nhất.

Hoàng Nguyệt Ly đứng ở trong sân trong thời gian một nén nhang, bỗng nhiên mở hai mắt ra.

Trong đáy mắt, một luồng ánh sáng tràn qua.

Ngay sau đó, nàng lập tức đi về hướng thư phòng.

Nơi đó, đúng là mắt trận của trận pháp ẩn nấp này.

Nếu như để những trận thuật sư khác biết rằng, nàng chỉ dùng một khoảng thời gian ngắn như vậy, lập tức phá giải được một trận pháp cấp 5, phòng chừng trông mắt đều sẽ rút ra ngoài, tuyệt đối không thể tin.

Nhưng, ở trong viện này, không có người nào có thể hiểu được.

Trên thực tế, tất cả mọi người đều cảm thấy Hoàng Nguyệt Ly giống như đã bị điên.

Hoàng Nguyệt Ly vừa động, Thái Vi lập tức đuổi theo, kêu lên: "Tam tiểu thư, ngài muốn đi đâu? Ngài ngài..... ngài không có việc gì chứ? Có phải là đã sinh bệnh hay không? Sốt? Đầu choáng váng? Nô tỳ đi tìm đại phu qua đây....."

Hoàng Nguyệt Ly quay đầu lại nói: "Ta không có việc gì. Ta muốn ngồi ở trong thư phòng một lát, ngơoi hãy tìm người quét tước sân vườn một chút, đừng tới quấy rầy ta."

"Nhưng..... nhưng, tam tiểu thư....." Nếu ngài bị bệnh thì phải điều trị a!

Tuy nhiên, Hoàng Nguyệt Ly không đợi nàng ta nói xong, lập tức "rầm" một tiếng đóng cửa thư phòng lại.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Bị tách với thế giới bên ngoài, Hoàng Nguyệt Ly lại bắt đầu bất quyết và nhảm tính một lát, đi đến một vách tường bên cạnh thư phòng.

Mặt tường thoạt nhìn có chút cổ xưa, một số nơi trát sơn đã bị rạn nứt.

Ngón tay trắng nõn của Hoàng Nguyệt Ly nhẹ nhàng đụng chạm vài cái ở trên mặt tường.

Bỗng nhiên, nàng nghe thấy vài tiếng vang nhỏ "tạch tạch", thư phòng bên cạnh giá sách tách ra từ giữa, lộ ra một Âm Cách ở mặt sau.

Trong Âm Cách (暗格: không gian tối), lẳng lặng nằm yên một chiếc hộp gỗ đỏ nho nhỏ.

Ánh mắt Hoàng Nguyệt Ly sáng lên, "Nguyên lai, trận pháp ẩn nấp muốn che dấu, chính là thứ này! Quả nhiên ta không hề đoán sai!"

Nàng cẩn thận kiểm tra xung quanh Âm Cách một chút, tin tưởng không có cơ quan ám khí khác, mới cẩn thận lấy chiếc hộp ra, đặt lên trên bàn.

Chiếc hộp này đặc biệt nhỏ, chỉ lớn bằng hai bàn tay.

Hoàng Nguyệt Ly đối mặt với ánh sáng mặt trời, quan sát một chút, phát hiện bốn phía của chiếc hộp này rất kín kẽ, giống như đã dùng một khối gỗ hoàn chỉnh điêu khắc thành, hoàn toàn không thể nhìn thấy nơi nào có thể mở ra, cũng không có lỗ cắm chìa khóa.

Với tư cách là người thành thạo luyện khí, nàng rất rõ ràng, chiếc hộp này khẳng định cũng là một kiện huyền khí có chế tác hoàn mỹ, cần phải có phương pháp đặc thù mới có thể mở nó ra.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76: Hùng hài tử không biết sống chết

Nếu nàng cố gắng mở nó, không chỉ không thể mở hộp ra, mà còn có thể sẽ kích hoạt các cơ quan ẩn trong hộp, nói không chừng sẽ nguy hiểm đến tính mạng.

Tuy nhiên, đó cũng không phải là điều quá khó đối với Hoàng Nguyệt Ly.

Loại hộp liên mạch này, chính nàng đã từng tạo ra hàng trăm chiếc, rất rõ ràng cơ chế bên trong.

Nàng đặt chiếc hộp thẳng xuống, quan sát hoa văn trên nắp hộp một chút, sau đó thật cẩn thận ấn vài lần theo một số phương hướng khác nhau.

Chiếc hộp phát ra một tiếng vang nhỏ "lách cách".

Trái tim Hoàng Nguyệt Ly nhảy lên, nàng biết rằng chiếc hộp đã được kích hoạt.

Tuy nhiên, nàng còn chưa kịp cao hứng, phía trên chiếc hộp bỗng nhiên loé lên một luồng ánh sáng nhẹ, đối mặt với ánh mặt trời, cơ hồ không thấy rõ lắm.

Hoàng Nguyệt Ly phản ứng rất nhanh, lập tức lác mình xông ra ngoài cửa phòng.

Ngay sau đó, trong thư phòng truyền đến ba tiếng vang lớn "bịch bịch bịch", một trận chấn động kịch liệt, trực tiếp phá nát cửa thư phòng và cửa sổ.

Không chỉ có như thế, dòng khí cường đại còn chạy luôn ra khỏi cửa phòng.

Hoàng Nguyệt Ly không kịp trốn tránh, bị phun một đầu màu đen và màu xám, gần như rơi thẳng xuống mặt đất, quả thực là chặt vật bất kham!

Nàng bị dòng khí đẩy lên một khoảng cách khá xa, bị thổi khắp trong viện mới dừng lại.

Nàng đứng thẳng eo, xoa xoa mồ hôi trên mặt, nhưng phát hiện tay mình dính một mảng màu đen, đột nhiên trái tim cảm thấy nguy hiểm!

Kiếp trước của Hoàng Nguyệt Ly chính là luyện khí sư cấp 9, loại hộp liên mạch cấp 9 này thoát nhìn không có gì đặc biệt, chẳng lẽ nàng đã phán đoán sai?? Không chỉ thất bại trong việc mở ra, mà còn kích hoạt cơ quan ẩn trong đó??

Sao điều này có thể xảy ra?

"Thật sự quá tà môn! Rốt cuộc, ta đã làm sai ở đâu?"

Hoàng Nguyệt Ly bĩu môi, oán giận một câu, đang nghĩ tiếp tục quay lại tìm hộp.

Thái Vi đã chạy tới, ngăn ở trước mặt nàng.

"Tam tiểu thư, tam tiểu thư, chờ một chút! Hôm nay rốt cuộc có chuyện gì xảy ra với ngài vậy? Đầu tiên là phá hết toàn sân, thiếu chút nữa lại phá luôn thư phòng, ngài thật sự..... thật sự không có vấn đề gì chứ?"

Thái Vi thật cẩn thận hỏi, giọng nói không dám quá cao, giống như sợ kích thích đến nàng.

Khóe miệng Hoàng Nguyệt Ly cong lên.

Nàng biết bản thân mình hôm nay đã làm một loạt các động tác có chút kỳ quái, tuy nhiên, nha đầu này cũng không cần biểu lộ ra vẻ mặt giống như nàng đang bị bệnh đi?

.....*Editor: Emily Ton*.....

"Chi chi --! Chi chi --!"

Vào lúc này, trên bầu trời bỗng nhiên truyền đến một loạt tiếng chim hót thanh thúy, một con chim nhỏ màu đỏ vàng có lông xù xù xiêu xiêu vẹo vẹo bay đến, dừng ở trên tay áo của Hoàng Nguyệt Ly.

Trong miệng nó còn ngậm một cái chân gà còn lớn hơn so với thân mình nó, đã được nướng thơm ngào ngạt và mềm ngon, lại còn đang chảy dầu mỡ xuống.

"A, Vương Tài! Vừa rồi nô tỳ nhìn thấy lông sắt trắng rỗng, tìm nó đã lâu, nguyên lai là đến phòng bếp đi tìm cái ăn! Dễ thương, rất thông minh, rất đáng yêu....."

Thái Vi mang về mặt kinh ngạc lẫn cảm thán.

Hoàng Nguyệt Ly lại giận sôi máu!

Bởi vì chỉ có nàng mới nghe hiểu âm thanh của tiểu phá điều kia, vài tiếng kêu *chi chi* đó có ý rõ ràng là nói: Xấu nữ nhân, quá ngu xuẩn. Đó là hộp Huyết Vũ Khiên Ty (血羽牵丝), căn bản không phải mở ra như vậy! Còn không biết xấu hổ tự gọi mình là luyện khí sư cấp 9 cái gì! Ngu xuẩn ném về đến nhà!

Ánh mắt không có chút thiện cảm của nàng quét về phía tiểu phượng hoàng.

Hùng hải tử (chỉ đưa trẻ hư hỏng không biết nghe lời) này cố tình còn không biết chết sống, đặc ý lác lác đầu nhỏ, dầu trên chân gà đều chảy lên tay áo của nàng.

Hoàng Nguyệt Ly một tay xách nó lên, ném cái chân gà qua một bên, sau đó xách nó, lại vào thư phòng.

Nàng vừa mới nói Thái Vi hãy rời khỏi đây, tiểu phượng hoàng đã rơi xuống đất và biến thành tiểu hải tử với khuôn mặt bánh bao đáng yêu, nhào về phía ngoài cửa.

"Chân gà của tiểu gia! Trả lại chân gà cho ta! Chính ta đã ném trái cả buổi trưa ở trong phòng bếp, chọn một cái đùi gà mềm nhất!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 77: Tâm địa nguoi quá độc ác!

Tiểu hài tử chỉ mới chạy ra được hai bước, đã bị Hoàng Nguyệt Ly nắm cổ áo sau lưng kéo lại, xách trở về.

"Đù rồi! Ta đã nói trong bữa tối hôm qua, sao lại luôn có dấu răng đáng ngờ, thì ra là đã bị tiểu tặc nguoi ăn vụng! Nguoi còn ném từng cái chân gà một, có phải hay không?"

"Ách....."

Tiểu hài tử phát hiện ra mình đã nói lỡ miệng, rụt rụt cổ.

Nhưng rất nhanh, hấn lại đứng lý hợp tình nói: "Hừ, lần trước khi ta phun lửa thay nguoi, rõ ràng nguoi đã hứa với ta, sẽ cho ta ăn thịt mỗi bữa, chẳng lẽ nguoi muốn đổi ý?"

"Ta đã nói cho nguoi ăn thịt, nhưng không phải để nguoi ăn vụng!"

Tiểu hài tử vặn vẹo đầu một cái, ngạo mạn nói: "Thế thì thế nào? Tiểu gia ăn chân gà của nguoi, là đã cho nguoi mặt mũi! Nếu không phải tay nghề của đầu bếp nguoi có chút kỹ năng, tiểu gia ta sẽ không ăn đâu!"

"Nga, nguyên lai là cho ta mặt mũi....."

"Thế thì sao!"

Hoàng Nguyệt Ly cười như không cười nói: "Chà trách người ta thường nói, phải giáo dục nghiêm khắc hơn đối với tiểu hài tử, không thể quá cưng chiều, xem ra là ta chưa có kinh nghiệm."

Tiểu hài tử ngẩng đầu nhìn lên, phát hiện nụ cười của nữ ma đầu có chút âm trầm, lập tức cảm thấy nguy hiểm.

Hấn lui về phía sau một bước, "Nguoi..... nguoi muốn làm gì? Ta cảnh cáo nguoi....."

Không chờ hấn nói xong, Hoàng Nguyệt Ly đã dùng một tay bẻ hấn lên, hạ mặt xuống và đối mặt với hấn, sau đó đặt hấn lên trên đùi mình.

Bàn tay nàng vừa động, tiểu hài tử đã sợ tới mức khuôn mặt nhỏ trở nên nhợt nhạt, lập tức khóc lên như quỷ khóc sói gào.

"Cứu mạng, nữ ma đầu muốn đánh nguoi! Ô ô ô, khi dễ ta là tiểu phượng hoàng không cha không nương không ca ca! Tâm địa nguoi quá độc ác! Được thôi, nguoi đánh đi, đánh chết ta, rốt cuộc sẽ không có ai nói cho nguoi biết, làm thế nào để mở cái hộp kia ra!"

Hấn vừa kêu khóc, vừa xoắn cổ, từ khe hở ngón tay lên nhìn biểu tình trên mặt Hoàng Nguyệt Ly.

Hoàng Nguyệt Ly đương nhiên chú ý tới đôi mắt nhỏ của hấn, không biết nên khóc hay nên cười.

Tiểu phá hài đã học ở đâu, biểu tình như thể sẽ bị nàng đánh chết.

Đừng bị lừa bởi tiếng khóc thảm của hấn, trên thực tế mặt đều không có một chút nước mắt, hơn nữa nàng còn chưa đụng tới móng hấn, hấn đã khóc lên như vậy, không phải hấn quá hăng hái hay sao?

Tuy nhiên, nghe thấy tiểu hài tử nhắc tới chiếc hộp, nàng vẫn buông hấn ra.

"Nguoi biết chuyện gì đã xảy ra với cái hộp kia?"

Hoàng Nguyệt Ly cũng không cảm thấy, những thành tựu của mình trong việc chế tạo huyền khí sẽ không bằng người khác, cho nên, chỉ có thể thuyết minh chiếc hộp kia có nơi nào đó không bình thường.

Tuy rằng nàng không thể nhìn ra, nhưng tiểu phượng hoàng dù sao cũng là thần thú, mặc dù không đáng tin cậy, nhưng kiến thức khẳng định vẫn cao hơn so với nàng, nói không chừng thật sự có thể nói ra đạo lý nào đó.

Trông mắt tiểu phượng hoàng vừa chuyển, nói: "Hắc hắc, điều này....."

Hoàng Nguyệt Ly vừa thấy ánh mắt này, liền biết xú tiểu quỷ đã học không tốt, đang muốn làm bộ làm tịch.

Nàng lập tức ngắt lời hấn, "Tiểu Vương Tài, tỷ tỷ muốn nhắc nhở nguoi, sự tình ngày hôm qua, tỷ tỷ còn chưa tìm nguoi tính sổ đâu, hôm nay nguoi nói chuyện nhất định phải cẩn thận đấy!"

"Ngày hôm qua? Ngày hôm qua có chuyện gì?" Tiểu phượng hoàng khó hiểu nói.

Hoàng Nguyệt Ly cười tủm tỉm nói: "Tiểu thí hài, ngươi chính là khí linh khế ước của tỷ tỷ, vì sao đêm qua tỷ tỷ đã triệu hoán ngươi rất lâu, ngươi cũng không xuất hiện vậy?"

Đêm qua, thời điểm các chủ Thiên Trần Các xuất hiện, Hoàng Nguyệt Ly đã từng nghĩ tới việc triệu hồi tiểu phượng hoàng ra ngoài, phun ra một ngụm phượng hoàng chân hỏa, cho dù không phun chết hẳn, cũng có thể khiến nam nhân kia lập tức cút đi!

Không nghĩ tới, trong thời khắc mấu chốt nghiêm trọng, tiểu thí hài lại không đáng tin cậy như vậy, gọi như thế nào cũng không có phản ứng. Nàng hoài nghi hẳn lại trốn đi ăn vụng đi!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Khả năng uy áp của huyết mạch

Tiểu hài tử mắt to chớp chớp, ngay sau đó sắc mặt trở nên cứng đờ.

"A..... cái này..... cái kia..... ngươi có làm hay không, nữ ma đầu! Sao ngươi muốn để ta đi đối phó với nam nhân khủng bố như vậy..... Nhân gia còn nhỏ tuổi, nhân gia còn muốn sống lâu thêm mấy năm nữa....."

Hoàng Nguyệt Ly nhướn mày nói: "Như thế nào? Nam nhân kia thực sự khủng bố như vậy sao? Đừng kiêu có với ta, khẳng định là ngươi cố ý không chịu xuất lực! Ăn chân gà của ta nhiều như vậy, sai ngươi làm chút việc nhỏ cũng không chịu, ngươi không biết xấu hổ sao? Ngươi chính là kẻ chỉ biết ăn mà không muốn làm?"

"Ta mới không phải là kẻ chỉ biết ăn mà không muốn làm!" Tiểu hài tử cố gắng biện minh, "Lời ta ta nói chính là sự thật, nam nhân mang mặt nạ kia thật sự rất, rất đáng sợ..... mà ngươi không hiểu. Trên người hắn có một loại trường khí rất thần bí và cường đại, khiến người không thể thờ nổi."

Hoàng Nguyệt Ly ngắt ra, kỳ quái nói: "Được rồi, ta cũng cảm thấy thực lực của nam nhân kia rất phi phàm, tuy nhiên..... ngươi chính là thượng cổ thần thú phượng hoàng cường đại và lợi hại không phải hay sao? Ngay cả khi ngươi còn nhỏ tuổi, thực lực có khả năng còn kém so với hắn, cũng không đến mức bị trường khí của hắn ép tới mức không dám ngoi đầu đi?"

"Ta..... ta cũng không biết chuyện là như thế nào, nhưng ta thật sự không hề gạt ngươi!"

Tiểu phượng hoàng sợ nàng lại đánh lên mũi nhỏ của mình, nhanh chóng che mũi lại, di chuyển sang một bên để trốn, sau đó mới lắp bắp nói: "Ngay khi nam nhân kia vừa mới xuất hiện, từ trong xương cốt liền để lộ ra một luồng hơi thở cường thế của thượng vị giả rất bá đạo, khiến ta gần như phải quỳ gối dưới chân hắn. Loại hơi thở này, phạm nhân các ngươi không thể cảm giác được, nhưng với ta mà nói, thật sự là rất khủng bố, cho nên ta mới không ra ngoài!"

"Thực sự khủng bố như vậy?" Hoàng Nguyệt Ly hồ nghi nói.

Tiểu hài tử gật gù đầu, "Thật sự thật sự! Ta cảm thấy huyết thống của hắn nhất định rất cường đại, mới có thể khiến ta có loại cảm giác này....."

"Huyết thống?" Hoàng Nguyệt Ly nhíu mày, "Dạng huyết thống nào có thể còn cường đại hơn cả thượng cổ thần thú?"

Tiểu hài tử thực sự cũng có điều nghi hoặc, nghiêng đầu nghĩ nghĩ.

"Thật ra, nếu như ở Thần giới, một số huyết thống của gia tộc cao quý, huyết mạch đều sẽ cường đại hơn so với thần thú chúng ta, tuy nhiên, hiện tại là đang ở hạ giới..... ta thật sự nghĩ không ra....."

Hoàng Nguyệt Ly cau chân mày lại.

Theo cách nói của tiểu phượng hoàng, chẳng lẽ nam nhân kia có huyết thống liên quan đến Thần giới?

Nhưng chuyện này không có khả năng a, bởi vì nghe nói trước đó mấy vạn năm, thông đạo giữa Đại Lục Thiên Lãng và Thần giới, bởi vì một số nguyên nhân đã bị phong bế lại, thiên địa huyền khí cũng trở nên rất thưa thớt.

Đó là lý do vì sao có rất ít võ giả cấp cao ở Đại Lục Thiên Lãng.

Hơn nữa, nếu thật sự nam nhân kia có huyết thống cao như vậy mà nói, cũng không nên ở lại trong loại tiểu quốc như Nam Việt Quốc. Với thiên phú của hắn, bất luận là thế lực nào trong Đại Lục Thiên Lãng, đều sẽ tranh nhau đi lung lạc hắn.

Hoàng Nguyệt Ly suy nghĩ trong chốc lát, chỉ cảm thấy đầu hơi đau, nhưng vẫn không thể nghĩ ra điều gì.

Nàng lắc lắc đầu, bỗng nhiên khóe mắt loé sáng, nhìn thấy một thân ảnh đang lén la lén lút.

Tiểu hài tử đang bước những bước nhỏ, lén lút bước về phía cửa phòng.

Nàng ho nhẹ một tiếng, "Vượng Tài!"

"Chết tiệt!" Tiểu hài tử theo bản năng đứng thẳng dậy, "Không phải..... ta đang nói..... ta không phải là Vượng Tài! Ta có tên, ta gọi là....."

"Cho dù là miễn cưỡng bỏ qua sự tình ngày hôm qua, nhưng chuyện của cái hộp này là như thế nào? Ngươi hãy qua đây giải thích cho tỷ tỷ!" Hoàng nguyệt ly ngắt lời hắn.

"Àn..... điều này....." Tiểu hài tử còn muốn làm bộ làm tịch.

Hoàng Nguyệt Ly cười tủm tỉm nói: "Vật nhỏ, ngươi nhất định phải suy xét cho rõ ràng, ngươi đã không thể bảo hộ tỷ tỷ, cũng không thể giúp tỷ tỷ mở hộp, vậy thì ta đây dường như làm gì? Bắt đầu từ ngày mai, toàn bộ chân gà của ngươi đều bị hủy bỏ!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Hạnh phúc tới quá đột nhiên!

"Cái gì!" Tiểu hài tử thiếu chút nữa là nhảy dựng lên, "Sao ngươi có thể làm như vậy!"

Hoàng Nguyệt Ly cười thâm trong bụng, vươn ngón tay ngọc thon dài, quơ quơ ở trước mắt hắn.

"Chỉ bằng ta là chủ nhân của ngươi!"

"Là heo*..... nhân tài mới đúng!" Tiểu hài tử lẩm bẩm nói.

**Trong phiên âm tiếng Trung, từ chủ nhân được tạo bởi zhu ren (主人). Bởi vì heo cũng là zhu (猪), nên khi dùng cách chơi chữ có thể nói zhu như là... đầu heo/người.*

Hoàng Nguyệt Ly nhướn mày, "Ngươi nói gì?"

"Không..... chưa nói gì....." Tiểu hài tử mếu máo, niêm phong miệng nhỏ, dùng cảm hướng về phía chiếc hộp "Cái hộp kia, thật ra nó không phải là hộp liên mạch giống như ngươi nói, mà nó gọi là hộp Huyết Vũ Khiên Ty. Khi ta còn là một con phượng hoàng nhỏ, đã từng nhìn thấy nó ở Thần giới, không nghĩ tới ở Đại Lục Thiên Lăng các ngươi cũng có!"

Hoàng Nguyệt Ly ngẩn ra, "Thần giới?"

Sao lại là Thần giới?

Khó trách trước đây nàng chưa từng nhìn thấy qua thủ pháp làm cho hộp liên mạch như vậy, thì ra..... Đây là thủ pháp truyền tới từ Thần giới sao?

Tuy nhiên, Bạch Lưu Phong bắt quả chỉ là một Hầu tước ở tiểu quốc mà thôi, hắn làm thế nào mà có một cái hộp như vậy?

Tiểu phượng hoàng lại nói: "Ngươi cầm lấy chiếc hộp, nhìn kỹ trong ánh sáng, có phải sẽ phát hiện, ở trên nắp hộp có một mảnh đồ án có hình dạng lông chim hay không?"

Hoàng Nguyệt Ly theo lời hành sự, đối chiếu với ánh sáng mặt trời chiếu hơn nửa ngày, mới ở một góc độ nhất định, nhìn thấy được một mảng đồ án mờ nhạt, nếu không có người nhắc nhở, căn bản không thể nhìn ra.

"Không sai, sau đó thì sao?"

"Loại hộp như Huyết Vũ Khiên Ty, chủ yếu là để người bên trong gia tộc dùng để truyền lại tin tức, cho nên, chỉ có những người có cùng huyết mạch, mới có thể mở ra. Tích máu của ngươi trên cái lông chim này, hộp lập tức mở ra. Nếu không, mặc kệ ngươi lén lộn như thế nào, đều đừng nghĩ mở nó ra, hơn nữa sau khi thử qua ba lần, nó liền sẽ tự phát nổ! Đồ vật bên trong cũng bị tiêu hủy cùng."

Hoàng Nguyệt Ly nghe vậy, đặt chiếc hộp lại trên bàn, dùng móng tay cắt trên ngón tay.

Một giọt máu đỏ tươi từ đầu ngón tay trắng nõn mượt mà thấm ra ngoài, rơi xuống trên nắp hộp.

Lần này, không phát sinh điều gì ngoài ý muốn.

Một tiếng "tách" nhỏ vang lên, nắp hộp văng ra về phía trước.

Hoàng Nguyệt Ly nở nụ cười, cao hứng vỗ vỗ đầu tiểu hài tử.

"Thật sự rất ngoan! Tiếp tục đi ăn chân gà của người đi! Ngày mai tỷ tỷ sẽ mua một đồng lớn chân gà cho người, không chỉ nướng cho người ăn, còn có thể hấp, nấu thịt kho tàu, chiên dầu....."

Nước miếng của tiểu hài tử đều đã rơi xuống trên mặt đất.

Hạnh phúc tới quá đột nhiên nha!

Giờ khắc này, nữ ma đầu vạn ác ở trong mắt hắn, cũng phá lệ trở nên cao lớn, mỹ mạo, đáng yêu! Chỉ đứng phía sau đùi gà!

"..... Ta đây còn muốn cánh gà!"

"Được!"

Hoàng Nguyệt Ly tâm tình rất tốt, vung tay lên, lập tức đáp ứng.

Tiểu hài tử biến trở về thành con chim nhỏ có màu vàng đỏ, vui sướng bay ra ngoài.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Lúc này Hoàng Nguyệt Ly mới đi đến bên cạnh bàn, xem vật bên trong chiếc hộp.

Trong hộp gỗ đỏ nho nhỏ, lẳng lặng nằm yên một quyển trục.

Hoàng Nguyệt Ly cũng không xa lạ với điều này, đây là Hải Sa Thảo (海沙草) đã trải qua luyện chế được khắc vào một loại giấy. Công hiệu đặc thù của nó chính là chỉ có thể đọc một lần, hơn nữa có thể bảo tồn trong thời gian dài, cho dù hơn một ngàn năm cũng sẽ không bị thời rữa.

Nói chung, đều là công pháp mà đại tông môn dùng để truyền thừa kỷ lục.

Nàng duỗi tay nhặt quyển trục lên, chậm rãi mở ra.

Trên quyển trục dọc đầy đặc chữ, đều là những ký tự phiêu dật tiêu sái như nước chảy mây. Khi người nhìn đến chữ viết sáng sủa trước mắt, đều có thể tưởng tượng ra, người đã viết xuống những văn tự này, nhất định là một nhân vật phong lưu phóng khoáng, trời quang trăng sáng.

"Gửi tới ái nữ Nhục Ly....."

Khi dòng chữ đầu tiên ánh vào mi mắt, khiến cho tinh thần Hoàng Nguyệt Ly chấn động.

Đây quả nhiên là bức thư mà Bạch Lưu Phong cha nàng đã để lại cho nàng!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Thân thế của Bạch Nhục Ly

Hoàng Nguyệt Ly vội vàng đưa lại gần hơn, nhìn kỹ.

"Gửi ái nữ Nhục Ly: Nếu người có thể nhìn thấy phong thư này, có lẽ cha đã rời khỏi người ít nhất mười năm....."

Hoàng Nguyệt Ly ngẩn người.

Thời điểm Bạch Lưu Phong mất tích thần bí, Bạch Nhục Ly chỉ mới ba tuổi, mà nay năm, vừa lúc nàng sẽ bước sang tuổi 14, tính lên, vừa vặn là 10 năm.

Xem ra, Bạch Lưu Phong đã sớm làm tốt chuẩn bị rời khỏi nhà trong nhiều năm, cũng không phải nhất thời gặp nguy hiểm mà mất tích, mà là chính mình chủ động rời khỏi Nam Việt Quốc.

Hoàng Nguyệt Ly khẽ nhủ thầm.

Bình phong của cha nàng ở Nam Việt Quốc thực sự rất tốt, ai cũng đều nói rằng hần là nam nhân rất có tình có nghĩa, rốt cuộc là vì nguyên nhân nào, khiến hần bỏ cả nữ nhi tuổi còn nhỏ của mình, vừa đi chính là mười năm?

Tuy nhiên, ngay sau đó, nàng liền có được đáp án từ trong bức thư dài.

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Bạch Lư Phong xác thật là thiên tài tu luyện rất hiếm thấy, có thiên phú thượng đẳng phẩm cấp 8, đáng tiếc hần xuất thân ở Nam Việt Quốc, khởi điểm quá thấp, việc tu luyện đã bị chậm trễ.

Cứ như thế, khi hần 17 tuổi, đã có đột phá trong tu luyện võ đạo Tứ Trọng Cảnh (四重境) —— Đan Huyền Cảnh (丹玄境), trở thành cao thủ số một số hai ở Nam Việt Quốc.

Bắt đầu từ ngày đó, để tăng lên thực lực của mình, hần đã đi khắp mọi hướng, còn thành lập một *đội lính đánh thuê* (佣兵团: *dong binh đoàn*) nổi danh Nam Thiên Vực —— thủ lĩnh của lính đánh thuê Sóc Phong (朔风).

Trong thời gian đó, hần kết bạn với một nữ tử tuyệt sắc có thiên phú còn xuất chúng hơn cả hần, nàng chính là mẫu thân của Bạch Nhưộc Ly.

Sau khi hai người trải qua nhiều kinh nghiệm cùng nhau, dần dần thu hút nhau. Sau đó, lúc quay về tới Nam Việt Quốc, kết thành vợ chồng, còn sinh hạ một tiểu nữ nhi thông minh lanh lợi, ngọc tuyết đáng yêu, chính là Bạch Nhưộc Ly.

Đọc đến đoạn này, Hoàng Nguyệt Ly có chút kinh ngạc.

"Kỳ quái, người cha tiện nghi của nàng cũng đã là thiên phú thượng đẳng phẩm cấp 8, nhưng thiên phú của mẫu thân lại còn cao hơn cả hần, vậy chẳng phải là đã đạt tới thiên phú phẩm cấp 9? Điều này quá khó để xảy ra đi?"

Ở Đại Lục Thiên Lăng, thiên phú phẩm cấp 9 chính là khoảng 100 năm mới xuất hiện một người.

Kiếp trước của Hoàng Nguyệt Ly, chính bởi có thiên phú phẩm cấp 9, lúc nàng ba tuổi đã bị cung chủ Ly Hỏa Cung chọn trúng, thu nhận làm môn hạ, toàn bộ môn phái dốc hết toàn lực, cẩn thận bồi dưỡng.

Mà trong lịch sử, bất luận một tuyệt thế thiên tài có thiên phú phẩm cấp 9, đều là nhân vật có tiếng tăm lừng lẫy Đại Lục Thiên Lăng, ngay cả là niên thiếu khi sinh ra thấp kém, cuối cùng cũng nhất định sẽ nổi danh khắp thiên hạ.

Tuy nhiên, mẫu thân Bạch Nhưộc Ly cũng là thiên phú phẩm cấp 9, nhưng từ trước tới nay nàng vẫn chưa từng nghe qua có một người như vậy.....

Hoàng Nguyệt Ly lại tiếp tục nhìn xuống.

Nội dung từ đó về sau, bỗng nhiên có chuyển biến bất ngờ.

Mẫu thân Bạch Nhưộc Ly sau khi sinh hạ nữ nhi không lâu, đột nhiên có một kẻ thần bí tìm tới cửa, ép buộc và mang nàng rời đi!

Nàng vì không muốn liên lụy đến hôn phu và nữ nhi của mình, đã đáp ứng rời đi cùng với đối phương, nhưng đã trộm để lại một phong thư cho Bạch Lư Phong.

Bức thư nói với Bạch Lư Phong, người mang nàng rời đi chính là tộc nhân của nàng, là sự tồn tại mà hần không có khả năng đối kháng, để hần không cần phải quan tâm đến nàng nữa. Còn dặn dò hần, ngàn vạn lần không cần phải tiết lộ sự tình bọn họ đã có nữ nhi, nếu không nữ nhi cũng sẽ bị mang đi!

Ái thần cứ bị cướp đi như vậy, Bạch Lư Phong đau lòng muốn chết.

Mặc kệ trong thư thần tử nói hần không cần phải đi tìm nàng, nhưng Bạch Lư Phong làm sao có thể từ bỏ?

Hần vừa điên cuồng tu luyện để tăng thực lực lên, vừa nghĩ mọi cách hỏi thăm nơi ở của thần tử. Rốt cuộc sau ba năm, hần đã có được manh mối.

Hần cũng biết chuyển rời đi lần này của mình rất nguy hiểm, hơn phân nửa là có đi mà không có về, trong lòng cũng không bỏ xuống được nữ nhi còn nhỏ tuổi.

Tuy nhiên, cơ hội thoát qua này có thể tìm thấy thần tử, hần không thể cứ buông tha như vậy.

Bằng không, hần nhất định sẽ hối hận suốt đời!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Biến cố ngoài ý muốn

Bạch Lư Phong trái lo phải nghĩ, cuối cùng vẫn quyết định đem nữ nhi phó thác cho đệ đệ mình, sau đó xuất phát đi tìm thê tử mất tích.

Không nghĩ tới, khi hấn vừa đi, về sau liền không còn bất luận tin tức gì nữa.

Chỉ trong chớp mắt, đã 11 năm trôi qua.

Trận pháp ẩn nấp này và chiếc hộp Huyết Vũ Khiên Ty, cũng là thứ mà Bạch Lư Phong đã bỏ lại phía sau.

Dựa theo ước tính của hấn, thiên phú của hấn và thê tử đều xuất sắc như thế, nữ nhi bọn họ, khẳng định ít nhất cũng phải là thiên phú phẩm cấp 9, thậm chí còn có khả năng rất lớn, sẽ càng tiến xa thêm một bước!

Vì vậy, hơn mười năm sau, nữ nhi của hấn khẳng định sẽ đạt tới ranh giới thứ tư, Đan Huyền Cảnh.

Mà trận pháp hấn lưu lại này, hiệu quả ẩn nấp cũng sẽ chậm rãi suy yếu theo thời gian trôi qua.

Chờ đến lúc Bạch Nhưộc Ly đột phá Đan Huyền Cảnh, cũng vừa lúc có thể phá giải được trận pháp, nhận được hộp thư, sẽ hiểu được tất cả mọi sự tình.

"Nguyên lai là như thế này....."

Hoàng Nguyệt Ly xem xong, chậm rãi khép quyển trục lại, thôn thức trong lòng.

Bạch Lư Phong đều thật sự suy xét chu đáo hết thấy mọi thứ, mới yên tâm rời đi, nhưng thế sự vô thường, cuối cùng sự tình phát triển, hoàn toàn khác xa với dự đoán của hấn.

Năm đó, thời điểm khi Bạch Lư Phong còn chưa mất tích, Bạch Lư Cảnh vẫn luôn hành động giống như là một đệ đệ tốt, rất cung kính đối với huynh trưởng, hai anh em tình cảm thâm hậu.

Ngay cả khi nằm mơ, Bạch Lư Phong cũng không thể ngờ được, khi mình mới vừa mới rời đi, đệ đệ bỗng nhiên biến thành con sói trời mặt vô tình, bắt đầu ngược đãi *chất nữ (cháu gái)*.

Ngoài ra, Bạch Nhưộc Ly thực sự kế thừa thiên phú trác tuyệt từ cha mẹ nàng, thậm chí càng cường đại hơn, nhưng thiên phú này thật sự quá nghịch thiên, ngược lại khiến nàng vẫn luôn hành xử không khác gì một phế vật.....

Hết thấy này, đều phẳng phất như có một đôi bàn tay to vô hình, đang thao túng mọi vận mệnh theo quỹ đạo của nó.

Khi quyển trục được đóng lại, dù không có lửa nhưng vẫn tự bốc cháy, không lâu sau, đã biến thành tro đen.

Tầm mắt Hoàng Nguyệt Ly một lần nữa chuyển hướng về phía hộp gỗ đỏ, có một mặt dây chuyền ngọc bích nhỏ nằm trong góc.

Trong bức thư của Bạch Lư Phong từng nhắc tới, những năm hấn lang bạt ở Nam Thiên Vực, tài phú tích lũy được đều gửi ở một nơi an toàn, chỉ cần dùng mặt dây chuyền ngọc bích này thì có thể mở ra được nơi bí ẩn kia, tiếp cận được bảo vật bên trong.

Hoàng Nguyệt Ly cầm mặt dây chuyền ngọc bích lên, nhìn kỹ.

Trên một mặt của ngọc bích viết: Dàn tự thứ 3, bên trái 11, phía trên 2 9.

Cái này có ý nghĩa gì?

Hoàng Nguyệt Ly khẽ nhú mày, lật mặt ngọc bích. Trên một mặt khác, có khắc hai văn tự cổ.

Nàng chỉ nhìn thoáng qua, lập tức nhận ra, ngay sau đó đáy mắt toát ra thần sắc khiếp sợ!

Tinh Diệu!

Trên mặt dây chuyền ngọc bích này có khắc hai chữ Tinh Diệu!

Nhắc tới hai chữ này, ở toàn bộ Nam Thiên Vực, có thể nói là không người không biết, không người không hiểu.

Bởi vì Tinh Diệu Tông đúng là tông môn lớn nhất toàn bộ Nam Thiên Vực, thế lực ảnh hưởng đến mấy trăm tiểu quốc trên toàn Nam Thiên Vực. Thậm chí, ngay cả vực chủ Nam Thiên Vực ở trước mặt đệ tử hạch tâm của Tinh Diệu Tông, đều không thể không khom lưng uốn gối.

Ngay cả trong toàn bộ đại lục Thiên Lăng, Tinh Diệu Tông đều có thể được xếp vào hàng thế lực lớn nhất.

Mà hai chữ Tình Diệu này, chính là tình chế của Tình Diệu Tông, người bình thường không dám mô phỏng nó.

Làm thế nào mà Bạch Lưu Phong lại có quan hệ với Tình Diệu Tông?

Ngoài ra, những con số vô nghĩa trên mặt ngọc bích, lại có ý nghĩa gì?

Hoàng Nguyệt Ly vốn đang cho rằng, Bạch Lưu Phong sẽ lưu lại cho nàng một bản đồ kho báu!

Nhưng mà, sự thật chứng minh, nàng đã mơ ước quá tốt đẹp.

Cho dù nàng kiểm tra như thế nào, ngoài mặt dây chuyền ngọc bích ra, trong hộp không còn bất kỳ manh mối nào khác.

Hoàng Nguyệt Ly không có cách khác, chỉ có thể cất giữ mặt dây chuyền ngọc bích và hộp liền mạch.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Vật nhỏ, người muốn đi đâu?

Thời điểm Hoàng Nguyệt Ly ra khỏi thư phòng, sắc trời đã tối sầm lại.

Nàng phân phó bọn hạ nhân tân trang lại thư phòng và sân một lần nữa, sau đó cho người chuẩn bị cơm chiều.

Trong khi ăn, Thái Vi vẫn luôn mang vẻ mặt muốn nói lại thôi, rõ ràng là một loạt sự kiện kỳ lạ hôm nay, khiến nàng cảm thấy đầu óc Tam tiểu thư nhà nàng lại không bình thường.

Hoàng Nguyệt Ly làm như không nhìn thấy.

Trong đầu nàng, vẫn còn luôn nghĩ đến sự tình bức thư và mặt dây chuyền ngọc bích.

Hôm nay, nàng đã nghĩ mọi cách để phá giải trận pháp, tìm được bức thư Bạch Lưu Phong lưu lại, vốn là vì muốn điều tra rõ chân tướng phụ thân mất tích.

Không nghĩ tới, xem qua bức thư, nghi vấn của nàng không giải quyết được bao nhiêu, ngược lại, phát sinh ra vô số bí ẩn mới.

Mẫu thân Bạch Nhược Ly rốt cuộc là có thân phận gì? Vì sao bản thân nàng là tuyệt thế thiên tài có thiên phú phẩm cấp 9, nhưng thể nhân căn bản không người nào biết đến? Gia tộc của nàng, lại có thể lực như thế nào, có thể bồi dưỡng ra thiên tài có phẩm cấp 9, cổ tình còn thần bí như vậy?

Kiếp trước của Hoàng Nguyệt Ly từng là nhân vật phong vân của đại lục Thiên Lăng, gần như tất cả các cao thủ, nàng đều từng có nghe thấy, sự phân bố của các thế lực lớn, càng là rõ như lòng bàn tay.

Tuy nhiên, nàng cũng chưa từng nghe nói qua về thế lực thần bí sau lưng Bạch mẫu, điều này thật sự khiến người vô cùng khiếp sợ!

Hoàng Nguyệt Ly mơ hồ cảm giác được, trên phiên đại lục này cất giấu rất nhiều bí mật.

Kiếp trước của nàng, cho rằng chính mình đã tiếp cận rất gần đỉnh cao của võ đạo, ít nhất là đã ngắm tới ngạch cửa rồi. Nhưng trên thực tế, có khả năng nàng chỉ là ếch ngồi đáy giếng, tầm mắt còn quá hạn hẹp!

Trừ lần đó ra, rốt cuộc Bạch Lưu Phong đã tra được manh mối gì, mới có thể không nàng tất cả mà rời bỏ nữ nhi?

Hắn lưu lại mặt dây chuyền ngọc bích, lại có ý nghĩa gì?

Tất cả những bí ẩn này, đều rắc rối phức tạp như vậy, khiến nàng hoàn toàn không sờ tới được manh mối.....

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Bây giờ trôi qua.

Rất nhanh, đã tới ngày hội đấu giá hằng năm của Thiên Trân Các.

Hoàng Nguyệt Ly rời giường từ sớm, chuẩn bị chạy đến Thiên Trân Các để tham gia thịnh hội này.

Không phải nàng không thực sự tin tưởng các chủ thần bí kia, một dịp quan trọng như vậy, khẳng định vẫn muốn đích thân đi đến, nhìn xem tình huống của hội đấu giá. Tránh cho bị người lừa gạt, còn giúp người khác kiếm tiền!

Nhưng mà, nàng vừa mới ra khỏi cửa biệt viện, bỗng nhiên sững sờ.

Trên đường phố yên tĩnh không người, một chiếc xe ngựa vàng bằng gỗ đàn hương, đang dừng ở trước mặt nàng.

Rèm cửa xóc lên, một nam nhân thân hình cao lớn, ưu nhã quý khí bước xuống từ trên xe ngựa. Trên mặt vẫn mang mặt nạ, lộ ra khí chất thần bí mà yêu nghiệt.

Hoàng Nguyệt Ly không nghĩ tới lại gặp hắn ở chỗ này, sắc mặt trầm xuống, muốn vòng qua hắn.

Nam nhân bước một bước về phía bên trái, vừa lúc chặn đường đi của nàng.

"Bạch tam tiểu thư, ngươi đang muốn đi đâu?" Giọng nói trầm thấp gọi cảm và mang theo ý cười của hắn, truyền vào trong tai nàng.

Giọng nói này vô cùng bí ẩn, nhưng nghe vào trong lỗ tai của Hoàng Nguyệt Ly, lại trở nên hơi khó chịu.

Nàng quay đầu lại liếc mắt nhìn trừng nam nhân một cái, nói: "Ta đi nơi nào, dường như không liên quan tới chuyện của ngươi đi? Mặt khác, Các chủ đại nhân, vừa mới buổi sáng sớm, đã chặn đường trước cửa nhà người khác, chẳng lẽ là đang muốn mưu đồ gây rối?"

"Bạch tam tiểu thư, ngươi nói thế, khiến trái tim bản tọa bị tổn thương, sao ngươi có thể nghĩ như vậy?"

Nam nhân móc môi lên cười, hiện ra vẻ phong lưu tiêu sái, nhưng trong giọng nói, lại mang theo cường thế rõ ràng.

"Khẳng định là ngươi cũng muốn đến Thiên Trần Các và tham gia hội đấu giá đi? Bản tọa vì sợ ngươi đi đường sẽ không thuận tiện, nên mới cố ý qua đây đón ngươi."

Hoàng Nguyệt Ly vốn định nói không đi, nhưng nghĩ nghĩ, đã có xe miễn phí để ngồi, hà tất phải phí sức lực này để đi? Từ nơi này đến Thiên Trần Các, dù sao cũng phải mất ít nhất nửa canh giờ (1h)!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 83: Thẩm mỹ xảy ra vấn đề?

Nàng gật gật đầu, nói: "Vây được rồi."

Vừa dứt lời, nam nhân duỗi cánh tay dài, bỗng nhiên ôm lấy vòng eo mảnh khảnh của nàng, thoáng dùng chút sức, ôm trọn toàn bộ người nàng vào trong lòng ngực.

"Ngươi đang làm gì vậy?" Hoàng Nguyệt Ly trợn mắt giận dữ nhìn hắn.

Nam nhân siết chặt cánh tay, cảm thụ được vòng eo tinh tế dưới bàn tay phảng phất như chỉ cần dùng chút lực liền gãy, hô hấp trên người nàng tràn đầy mùi hương đặc biệt, trong lòng không tránh khỏi một trận nhộn nhạo.

Ánh mắt hắn dừng ở trên môi anh đào thiếu nữ, mỉm cười một cách đơn điệu.

"Xe ngựa này quá cao, ngươi không phải là võ giả, bò lên sẽ rất vất vả, bản tọa vẫn nên ôm ngươi đi lên! Không cần quá xúc động!"

"Không vất vả, không cần ngươi nhiều chuyện!"

Hoàng Nguyệt Ly cắn bản không kịp giãy giụa, đã bị hắn bế lên xe.

Cũng may, lên xe ngựa, nam nhân này cũng không một hai phải ôm nàng không buông, mà là nhẹ nhàng buông lỏng cánh tay ra.

Khôi phục lại tự do, Hoàng Nguyệt Ly bắn cho hắn một ánh mắt kiêu căng.

Nếu đã lên xe, nàng cũng không cần phải làm kiêu, tự mình lo tìm vị trí ngồi xuống.

Trên bàn nhỏ, trà cụ tinh xảo bằng lưu li sáng trong với một ngọn lửa nhỏ bên dưới ấm trà, bên trong ấm trà vẫn là trà Đan Minh Thảo thượng đẳng nhất.

Hoàng Nguyệt Ly không phải là lần đầu tiên ngồi trên xe ngựa này, mặc kệ nam nhân bên người đang làm gì, nàng tự rót trà cho mình, vừa ngậm trà

uống, vừa nhìn xung quanh bên ngoài cửa sổ.

Nam nhân nhướn mày.

Tiểu hồ ly tự phát tự động như vậy, tự mình xem mình trở thành chủ nhân xe ngựa? Nếu nàng thật sự nghĩ như vậy, hẳn quả thực vô cùng hạnh phúc!

Tuy nhiên, nàng chỉ lo uống trà của mình, xem một mỹ nam tuyệt thế như hắn giống như không khí, đây là thâm mỹ xảy ra vấn đề, hay là đã xảy ra vấn đề với thị lực?

Dù sao mặc kệ là xảy ra vấn đề gì, đều cần phải sửa lại cho đúng!

Nam nhân đưa ra kết luận trong lòng, ngay sau đó, hắn âm thầm dựa gần về phía tiểu hồ ly.

Hoàng Nguyệt Ly đang nhìn ngoài cửa sổ xem đến nỗi xuất thần, suy đoán kết quả của hội đấu giá hôm nay.

Bỗng nhiên, giọng nói nam nhân vang lên từ phía bên phải nàng, cơ hồ gần ngay bên tai.

"Tiểu nha đầu, ngươi đang suy nghĩ gì?"

"Ngươi....."

Hoàng Nguyệt Ly hoảng sợ, nam nhân này chuyên nghiên cứu về công pháp ẩn nấp sao? Vì sao không phát ra một chút âm thanh, không hề có dấu hiệu đã dán tới sau lưng nàng rồi.

Nam nhân dứt khoát đặt móng ngồi ở bên người nàng.

Chỗ ngồi của Hoàng Nguyệt Ly chính là nơi dành cho một người ngồi, nam nhân chen vào, hoàn toàn không thể an vị, hai người dính sát và dựa vào cùng nhau.

Nàng không vui quay đầu nhìn hắn một cái, liền nhớ tới thân, "Ngươi làm gì vậy? Ngươi thích vị trí này của ta như vậy, vậy ta nhường ngươi là xong!"

Ai ngờ, nàng vừa mới định đứng lên, nam nhân đã ôm lấy eo nàng từ phía sau, dưới chân còn vương lấy nàng.

Hoàng Nguyệt Ly không thể đứng thẳng lên, đành phải an vị ngồi xuống, vừa lúc ngồi đúng ngay trên đùi nam nhân.

"Ngươi buông ta ra!"

Hoàng Nguyệt Ly không nghĩ tới nam nhân này lại vô si như vậy, lập tức giãy giụa.

Nam nhân cười nhẹ ở bên tai nàng, nói: "Không bỏ! Ngươi tự nhào mình vào trong ngực bổn tọa, bổn tọa nếu như cự tuyệt, không phải quá mất mặt ngươi sao?"

"Ta khi nào thì nhào vào trong ngực ngươi? Vọng tưởng là một chứng bệnh, cần phải chữa trị!" Hoàng Nguyệt Ly cắn răng.

Nam nhân cong miệng cười tà khí, "Sao lại không có? Vừa rồi bổn tọa chỉ muốn ngồi cùng với ngươi, không nghĩ tới Bạch tam tiểu thư lại nhiệt tình như vậy, trực tiếp dịch vị trí, muốn ngồi ở trên đùi bổn tọa! Ngươi yên tâm, ý tứ của ngươi, bổn tọa đều minh bạch. Tuy rằng ngươi hơi chủ động, nhưng bổn tọa không phải là loại nam nhân nông cạn, sẽ không cảm thấy ngươi là người tùy tiện."

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Mặt đặc biệt của riêng hắn

Editor: Emily Ton.

Đây quả thực chính là đối trắng thay đen!

Hoàng Nguyệt Ly cảm thấy bản thân mình ngày thường đã đủ phúc hắc, không nghĩ tới nam nhân này còn vô si gấp trăm lần so với nàng!

Rõ ràng là hắn đã cố ý kéo nàng, lại nói ngược lại rằng nàng đã nhào vào trong ngực hắn!

Toàn bộ thân hình nhỏ xinh của Hoàng Nguyệt Ly khảm vào trong ôm ấp của hắn, cánh tay cường kiện rắn chắc chặt chẽ vòng qua eo nàng, giống như thép đúc, không cách nào nhúc nhích.

Hồ hấp cực nóng của nam nhân thổi trên vành tai nhỏ tinh xảo mà mẫn cảm của nàng, khiến độ ẩm trên mặt nàng bất chợt tăng lên.

Nàng hít sâu một hơi, ổn định hơi thở của mình, nói: "Các chủ đại nhân, lời người nói không có gì thú vị! Ta không biết người vì sao lại chú ý tới ta như vậy, tuy nhiên, ta không có chút hứng thú gì với người! Ta thấy tu vi của người cao như thế, phong trang cũng không nhỏ, phỏng chừng cũng là người rất có thân phận, chẳng lẽ còn tính toán cường đoạt thiếu nữ thuần khiết vô tội hay sao?"

Nam nhân nghe vậy, không khỏi bật cười *phốc* một tiếng.

"Thiếu nữ thuần khiết vô tội?"

Có thiếu nữ vô tội nào phúc hắc xảo trá giống như tiểu hồ ly này, tàn nhẫn độc ác? Một tiểu nha đầu không biết xấu hổ, tự mình đắp vàng trên mặt!

Hoàng Nguyệt Ly nghe ra sự trào phúng trong lời hần nói, thật vất vả trấn áp sự tức giận đang nổi lên.

"Người cười cái gì? Có ý gì?"

Cõi lòng nam nhân tràn đầy sự ảm áp, trong lòng sung sướng, ngay cả giọng điệu, cũng mang thêm vài phần lười biếng.

"Không có ý gì. Xem ra là bản tọa đã hiểu lầm người, nếu như không phải người tự nguyện ngồi vào trong lòng ngực bản tọa, vậy bản tọa cũng không muốn làm khó người khác, người đi đi!"

Trong lúc nói, hần thật sự buông lỏng cánh tay ra.

Hoàng Nguyệt Ly không nghĩ tới, nam nhân này bỗng nhiên trở nên dễ nói chuyện như vậy, hơi sững sốt một chút.

Không phải hần có ý định muốn ăn đậu hủ nàng sao? Vì sao vừa mới ôm một chút, liền buông nhanh như vậy?

Nam nhân liếc xéo nàng một cái, cười "Như thế nào? Không bỏ đi được? Vậy không cần mạnh miệng, ngoan ngoãn hầu hạ bản tọa uống trà....."

"Người nghĩ quá đẹp đi! Ai không bỏ đi được??"

Hoàng Nguyệt Ly tức giận trừng mắt liếc nhìn hần một cái, lập tức đứng lên, đang định rời đi.

Nhưng, không đợi nàng đứng vững, xe ngựa bỗng nhiên lắc lư kịch liệt.

Bên ngoài cửa sổ xe, truyền đến một loạt tiếng ngựa hí, ngay sau đó là tiếng thét lớn của mã phu đánh xe, hiển nhiên, là *Lưu Vân Câu* (xem chương 19) đã bị kinh động.

Hoàng Nguyệt Ly trọng tâm không ổn định, lắc lư một chút, vẫn không đứng lên được, lại ngã về phía sau, vừa lúc lại lọt vào trong cánh tay như thép của nam nhân lần nữa.

Nháy mắt tiếp theo, cánh tay nam nhân lập tức cuộn nàng lại lần nữa.

Bên tai, cũng truyền đến tiếng cười khúc khích nhẹ nhàng của hần, "Tiểu nha đầu, người quả nhiên là luyện tiếu bản tọa, còn ngưng ngưng thừa nhận!"

Hoàng Nguyệt Ly thiếu chút nữa học máu.

Lưu Vân Câu chính là ma thú cấp 5, cho dù trên đường gặp ghềnh lầy lội cỡ nào, đều có thể giẫm lên giống như đi trên đất bằng, đường cái trên phố đều được san bằng rộng mở, sao có thể tùy tiện chấn kinh đây?

Khẳng định là do nam nhân này ngừng động tay động chân!

Đều do chính nàng không nghĩ tới trước, thậm chí bị nam nhân này đùa giỡn!

Nam nhân nhìn khuôn mặt nhỏ tức giận của Hoàng Nguyệt Ly, khóe miệng nhàn nhạt gọi lên một nụ cười đắc ý.

Tiểu hồ ly này ở trước mặt người khác, vĩnh viễn đều luôn trấn định tự nhiên như vậy, tựa hồ không gì có thể khiến nàng giật mình hoặc hoảng loạn. Chỉ có hần mới có thể khiến cho tiểu hồ ly phúc hắc này, lộ ra thần sắc buồn bực như thế.

Đây là một mặt đặc biệt của riêng hần.....

Đương nhiên, hần còn muốn nhìn nhiều hơn, tiểu hồ ly này giống như một tiểu nữ nhân bình thường, bộ dáng làm nũng nhào vào trong lòng ngực hần.

Ngày nay, hần là sẽ đến rất nhanh, đúng không?

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 85: Chỉ thích những người hăng hái

Edit & Dịch: Emily Ton.

Hoàng Nguyệt Ly hung hăng trừng mắt liếc nhìn nam nhân một cái, "Mau buông ta ra!"

"Không buông!" Nam nhân tươi cười bình tĩnh, dứt khoát chơi xấu thắt chặt cánh tay.

Ánh mắt Hoàng Nguyệt Ly giống như dao nhỏ lướt qua từ trên cổ hắn.

Nam nhân bỗng nhiên cảm thấy lưng mình hơi lạnh, nhanh chóng chuyển đề tài.

"Tiểu nha đầu, đấu giá hôm nay chính là hội đấu giá được tổ chức long trọng nhất từ trước tới nay của Thiên Trân Các! Huyền giáp trang phục cấp 3 là rất hiếm. Tất cả hoàng thất vùng phụ cận đều rất có hứng thú, phải người đến tham gia đấu giá! Người chỉ cần kiên nhẫn chờ kiếm tiền thôi."

"Phải không? Nếu nói như thế, người đã đặt tất cả nỗ lực của mình vào cuộc đấu giá?"

Hoàng Nguyệt Ly liếc mắt nhìn xéo hắn một cái, nói.

Mấy ngày nay nàng cũng phát hiện ra, có rất nhiều gương mặt mới xuất hiện trên đường phố buôn bán, nhiều người rõ ràng là tới từ những nước láng giềng. Nhìn từ quần áo, tất cả đều rất quý.

Không cần phải nói, những người đó đều là nghe tin mà đến, tham gia vào hội đấu giá.

Hơn nữa, khi xe ngựa càng ngày càng tiếp cận Thiên Trân Các, ngựa xe và người đi trên đường cũng càng ngày càng nhiều. Có thể tưởng tượng được, hôm nay, cảnh tượng náo nhiệt ở Thiên Trân Các sẽ như thế nào!

Nghĩ đến mình sẽ lập tức có tiền, khoe miệng Hoàng Nguyệt Ly rớt cuộc lộ ra một nụ cười.

Ánh mắt lưu luyến của nam nhân dừng lại trên khoe miệng nàng, cảm thấy bộ dáng tham tiền của nàng cũng đáng yêu đến nỗi muốn mệnh, khiến nhịp đập trái tim hắn lại tăng tốc.

Hắn thấp giọng cười nói: "Không sai, chuyện của người, bổn tọa tất nhiên sẽ tận tâm tận lực, cố gắng hết sức."

Hoàng Nguyệt Ly vừa nhắc cầm, ngạo mạn và đáng yêu, nói: "Tính ra người có thể nói tốt!"

Nàng biết mình không thể ném nam nhân này ra, cũng dứt khoát không thể giãy giụa, chuyên tâm nhìn bên ngoài cửa sổ.

Nam nhân làm gì có tâm mà đi nhìn bên ngoài xe ngựa, tâm tư của hắn, toàn bộ đều nằm ở trên người tiểu hồ ly ở trong lòng ngực. Hiếm khi có thể ôm nàng vào trong lòng, hắn thật sự hy vọng, thời điểm này có thể trở nên dài lâu hơn một chút.

Tuy nhiên, con đường từ biệt viện Hầu phủ đến Thiên Trân Các cũng không xa, không lâu sau, xe ngựa đã dừng lại.

Hoàng Nguyệt Ly vỗ vỗ cánh tay nam nhân, nói: "Tới rồi, chúng ta nhanh chóng xuống xe đi!"

Nam nhân lại không hề cử động, cười nhẹ nói: "Gấp cái gì? Chúng ta tới quá sớm, hiện tại hàng ngàn người đang ở trước cửa Thiên Trân Các, hà tất phải lấn ép với người khác? Chờ đến khi mở màn rồi xuống là được!"

Hoàng Nguyệt Ly do dự một chút, bĩu môi nói: "Như vậy a..... vậy được rồi....."

Nam nhân móc khoe môi cười, đang muốn tiếp tục đùa giỡn nàng một chút, bỗng nhiên cảm thấy trên chân truyền đến một trận đau nhức.

Hoàng Nguyệt Ly đồng thời với mê hoặc hắn, bỗng nhiên dùng sức dẫm dưới chân.

Nàng tinh thông các loại kỹ xảo công kích, vị trí dẫm xuống rất xảo quyết, hơn nữa sau khi dẫm xuống, còn chuyển mũi chân nghiền nghiền, đó mới gọi là đau chân thật sự, đau đến vô cùng!

Trên đỉnh đầu truyền đến tiếng kêu đau của nam nhân, áp lực trên eo hơi thả lỏng một chút.

Hoàng Nguyệt Ly thuận thế hất khuỷu tay về phía sau, nặng nề va chạm vào ngực nam nhân, sau đó thừa dịp nháy mắt khi hắn buông tay, nhanh chóng nhảy ra khỏi vòng tay hắn.

"Người hãy tự mình chậm rãi chờ ở trên xe đi, bọn tiểu thư muốn xuống xe trước!"

Hoàng Nguyệt Ly quay đầu lại bên cạnh cửa, đặc ý nhướn mày nhìn hân cười, tiếp tục nhảy xuống.

Nam nhân ôm ngực cong eo, cúi đầu hết sức, khi nhìn thấy nụ cười giảo hoạt của tiểu hồ ly, môi nàng câu lên hết sức và lộ ra răng nanh nhòn nhòn, càng giống như một con hổ ly.

Phải mất một thời gian mới hoà hoãn mình lại, đáy mắt hân hiện lên một tia hứng thú.

"Rất tàn nhẫn..... rất độc..... Bất quá, bọn tọa chỉ thích loại người hăng hái như vậy, tiểu hồ ly, người đừng nghĩ trốn. Sớm hay muộn, bọn tọa sẽ đòi lại cả vốn lẫn lời!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Chạm vào cái đỉnh

Hoàng Nguyệt Ly nhảy xuống xe ngựa, lập tức bị hấp dẫn bởi cảnh tượng trước mắt.

Các cánh cửa Thiên Trân Các, hoàn toàn được trang trí lại. Ngay tại lối vào trên đường phố, người đến người đi, phi thường náo nhiệt.

"Oa, đây là tình huống như thế nào? Vì sao hôm nay trước cửa Thiên Trân Các lại nhiều người như thế?"

Một người qua đường nhìn đến cảnh tượng này, kinh ngạc kêu lên.

"Ngay cả người cũng không biết sao? Hôm nay chính là ngày đại hội đấu giá hằng năm của Thiên Trân Các!"

"Hội đấu giá? Người cho rằng ta chưa từng nhìn thấy hội đấu giá của Thiên Trân Các hay sao? Năm vừa rồi nào có nhiều người như vậy? Nói chung, chỉ có những quý tộc trong kinh thành mới tham gia, nhiều lắm là mấy quý nhân trong cung. Tuy nhiên, chiếc xe ngựa kia, phía trên chính là biểu tượng của hoàng hất Nam Sở quốc! Nam Sở quốc chắc là người biết chứ? Ở những nước láng giềng phụ cận, họ chính là nước cường đại nhất!"

"Vì sao ta lại không biết? Ta nói cho người biết, người tham gia không chỉ có hoàng tộc Nam Sở quốc, còn có Nam Phong quốc, Nam Minh quốc....."

"Sao có thể? Chẳng lẽ là có đại sự gì sẽ xảy ra hay sao?"

"Nghe nói, bởi vì hội đấu giá lần này có rất nhiều huyền khí cấp ba được mang ra bán."

"Huyền khí cấp ba?! Khó trách kinh động đến hoàng thất nhiều nước như vậy, nếu có huyền khí thượng phẩm cấp 3, vậy cũng chỉ có những hoàng tộc kia mới có đủ khả năng, đúng không?"

"Đâu chỉ là huyền khí thượng phẩm cấp 3. Nghe nói, lần bán đấu giá này còn bán ra một lượng lớn huyền khí cấp 3! Bảy ngày trước, Thiên Trân Các đã công khai trưng bày một phần, gây ra oanh động, cho nên mới hấp dẫn nhiều người như vậy....."

"Một số lớn huyền khí cấp 3?? Sao có thể?? Người biết huyền khí cấp 3 hiếm thấy biết bao nhiêu sao? Chỉ cần một kiện là có thể đưa tới cuộc tranh giành đấu giá trong các hoàng thất quý tộc, còn một số lượng lớn? Thiên Trân Các đào từ chỗ nào ra?"

"Hắc, đó là do kiến thức của người hạn hẹp! Nghe nói có một đại sư luyện khí của một đại tông môn đi ngang qua Nam Việt Quốc chúng ta, đã phái đồ đệ đến Thiên Trân Các và gửi bán Huyền Khí. Thậm chí ngay cả phó hội trưởng của hiệp hội luyện khí sư, đều bội phục sát đất vị đại sư này!"

"Thì ra là thế! Luyện khí sư có thể khiến Nghiêm đại sư tôn kính như vậy, chắc là cường đại bao nhiêu! Nhất định là nhân vật đức cao trọng vọng của đại tông môn lánh đời nào đó! Khó trách hôm nay lại náo nhiệt như vậy, ngay cả ta cũng muốn đi vào kiến thức một phen."

"Chỉ bằng vào người? Chỉ sợ ngay cả vé vào cửa hội đấu giá đều mua không nổi!"

Hoàng Nguyệt Ly nghe người qua đường nghị luận, khóe miệng gọi lên một nụ cười, tầm mắt chuyển hướng về một phía khác trên đường cái.

Bên kia quả nhiên có rất nhiều xe ngựa xa hoa dừng lại, mỗi một chiếc đều rất sang trọng, một số xe còn khắc dấu hiệu hoàng gia quanh thân.

Xem ra, nam nhân kia đã không lừa nàng, lần này thật sự có rất nhiều người mua lớn tới đây.

Nàng lập tức đi đến cửa chính, bỗng nhiên bị một tên thị vệ ngăn lại.

"Vị tiểu thư này, ngài có thư mời sao?"

"Thư mời?"

Thị vệ nhìn thấy nàng mang vẻ mặt mệt mỏi, trên mặt hiện ra vài phần không kiên nhẫn.

"Tiểu thư, chỉ có khách quý nhận được thư mời mới có thể tiến vào từ cửa này! Nếu ngài chỉ là khách khứa bình thường, thỉnh đi về cửa bên phải, xếp hàng và trả phí. Thuận tiện nhắc nhở ngài một chút, hội đấu giá lần này cần phải trả 30 lượng bạc làm lệ phí cho một vị trí, thỉnh ngài trước đó nên chuẩn bị thật tốt."

Hoàng Nguyệt Ly lập tức im lặng.

Hội đấu giá cấp cao sẽ phân chia chỗ ngồi cho khách quý và chỗ ngồi cho người bình thường, còn có thu phí vào cửa. Đây xác thật là quy củ từ trước tới nay của đại lục Thiên Lăng.

Tuy nhiên, là một luyện khí sư đệ nhất đại lục, nàng vẫn là lần đầu tiên bị người ngăn cản ở bên ngoài.

Nam nhân thú vị kia phỏng chừng đã tính kế rất tốt, cố ý không phát thư mời cho nàng, hiện tại chỉ chờ nàng chạm vào cái đinh và đến cầu xin hân!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 87: Thái tử giá lâm

Hoàng Nguyệt Ly suy nghĩ, đang định nói chuyện.

Bỗng nhiên, một giọng nữ quen thuộc truyền đến từ phía sau nàng.

"Tam muội muội, thì ra đúng thật là ngươi! Vừa rồi ta đã nhìn thấy bóng dáng từ xa, cảm thấy có chút quen mắt, còn nghĩ rằng mình đã nhìn lầm!"

Hoàng Nguyệt Ly xoay người, thấy Bạch Nhưộc Kỳ đang đứng cách đó không xa ở phía sau nàng.

Nàng cau mày không chút dấu vết.

Hôm nay, nàng vốn là chuẩn bị tới xem náo nhiệt và trải nghiệm tiền lần vào mình, tâm tình rất tốt. Không nghĩ tới, sẽ đụng phải người đáng ghét như ruồi bọ như vậy, ảnh hưởng đến tâm tình của nàng.

Bảy ngày trước, lúc còn ở Võ Uy Hầu phủ, khuôn mặt Bạch Nhưộc Kỳ còn sưng giống như đầu heo, nhưng hôm nay vừa thấy, toàn bộ vết sưng vết bầm trên mặt nàng ta đã hoàn toàn biến mất không thấy, khuôn mặt đã khôi phục lại trơn bóng trắng nõn hơn cả ngày xưa.

Xem ra, nàng ta đã tìm được luyện dược sư cấp hai trở lên để điều trị khuôn mặt, bằng không không có khả năng chữa lành nhanh như vậy!

Hơn nữa, hôm nay rõ ràng là Bạch Nhưộc Kỳ đã tân trang rất tỉ mỉ, ăn mặc một thân váy áo thêu thùa tinh xảo màu vàng nhạt, trên mặt trang điểm xinh đẹp, còn đeo các loại châu ngọc đá quý quý báu.

Tuy rằng nàng ta giả vờ hoa lệ, nhưng không hề có chút nào không khiếm nhã, ngược lại khi trang điểm biết nhấn mạnh vừa phải tạo nên mỹ mạo của nàng ta. Cùng với nụ cười như có như không, giọng điệu bình tĩnh lạnh lùng, thoát nhìn thật đúng là phong phạm của một tiểu thư khuê các xuất sắc nhất!

Hoàng Nguyệt Ly đánh giá trên dưới một phen, cười nói: "Ta tự hỏi là ai, nguyên lai là Nhị tỷ a! Tại sao ngươi lại ra ngoài? Ta nghe nói, ngươi bị thương rất nghiêm trọng, vẫn luôn dưỡng thương ở Hầu phủ, không dám ra ngoài gặp người!"

Bạch Nhưộc Kỳ kinh ngạc nói: "Tam muội, ngươi đã nghe tin đồn ấy từ nơi nào? Ta đơn giản là bị chút phong hàn, tĩnh dưỡng ở nhà mấy ngày, vì sao lại truyền ra loại bình luận khó chịu ấy?"

Trong giọng nói của nàng ta mang theo vài phần bất đắc dĩ, ánh mắt cũng theo đó nhu lại.

Nếu ngươi chỉ nhìn vào biểu tình của mình, nhất định sẽ cảm thấy, Hoàng Nguyệt Ly là một muội muội gần bướng hồ đồ, không chịu nghe quân giáo của tỷ tỷ, khiến nàng ta cảm thấy khó xử!

Nữ nhân này..... không hổ là nhân vật thần nữ của Nam Việt Quốc, khác xa so với đầu óc đơn giản của Bạch Nhưộc Nghiên. Thời điểm ở bên ngoài, thật sự là rất biết cách diễn.

Hoàng Nguyệt Ly nhướn mày, "Thì ra chỉ là lời đồn đãi..... ta đây liền chúc mừng Nhị tỷ đã khỏe mạnh lại! Bất quá, sau này ra cửa cần phải chú ý, biệt

viện cũ nát bất kham của ta, thật sự có gió lớn, Nhị tỷ vẫn nên ít tới, miễn cho lại bị "phong hàn!"

"Người!" Về mặt Bạch Nhược Kỳ đã có biểu tình bị tổn thương.

Diễn, tiếp tục diễn!

Hoàng Nguyệt Ly không hài lòng với trái tim ghê tởm của nàng ta.

Nhưng trong lòng nàng còn nhớ tới đại sự bán đấu giá, không rảnh dài dòng với nàng ta, chỉ có thể sau này sẽ tìm cơ hội trả thù lại.

Cho nên, nàng trào phúng vài câu, liền chuẩn bị chạy lấy người!

Nhưng mà, Hoàng Nguyệt Ly vừa mới chuyển thân, đã bị người ngăn lại.

Một giọng nam trong sáng truyền đến: "Thì ra Bạch tam tiểu thư kiêu ngạo và ương ngạnh như thế, chút lễ nghi với đường tỷ cũng đều không có! Quả nhiên là trăm nghe không bằng một thấy, hôm nay quả nhiên đã được kiến thức qua!"

Hoàng Nguyệt Ly dừng lại bước chân, kinh ngạc ngẩng đầu nhìn qua.

Ở bên người Bạch Nhược Kỳ, đang đứng một nam tử phong độ nhẹ nhàng, đường nét khuôn mặt hấn rất tuấn mỹ, khí chất xuất chúng. Trường bào trên người có màu vàng nhạt càng hiện lên quý khí thanh cao nhất.

Biểu tình của hấn kiêu căng lãnh đạm, đặc biệt thời điểm khi nhìn về phía Hoàng Nguyệt Ly, còn mang theo một tia niết thị.

Nam nhân này..... hình như có chút quen thuộc.....

Xung quanh truyền đến từng trận kinh hô.

"Thái tử! Là Thái Tử điện hạ! Hội đấu giá hôm nay, đã hấp dẫn Thái Tử điện hạ đích thân tới hiện trường đấu giá!"

"Chẳng lẽ hôm nay, huyền khí mang ra bán đấu giá thật sự cường đại như vậy, ngay cả Thái tử cũng tới!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Một đôi được trời đất tạo nên

"Người nói gì? Đây chính là Thái Tử điện hạ? Thái Tử điện hạ tôn quý nhất, cường đại nhất Nam Việt Quốc chúng ta?"

Một thiếu nữ mặc hoa phục quý tộc mang khuôn mặt đỏ ửng, say mê nhìn về hướng bên này, "Không nghĩ tới, Thái Tử điện hạ không chỉ có thiên phú siêu tuyệt, lại còn tuấn mỹ như vậy, quả thực giống như vị thần trên trời..... Nếu có thể gả cho Thái Tử điện hạ, thậm chí trở thành thị thiếp đều thật là may mắn!"

Đồng bạn bên người nàng nhanh chóng kéo nàng sang một bên.

"Ài, nhanh đừng nói nữa! Thái tử là nhân trung long phượng, người cũng có thể trèo cao với tới được sao?"

Thiếu nữ quý tộc bất mãn trừng mắt liếc nhìn đồng bạn một cái, nói: "Làm sao vậy? Chẳng lẽ không phải người cũng nghĩ như vậy? Nghe nói Thái tử sắp tới sẽ tuyển phi, ta cũng là đích nữ Tướng quân phủ, không chừng ta cũng có cơ hội thì sao? Thậm chí không thể trở thành chính phi, vẫn có khả năng trở thành trắc phi!"

Đồng bạn đề thấp giọng, nói: "Đừng nói nữa! Người không nhìn thấy, người bên người Thái tử là ai?"

Thiếu nữ quý tộc vốn dĩ căn bản không để vào mắt nữ nhân bên người Thái tử, nghe được lời nhắc nhở, liếc mắt quét tới một cái, sợ tới mức thiếu chút nữa thì la hoảng lên.

"Ách..... hoá ra là..... nhị tiểu thư Vô Uy Hầu phủ?"

"Không phải sao? Nghe nói nàng đã được xác định sẽ là thái tử phi! Hiện tại nhìn đến bọn họ thân mật như vậy, phỏng chừng lời đồn đãi có thể là sự thật đi?"

"Hoá ra là nàng....."

"Nghe nói, nhị tiểu thư tài mạo song toàn, không chỉ có xinh đẹp vô cùng, còn tinh thông cầm kỳ thư họa, quan trọng nhất chính là, nàng chính là thiên tài tu luyện có thiên phú phẩm cấp 4! Là thiếu nữ có thiên phú cao nhất Nam Việt Quốc! Cùng với Thái tử..... thật là một đôi được trời đất tạo nên....."

"Hôn nữa, hôm nay Bạch nhị tiểu thư đi cùng với Thái tử tới tham gia hội bán đấu giá, có khả năng nàng đã là thái tử phi như *ván đã đóng thuyền* đi?"

Nghe người qua đường xung quanh sôi nổi nghị luận, thiếu nữ quý tộc vừa rồi còn tràn đầy tự tin, cũng xấu hổ cúi đầu.

Thái Tử điện hạ hiển nhiên sớm đã thành thói quen được mọi người theo đuổi, vẻ mặt mang biểu tình tự đắc, quạt xếp trong tay nhẹ nhàng lay động, tư thế oai hùng càng thêm phóng khoáng phong lưu, khiến cho các thiếu nữ thường xuyên trộm nhìn.

Bạch Nhưộc Kỳ kín đáo càng tiến gần hơn bên Thái tử một chút.

Nghe được những lời nghị luận vừa đồ kị vừa ghen tỵ của các thiếu nữ, trong lòng nàng lại có thêm bao nhiêu đắc ý miễn bàn.

Quả nhiên, chỉ có thiếu nữ thiên tài mỹ mạo như nàng, mới có thể xứng đôi Thái tử, những người khác muốn tranh cùng nàng? Cũng không lấy gương ra chiếu chiếu mặt mình!

Hôm nay Thái tử đã hẹn ước cùng nàng tới hội đấu giá, cũng không uổng phí thời gian nàng đã hầu hạ Thái tử!

Tiểu tiện nhân Bạch Nhưộc Ly, mấy ngày hôm trước không phải còn kiêu ngạo nói, nàng ấy mới là người có hôn ước cùng với Thái tử sao?

Thật đúng là cóc mà đòi ăn thịt thiên nga!

Hiện tại nhìn đến mình và Thái tử đang ở bên nhau, xem tiểu tiện nhân kia còn có gì để nói? Phóng chừng quá hồ thẹn nên muốn tìm một cái lỗ để chui xuống đi?

Bạch Nhưộc Kỳ đắc ý quét mắt liếc Hoàng Nguyệt Ly một cái, trên mặt lại mang biểu tình ra vẻ không đành lòng.

"Thái Tử điện hạ, thỉnh ngài đừng trách mắng nặng nề Tam muội, từ nhỏ nàng ấy đã không có cha mẹ, lại không có thiên phú tu luyện, cho nên tính tình có hơi cổ quái, đó cũng là lẽ thường tình, ta không ngại."

Ánh mắt Thái tử nhìn về phía nàng, lập tức trở nên ôn nhu.

"Kỳ nhi, tính cách của ngươi chính là quá thiện lương, quá độ lượng! Loại nữ nhân không biết lễ nghĩa chút nào, chỉ sợ ở nhà cũng là ý vào thân phận quận chúa của mình, vẫn luôn khiến ngươi tức giận đi? Đã làm khó ngươi như vậy, ngươi còn nói chuyện vì nàng!"

Trong khi nói, hắn quay đầu nhìn về phía Hoàng Nguyệt Ly, "Nể mặt Kỳ nhi, ta cũng không so đo, ngươi hãy nói lời xin lỗi với Kỳ nhi, trở về và cẩn thận suy nghĩ! Ngẫm lại những hành động của ngươi, có xứng với thanh danh của cha ngươi hay không!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 89: Người dám nói chuyện với ta như vậy?!

Bạch Nhưộc Kỳ nghe thấy Thái tử chống lưng cho nàng như vậy, thiếu chút nữa là cười ra tiếng, thật vất vả mới nén lại được. Trên mặt mang vẻ từ bi, tràn ngập đồng tình nhìn Hoàng Nguyệt Ly.

Hoàng Nguyệt Ly nhướn mày, ánh mắt nhìn về phía bọn họ, giống như đang nhìn hai kẻ ngu ngốc!

Khó trách Bạch Nhưộc Kỳ và nhị phu nhân vội vã muốn bố trí nàng vào chỗ chết, nguyên lai, Bạch Nhưộc Kỳ đã sớm thông đồng với Thái tử, cho nên mới càng chúong mắt muối muối là nàng, muốn dọn khỏi chướng ngại vật lớn nhất này đi.

Hôn nữa, Thái tử này cũng là cực phẩm trở mặt vô tình.

Nhớ tới trước đây, thời điểm Bạch Lưu Phong vừa mới mất tích, hắn tốt với Bạch Nhưộc Ly vô cùng, từ nhỏ luôn tự mình lấy thân phận là vị hôn phu, chiếu cố nàng khắp nơi.

Ai có thể nghĩ đến, Bạch Lưu Phong đã không quay lại, hôn nữa, sau khi sự tình Bạch Nhưộc Ly không có thiên phú tu luyện bại lộ, thái độ của Thái tử lập tức chuyển biến một trăm tám mươi độ.

Chẳng còn quan tâm đối với tình cảnh bi thảm của Bạch Nhưộc Ly, ngược lại trong mắt hắn hướng đến nơi có tiền đồ hơn, Bạch Nhưộc Kỳ càng thích hợp hơn để trở thành thái tử phi.

Đáng thương Bạch Nhục Ly gốc ghếch, trong lòng còn nhớ tới Thái tử ca ca thân thiết khi còn nhỏ, cho rằng hôn ước của mình và hắn vẫn còn hiệu lực, sớm muộn gì sẽ có một ngày, hắn sẽ đến cứu mình thoát khỏi sự đau khổ này!

Nàng nhẹ nhàng cười nói: "Nguyên lai, người chính là Thái tử a..... tắc tắc, quả nhiên là *nghe danh không bằng gặp mặt*. Đệ nhất thiên tài cái gì, thiên phú không chỉ tầm thường, ngay cả trí lực dường như đều có chút vấn đề!"

"Người..... người dám nói chuyện với ta như vậy?!"

Thái tử lần đầu tiên bị người trào phúng như vậy, nhất thời không dám tin tưởng.

Hoàng Nguyệt Ly nhàn nhạt cười nói: "Nữ tử rắn rết như vậy, người còn nghĩ tâm địa nàng thiện lương, ta đúng thật là rất hoài nghi, ngay cả đôi mắt của người cũng có vấn đề?"

"Lớn mật! Quả nhiên là nữ nhân thô tục! Thậm chí ở trước mặt ta, cũng dám nói lời ngông cuồng, có thể tưởng tượng được, ngày thường người đã khi dễ Kỳ Nhi như thế nào!"

Thái tử tức giận đến nổi mặt đều đỏ lên, gắt gao nhìn chăm chăm Hoàng Nguyệt Ly.

"Oanh" một tiếng!

Thái tử phóng xuất huyền khí ra từ trong cơ thể, sinh ra uy áp mãnh liệt.

Trong nháy mắt, sắc mặt người qua đường xung quanh đều trở nên trắng nhợt, ngực trở nên ngột ngạt, nhanh chóng né tránh sang một bên.

Ngay cả Bạch Nhục Kỳ cũng cảm thấy ngực bị thắt chặt, suýt nữa đã hộc máu.

Nàng ta nhanh chóng thối lui vài bước, khoe miệng lại nổi lên một nụ cười.

Hoàng Nguyệt Ly là tên gốc, cũng dám trêu chọc Thái Tử điện hạ! Đó chính là cao thủ Ngự Huyền Cảnh tầng thứ 7, yêu pháp của nàng ở trước mặt Thái tử căn bản đều vô dụng.

Hơn nữa, thân phận Thái tử tôn quý, Bạch Nhục Ly chỉ là quận chúa, ở trước mặt Thái tử ngay cả cái rắm cũng đều không phải!

Lần này, nàng đã kết thúc!

Thời gian một phân một giây trôi qua, người đi đường chung quanh đã không dám dừng lại, Bạch Nhục Kỳ che ngực lại, đã cách xa ba trượng ở bên ngoài!

Nhưng mà, Hoàng Nguyệt Ly đặt mình ở bên trong áp lực lại vẫn như cũ, giống như người không có việc gì, thần thái tự nhiên, nhẹ nhàng mỉm cười.

"Người..... sao có thể?" Thái tử khiếp sợ lên tiếng.

Một phé vật không có huyền khí, sao có thể chống cự được uy áp của cao thủ Ngự Huyền Cảnh tầng thứ 7! Hơn nữa, bộ dáng còn nhẹ nhàng như vậy? Quả thực là như nhìn thấy quỷ!

Hay là, tiểu nha đầu trước mắt, trên thực tế căn bản không phải là phé vật?

Hắn không thể không nhìn về phía Hoàng Nguyệt Ly vài lần.

Cẩn thận so sánh với trang điểm của Bạch Nhục Kỳ, Hoàng Nguyệt Ly trang điểm rất bình thường. Chỉ mặc một váy dài trắng giản dị, một chiếc áo choàng màu tím nhạt nằm ngọc, trên lỗ tai điểm một đôi ngọc trai nhỏ nhỏ.

Nàng vốn dĩ chỉ là thanh lệ mà thôi, ăn mặc đơn giản như vậy, càng có vẻ giống như nước sôi để nguội, thanh đạm và vô vị.

Tuy nhiên, ngay cả khi bề ngoài mộc mạc như thế, vì sao lại trông nàng giống như phát sáng, chỉ đứng ở nơi đó, cũng có một phong tư phiêu dật xuất trần.

Giống như một đóa xa cách lạnh lùng, trông rất đặc biệt, lạnh lùng và kiêu ngạo như sương tuyết, bốn phía tràn ngập hương thơm!

Trong lúc nhất thời, Thái tử nhìn xem đến nỗi có chút thất thần.

Bạch Nhục Kỳ hận đến nỗi cắn chặt hàm răng.

Sao có thể? Tiểu tiện nhân kia vì sao lại không hộc máu, sao còn có thể hoàn toàn tốt đẹp mà đứng nơi đó?

Hơn nữa, ánh mắt đỏ của Thái tử là gì, cần thiết phải nhìn chăm chăm xem tiểu tiện nhân cả nửa ngày sao? Nàng ấy thậm chí không có một phần sắc đẹp của mình, quả thực là rất mờ nhạt!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Phế vật đòi phong bại tục

Edit & Dịch: Emily Ton.

Hoàng Nguyệt Ly nhìn nhìn sắc trời, khước miệng gọi lên, cười nói: "Thái Tử điện hạ còn có gì chỉ giáo? Nếu như không có, ta không rảnh phụng bồi!"

"Ngươi chờ đã!"

Nàng xoay người muốn đi, Thái tử vội vàng tiến lên một bước, muốn ngăn nàng lại.

Bạch Nhược Kỳ không nghĩ tới, Hoàng Nguyệt Ly thật đúng là đã hấp dẫn ánh mắt Thái tử, âm thầm ghi hận trong lòng.

Nàng ta vội vàng tiến lên một bước, không dấu vết chặn Thái tử lại, nhỏ giọng nói: "Thái Tử điện hạ, ngài đừng nóng giận, hãy để Tam muội ta đi thôi! Nàng còn nhỏ tuổi không hiểu quy củ, cách đây mấy ngày bởi vì một chút sự tình, bị cảm tức trong một thời gian dài, thật vất vả lắm mới ra được bên ngoài, ngài cũng đừng so đo cùng nàng."

Miệng nàng ta nói giống như rất độ lượng, nhưng lại không dấu vết mà nhắc tới sự tình đã phát sinh mấy ngày trước đây.

Tuy rằng nàng ta không nói rõ, nhưng mấy ngày hôm trước, thời điểm khi phu nhân Hầu gia tiến cung, đã sớm tuyên truyền tin tức về sự tình chất nữ tư thông với người khác, xấu hổ và giận dữ nên đã thất cô tự tử, kết quả là chết không thành. Tin tức này thọc tới trong cung, Thái tử tự nhiên cũng đã nghe thấy.

Một đôi mày kiếm của hắn lập tức nhíu lại.

Tương tượng đến tiểu nha đầu này đã làm sự tình đòi phong bại tục như vậy, nói không chừng cũng đã thất trinh. Trong lòng hắn bỗng cảm thấy buồn nôn một trận, một chút rung động vừa rồi, trong nháy mắt hầu như biến mất không còn.

Vừa rồi, làm sao lại nhìn một phế vật với phẩm chất đạo đức bại hoại lâu như vậy? Quả thực là đã bị trịnh tà!

Vẫn là Bạch Nhược Kỳ có thiên phú xuất chúng, lại là nữ nhân dịu dàng xinh đẹp như vậy, mới có thể xứng đôi với hắn!

Nghĩ đến đây, ánh mắt Thái tử nhìn về phía Hoàng Nguyệt Ly lại trở nên chán ghét.

"Xem ra, sau khi Bạch tam tiểu thư bị cảm tức, cũng chưa tỉnh lại từ sai lầm của mình, vẫn cứ kiêu ngạo và ương ngạnh như thế! Hội đấu giá này không phải là nơi ngươi nên tới! Người tới, đưa Bạch tam tiểu thư về Võ Uy Hầu phủ, giao cho Võ Uy Hầu quản giáo!"

Phía sau Thái tử, hai thị vệ mặc áo giáp màu đen tiến lên vài bước về phía trước, ngăn ở trước mặt Hoàng Nguyệt Ly.

Hoàng Nguyệt Ly dừng bước chân, quay đầu lại cười như không cười liếc mắt nhìn hai người một cái.

"Thật là thú vị, không biết ta đã phạm sai lầm ở đâu? Cần phải hỏi phủ để suy nghĩ lại?"

Thái tử hừ lạnh một tiếng: "Cần ta phải nói ra? Sự tình ngươi tư thông với nam nhân bên ngoài, đều đã truyền tới trong cung! Thân là một nữ nhi Võ Uy Hầu năm đó, lại làm ra sự tình đòi phong bại tục như thế! Còn kháng cự không chịu nhận sai?"

"Nhưng....." Hoàng Nguyệt Ly vô tội chớp chớp mắt, "Ta chỉ đơn giản nói mấy câu với người xa lạ, đã bị biến thành tư thông. Vậy Nhị tỷ và Thái tử không có hôn ước, lại thân mật mà ước hẹn ra ngoài đi dạo trên phố như thế, lại còn ngồi cùng một chiếc xe ngựa, đây được xem là gì? Gian phu ****? Là bất gian một đôi?"

Trong những người vây xem, có không ít thiếu nữ vốn dĩ đã không ngừng ghen ghét đối Bạch Nhược Kỳ, hiện tại nghe được những lời này, đều kín đáo nghị luận.

"Đúng rồi, rốt cuộc còn chưa mở yến tuyển phi, bộ dáng của Bạch Nhược Kỳ tỏ vẻ chính mình là thái tử phi, còn đi dạo phố cùng với Thái Tử điện hạ, quả thật là không biết xấu hổ!"

"Đúng vậy, rốt cuộc thánh chỉ còn chưa hạ đâu, cứ ra vào có đôi như vậy, còn vênh vào đắc ý!"

"Vạn nhất Hoàng Thượng không chọn nàng làm thái tử phi, vậy nàng đã thân mật với Thái tử như vậy, ai còn dám cưới nàng?"

Nháy mắt, khuôn mặt Bạch Nhược Kỳ trở nên đỏ bừng!

"Ngươi..... ngươi vừa nói gì? Ngậm máu phun người! Ta và Thái Tử điện hạ thanh thanh bạch bạch, chỉ là bằng hữu mà thôi, ngươi dựa vào cái gì mà nói chúng ta là gian phu ****? Ngươi, thật không biết xấu hổ, tiểu tiện....."

Bạch Nhược Kỳ tức giận đến nỗi thiếu chút nữa đã lộ nguyên hình, thật vất vả mới khống chế lại chính mình, nuốt lời thô tục trở vào.

Đồng thời, có chút thấp thỏm nhìn nhìn Thái tử phía sau.

Hy vọng thất thủ vừa rồi của mình, không khiến cho Thái tử chú ý, khiến hắn sinh ra chán ghét với mình.

Cũng may, lần này, Thái tử cũng bị tức giận không ít, căn bản không rảnh quan tâm tới nàng.

Ánh mắt hắn dừng ở trên người Hoàng Nguyệt Ly, cười lạnh nói: "Được! Thật là hồ đồ gần bướng! Một thiên kim Hầu phủ nho nhỏ, còn dám dī hạ phạm thượng! Còn chờ cái gì? Mau bắt lấy nàng!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Dám động đến nữ nhân của bốn toạ?

Edit & Dịch: Emily Ton.

Hoàng Nguyệt Ly lui về phía sau một bước, cười nói: "Uy phong của Thái Tử điện hạ thật lớn, đây là có tật giật mình? Chỉ cho phép các ngươi nói ta, ta không được nói các ngươi? Lời ta nói chính là sự thật!"

Bạch Nhược Kỳ lã chã chực khóc, nói: "Tam muội, ngươi vì sao lại nói ta như vậy? Loại lời nói này nếu truyền ra ngoài, ngươi là muốn hại tỷ tỷ không thể làm người hay sao?"

Bộ dáng làm bộ làm tịch của nàng ta, Hoàng Nguyệt Ly xem ở trong mắt, thật sự là rất buồn cười!

Thời điểm Bạch Nhược Kỳ nói nàng tư thông với người khác, vì sao không suy xét xem nàng có thể làm người hay không? Hiện tại đổi thành ở trên đầu nàng ta, mới có hành động đáng thương?

Nhưng mà, trong mắt Thái tử, bộ dáng mỹ nhân khóc như hoa lê dính hạt mưa, thật sự là quá đáng thương!

Ngược lại, Hoàng Nguyệt Ly biết rất rõ Thái tử, ngay cả liếc mắt một cái cũng không thêm, còn không chút khách khí với hắn, loại nữ nhân này..... thật sự là quá chướng mắt!

Bạch Nhược Kỳ nói ra một câu, như lửa cháy được đổ thêm dầu, khiến Thái tử càng thêm tức giận.

"Kỳ nhi, đừng khổ sở. Ta sẽ thay ngươi giáo huấn nàng!"

Bạch Nhược Kỳ hiện lên một nụ cười thành công.

Hoàng Nguyệt Ly cười cười, "Quy củ của Thiên Trần Các, không cho phép có người nháo sự trong vùng phụ cận, Thái tử vẫn khẳng khẳng muốn động thù ở chỗ này sao?"

Thái tử cười lạnh nói: "Đây là đang ở trên đất Nam Việt Quốc, lời ta nói, ai dám có dị nghị? Đừng nói là bắt người trước cửa Thiên Trần Các, thậm chí là hủy đi Thiên Trần Các, Các chủ cũng không dám lên tiếng!"

"Phải không?"

Hoàng Nguyệt Ly tươi cười nở rộng trên mặt, đôi tay lại bí mật nắm lấy ám khí ở trong lòng ngực.

Thị vệ bên người Thái tử đều là Ngự Huyền Cảnh, ở Nam Việt Quốc đều được xem như là cao thủ, so với đội thân vệ của Võ Uy Hầu phủ càng muốn cao hơn mấy cấp bậc.

Tuy rằng huyền khí độc môn ở trên tay nàng, đối phó với cao thủ Ngự Huyền Cảnh cũng không có bất luận vấn đề gì. Tuy nhiên, bản thân nàng rất cuộc vẫn không có huyền lực, để thao túng huyền khí công kích, uy lực cũng bị hạn chế, vì thế nên cẩn thận hành sự vẫn hơn.

Nàng sẽ không ra tay một cách thiếu thận trọng. Một khi đã ra tay, cần phải một kích tất trúng!

Bọn thị vệ nghe lệnh, bước vài bước về phía nàng, "Bạch tam tiểu thư, xin mời! Ngài chính là kim chi ngọc diệp xuất thân cao quý, bọn thuộc hạ cũng

không muốn thô lỗ với ngài."

Khi tên thị vệ nói điều này, đáy mắt hiện lên vài phần khinh thường.

Tam tiểu thư Bạch gia nổi danh là phé vật, sớm đã lan truyền khắp toàn bộ Nam Việt Quốc, bọn họ căn bản không cho rằng, nàng sẽ có cơ hội phản kháng.

Là thiên kim tiểu thư Hầu phủ thì như thế nào? Có người cha lợi hại thì như thế nào? Nếu không có thiên phú, ở trước mặt người có địa vị như Thái tử, chỉ sợ còn lâu cũng không bằng được thị vệ Ngự Huyền Cảnh bọn họ!

Trong lòng Hoàng Nguyệt Ly cười lạnh, trên mặt lại cố ý hiện lên biểu tình hoảng sợ.

"Ngươi..... các ngươi muốn làm gì?"

Mắt thấy bọn thị vệ đã sắp tới gần bên người nàng, Hoàng Nguyệt Ly đang chuẩn bị ra tay.

Bỗng nhiên, một trận huyền lực như cuồng phong vô cùng mãnh liệt quét đến từ sau lưng nàng.

"Bịch! Bịch!"

Hai tiếng vang lớn truyền đến, hai tên thị vệ Ngự Huyền Cảnh, đều bị đẩy lui ra ngoài!

Hon nữa, lập tức bay ra xa mấy trượng, thân ảnh màu đen của hai người xẹt qua trên bầu trời tạo thành một đường cong dài, sau đó mới từ xa rớt xuống ở trên mặt đất.

Người qua đường xung quanh đều ngơ ngác nhìn về phía thị vệ bị ném theo một đường cong, nhất thời đều không kịp có phản ứng.

Thị vệ bên người Thái tử..... chính là cao thủ Ngự Huyền Cảnh, Ngự Huyền Cảnh!

Ở Nam Việt Quốc, cao thủ Ngự Huyền Cảnh là một người trong vạn người. Mỗi người đều có tước vị, là một sự tồn tại khiến người thường đều rất ngưỡng mộ!

Trên thực tế..... cứ như vậy..... bị một chiêu đánh bay?

Hon nữa nghe âm thanh kia khủng bố như vậy, hai người chắc là đã chấm mặt đất.....

Mọi người không khỏi run lên lập cập, thật sự ngấm lại đều cảm thấy đau thay bọn họ.....

Cùng lúc đó, một giọng nói trầm thấp lạnh lùng vang lên: "Dám động vào người nữ nhân của bản tọa, ai cho các ngươi lá gan này?"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 92: Nam nhân của nàng, người không nghe thấy sao?

Edit & Dịch: Emily Ton.

Biến cố lần này đến quá đột nhiên, ngay cả Thái tử cũng đều sửng sốt tại hiện trường.

Nghe những lời nam nhân này nói, hẳn là người thứ nhất hoàn hồn lại, nhìn qua.

Không biết từ khi nào, một nam nhân thân hình cao lớn, khí vũ hiên ngang xuất hiện ở bên cạnh người Hoàng Nguyệt Ly.

Hắn mặc một bộ trường bào màu đen, ống tay áo và vạt áo trước ngực đều thêu hoa văn lưu vân màu vàng, có vẻ điệu thấp và cao ngạo nhưng cũng có một sự ưu nhã tự phụ không cách nào hình dung.

Màu da trắng nõn của hắn, giống như ánh trăng sáng tỏ, một chiếc mặt nạ màu bạc nằm sát trên nửa khuôn mặt hắn, nhưng vẫn có thể thấy được rõ ràng hình dáng góc cạnh khuôn mặt hắn, cảm hiện lên đường cong hoàn mỹ, môi mỏng nhẹ nhấp, lạnh lùng mà cao quý.

Hắn chỉ lẳng lặng đứng ở nơi đó, đã có một loại cảm giác tồn tại không thể bỏ qua, khí thế cường đại không chút nào che dấu phóng xuất ra, sắc nhọn bá đạo, không ai bì nổi!

"Ngươi..... Ngươi là người nào?" Thái tử đề phòng nhìn hắn, hỏi.

Khi ánh mắt lần đầu nhìn thấy người nam nhân này, trực giác của hắn cảm nhận được sự uy hiếp!

Nam nhân lạnh lùng cong cong khóe miệng, quét mắt liếc Hoàng Nguyệt Ly một cái, lúc này mới mở miệng nói: "Nam nhân của nàng, ngươi không nghe thấy sao?"

Ba đường hắc tuyến trượt xuống trên trán Hoàng Nguyệt Ly, nàng quay đầu và hung hăng trừng mắt nhìn nam nhân một cái.

"Uy! Ngươi đủ rồi, có thể đừng nói bừa được không? Ngươi khi nào thì thành nam nhân của ta, lời nói loại này có thể nói bậy hay sao? Ta và ngươi cũng không có bất luận quan hệ gì!"

Nam nhân lười nhác cười nói: "Sao lại không có quan hệ? Ngươi nói như vậy, bốn tọa thật sự rất thương tâm..... vì chúng ta có một mối quan hệ rất thân mật khăng khít..... quan hệ hợp tác."

Khi nói những lời đó, hắn nói ra bốn chữ cuối cùng với giọng rất nhỏ, chỉ có Hoàng Nguyệt Ly có thể nghe thấy.

Trong khi người qua đường đang vây xem nghe qua đường lỗ tai, chỉ có thể nghe bốn chữ còn lại "thân mật khăng khít".

Trong lúc nhất thời, các loại ánh mắt tìm kiếm kinh dị, đều quét đến trên hai người.

"Cái quái gì thế (我去: wtf)! Tình huống này là như thế nào? Chẳng lẽ vừa rồi Thái tử nói trắng ra là tam tiểu thư tư thông với người khác, đúng là sự thật? Loại người như gian phu... đều đã xuất hiện?" Có người kinh ngạc cảm thán nói.

"Im lặng!" Đồng bạn hắn nhanh chóng bịt kín miệng hắn, "Người này khí thế rất cường đại, tu vi phóng chùng còn vượt qua cả Thái Tử điện hạ! Loại người này..... ngươi chọc nổi sao? Chúng ta vẫn nên nhanh chạy đi thôi!"

"Nhưng mà, Nam Việt Quốc chúng ta từ khi nào lại có cao thủ mạnh như vậy? Chẳng lẽ là hắn từ quốc gia khác đến để tham gia hội đấu giá? Ngươi nói hắn sẽ đánh nhau với Thái tử sao?"

Ngay cả thiếu nữ vừa rồi còn mang vẻ mặt say mê nhìn Thái tử, lúc này cũng đã chuyển ánh mắt tới trên người nam nhân kia, hơn nữa không cách nào dời khỏi tầm mắt, hoàn toàn xem nhẹ Thái tử chỉ đứng cách đó không xa.

Tựa hồ như đã quên, vừa rồi nàng đã bị dung mạo Thái tử khuynh đảo như thế nào.

"Sao có thể? Nam Việt Quốc còn có một nam nhân xuất sắc tuần mỹ như vậy?"

"Đúng vậy, hơn nữa thật sự..... rất mạnh..... Thái Tử điện hạ không phải là đối thủ của hắn, đúng không?"

Các loại âm thanh nghị luận truyền đến, sắc mặt Thái tử cũng càng ngày càng thêm âm trầm.

Là Thái tử đệ nhất thiên tài của Nam Việt Quốc, trời sinh hắn tôn quý lại có thực lực, hơn nữa diện mạo tuần mỹ, càng khiến cho hắn tự cho mình rất cao, cảm thấy không có nam nhân nào có thể đánh đồng cùng hắn!

Nhưng nam nhân thần bí bên người Hoàng Nguyệt Ly, chỉ lộ ra nửa khuôn mặt, đã hấp dẫn ánh mắt mọi người, dung mạo và khí chất, đều thắng hắn gấp trăm lần!

Hơn nữa, khí thế trên người nam tử cường đại như thế, khiến người cơ hồ không thể thờ nổi, cơ hồ có thể khẳng định, là một cường giả có thực lực tuyệt thế kinh người!

So với nam nhân kia, hắn quả thực là giống như con kiến nhỏ bé!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Chỉ bằng ngươi? Còn không xứng!

Người nam nhân này..... rốt cuộc là đến từ đâu? Hắn ta rốt cuộc đã đạt tới cảnh giới gì, vì sao hắn hoàn toàn không thể phán đoán ra?

Càng quan trọng hơn, vì sao hắn và tam tiểu thư Bạch gia lại ở bên nhau, còn nói..... phế vật kia là người của hắn?

Thái tử cắn răng, ánh mắt phần hận đảo qua trên người một đôi bích nhân đang đứng sóng vai.

Nam nhân cao lớn anh dũng, tuần mỹ bức người, tu vi cường đại sâu tới nỗi không lường được; mà thiếu nữ bên người hắn, tuy rằng thấp hơn hắn một cái

đầu, dung mạo cũng xem như thanh tú, nhưng lại có khí chất khuynh thế xuất trần, lảng lảng như bước trên những đám mây.

Một đôi đứng chung một chỗ, lại có vẻ dị thường xứng đôi, quả thực là trời đất tạo nên một đôi.

Hơn nữa, khí trường còn hoàn toàn nghiêng nát Thái tử và Bạch Nhục Kỳ!

Thái tử cắn chặt răng, nói: "Xin hỏi các hạ, tôn tính đại danh?"

Nam nhân lơ đãng nhìn hắn một cái, "Chi bằng ngươi, còn chưa xứng hỏi danh hào bốn tọa!"

Thái tử chưa từng bị người miệt thị trắng trợn như thế bao giờ, tức giận gần như muốn chết!

Ánh mắt hắn trở nên tồi tệ khi nhìn nam nhân thần bí, giọng điệu cũng trở nên ngịch ngỗ.

"Các hạ cũng biết, đây là lãnh thổ của Nam Việt Quốc, mà ta là Thái tử Nam Việt Quốc! Tu vi các hạ xác thật rất cao, nhưng một con rồng không nên kích động một con rắn trong hang ổ của nó*. Nếu ngươi đã tới Nam Việt Quốc, về tình về lý, vẫn nên tuân thủ quy củ của quốc gia ta!"

**Cường long bất áp địa đầu xà (强龙不压地头蛇): Rồng mạnh cũng không thể đàn áp được rắn trong hang ổ của nó (strong dragon cannot repress a snake in its territory) {Dịch: Wattpad @Emily_Ton}*

Môi mòng thanh lãnh của nam nhân hơi giơ lên, gọi lên một độ cong mê người, khiến cho những thiếu nữ xung quanh sợ hãi kêu lên một trận, nhưng lời hắn ta nói ra, lại rất cường thế bá đạo, lạnh lẽo vô cùng!

"Thái tử? Thứ gì? Lăn!"

Thái tử hiển nhiên không mong đợi điều này, nam nhân thường sẽ lấy làm tự hào vì thân phận tôn quý của hắn nhất, nhưng hắn ta lại rất khinh thường, còn há mồm nói hắn lăn!

Hắn nghiêng hàm răng cơ hồ muốn nứt, "Các hạ không khách khí như vậy, có phải là hơi quá đáng hay không? Nam Việt Quốc tuy nhỏ, nhưng cũng có những cao thủ lãnh đời chưa xuất hiện, các hạ vẫn muốn phải khiến sự tình đến mức như vậy hay sao?"

Trong lòng Thái tử biết bản thân mình tuyệt đối không phải là đối thủ của người nam nhân này, nhưng lại không thể vừa bị người lớn tiếng gào lên một cái liền cong đuôi đào tẩu, lại còn là đang ở trước mặt dân chúng Nam Việt Quốc luôn sùng bái hắn.

Người này..... hắn không có khả năng!

Huống hồ, hắn đang nghĩ đến, nam nhân này sẽ đến tham gia bán đấu giá Huyền Khí phẩm cấp 3, chứng tỏ sức mạnh cũng có giới hạn, thực lực nhiều nhất cũng chỉ là Tam Trọng Cảnh đỉnh.

Nam Việt Quốc tuy nhỏ, nhưng cũng có một lão tổ tông đạt Tứ Trọng Cảnh, vẫn luôn ẩn nấp ở trong cung. Nam nhân này nếu như không ngốc, cũng nên có điều kiêng kỵ, thật sự không nên ở trên lãnh địa của Nam Việt Quốc, khinh nhục Thái tử đương triều?

Nhưng mà, Thái tử vẫn nghĩ sai rồi!

Nam nhân thần bí căn bản không hề để hắn vào trong mắt, khí thế trên người đột nhiên tăng lên!

Tàn ra uy áp cường đại của thượng vị giả đến nỗi khiến người khó có thể chống cự.

Bạch Nhục Kỳ ngay lập tức phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt tái nhợt, uể oải ngã trên mặt đất.

Thái tử vận khởi công lực toàn thân, muốn chống cự, nhưng uy áp của nam nhân thần bí lại giống như đỉnh núi thái sơn, một tác một tác nghiền áp xuống dưới, thực lực chênh lệch, giống như cách biệt giữa trời và đất!

Sắc mặt Thái tử bắt đầu đỏ bừng, dùng hết tất cả nghị lực, mới không quỵ xuống tại chỗ, nhưng bước chân vẫn lao đảo nghiêng ngã lùi về phía sau!

Một bước! Hai bước! Ba bước!

.....

Một mực thối lui ra khoảng cách hơn mười trượng, sắc mặt của hắn mới hơi bình thường một chút, bước chân cũng tạm dừng lại.

Nam nhân thần bí lúc này mới dừng khí thế quanh thân.

Hắn cũng chưa liếc mắt nhìn xem Thái tử một cái, quay đầu nhìn về phía Hoàng Nguyệt Ly bên người, đáy mắt tràn đầy kinh ngạc cảm thán và tán thưởng!

Ngay cả Thái tử được xưng là đệ nhất thiên tài Nam Việt Quốc, đều bị áp bách đến nỗi lui về phía sau từng bước, nhưng tiểu hồ ly bên người hắn, sắc mặt trước sau đều vẫn như thường, đáng vẻ ưu nhã.

Thậm chí, trên mặt nàng còn treo một nụ cười nhàn nhạt, thường thức nhìn trò hay vừa mới xảy ra!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Bất quá cũng chỉ là như thế

Dưới khí thế như vậy, nữ nhân có thể không phân cao thấp với hắn, vẫn là lần đầu tiên hắn nhìn thấy!

Tiểu hồ ly này thật đúng là không đơn giản, một lần lại một lần khiến cho hắn ngạc nhiên!

Nàng phúc hắc lại giao hoạt như thế, gan dạ sáng suốt hơn người, lại là thiên tài luyện khí hiếm thấy. Hiện tại, nàng lại bày ra thiên phú tinh thần lực cường đại của mình.

Rốt cuộc còn có cái gì mà tiểu hồ ly này không thể làm được?

Tầm mắt của nam nhân quá mức chuyên chú và nóng rực, Hoàng Nguyệt Ly kỳ quái quay đầu nhìn hắn một cái, hỏi: "Có chuyện gì vậy?"

Nam nhân khẽ cười một tiếng, giọng nói trầm thấp mà từ tính mang theo mị hoặc độc đáo.

"Không có gì, đi thôi, cuộc đấu giá sẽ sớm mở màn, nếu vẫn không tiến vào, chúng ta có thể sẽ bị muộn!"

Hoàng Nguyệt Ly liền phản ứng lại, "Đúng rồi! Nhanh lên, chạy nhanh lên, ta đã chờ mong nhiều ngày, chuyện quan trọng như vậy, tuyệt đối không thể đến trễ! Ai nha, động tác của ngươi sao lại chậm như vậy? Nhanh lên một chút!"

Nàng vừa thúc giục nam nhân, vừa dậm dậm chân, bước nhanh đi đến cửa chính của Thiên Trân Các.

Từ đầu đến cuối, nàng không liếc mắt nhìn xem Thái tử và Bạch Nhược Kỳ một cái, phảng phất hai thiên chi kiều tử đại danh鼎鼎 ở Nam Việt Quốc, chẳng khác gì khất cái ven đường!

Nam nhân buồn cười lắc lắc đầu, chân bước nhanh hơn, đuổi theo.

Tiểu nha đầu thật là..... rõ ràng là chính nàng trêu chọc tới phiền toái, chậm trễ thời gian, còn muốn trách động tác của hắn quá chậm, thật là bá đạo lại *ngạo kiều* (ngạo: ngạo mạn; kiều: đáng yêu), nhưng lại khiến hắn cảm thấy thật sự rất đáng yêu.....

Lúc này đây, thủ vệ Thiên Trân Các cũng không dám ngăn Hoàng Nguyệt Ly lại.

Nhìn thấy nàng và Các chủ đại nhân sau lưng nàng, trong lòng nhóm thủ vệ đều là nghiêm nghị, trần ngập kính sợ, một đám khom người khom lưng thật thấp, nghênh đón bọn họ đi vào, cũng không dám thờ quá lớn.

Cho đến khi hai người biến mất ở phía sau cửa, trên đường phố một mảnh yên tĩnh, mới bắt đầu giống như cái chảo chiên, trở nên vô cùng nóng nực.

"Thiên a! Vừa rồi thật sự là khiến ta sợ muốn chết! Nam nhân kia có địa vị gì? Vì sao lại đáng sợ như vậy? Tất cả quần áo sau lưng ta đều bị mồ hôi tẩm ướt!"

"Đúng vậy, thật là quá cường đại, hắn đứng ở nơi đó căn bản không hề nhúc nhích, nhưng phạm vi vài dặm đều lập tức trở nên vô cùng rét lạnh, vừa rồi ta vẫn luôn run rẩy a, thật là đáng sợ!"

"Đừng nói là người, ngay cả Thái tử ở trước mặt hắn, căn bản cũng không dám ngẩng đầu lên!"

"Điều này thật sự là quá không thể tin nổi, không phải nói Thái tử chính là đệ nhất thiên tài của quốc gia sao? Nhìn tuổi của nam nhân kia khẳng định không lớn, nhiều nhất là tầm 20 tuổi, hắn là cùng độ tuổi với Thái tử đi? Nhưng thực lực của hai người, chênh lệch cũng quá lớn đi!"

"Ài, *nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên**! Thái tử cũng chỉ là lợi hại nhất ở Nam Việt Quốc, cao thủ Nam Thiên Vực có thể còn rất nhiều....."

**Thiên ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên (人外有人, 天外有天): Nghĩa là trên trời có trời, trên người có người; núi cao còn có núi cao hơn. (No matter how good you think you are, there is always someone out there that is better.)*

"Cũng đúng, liệu người nọ có phải là thiên tài của tông môn phụ cận hay không?"

"Ai mà biết được? Ài, Nam Việt Quốc chúng ta ngoại trừ Bạch Lưu Phong của Bạch hầu gia năm đó ra, thật sự chưa có thiên tài nào khác. Thái Tử

điện hạ bất quá cũng chỉ là như thế....."

Thái tử nghe đủ loại âm thanh nghị luận truyền đến bên tai, ngón tay thon dài ôm ngực, tức giận đến nỗi toàn thân đều đang run lên!

Sao có thể? Nam nhân này thoát nhìn cũng chỉ ngang tuổi với hắn, vì sao lại mạnh hơn hắn nhiều như vậy!

Ở trước mặt hắn ta, bản thân hắn chỉ giống như con kiến, hoàn toàn không thể nào chống cự.

Quá mạnh.....

Hơn nữa, nam nhân thần bí kia căn bản không hề có kỳ gì, ngay ở trên đường cái Nam Việt Quốc, nhục nhã hắn không chút lưu tình!

Thái tử nghĩ đến cảnh mất mặt của mình, khi bị người áp chế mà không dám ngẩng đầu lên, đã bị nhiều dân chúng xem ở trong mắt như vậy, còn bị người chỉ chỉ trỏ trỏ, nói hắn "Bất quá cũng chỉ là như thế!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 95: Ghen ghét đến nỗi muốn mệnh

Đối một người, 20 năm sinh thời vẫn luôn được người truy đuổi, tự cho mình là nam nhân siêu phàm mà nói, không có gì tệ hơn khi bị làm nhục trước mặt đám đông mọi người như thế!

Đây quả thực là sỉ nhục lớn nhất đời hắn!

Tuy nhiên, nam nhân kia thật sự là quá mạnh, Thái tử căn bản nghĩ không ra, bản thân mình có bất luận cái gì có khả năng đánh bại hắn ta!

Khẩu khí này, hắn nuốt không trôi, nhưng lại không thể không nuốt!

Qua một hồi lâu, hắn mới dần dần bình tĩnh trở lại, đứng thẳng thân mình, biểu tình trên mặt vẫn là *âm tình bất định (thờ ơ)* như cũ.

Bạch Nhược Kỳ vừa rồi không chịu nổi uy áp của nam nhân kia, trực tiếp hộc máu ngã xuống đất, lúc này cũng đã bình tĩnh lại, miễn cưỡng chống đỡ thân thể, bò lên từ trên mặt đất.

Nàng oán hận nhìn bóng dáng Hoàng Nguyệt Ly rời đi, trên mặt rốt cuộc không thể che dấu được sự ghen ghét!

Tiểu tiện nhân kia, sao có thể quen biết được nam nhân lợi hại như vậy? Thậm chí ngay cả Thái tử cũng hoàn toàn không phải là đối thủ của hắn! Vậy đó sẽ là cao thủ bậc nào? Quả thực là khó có thể tưởng tượng!

Hơn nữa, nam nhân kia còn che chở cho tiểu tiện nhân như vậy! Vì để xả giận cho nàng, đã không tiếc nhục nhã Thái tử trước mặt mọi người!

Hoàng Nguyệt Ly có cái gì tốt? Tướng mạo không xuất chúng, dáng người nhỏ gầy khô quắt, còn không hề có thiên phú tu luyện, quả thực là phế vật trong phế vật! Nam nhân kia mất bị mù sao? Sao có thể coi trọng nàng? Tiểu tiện nhân kia rốt cuộc đã dùng thủ đoạn hồ mị gì?!

Bạch Nhược Kỳ ghen ghét đến nỗi muốn mệnh, trong lòng nóng lên như bị lửa đốt.

Đúng lúc này, giọng nói âm lãnh của Thái tử vang lên ở bên tai nàng ta: "Người còn sống sờ ở đó làm gì?"

Bạch Nhược Kỳ giật mình một cái, mới có phản ứng lại, "Thái..... Thái Tử điện hạ....."

Sắc mặt Thái tử thật sự không tốt, khiến Bạch Nhược Kỳ có cảm giác sau lưng hơi lạnh, sợ Thái tử sẽ giống như Bạch Lưu Cảnh, giận chó đánh mèo đến trên người nàng.

Cũng may, Thái tử đã lấy lại bình tĩnh, cũng không trút giận lên đầu nữ nhân, mà là hỏi: "Nam nhân vừa rồi, chính là đối tượng đã tư thông với Tam muội người? Hắn rốt cuộc có địa vị gì?"

Bạch Nhược Kỳ liên tục lắc đầu, "Ta..... ta cũng không biết! Nam nhân lần trước chúng ta gặp được, khẳng định không phải là hắn! Không biết tiểu..... Tam muội đã quen biết hắn như thế nào....."

Sắc mặt Thái tử âm trầm nhìn nàng ta, "Người và nàng là tỷ muội, sao lại không biết? Đồ vô dụng! Đi hỏi thăm rõ ràng cho ta."

Nghe xong lời này, Bạch Nhược Kỳ âm thầm kêu khổ.

Nàng ta và Hoàng Nguyệt Ly hiện tại chính là kẻ thù không đội trời chung, làm sao có thể xưng là tỷ muội? Nàng ta muốn hỏi thăm sự tình Hoàng Nguyệt Ly từ nơi nào đây?

Nhưng mà Thái tử đã phân phó, nàng ta cũng không thể không đáp ứng.

Sắc mặt Thái tử lúc này mới hòa hoãn một chút, nói một câu: "Đi!"

Hắn cũng mặc kệ Bạch Nhược Kỳ có đuổi kịp hay không, lập tức cất bước rời đi trước.

Bạch Nhược Kỳ sừng sốt một chút, phát hiện phương hướng Thái tử đi tới chính là cửa chính của Thiên Trân Các, vội vàng đuổi theo, thật cẩn thận hỏi: "Thái..... Thái Tử điện hạ, ngài đây là muốn đi đâu?"

Thái tử tức giận nói: "Hội đấu giá! Không có mắt sao?"

Bạch Nhược Kỳ bị mắng như vậy, trong lòng âm thầm kinh ngạc, có chút không thể hiểu rõ, đã gặp phải loại sự tình thế này, Thái tử thế nhưng vẫn còn muốn tham gia hội đấu giá?

Hôm nay đã bị làm trò trước mặt nhiều người qua đường như vậy, bị người nhục nhã như thế, ngay cả nàng ta đều cảm thấy không dám ngẩng đầu lên, quả thực là hận không thể đào cái lỗ để chui xuống, huống chi là Thái tử điện hạ với lòng tự trọng càng lớn hơn nàng ta gấp trăm lần?

Không nhanh chóng tìm một chỗ trốn đi, lại còn tiếp tục tham gia vào hội đấu giá?

Khuôn mặt Thái tử âm trầm, cũng không thêm giải thích.

Hắn đương nhiên biết hôm nay mặt mũi mình đều đem quét rác, đã không còn mặt mũi ngốc thêm tại nơi này, tuy nhiên, hắn lại không thể nào rời đi!

Bởi vì, hôm nay có bán đấu giá bộ huyền giáp trang phục, hắn rất trọng dụng nó, cần thiết phải nghĩ mọi cách mua được nó tới tay!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 96: Nhấn nhẹn khẩu khí này trước

Năm năm trước, Thái tử đã được nhận vào Tinh Diệu Tông, thuộc học viện Tinh Diệu.

Tinh Diệu Tông được xem là tông môn cường đại nhất Nam Thiên Vực, học viện Tinh Diệu tất nhiên cũng là võ viện nổi tiếng nhất Nam Thiên Vực. Mỗi năm đều tuyển nhận học viên, đều là đến từ toàn bộ hàng trăm quốc gia hàng đầu trong Nam Thiên Vực, mỗi người đều là thiên tài số một của mỗi quốc gia!

Thái tử được xưng là thiên tài đệ nhất Nam Việt Quốc, có thiên phú phẩm cấp 5, nhưng tới học viện Tinh Diệu, bất quá cũng chỉ đạt tiêu chuẩn trung đẳng trong đó.

Tuy rằng trở thành học viên nòng cốt, nhưng xếp hạng cũng không giống như lúc trước.

Mỗi năm, Tinh Diệu Tông đều sẽ chọn vài học viên nòng cốt từ học viện Tinh Diệu, sau đó tuyển dụng và trở thành đệ tử chính thức của tông môn.

Thái tử hàng năm đều tham gia vào các cuộc tuyển chọn học viên, hy vọng có thể bá nhập vào Tinh Diệu Tông, nhưng mỗi một lần đều là thất bại!

Năm nay, là một cơ hội cuối cùng của hắn, nếu như hắn vẫn không thể trở thành đệ tử chính thức của Tinh Diệu Tông, nhất định phải tốt nghiệp tại học viện Tinh Diệu.

Mà rời khỏi Tinh Diệu Tông với tài nguyên phong phú và thực lực cường đại, hắn phải trở lại một tiểu quốc như Nam Việt Quốc để tu luyện, đời này có thể đạt tới Tử Trọng - Đan Huyền Cảnh, cũng đã là cực hạn!

Thái tử không cam lòng cứ như vậy rời đi, hắn phải liều chết nắm bắt bằng được cơ hội cuối cùng này!

Cho nên, lần này biết được tin tức Thiên Trân Các sắp sửa bán đấu giá huyền giáp trang phục cấp 3, hắn quả thực là mừng rỡ như điên!

Hiện tại hắn khuyết thiếu nhất, chính là huyền khí có thể giúp hắn tăng lên thực lực trên diện rộng ở trong một khoảng thời gian ngắn, mà bộ huyền giáp này không chỉ có thể khiến cho lực phòng ngự của hắn tăng lên gấp ba, hơn nữa..... còn phụ thêm một bộ huyền kỹ công kích!

Huyền khí cực phẩm như vậy, quả thực là chưa từng nghe thấy!

Hơn nữa bộ huyền giáp này chỉ có cấp 3, điều này có nghĩa là, Ngự Huyền Cảnh như hắn cũng có thể dễ dàng thoải mái phát huy hết hiệu quả của huyền khí.

Thứ tốt như vậy, lại bán đấu giá ở Nam Việt Quốc, quả thực là đã được tạo ra cho bản thân hắn.

Thái tử đã xem nó trở thành mục tiêu của chính mình, chỉ cần có bộ huyền giáp này trợ giúp, hắn nhất định có thể trở thành học viên tòa sáng trong cuộc thi tuyển môn đệ năm nay, quét ngang đối thủ của mình, trở thành đệ tử chính thức của Tinh Diệu Tông, leo lên một đỉnh cao mới!

Thái tử suy nghĩ rất tốt, nhưng lại không hề nghĩ tới, hôm nay hắn còn chưa tiến vào đại môn Thiên Trân Các, đã đụng phải tiểu nha đầu tà môn Hoàng Nguyệt Ly, bị người hung hăng tát vào mặt!

Mặc dù mặt mặt đến mức độ như thế, tuy nhiên, hắn lại không thể rời đi!

Nếu như hắn mà rời đi, vậy thì bộ huyền giáp kia, sẽ vĩnh viễn không thể nào rơi vào tay hắn.

Thái tử trái lo phải nghĩ, sau khi tiến hành đấu tranh tư tưởng kịch liệt, vẫn quyết định không thể vì *một tiểu tiết mà mất đi rất nhiều**, chỉ có thể nhẫn nhịn khẩu khí này, trước hết phải có được bộ huyền giáp tới tay.

**Nhân tiểu thất đại (Nguyên văn: 因小失大): tiết kiệm một ít để mất rất nhiều (to try for small gains only to lose big; save a little only to lose a lot (idiom)) {Dịch: Emily Ton}*

Chỉ cần hắn trở thành đệ tử Tinh Diệu Tông, công lực càng tăng tiến, muốn thu thập nam nhân sau lưng Hoàng Nguyệt Ly, còn không phải là sự tình một giây?

Tu vi của nam nhân kia cho dù cao bao nhiêu, thân phận quan trọng bao nhiêu, chẳng lẽ dám đối địch với đại tông môn đệ nhất Nam Thiên Vực?

Thái tử lập đi lập lại điều này trong lòng để thuyết phục bản thân, mới miễn cưỡng không chế được cảm xúc.

Mất hắn nhìn thẳng, làm bộ không chú ý tới những ánh mắt trào phúng và âm thanh đàm luận của đám đông, lập tức đi tới cửa Thiên Trân Các.

Ai ngờ, hắn vừa mới đi tới cửa, đã bị thủ vệ ngăn cản.

"Thái Tử điện hạ, xin dừng bước!"

Thái tử vốn đang mang một bụng lửa, nhìn đến ngay cả thủ vệ nho nhỏ cũng dám cùng đối nghịch với hắn, giận sôi máu.

"Tránh ra cho ta! Ngươi không biết ta là ai?" Ánh mắt Thái tử khốc liệt.

Trên mặt thủ vệ lại vẫn như cũ, không có biểu tình gì, "Thái Tử điện hạ, thảo dân đương nhiên biết thân phận ngài, tuy nhiên, chỉ có khách quý mới có thể đi vào lối cửa khách quý, đây là quy củ của Thiên Trân Các chúng ta."

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Nàng có tư cách gì?

Thái tử cười tức giận, tùy tay móc ra một phong thư.

"Nhìn xem cho cẩn thận, đây chính là thư mời của Thiên Trân Các các ngươi! Còn không cút ngay cho ta?"

Nhưng mà, thủ vệ lại không hề nhượng bộ.

"Thái Tử điện hạ, Các chủ chúng ta vừa mới phân phó xuống, nói phòng khách quý đã đầy, thật sự không còn phòng thừa cho ngài, thật sự xin lỗi! Nếu ngài nhất định phải tham gia hội đấu giá, vậy mời xếp hàng vào từ ghế ngồi bình thường đi!"

"Ngươi nói cái gì? Đã phát thư mời ta, vì sao lại không đủ phòng? Các ngươi đang chơi ta sao?"

Thủ vệ khinh thường liếc mắt nhìn Thái tử một cái, đắc tội Các chủ bọn họ, còn muốn tiến vào phòng khách quý? Thời điểm Các chủ đi vào, chính là cố ý để lại lời nói, sao hắn có thể để Thái tử đi vào?

Thủ vệ không nóng không lạnh ngó mắt liếc Thái tử một cái, "Thật sự rất xin lỗi, số lượng phòng vốn là vừa đủ, nhưng hôm nay bất ngờ có khách quý bên ngoài đến, vì thế đã dành riêng cho hắn một vị trí, chỉ có thể ủy khuất Thái Tử điện hạ ngài!"

Thái tử đột nhiên biến sắc, "Người có ý gì? Cái gì khách quý? Chẳng lẽ còn quan trọng hơn ta? Ta muốn nhìn xem, ai có tư cách đoạt vị trí với ta! Hơn nữa, người là thứ gì? Dám chặn đường của ta?"

Hắn đã phần nộ tới đỉnh!

Hôm nay, đầu tiên là bị người và mặt, tiếp theo lại còn bị cầm đi vào Thiên Trân Các, mỗi một sự tình, đều ném mặt mũi hắn ở trên mặt đất mà dẫm!

Hiện tại, ngay cả một thủ vệ hèn hạ, cũng dám không để hắn vào mắt!

Rốt cuộc, Thái tử không thể duy trì được phong độ công tử của ngày xưa, thuận tay vung ra một chương, đánh về phía ngực của tên thủ vệ!

Thực lực của Ngự Huyền Cảnh tầng thứ 7 không phải là nhỏ, một chương này của Thái tử, chứa đầy huyền lực của thiên địa. Trong lúc nhất thời, không khí vùng phụ cận đều giống như đã đọng lại.

Bốn phía truyền đến một trận kinh hô, đều cho rằng tên thủ vệ to gan lớn mật này nhất định sẽ gặp phải xui xẻo!

Ai ngờ, tên thủ vệ căn bản không có phản ứng gì, chỉ thông dong lui một bước ra phía sau, né tránh công kích của Thái tử.

"Thái Tử điện hạ, thỉnh ngài không nên quên quy củ của Thiên Trân Các! Nếu ngài một hai phải động thủ ở Thiên Trân Các, chỉ sợ ngài không có cách nào để tham gia hội đấu giá hôm nay."

Giọng điệu của tên hộ vệ không có biến hoá gì, tựa hồ cũng không tức giận bởi vì đã bị công kích.

Nhưng trong nội tâm Thái tử, lại thật sự rất kích động!

Mặc dù mới vừa rồi thời điểm khi hắn ra tay, chỉ dùng một nửa thực lực, tuy nhiên, thủ vệ này có thể nhẹ nhàng tránh thoát, chứng tỏ rằng tu vi huyền lực của hắn ta, ít nhất không thua bản thân hắn!

Một tên thủ vệ hèn hạ, đã có thực lực cao như vậy, vậy thì chủ nhân sau lưng Thiên Trân Các..... rốt cuộc có tu vi là gì?

Trong lòng Thái tử kinh sợ, trong lúc nhất thời, cũng không dám tiếp tục lỗ mãng.

Nhưng muốn hắn cứ như vậy chạy đến ghế ngồi bình thường, hắn thật sự là không cam lòng.

Hắn vẫn đang muốn cố gắng tranh luận, nói: "Được, ta có thể sẽ tuân thủ quy củ của Thiên Trân Các, tuy nhiên, rốt cuộc là người nào đã chiếm phòng của ta, đây chắc không phải là bí mật đi?"

Thủ vệ nói: "Chính là vị vừa rồi mới đi vào kia, Bạch tam tiểu thư Võ Uy Hầu phủ."

Bạch Nhược Kỳ vừa nghe lời này, trong lòng bốc lửa, ngay lập tức kêu lên: "Nàng? Nàng có tư cách gì mà vào phòng khách quý? Nàng dám leo lên trên đầu Thái Tử điện hạ sao? Cũng không nhìn xem thân phận của mình là gì! Nhanh chóng khiến nàng lăn....."

"Câm miệng!"

Thủ vệ còn chưa kịp nói lời nào, Thái tử đã nhấn chặt mày, quay đầu lại quát nàng ta.

Bạch Nhược Kỳ rốt cuộc có đầu óc hay không? Hoàng Nguyệt Ly đương nhiên là không có tư cách để vào phòng khách quý, nàng có thể đi vào, khẳng định là bởi vì nàng đã đi theo nam nhân kia.

Mặc dù hắn không biết thân phận của nam nhân này là gì, tuy nhiên..... hắn không thể trêu vào!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 98: Sao có thuận tiện như vậy?

Thái tử căn bản nằm mơ cũng không thể tưởng được, Hoàng Nguyệt Ly có thể tiến vào phòng khách quý, không có quan hệ gì với nam nhân kia.

Mà là bởi vì, nàng chính là người đã rèn ra bộ huyền giáp mà hắn đang tâm tâm niệm niệm, một vị luyện khí sư cấp 3 có tài nghệ kinh người và thủ đoạn trác tuyệt!

Thái tử chỉ biết, mình đang phải nhịn khẩu khí này, không thể không hạ thấp đầu.

"Nếu..... nếu là vị đại nhân kia đã muốn phòng khách quý, vậy đó cũng là vinh hạnh của ta, phiền toái người truyền giúp một lời, nói rằng sự tình phát sinh vừa rồi đều là một hồi hiểu lầm, thỉnh hân không cần phải so đo....."

Thủ vệ bất động thanh sắc nói: "Ghi nhớ Thái Tử điện hạ đã dặn dò, thỉnh đi!"

Lời này nói ra không chút khách khí, nhưng Thái tử cũng không có cách nào, chỉ có thể xoay người, đi đến cửa hông ở lối vào hàng ghế bình thường.

Cũng may, đang xếp hàng ở cửa hông, đều là một số phú thương và quý tộc bình thường, nhìn thấy Thái tử đi qua, cũng biết hắn đang nổi nóng, căn bản không ai dám chọc hắn, vội nổi tránh đường, để hắn chen ngang là kẻ thứ nhất đi vào.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Vào thời điểm đó, Hoàng Nguyệt Ly và Các chủ đại nhân đang ngồi ở trong một gian phòng xa hoa nhất trên lầu ba của Thiên Trần Các.

Căn phòng này, không chỉ là nơi thoải mái nhất, mà còn là nơi có tầm nhìn tốt nhất.

Ngồi ở chỗ này, liền có thể thoải mái nhìn xuống toàn bộ hiện trường của hội đấu giá.

Trên bàn, đã dọn sẵn trà Đan Minh Thảo vừa mới pha xong cùng với mấy thứ điểm tâm nhỏ, đều là những loại mà Hoàng Nguyệt Ly thích ăn.

Hoàng Nguyệt Ly nhướn mày liếc mắt nhìn nam nhân một cái, "Xem ra..... trong phòng bếp nhà ta, giống như có gian tế khả nghi trà trộn vào?"

Nam nhân tùy ý cười tình nghịch, "Phu nhân bốn tọa thích ăn gì, bốn tọa sao có thể không biết? Nếu như ủy khuất phu nhân, bốn tọa sẽ rất đau lòng....."

Chà, ba câu nói không thể phun ra ngoài voi!

Hoàng Nguyệt Ly trừng mắt nhìn hắn, lười biếng để phản bác hắn, dù sao nam nhân này có da mặt dày như tường thành, nàng thật sự là lười lãng phí nước bọt!

Nam nhân vừa thấy nàng như vậy, khoe miệng nổi lên một nụ cười, càng thêm thân mật tiến sát vào bên người nàng, ngón tay thon dài nắm lấy một khối bánh mứt táo trong như thủy tinh, đưa đến bên miệng nàng.

"Tiểu nha đầu, vừa rồi lẫn lộn một buổi sáng, chắc đã đói bụng đi? Ăn chút điểm tâm?"

Một giây không lưu ý, nam nhân này lại dán vào nàng lần nữa.

Hoàng Nguyệt Ly tức giận nói: "Cách xa ta ra một chút, ta không có thói quen cùng người..... ngô!"

Lời nàng nói còn chưa dứt, miệng đã bị nhét đầy điểm tâm, thiếu chút nữa là đã bị nghẹn. Nàng phòng quai hàm lên, hung hăng cắn miếng điểm tâm trong miệng, một đôi mắt sáng ngời lộ ra ánh sáng khốc liệt, trừng mắt nhìn nam nhân trước mắt.

Đúng lúc này, truyền đến một loạt âm thanh ồn ào từ chỗ ghế ngồi bình thường ở tầng dưới cùng.

Nam nhân nhanh chóng chỉ chỉ sau lưng nàng, nói: "Mau xem! Vị tiện hôn phu của người đã tới!"

Hoàng Nguyệt Ly vốn dĩ đã sờ soạn ngân châm một phen, tính toán bất ngờ giáo huấn cho nam nhân được một tác lại tiến một thước này một chút, vừa nghe lời này, động tác trên tay dừng lại, chuyển người qua.

Dưới lầu, Thái tử mặt đầy âm trầm ngồi xuống trên ghế bình thường, quanh thân phát ra áp suất thấp, quả thực có thể đông chết mọi người!

Mà Bạch Nhược Kỳ mới vừa rồi còn tự cho mình là thái tử phi tương lai, kiêu căng ngạo mạn, lúc này lại mặt xám mày tro, quần áo dơ loạn, nom nớp lo sợ đi theo phía sau Thái tử, sợ bị hắn giận chó đánh mèo.

"Tắc tắc, quả nhiên là trời đất tạo nên một đôi!" Hoàng Nguyệt Ly chống cằm, cười tủm tỉm với lời nhận xét.

Các chủ khẽ cười, dùng ngón tay lau bánh dư thừa dính trên khoe miệng nàng.

Sau đó ở trong nháy mắt nàng biến sắc mặt, thu hồi ngón tay, nói: "Bốn tọa thật không rõ, nếu người ghé thăm bọn họ như vậy, hà tất còn để cho bọn họ tiến vào phòng đấu giá, trực tiếp khiến bọn họ cút đi, mắt không thấy tâm không phiền, sẽ tốt hơn!"

"Cát!" Hoàng Nguyệt Ly liếc mắt nhìn hắn một cái, nói: "Sao có thể thuận tiện như vậy! Dám khi dễ đến trên đầu ta, không khiến tất cả tiền trên người bọn họ đều đổ lại đây, ta sẽ đổi họ* với người!" (*姓: họ trong tên họ; danh tính)

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 99: Bán đấu giá mở màn

Hoàng Nguyệt Ly cười đặc biệt gian trá, ánh mắt nhìn về phía Thái tử và Bạch Nhược Kỳ, giống như đồ tể đang mài đao soàn soạt nhìn sơn dương đang đợi bị làm thịt, nước dãi gần như đã chảy xuống.

Nam nhân nhìn bộ dáng thần khí của nàng hiện ra như thật, buồn cười lắc lắc đầu.

Tiểu hồ ly này..... thật sự so với hắc còn tàn nhẫn hơn! So với hắc còn xóc mói hơn!

Thật sự thương hại với hai người không có mắt kia đã đắc tội với nàng, bọn họ mà không chết thì cũng bị lột da!

Hơn nữa, bộ dáng tính kế người khác của nàng, vì sao cũng đáng yêu như vậy?

Hai người sóng vai ngồi ở trong phòng riêng, một người đang hứng thú nhìn xuống dưới lầu và mưu toan làm thế nào để hốt người, một người còn lại đang mê muội nhìn chăm chăm thiếu nữ bên người, tự hỏi làm thế nào có thể lấy lòng nàng mà cảm thấy cao hứng.

Một màn này, trông có vẻ rất hài hoà tốt đẹp.....

Không bao lâu, những chỗ ngồi bình thường cũng đã lấp đầy khách khứa. Toàn bộ một ngàn chỗ ngồi trong phòng đấu giá Thiên Trân Các, đều ngồi đầy người. Ở cửa còn rất nhiều khách nhân chen lấn muốn tiến vào nhưng lại không thể nào mua nổi tấm vé.

Một nam tử trung niên nho nhã đi tới trên đài bán đấu giá.

Hắn không phải ai khác, đúng là Tôn chương quỳ của Thiên Trân Các, bất cứ người nào ở Nam Việt Quốc đều biết đến hắn.

Với sự xuất hiện của hắn, ồn ào trong hội trường trở nên an tĩnh trong nháy mắt.

Hội đấu giá lần này, vạn chúng chú mục, rốt cuộc đã chính thức mở màn!

"Thưa quý vị, hoan nghênh các vị đã tới tham gia vào thịnh hội bán đấu giá mỗi năm một lần của Thiên Trân Các! Mọi người đều biết, mỗi năm Thiên Trân Các đều sẽ bán ra tất cả các loại kỳ trân dị bảo ở trên hội đấu giá, chưa từng khiến mọi người thất vọng. Năm nay..... tất nhiên cũng sẽ không có ngoại lệ!"

"Có lẽ, tất cả các vị ở đây đều đã thông qua nhiều con đường, tìm hiểu về một số mặt hàng trong hội bán đấu giá lần này. Có thể nói cho mọi người biết, ngoại trừ những nội dung chúng ta đã đề lộ ra bên ngoài trước đó, sẽ còn có rất nhiều sự ngạc nhiên đang chờ đợi tất cả mọi người, kính mong các vị hãy đón chờ nó!"

Tuy rằng tu vi của Tôn chương quỳ không cao, nhưng ở phương diện làm ăn buôn bán, chính là một nhân vật rất khôn khéo, vừa nói mấy câu, đã khiến cho toàn bộ không khí trong hội trường đều nóng lên.

Ánh mắt của khách khứa dưới đài, rõ ràng đã trở nên nóng bỏng hơn.

"Tôn chương quỳ, đừng nói nhảm nữa, nhanh chóng bắt đầu bán đấu giá đi!"

"Đúng vậy, nói miệng không có bằng chứng, có thứ gì tốt, nhanh lấy ra nhìn xem!"

Có người không kiên nhẫn bắt đầu thúc giục.

Tôn chương quỳ cười ha hả nói: "Xem ra, chư vị đã gấp không thể chờ nổi, vậy tại hạ cũng không dài dòng, bán đấu giá ngay lập tức chính thức bắt đầu!"

Một thị nữ chậm rãi đi lên.

Trong tay nàng là một cái khay bạc, được phủ bằng một miếng vải lụa màu đỏ, khiến người không thể nhìn trộm được đồ vật trong khay.

Tôn chương quỳ nhẹ nhàng nhắc vải lụa lên, lộ ra một quyển trục dài hơn một thước.

"Kiện hàng đầu tiên, là một quyển huyền kỹ thượng phẩm Hoàng Giai —— Nguyên Kim Chi (元金指)! Mức độ hiếm hoi của quyển trục thượng phẩm Hoàng Giai, tin tưởng tất cả mọi người đều biết đến. Điều đáng nhắc tới chính là, tác dụng làm tê liệt của Nguyên Kim Chi, nếu địch nhân bị đánh trúng sẽ mất đi năng lực hành động ở trong vòng ba hơi thở, đương nhiên, nếu như tu vi của đối thủ lớn hơn ngươi, hiệu quả tất nhiên sẽ bị giảm đi đánh kể."

"Ngoài ra, huyền kỹ này còn có một hạn chế, đó chính là chỉ có võ giả có thuộc tính kim mới có thể tu luyện!"

Sau khi Tôn chương quỳ giới thiệu vắn tắt xong, cười nói: "Mức giá khởi điểm của quyển huyền kỹ này là..... một vạn lượng bạc! Thỉnh các vị bắt đầu đấu giá!"

Nó thực sự là huyền kỹ thượng phẩm Hoàng Giai!

Ai cũng không nghĩ tới, hội đấu giá năm nay của Thiên Trân Các sẽ gây ấn tượng lớn như thế, kiện hàng đầu tiên, vừa cầm ra đã là huyền kỹ thượng phẩm Hoàng Giai! Lại còn là huyền kỹ mang một kỹ năng đặc biệt, có giá trị gấp mười lần so với huyền kỹ bình thường!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 100: Dưỡng linh đan

Edit & Dịch: Emily Ton.

Phải biết rằng, trình độ tu luyện của Nam Việt Quốc và các quốc gia lân cận xung quanh đều không cao. Ngay cả Bạch gia là một thế gia tu võ, bất quá cũng chỉ có hai loại huyền kỹ thượng phẩm Hoàng Giai!

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người đều bị khuấy động.

Thời điểm Tôn chương quầy đang giới thiệu, dưới đài đã có không ít người nóng lòng muốn thử.

Vừa dứt lời, lập tức có người gấp không chờ nổi ra giá.

"Một vạn hai ngàn lượng!"

"Một vạn năm ngàn lượng!"

"Một vạn sáu ngàn lượng!"

.....

"Ba vạn lượng!"

Rất nhanh, giá của một quyền huyền kỹ, cũng đã đạt ngưỡng ba vạn lượng.

Trên lầu ba, Hoàng Nguyệt Ly nhìn thấy hình ảnh tranh mua bốc lửa ở trên dãy ghế bình thường, liên tục lắc đầu.

Tài nguyên tu luyện của Nam Việt Quốc thật sự là quá kém, bất quá chỉ là một quyền huyền kỹ Hoàng Giai, đã khiến mọi người điên cuồng muốn đoạt như vậy, phải biết rằng, công pháp mà nàng cho Thái Vi tu luyện, đều là thượng phẩm Huyền Giai.

Hơn nữa, công pháp càng trân quý gấp trăm lần huyền kỹ!

Nam nhân căn bản không nhìn thấy phần bán đấu giá, mà là vẫn luôn đang nhìn tiểu hồ ly bên người, nhìn đến bộ dáng nàng nhẹ nhàng lắc đầu, khóe miệng cũng nhẹ nhàng gọi lên một nụ cười.

Sau khi giằng co tranh mua trong chốc lát, cuối cùng giá cả dừng lại ở năm vạn lượng.

Giá này cũng không vượt ra ngoài dự kiến của Hoàng Nguyệt Ly, bởi vì huyền kỹ có hiệu ứng làm tê liệt tuy rằng thực sự tốt, nhưng chỉ có thể để người có thuộc tính kim tu luyện, hạn chế này đã làm giảm giá trị của nó.

Những người ra tay đấu giá, đều là những thiên tài trong gia tộc có thể tu luyện thuộc tính kim, vì thế giá cả không thể nào tăng đến quá cao.

Tuy nhiên, kiện thứ nhất đã bán ra với giá cao là năm vạn lượng bạc, trong lịch sử hội đấu giá của Thiên Trân Các, đây vẫn là lần đầu tiên.

Điều này cũng chỉ ra rằng, bán đấu giá kế tiếp nhất định sẽ càng thêm nóng lửa!

Quả nhiên, những mặt hàng kế tiếp, càng ngày càng trân quý, giá cả của một kiện cũng càng cao hơn so một kiện, nhiệt tình của khách ở dưới đài cũng càng ngày càng tăng vọt!

Dưới ánh mắt chờ mong của mọi người, Tôn chương quầy lại một lần nữa xóc lên tấm khăn lụa màu hồng trên cái khay bạc.

Lúc này đây, nằm trên khay, là một cái bình sứ nho nhỏ, có kích thước chỉ bằng nửa bàn tay, cũng không có gì nổi bật.

Tuy nhiên, khách ở dưới đài lại bị kích động lần nữa.

Bởi vì loại binh sứ này là chuyên dùng để lưu trữ đan dược, có thể phòng ngừa đan dược lực của đan dược không bị mất đi hoặc tiêu tan. Hơn nữa, chỉ phí chế tạo thực sự rất cao, chỉ có những đan dược phi thường trân quý, mới có thể dùng nó để đựng.

Quả nhiên, Tôn chương quỳ tươi cười đầy bí ẩn giải khai đáp án.

"Chư vị, đừng xem thường bình dược bằng sứ nhỏ nhỏ này, bên trong, chính là trung phẩm đan dược cấp 2 —— Dưỡng Linh Đan (养灵丹)!"

"Dưỡng linh đan! Thật sự là dưỡng linh đan!"

"Nghe nói các thành phần cần thiết để tạo ra dưỡng linh đan rất khó tìm, tỷ lệ thành đan lại rất thấp, luyện đan sư cấp 2 bình thường, mười lò có thể luyện ra một hai viên, cũng đã thực không tồi!"

Nghe thanh âm nghị luận dưới đài, Tôn chương quỳ vuốt ve chòm râu của mình, tươi cười đầy mặt.

"Không tồi, các vị đều là người biết hàng, dưỡng linh đan đối võ giả mà nói, là linh dược phi thường khó có được. Võ giả Khí Huyền Cảnh nếu nuốt vào dưỡng linh đan, có thể trực tiếp tăng cấp từ tầng thứ 1 lên tầng thứ 3 mà không cần cảnh giới. Thậm chí, người bình thường không có cách nào tu luyện, chỉ cần nuốt vào mười viên trở lên, cũng có thể trở thành một người võ giả."

Hắn dừng lại một chút, nói tiếp: "Nhưng hiệu quả quan trọng nhất của dưỡng linh đan đó là, có thể nâng cao xác suất võ giả Khí Huyền Cảnh tầng thứ 9 đột phá Ngự Huyền Cảnh. Mọi người đều biết, Ngự Huyền Cảnh là Bình Cảnh thứ nhất của tu luyện võ đạo. Đại đa số võ giả, cả đời đều dừng lại ở Khí Huyền Cảnh tầng thứ 9, không cách nào đột phá. Vô số thiên tài tu luyện, bởi vì chỗ thắt nút cổ chai này mà tiêu hao quá nhiều thời gian và tiềm năng chính mình."

"Hiện tại, chỉ cần có bình dưỡng linh đan này, tất cả những điều đó đều không thành vấn đề!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 101: Tiểu Hồ Ly có rất nhiều bí mật

"Bình dưỡng linh đan tổng cộng có mười viên, đóng vào bình và bán ra, giá bán khởi xướng ban đầu là một vạn lượng! Thịnh mọi người bắt đầu đi!"

Không thể không nói rằng, những lời Tôn chương quỳ nói ra cực kỳ kích động, cũng rất phù hợp với thực tế.

Võ giả Nam Việt Quốc, rất nhiều người đều dừng ở Khí Huyền Cảnh tầng thứ 9, nếu đạt tới Ngự Huyền Cảnh trở lên, cũng đã xem như cao thủ nổi danh, thậm chí có thể được hoàng đế trao tặng tước vị quý tộc.

Một lọ dưỡng linh đan này, đúng là ước mơ của rất nhiều người!

Hơn nữa, một số thế lực tương đối trọng đại, nếu có bình dưỡng linh đan này, ít nhất có thể giúp cho hai thiên tài của gia tộc rút ngắn thời gian lãng phí khi tu luyện Khí Huyền Cảnh, cũng là vật vô cùng hữu dụng.

Cho nên, vòng đấu thầu này đã trở nên náo nhiệt nhất, trong một khoảnh khắc, dưỡng linh đan đã tăng từ mức một vạn lượng, lên tới ba vạn lượng.

Giá cả vừa lên ba vạn, đã làm giảm đáng kể số lượng người thầu.

Rốt cuộc, võ giả Khí Huyền Cảnh tầng thứ 9, phần lớn cũng không phải là quý tộc, cũng hoàn toàn không phải là rất giàu có, năm vạn lượng đã là một con số mà bọn họ không thể hình dung hay hỗ trợ nổi.

Bất quá, đối với đại quý tộc có địa vị mà nói, năm vạn lượng, cũng không phải là quá nhiều, cạnh tranh chỉ mới vừa bắt đầu.

"Ba vạn năm ngàn lượng!"

"Bốn vạn lượng!"

"Bốn vạn năm ngàn lượng!"

"Năm vạn lượng!"

Cuối cùng chỉ còn lại hai người mua, không nhường nhau một bước, đúng là hai vị đến từ gia tộc chư hầu trứ danh Nam Việt Quốc —— Định Quốc Công của Liễu gia và Tĩnh Quân Hầu của Vệ gia.

.....*Dịch: Emily Ton....*

Bên trong phòng riêng.

Hoàng Nguyệt Ly đã chán muốn chết, lắng nghe báo giá, bàn tay trắng nhỏ dài bung chén trà lên, ngẩng đầu, tư thái ưu nhã uống lên miệng nhỏ một ngụm.

Nàng vừa nhấc đầu, lộ ra cổ thon dài trắng tinh, lập tức hấp dẫn lực chú ý của nam nhân bên người.

Ánh mắt nam nhân thâm trầm nhìn xuống cổ nàng, lưu lại một lát ở trên xương quai xanh mảnh khảnh mà tinh xảo, sau đó tiếp tục nhìn xuống phía dưới..... khám phá những phần đã bị quần áo bao vây, không khỏi tiếc hận mà lắc lắc đầu.

Hoàng Nguyệt Ly phát hiện ánh mắt của hắn không đứng, nghi hoặc nhìn hắn một cái, "Người đang nhìn gì vậy?"

Nam nhân tự nhiên sẽ không bại lộ tâm tư tà ác của mình, hắn trấn định về tự nhiên và quay ánh mắt nhìn về phía trước, cười nói: "Như thế nào? Vì sao người không đấu giá bình đường linh đan?"

Hoàng Nguyệt Ly nhún vai, nói: "Không có hứng thú."

Nam nhân nhướng mày, "Kinh mạch người đã bị bế tắc, không cách nào tu luyện, ăn bình đường linh đan này, nói không chừng sẽ có sự cải thiện. Nếu như không đủ tiền, bốn tọa có thể cho người mượn."

"Không cần, ta thật sự không có hứng thú."

Thế chất của nàng rất đặc thù, hoàn toàn không giống với những người không thể tu luyện, cho dù ăn bao nhiêu đường linh đan cũng đều sẽ không có hiệu quả.

Nói cách khác, nàng sớm đã nghĩ cách có bằng được đường linh đan, sao còn chờ cho tới hôm nay?

Nam nhân có chút bối rối, hơi nheo mắt lại, trên người tiểu hồ ly này xem ra thật đúng là có rất nhiều bí mật!

Nàng không thể tu luyện, thế nhưng còn bình tĩnh như thế, đối đan được có thể cải thiện thế chất cũng không động tâm, cổ tình còn có thiên phú luyện khí khó có thể giải thích.....

Hoàng Nguyệt Ly có thể cảm nhận được ánh mắt nam nhân đang nhìn mình, nhưng nàng căn bản không muốn giải thích, vẫn thập phần bình tĩnh mà uống trà như cũ.

Dưới đài, tiếng báo giá không hề dừng lại, tuy nhiên, mức độ tăng giá lại trở nên càng ngày càng nhỏ.

Tới mức giá này rồi, ngay cả đối gia tộc chư hầu mà nói, cũng là một phí tổn rất lớn, cần phải cân nhắc và xem xét.

"Bảy vạn ba ngàn lượng!"

"..... Bảy vạn bốn ngàn lượng!"

"Bảy vạn năm ngàn lượng!"

Sau khi Định Quốc Công báo ra con số này, trường hợp này đã đình trệ trong chốc lát, Tinh Quân Hầu trở nên do dự hơn, cắn chặt răng, nhưng vẫn lựa chọn tiếp tục báo giá.

Tuy nhiên, Định Quốc Công còn chưa kịp cao hứng, một giọng nữ trong trẻo đã truyền ra tới.

"Mười vạn lượng!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 102: Mơ ước đã lâu

Mười vạn lượng!

Giá này thật sự đã vượt ra ngoài dự đoán của mọi người, bởi vì giá của một lọ đường linh đan, vốn dĩ chỉ nằm ở bảy tám vạn, ra giá mười vạn, đã cao hơn giá trị thực tế của nó rất xa.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người nhìn về phương hướng người vừa đưa ra giá.

"Trời, sao có thể? Người đã đưa ra giá mười vạn lượng trên trời, thế nhưng lại ngồi ở trên dãy ghế bình thường?"

"Đúng vậy, sao có thể? Thỏ hào tới từ nơi nào, lại xa hoa như vậy?! Mà nàng có biết chính mình đang tranh đoạt bảo vật cùng với Định Quốc Công không? Nàng sẽ không sợ đắc tội với người, xong việc sẽ bị người trả thù?"

"Đi? Chờ một chút! Người đã ra giá kia..... Hình như là Nhị tiểu thư Võ Uy Hầu phủ? Bên người nàng kia..... kia không phải là Thái Tử điện hạ sao?"

"Cái gì cái gì? Để ta nhìn xem..... Thật sự đúng là như vậy! Thái tử vì sao lại không ngồi ở phòng khách quý, mà lại ngồi cùng ghế với người thường vậy?"

"Ài, ai biết được? Có lẽ nhân gia chỉ là muốn thử nghiệm bầu không khí đấu giá một lần! Tuy nhiên hiện tại người đề cập đến điều đó, khó trách Bạch Nhị tiểu thư ra giá hào sảng như vậy, có thể trấn áp cả hai nhà, nguyên lai là có Thái Tử điện hạ chống lưng cho nàng?"

Người ra giá, đúng là Bạch Nhượng Kỳ.

Nàng ta đối dưỡng linh đan có thể nói là mơ ước đã lâu, hôm nay đến tham gia trận bán đấu giá này, chính là vì dưỡng linh đan mà đến!

Năm nay, Bạch Nhượng Kỳ cũng giống như Bạch Nhượng Nghiên, sẽ chuẩn bị tham gia vào cuộc khảo thí chiêu sinh của các đại võ giả ở Nam Thiên Vực.

Là thiên chi kiêu nữ có thể đếm được trên đầu ngón tay ở Nam Việt Quốc, mục tiêu của nàng ta đương nhiên là Thái tử và tòa học viện —— Học Viện Tinh Diệu tiếng tăm lừng lẫy!

Tuy nhiên, nếu so sánh với đông đảo thiên tài ghi danh vào Học Viện Tinh Diệu, với thiên phú phẩm cấp 4 mà nàng ta lấy làm tự hào, lại có vẻ không tốt chút nào, tu vi Khí Huyền Cảnh tầng thứ 7, cũng hơi thấp một chút.

Cho nên, trong thời gian nửa năm trước khi chiêu sinh bắt đầu, nàng ta cần phải chuẩn bị thăng cấp đến cảnh giới Khí Huyền Cảnh tầng thứ 9.

Mục tiêu này vốn là rất khó khăn, nhưng hiện tại nếu có thể có bình dưỡng linh đan đến tay, vậy thì mọi thứ đã thay đổi, nàng ta không những có thể nhẹ nhàng đạt tới mục tiêu, hơn nữa nếu có vận khí tốt, còn có khả năng sẽ đột phá được Ngự Huyền Cảnh!

Ở tuổi 15 đã trở thành võ giả Nhị Trọng (giai đoạn thứ 2) - Ngự Huyền Cảnh, đây tuyệt đối là phi thường hiếm thấy, việc nàng ta tiến vào Học Viện Tinh Diệu, cũng liền nắm chắc.

Bạch Lưu Cảnh cũng kỳ vọng rất cao đối Nhị nữ nhi này. Cho nên, lúc này đây đã đưa ra gần một nửa bạc vốn có của Võ Uy Hầu phủ cho Bạch Nhượng Kỳ, để nàng ta tới tham gia hội đấu giá lần này.

Bạch Nhượng Kỳ đã quyết tâm phải có bằng được bình dưỡng linh đan này.

Một khi mức giá cao mà nàng ta vừa thiết lập, lập tức khiến cho tất cả mọi người đều bị dọa sợ.

Tôn tử Định Quốc Công cũng là thiên tài có thiên phú phẩm cấp 4, hẳn muốn có bình dưỡng linh đan này, cũng là vì muốn giúp tôn tử có thể thuận lợi đột phá. Không nghĩ tới, mất thấy vật gần như có thể đã đạt tới tầm tay, chỉ trong chớp mắt, vệt đã nấu chín liền bay!

Hắn vốn dĩ mang đầy vẻ mặt phẫn nộ, muốn nhìn một chút rốt cuộc là nhãi ranh nào không có con mắt, ngồi ở trên dãy ghế bình thường, cũng dám đoạt đồ vật cùng hắn!

Kết quả là đảo mắt vừa thấy, phát hiện người đang cạnh tranh đấu giá cư nhiên là Bạch Nhượng Kỳ, mà bên người nàng, thỉnh thoảng còn có Thái Tử điện hạ ngồi đó!

Lần này, Định Quốc Công nào dám nói thêm một chữ, cẩn thận cúi đầu, chỉ có thể từ bỏ.

Tôn chương quầy ngừng một lát, thấy không có người tiếp tục ra giá, liền bắt đầu đếm ngược.

"Mười vạn lượng lần đầu tiên! Mười vạn lượng lần thứ hai....."

Trên mặt tối tăm của Bạch Nhượng Kỳ bỗng nhiên sáng lên, cuối cùng cũng hiện ra một nụ cười.

Chỉ cần có bình đan được này, nàng có thể trở thành cường giả Ngự Huyền Cảnh!

Tiểu tiện nhân Hoàng Nguyệt Ly cho dù có công phu hồ ly tinh, có thể câu dẫn được nam nhân cường đại, thì lại như thế nào?

Sao có thể so được với thiên tài có thực lực chân chính như nàng?

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 103: Đùng đề cập đến có bao nhiêu nén gien

Edit & Dịch: Emily Ton.

Ngay cả sắc mặt Thái tử, cũng tốt hơn một chút.

Định Quốc Công chính là Tam Trọng (giai đoạn 3) của Linh Huyền Cảnh, là cao thủ có thể đếm được trên đầu ngón tay ở Nam Việt Quốc, nhưng vừa nhìn thấy Tái tử đang ngồi ở bên người Bạch Nhược Kỳ, cũng lập tức không dám ra giá!

Điều này thuyết minh, Thái tử này của hắn vẫn rất có uy tín, thiên phú của hắn..... vẫn có thể khiến cho cao thủ phải kính sợ!

Thái tử hôm nay bởi vì bị nam nhân thần bí công khai và mặt khiến cho tôn nghiêm quét rác, rốt cuộc tìm lại được một chút mặt mũi bởi bản thân là thiên tài đệ nhất Nam Việt Quốc, trong lòng cảm thấy tốt hơn không ít.

"Mười vạn lượng lần thứ ba....."

"Mười vạn năm ngàn lượng!"

Tôn chương quầy đang muốn nói ra hai chữ "Thành giao". Bỗng nhiên, từ trên phòng khách quý, vang lên một giọng báo giá, gián đoạn sự đếm ngược của hắn.

Toàn bộ phòng đấu giá yên tĩnh lại một lát, ngay cả Tôn chương quầy cũng hơi sững sốt.

Không có người nào sẽ nghĩ đến, dường linh đan đã vượt qua giá cả thực tế nhiều như vậy, thế nhưng còn có người tăng giá, hơn nữa lại còn tranh đoạt vật với nữ nhân bên người Thái Tử điện hạ, lại còn tăng thêm năm ngàn lượng!

Tất cả mọi người ngạc nhiên nhìn về hướng phòng khách quý của lầu cao nhất, đáng tiếc, vì bảo vệ sự riêng tư của khách quý, lầu ba có bày bố trận pháp, bọn họ căn bản không cách nào nhìn đến tôn dung khách nhân trong phòng.

"Oa, người nào có tiền như vậy? Mười vạn năm ngàn lượng, đây thật đúng là giá trên trời!"

"Mấu chốt là, nữ nhân trong phòng là ai? Cũng dám đối nghịch với Thái Tử điện hạ?"

"Thái tử thì như thế nào? Có thể ngồi ở phòng trên tầng cao nhất, nói không chừng là công chúa của một quốc gia láng giềng nào đó!"

"Nói cũng đúng, vậy người đoán xem, Bạch nhị tiểu thư còn có thể tăng giá hay không?"

Trong nghị luận sôi nổi, Bạch Nhược Kỳ và Thái tử liếc mắt nhìn nhau một cái, sắc mặt hai người đều trầm xuống.

Những khách nhân khác đoán không ra thân phận khách nhân trong phòng, nhưng, bọn họ cũng có thể đoán ra từ giọng nói, âm thanh gọi đấu giá đúng là Hoàng Nguyệt Ly! Hơn nữa, bọn họ đã từng trở mắt nhìn nàng đi qua thông đạo vào phòng khách quý.

Kẻ này dám nhảy ra quấy rối, tuyệt đối chính là bản nhân Hoàng Nguyệt Ly!

Tôn chương quầy rất nhanh đã phục hồi lại tinh thần, tươi cười thân thiết nói: "Tốt! Lại có thêm một vị khách nhân ra giá, vị khách nhân này đã ra giá mười vạn năm ngàn lượng, mười vạn năm ngàn lượng! Thật là một giá kinh người! Xin hỏi còn có người nào muốn ra giá nữa không?"

Bạch Nhược Kỳ cắn răng, không cần phải đề cập đến trong lòng có bao nhiêu nén gien!

Bạch Lưu Cảnh cho nàng ta tiền, tổng cộng là mười vạn lượng, nàng ta vốn dĩ cảm thấy, với một khoản tiền lớn này, nương vào uy thế của Thái tử, muốn có trong tay một lọ đan dược như vậy, khẳng định sẽ không xảy ra điều gì ngoài ý muốn.

Không nghĩ tới, thật sự có người dám đối nghịch với nàng ta!

Hiện tại, nếu muốn vượt qua báo giá của Hoàng Nguyệt Ly, cũng không phải là không thể. Mấy năm nay nàng ta tự mình cũng góp được một chút tiền riêng, tính toán đầu ra đây, tổng cộng là sáu ngàn lượng, nếu tất cả đều đưa ra, vừa lúc có thể vượt qua giá mà Hoàng Nguyệt Ly đưa ra.

Tuy nhiên, cứ như vậy, trong nháy mắt nàng ta sẽ trở thành giai cấp nghèo nàn! Nàng ta vốn đang muốn dùng chút tiền ấy, mua một kiện huyền khí cấp 2, nhằm tăng lên thực lực của mình!

Trái tim Bạch Nhược Kỳ nhức nhối, nhất thời do dự.

Tôn chương quây lại nói: "Thật sự không có người tăng giá sao? Vậy tại hạ sẽ bắt đầu đếm ngược....."

Trái tim Bạch Nhược Kỳ nhảy lên, "Mười vạn sáu ngàn lượng!"

Xem như bằng bất cứ giá nào, hôm nay, bình đan dược này nàng ta nhất định phải mua bằng được!

"Mười vạn sáu ngàn lượng lần đầu tiên! Mười vạn sáu ngàn lượng lần thứ hai! Mười vạn sáu ngàn lượng lần thứ ba....."

Theo Tôn chương quây đếm ngược, hô hấp của Bạch Nhược Kỳ như ngừng lại, trong khi trái tim vẫn luôn không ngừng chảy máu!

Chờ nàng lấy được đan dược, đột phá cảnh giới, nhất định phải xử đẹp tiểu tiện nhân nhân Bạch Nhược Ly!

"Mười một vạn lượng!"

Giọng nói của Hoàng Nguyệt Ly mang theo ý cười, lại một lần nữa vang lên từ trên lầu ba.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: Ta muốn báo cáo người

Nghe thấy Hoàng Nguyệt Ly báo giá một lần nữa, Bạch Nhược Kỳ gần như quên thở một hơi!

Tiểu tiện nhân này vẫn chưa kết thúc, giá đã cao như vậy, nàng ấy vẫn còn dám tăng giá!

Bạch Nhược Kỳ nghĩ rằng, Hoàng Nguyệt Ly sẽ không thật sự muốn bình dưỡng linh đan này, theo nàng, định mệnh của Tam muội đã chú định là một phế vật, làm sao có thể dùng đan dược được, nàng ấy chính là đang cố ý đối nghịch với nàng mà thôi!

Mặt mày Bạch Nhược Kỳ đều đã xanh mét, thật sự hận không thể kéo Hoàng Nguyệt Ly ra và đánh nàng ấy một trận!

"Mười một vạn lượng! Đã là mười một vạn lượng! Còn có người nào muốn tăng giá hay không?"

Tôn chương quây cười đến nỗi không thể nhìn thấy mắt, liên tiếp thúc giục.

Trong lòng Bạch Nhược Kỳ giống như lửa đốt, nàng quá muốn bình đan dược này, đương nhiên không có khả năng chấp tay dâng cho người, nhưng nàng thật sự cũng không có nhiều tiền hơn.....

Đúng lúc này, Thái tử quay đầu nhìn nàng một cái, nói: "Nếu ngươi còn muốn tiếp tục tăng giá, ta có thể cho ngươi hai vạn lượng bạc."

Bạch Nhược Kỳ là thiếu nữ duy nhất ở Nam Việt Quốc có thiên phú phẩm cấp 4, chỉ có nàng mới có thể xứng đôi cùng hấn, nếu không có gì xảy ra ngoài ý muốn, nàng chắc chắn sẽ là thái tử phi của hấn.

Thái tử đương nhiên cũng hy vọng, thực lực của Bạch Nhược Kỳ có thể càng tiến thêm một bước, trở thành học viên chính thức của học viện Tinh Diệu, nếu vậy trên mặt hấn cũng tươi sáng hơn, sau này sự trợ giúp cũng càng lớn hơn.

Trong khi đó, tiểu nha đầu Bạch Nhược Ly lại dám khiến hấn mất mặt nhiều lần như thế, cũng là lúc nên nhận giáo huấn! Sao có thể để nàng ấy có được đan dược đây?

Nghe thấy Thái tử chủ động nguyện ý cho nàng tiền, giúp nàng đấu giá, trong lòng Bạch Nhược Kỳ cảm thấy rất vui mừng! Điều này có ý nghĩa gì? Chứng tỏ rằng Thái tử thực sự vừa lòng đối với nàng, có ý định muốn nghênh thú nàng! Cho nên mới sẵn sàng trả tiền giúp nàng!

Bạch Nhược Kỳ vui sướng nói: "Thái Tử điện hạ, Kỳ Nhi quá cảm động....."

Ánh mắt động nước của nàng dừng ở trên người Thái tử, bộ dáng dịu dàng, khiến cho trái tim Thái tử cực kỳ thỏa mãn.

Hắn hơi gật gật đầu, "Nhanh chóng ra giá đi!"

Bạch Nhược Kỳ hét lớn: "Mười một vạn một ngàn lượng!"

Mặc dù nàng nhận được thêm hai lượng bạc, nhưng vẫn quyết định cẩn thận, nàng vẫn nên tăng giá từng chút một.

Tuy nhiên, giọng nói của Hoàng Nguyệt Ly vẫn bình tĩnh trước sau như một.

"Mười hai vạn lượng!"

"Mười hai vạn..... một ngàn lượng!" Bạch Nhực Kỳ cắn răng nói.

"Mười ba vạn lượng!"

Toàn bộ phòng đấu giá rơi vào yên tĩnh, ai cũng không nghĩ tới, một lọ dưỡng linh đan nho nhỏ, lại được bán ra với một mức giá trên trời như vậy! Từ thỏa thuận ngày thường là bảy vạn lượng, nó đã nhảy tới mười ba vạn lượng, gần gấp đôi với giá trị bình thường!

Tay của Bạch Nhực Kỳ đều đang run rẩy, ngay cả khi có thêm hai vạn lượng bạc của Thái tử, nàng cũng không đủ tiền!

Nàng quay đầu lại nhìn Thái tử, thấy hắn cũng nhăn mày lại, không còn duy trì thái độ chủ động giống như vừa rồi.

Bạch Nhực Kỳ biết, khẳng định Thái tử cũng cảm thấy, mất hơn mười ba vạn để mua dưỡng linh đan, thật sự là quá nhiều. Hơn nữa, cũng không biết Hoàng Nguyệt Ly tính toán sẽ nâng giá tới khi nào, nếu như tiếp tục nâng đến mười bốn vạn, mười lăm vạn, chẳng lẽ nàng vẫn muốn theo sao?

Phòng chừng ngay cả Thái tử cũng cảm thấy đau!

Tôn chương quỳ lại kêu lên một lần nữa: "Có người nào muốn tăng giá nữa không? Nếu không còn tăng nữa, ta sẽ bắt đầu đếm ngược!"

Bạch Nhực Kỳ còn chưa nói lời gì, giọng nói của Hoàng Nguyệt Ly lại vang lên lần nữa.

"Tôn chương quỳ, ngươi cũng hơi quá dài dòng, đếm ngược nhanh lên đi, có vài người rõ ràng là mua không nổi, ngươi cũng nên chừa cho người ta một chút mặt mũi, đừng buộc người ta phải thừa nhận chính mình không có tiền!"

Những lời nói không nóng không lạnh, đã hoàn toàn chọc giận Bạch Nhực Kỳ.

Nàng cũng không nhịn được đập bàn một cái, đứng lên, chỉ vào lầu ba mà mắng: "Bạch Nhực Ly! Ngươi nói ai không có tiền? Ta nghĩ rằng ngươi mới là người không có tiền đi! Tôn chương quỳ, ta muốn báo cáo Tam muội ta là Bạch Nhực Ly có ác ý nâng mức giá lên, nàng ấy căn bản không có tiền để mua bình đan dược này, có ý định tới phá hỏng hội đấu giá!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 105: Nàng không tư cách ngồi ở chỗ này!

Lời của Bạch Nhực Kỳ vừa mới nói ra, toàn bộ trong phòng đấu giá lại ồ lên một loạt.

Ai cũng không nghĩ tới, một trò nâng giá khôi hài thường thấy trong phòng đấu giá, lại xảy ra biến chuyển như vậy!

Người đang tranh đoạt dưỡng linh đan cùng với Nhị tiểu thư Vô Uy Hầu phủ, lại là đường ruột ruột thịt của nàng ta, Bạch tam tiểu thư Bạch Nhực Ly!

Vị Bạch tam tiểu thư này, cũng là người rất nổi danh ở kinh thành, bởi vì nàng chính là con gái không có tài năng duy nhất của Bạch Lưu Phong!

Nghe nói, thời điểm khi Bạch Lưu Phong vẫn còn hiện diện, hắn chính là một trong năm cao thủ siêu cấp trong toàn bộ Nam Thiên Vực, vận mệnh của Nam Việt Quốc cũng bởi vậy mà đạt tới đỉnh cao.

Sau khi hắn mất tích, rất nhiều người kỳ thác kỳ vọng rất cao đối nữ nhi hắn, cảm thấy nàng khẳng định có thể kế thừa thiên phú của phụ thân mình, trở thành một vị thiên chi kiều nữ có thiên phú trác tuyệt.

Ai ngờ, Bạch Nhực Ly lại trở thành một phế vật không thể nào tu luyện, từ đây liền biến mất ở trong mắt thế nhân.

Dù là như thế, nàng vẫn rất nổi danh, khách khứa ở đây, hầu như đều biết Bạch Nhực Ly là nhân vật nào.

Trong lúc nhất thời, nghị luận lại bắt đầu nổi lên.

"Bạch tam tiểu thư? Nàng cũng thật sự tới đây?"

"Điều này thật là hiếm lạ! Không phải nói rằng Tam tiểu thư là một phế vật, lại còn nhát như chuột hay sao?! Hôm nay mặt trời mọc từ phía tây hay sao? Vì sao lại đến tham gia hội đấu giá!"

"Điều này thì có gì là lạ? Bạch tam tiểu thư khẳng định là muốn dùng dưỡng linh đan để cải thiện thể chất, cho nên mới đấu giá cao như thế?"

"Nhưng, hai vị Bạch tiểu thư không phải là đường tử muội hay sao? Cư nhiên vì một lọ đan dược, tranh đoạt đến nỗi người chết ta sống? Thật sự là một chút tình cảm tử muội cũng đều không có!"

"Đoạt đan dược thì có gì to tát? Không nghe thấy Nhị tiểu thư đã nói hay sao? Nàng còn muốn tố cáo đường muội của mình! Tắc tắc, không phải nghe nói Nhị tiểu thư rất thiện lương và rộng lượng hay sao? Ta nghĩ chắc cũng chỉ là bề mặt để cho người ngoài nhìn xem....."

Tất cả các loại phỏng đoán và phân tích khác nhau được lan truyền trong hội trường đấu giá, tất cả mọi người đều mang vẻ mặt hưng phấn.

Dù sao thì giá đã nâng cao đến như vậy, bình đường linh đan này khẳng định là bọn họ không thể có được, nhưng có thể nhìn thấy trò hay tử muội chống lại nhau, cũng không thiệt chút nào!

Tôn chương quỳ không nghĩ tới còn có màn này, nhú nhú mày, nói: "Bạch nhị tiểu thư, xin hỏi ý của người là....."

Bạch Nhược Kỳ đã không màng đến bất cứ điều gì, lập tức nói: "Không sai! Ta nhớ rõ quy định của Thiên Trân Các, khách nhân tham dự đấu giá, nhất định cũng phải có đủ tài chính. Một khi họ đấu giá thành công, cần thiết phải trả tiền ngay lập tức, nếu như trên người không có tiền lại có ác ý nâng giá, người ấy sẽ bị toàn bộ thương hội cự tuyệt quan hệ! Có phải như vậy hay không?"

Tôn chương quỳ gật đầu nói: "Đúng là có quy củ này, đây là vì để đảm bảo công bằng trong các cuộc bán đấu giá."

"Được! Một khi đã như vậy, vậy thì Bạch Nhược Ly căn bản không có tư cách ngồi ở chỗ này! Trên người nàng ấy căn bản không có nhiều tiền như vậy, chỉ muốn khiến ta phải trả nhiều tiền hơn, đó chính là lý do khiến nàng ấy nâng giá lên!"

Bạch Nhược Kỳ chỉ về phía phòng riêng, lớn tiếng nói.

Tôn chương quỳ sững sờ, nói: "Điều này..... điều này là không có khả năng! Bạch tam tiểu thư là khách quý của Thiên Trân Các chúng ta, nàng không có khả năng sẽ làm như thế!"

Bạch Nhược Kỳ nói: "Vì sao lại không có khả năng? Tôn chương quỳ, người cũng chưa chứng thực qua, một mực luôn chắc chắn là không có khả năng, có phải muốn dung túng hành vi ác ý nâng giá hay không? Điều này cũng đúng, nếu đan dược bán được giá cao, Thiên Trân Các cũng thu được *phí thủ tục (tiền hoa hồng)* cao hơn! Chỉ là, nếu thật sự như vậy, sau này ai còn dám mua đồ từ chỗ các người?"

"Đúng vậy, loại sự tình thế này..... vẫn nên điều tra rõ ràng sẽ tốt hơn đi?"

"Tuy nhiên, nếu như thật sự có ác ý nâng giá, Thiên Trân Các không xử lý thích hợp, ta đây về sau cũng không dám lại tới tham gia hội đấu giá của Thiên Trân Các! Đây không phải là chờ bị người đào hố và rơi xuống hay sao?"

Lời nói của Bạch Nhược Kỳ đã đưa ra được một ý tưởng, rất nhiều người đều phụ họa theo.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: Trong lòng bất ổn

Bạch Nhược Kỳ hơi nâng cằm lên, thần sắc trên mặt hiện lên vài phần đắc ý.

Tiểu tiện nhân kia dám đấu cùng nàng!

Cho rằng nàng ấy có ý nâng giá lên, là có thể khiến nàng mất mát hay sao?

Hiện tại xem nàng ấy làm sao đối phó! Chờ đến khi trước mặt nhiều người như vậy, người Thiên Trân Các điều tra ra nàng ấy căn bản không có nhiều tiền như thế, nàng ấy..... sẽ mất đi rất nhiều!

"Điều này....."

Tôn chương quỳ lập tức trở nên khó xử.

Hắn đã là nghe người khác nói lại, tam tiểu thư Bạch gia đã đi theo vị tân chủ nhân thần bí của hắn tiến vào trong phòng khách quý.

Tuy rằng hắn vẫn không thể tìm ra thân phận thật sự của tân chủ nhân, nhưng có một điều chắc chắn, đó chính là thực lực của tân chủ nhân vô cùng cường đại, thậm chí còn có bối cảnh thâm hậu dị thường, ngay cả thân phận Thái tử tôn quý như vậy, hắn cũng không thêm để ở trong mắt!

Nếu chạy tới chất vấn Hoàng Nguyệt Ly, rất có khả năng sẽ đắc tội với chủ nhân, vạn nhất cao thủ siêu cấp như vậy nổi giận, trời mới biết sẽ phát sinh

chuyện gì?

Xương cốt già này của hần, còn muốn sống lâu thêm mấy năm nữa!

Tuy nhiên, nếu cứ mặc kệ như thế, lại sẽ ảnh hưởng tới danh dự của Thiên Trân Các.

Bạch Nhược Kỳ thực sự rất thông minh, lời nói này đã đánh sâu vào trong lòng của rất nhiều khách nhân. Tham gia hội đấu giá, sợ nhất chính là có kẻ lừa gạt ác ý nâng giá lên cao!

Hiện tại nhiều người nghi ngờ như vậy, về tình về lý, Tôn chương quỳ đều phải đưa ra được lời giải thích hợp lý.

Tôn chương quỳ lâm vào thế khó xử, lông mày đều nhíu chặt, gần như bị buộc lại với nhau.

Đúng lúc này, Hoàng Nguyệt Ly lại mở miệng lần nữa.

"Tôn chương quỳ, không cần phải khó xử, nếu như Nhị tỷ ta đã có nghi vấn, ta đây tất nhiên sẽ phối hợp với Thiên Trân Các, giải thích rõ ràng. Nếu không, chẳng phải ta sẽ trở thành tiểu nhân đê tiện có ác ý nâng giá lên sao? Cái nòi này ta mang không nổi! Vạ nhất còn ảnh hưởng tới danh dự của Thiên Trân Các, lòng ta cũng cảm thấy bất thoải." "

Nàng nói rất có trật tự, không nhanh không chậm, giọng điệu nhẹ nhàng chậm chạp và rất bình thản, đầy sức quyến rũ tự nhiên của một vị thiên kim tiểu thư.

Với những lời nói đó, đã biến Bạch Nhược Kỳ trở thành kẻ hùng hổ dọa người, giống như một người đàn bà đánh đá đang có chửi người.

Trong lúc nhất thời, ánh mắt của mọi người nhìn nàng ta, đã có chút thay đổi.

Bạch Nhược Kỳ lại thua lỗ đậm, trong lòng ghen ghét, không có gì tốt hơn để nói, chỉ có thể nói: "Một khi đã như vậy, mời Tam muội lấy tài sản ra để chứng minh, ta cũng muốn nhìn xem, ngươi có phải thực sự có nhiều tiền như vậy hay không!"

"Chứng minh..... tất nhiên ta sẽ lấy nó ra, tuy nhiên, quay lại mà nói, trường hợp Nhị tỷ trước mặt nhiều người như vậy, công khai nghi ngờ ta, vũ nhục danh dự ta! Nếu như ta chứng minh được rằng ngươi đã sai, vậy sau đó ngươi phải làm sao?"

Bạch Nhược Kỳ sững sốt, "Ngươi có ý gì, ta phải làm sao?"

Hoàng Nguyệt Ly cười nhẹ nói: "Nhị tỷ, ngươi đã tuyên bố trắng trợn rằng ta đã nâng giá lên. Nếu như ngươi sai, chẳng lẽ không phải trả giá cho sai lầm đó hay sao? Nếu mọi người đều giống như ngươi, bởi họ sợ người khác có ác ý nâng giá bởi vì ngươi không có khả năng đề chào giá tiếp? Nếu vậy, tương lai Thiên Trân Các sẽ làm thế nào để buôn bán đây?"

Nàng vừa nói những lời như vậy, lập tức dấy lên tiếng vang của rất nhiều người.

"Đúng vậy đúng vậy! Tam tiểu thư nói rất đúng, nếu người có ác ý nâng giá lên thì phải bị đuổi ra khỏi Thiên Trân Các, người bôi nhọ người khác, cũng nên nhận hình phạt ngang nhau!"

"Chính xác, ta nhớ rõ quy củ của Thiên Trân Các, có một quy tắc như thế, đúng không?"

Bạch Nhược Kỳ không nghĩ tới, Hoàng Nguyệt Ly vừa mở miệng, lại có trật tự và sắc bén như vậy!

Dư luận mới vừa rồi còn đứng ở bên nàng ta, nhanh như vậy đã đảo hướng về phía bên Hoàng Nguyệt Ly!

Hơn nữa nghe ý tứ của nàng ấy, có vẻ như rất chắc chắn. Nàng ấy sẽ không thật sự có nhiều tiền như vậy chứ?

Trong một khoảnh khắc, Bạch Nhược Kỳ đã rối loạn trước trận tuyến của mình, trong lòng bất ổn, không biết trong hồ lô của Hoàng Nguyệt Ly rốt cuộc đang ẩn dấu điều gì!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Có dám đánh cuộc hay không?

Thấy nàng ta không lên tiếng, Hoàng Nguyệt Ly thúc giục nói: "Nhị tỷ, thế nào? Ngươi hãy nói một câu đi chứ?"

Ánh mắt mọi người đều dừng ở trên người Bạch Nhược Kỳ, nàng ta không thể xuống đài được, đành phải căng da đầu và nói: "Ngươi đang có mưu tính gì? Ta đây hoài nghi cũng là hợp lý. Nếu như..... nếu như ngươi thật sự có tiền, ta sẽ không bao giờ bước một bước vào Thiên Trân Các!"

Hoàng Nguyệt Ly khẽ cười một tiếng, nói: "Nhị tỷ, hãy nhìn vào những gì người đang nói! Ta sao có thể bởi vì một chút hiểu lầm nho nhỏ, sẽ khiến người bị người đuổi ra ngoài được?"

Bạch Nhược Kỳ nghe vậy, bỗng nhiên âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Nàng ta thật sự có chút lo lắng, vạn nhất Hoàng Nguyệt Ly thực sự có nhiều tiền như vậy, hại nàng ta bị đuổi ra ngoài, chính là mất mặt mang về đến tận nhà.

Hiện tại, nếu Hoàng Nguyệt Ly không có quyết định này, vậy nàng ta có thể làm gì với chính mình đây?

Bạch Nhược Kỳ lập tức lấy lại tự tin, nói: "Vậy người muốn như thế nào?"

"Chúng ta hãy đánh cược, thế nào?"

"Đánh cược?"

"Đánh cược xem ta rốt cuộc có tiền để mua đường linh đan hay không!"

Bạch Nhược Kỳ nghi ngờ nói: "Đánh cược như thế nào?"

Hoàng Nguyệt Ly nói giọng đặc biệt nhẹ nhàng và dịu dàng.

"Rất đơn giản, bình đường linh đan này đã đạt tới mức giá hiện tại, cũng chỉ có hai người chúng ta sẽ mua. Tại sao chúng ta không dùng nó làm tiền đặt cược! Nếu ta không có nhiều bạc như vậy, ác ý nâng giá, chính là ta thua, bình đan dược này sẽ thuộc về người, bạc sẽ do ta trả. Nhưng nếu như ta có mười ba vạn lượng bạc, vậy đan dược sẽ thuộc về ta, bạc sao..... sẽ do Nhị tỷ bỏ ra, thế nào?"

Bạch Nhược Kỳ ngẩn ra, ngay sau đó sắc mặt nhanh chóng biến đổi.

"Người đừng tưởng bở, loại đặt tiền cược thế này, ta sẽ không đáp ứng!"

Hoàng Nguyệt Ly khẽ cười nói: "Nhị tỷ, người có ý gì? Vì sao không dám đánh cược? Không phải người rất tự tin, có chứng cứ, luôn nhất định là do ta có ác ý nâng giá hay sao? Một khi đã như vậy, đánh cược với ta chính là rất có lợi cho người! Người không tốn một xu cũng có được bình đường linh đan, chuyện tốt như vậy, vì sao người lại không làm?"

Nàng vừa nói như vậy, trong lòng Bạch Nhược Kỳ càng thêm dao động không ngừng.

Tình huống này là gì?

Tiểu tiện nhân này đương nhiên không có khả năng có lòng tốt đưa tiền cho nàng như vậy, tuy nhiên, làm sao nàng ấy có khả năng sẽ có hơn mười vạn lượng vàng?

Di sản mà Bạch Lưu Phong lưu lại năm đó, sớm đã bị Bạch Lưu Cảnh thu tóm toàn bộ, ngay cả tiền ăn cơm của nàng ấy cũng đều nhất định không có, sao có thể có hơn mười vạn lượng bạc?

"Nhị tỷ, rốt cuộc là như thế nào?" Hoàng Nguyệt Ly không kiên nhẫn nói.

"Điều này....."

"Nhị tỷ, ta đây thực sự đưa đan dược cho người, người lại do dự như vậy, không phải là trong lòng có quỷ đi? Hay là nói..... chính người đã cố ý vu hãm ta?"

"Ta..... sao ta có thể vu hãm người!"

"Vậy người vì sao không dám đánh cược? Tất cả mọi người đều bình luận phân xử, đây không phải là chột dạ thì là cái gì?" Hoàng Nguyệt Ly cười như không cười nói.

Nghe thấy đối thoại giữa hai người, các khách nhân vây xem sớm đã kích động không thôi.

"Đúng vậy! Vì sao không dám đánh cược? Nếu thật sự có chứng cứ, vậy thì sẽ tương đương với một lọ đường linh đan, có loại chuyện tốt thế này, ta đã đánh cược rồi!"

"Đúng vậy, chẳng lẽ thật sự là có tật giật mình? Cố ý vu cáo?"

"Hắc, thật sự rất có khả năng! Ai mà không biết, Bạch Hưu gia năm đó chính là lính đánh thuê trứ danh Nam Thiên Vực, khẳng định đã kiếm được rất nhiều tiền, Bạch tam tiểu thư chính là con gái duy nhất của hắn, không thể ngay cả một lọ đan dược cũng mua không nổi?"

"Này, người có điều không biết, nghe nói Võ Uy Hưu hiện tại khi dễ chất nữ tuổi còn nhỏ, đã chiếm hết sản nghiệp của Bạch gia, không chia cho Bạch

tam tiểu thư bất cứ thứ gì. Nói cách khác, Bạch nhị tiểu thư vì sao lại một mực chắc chắn nàng ấy không có tiền đây? Rõ ràng là đã biết được điểm mấu chốt!"

"Thiên a, bọn họ dám làm như thế? Không phải là quá vô si hay sao?"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 108: Ta không muốn bị mất mặt này!

"Thì ra làm cha đã vô si như thế, khó trách nữ nhi của hắn cũng không thể kiềm chế như vậy, còn có can đảm vu hãm đường muội! Hiện tại nàng ấy yêu cầu đánh cuộc, nàng ta lại không dám! Tắc tắc!"

"Thật sự nhìn không ra, trước kia còn cảm thấy Bạch nhị tiểu thư vừa xinh đẹp lại có thiên phú, còn có tâm địa thiện lương rộng lượng, thì ra đều là giả tạo!"

Bạch Nhưộc Kỳ nghe mọi người truyền tin và thảo luận cùng nhau, vừa tức lại vừa lo, khuôn mặt hoàn toàn đỏ bừng.

Đặc biệt là khi Thái tử nghe được mấy điều bát quái này, cũng nhũn mày lại, vẻ mặt mang biểu tình giống như đang suy tư điều gì.

Bị những người qua đường nghị luận vài câu thì có thể bỏ qua, vạn nhất Thái tử tin vào những lời này, nghĩ nàng là nữ nhân có tâm địa độc ác, không những ảnh hưởng đến việc nàng gả vào hoàng thất, còn có thể thảm hơn!

Không thể để cho bọn họ nói thêm gì nữa!

Bạch Nhưộc Kỳ lớn tiếng nổi giận nói: "Hoàn toàn nói bậy! Ta khi nào thì chột dạ? Ta không muốn đánh cuộc với ngươi, là bởi vì khẳng định ngươi sẽ giờ trò bịp bợm! Hôm nay ngươi đi theo một nam nhân thần bí vào đây, mới có thể tiến vào phòng khách quý, rất nhiều người đều đã thấy được! Đó còn không phải là bởi vì ngươi đã thông đồng với cao thủ, chuẩn bị dùng tài sản của hắn để làm vật chứng hay sao?"

Hoàng Nguyệt Ly vừa nghe thấy, quả thực rất muốn vỗ tay cho đường tỷ này của nàng!

Tìm được lý do này quả thật rất tốt, không chỉ đổ hết nguyên nhân vì sao không chịu đánh cuộc trên chính người nàng, lại còn ám chỉ nàng đang ôm đùi nam nhân, bại hoại danh tiết của nàng!

Nếu là Bạch Nhưộc Kỳ trước kia, chỉ sợ sớm đã bị nàng ta chèn ép đến nỗi nói không nên lời.

Đáng tiếc, hiện tại người đang ở chỗ này, là Hoàng Nguyệt Ly nàng!

"Nhị tỷ, ngươi đang nói gì vậy? Ta cùng nam nhân vừa rồi, chẳng qua chỉ là bằng hữu bình thường, trên đường vừa lúc đụng phải, mới cùng nhau đến hội đấu giá. Nhị tỷ ngươi không phải cũng tới cùng với Thái Tử điện hạ hay sao? Chẳng lẽ các ngươi không phải là bằng hữu bình thường..... mà là..... thông đồng ở bên nhau như gian-phu dâm-phụ?"

Bạch Nhưộc Kỳ bị nghẹn đến nỗi nói không nên lời.

Nếu một hai phải nói Hoàng Nguyệt Ly quan hệ không chính đáng cùng với nam nhân, chẳng phải là đang nói, chính nàng ta cũng không tuân thủ giáo huấn của khuê nữ, trước khi có hôn ước với Thái tử đã có tiếp xúc quá mức thân mật?

"Dù sao..... ngay cả khi các ngươi chỉ là bằng hữu bình thường, ngươi cũng có thể mượn tiền của hắn để tới ứng phó, đây căn bản là đánh cuộc không công bằng!"

Hoàng Nguyệt Ly giống như bắt đắc dĩ thờ dài, nói: "Nhị tỷ thật sự là quá đa nghi. Ta cam đoan không cần tiền của người khác, nếu tra ra ta đang nói dối, cũng xem như là ta thua! Trước công chúng, nhiều người đang nhìn vào như vậy, Tôn trưởng quây Thiên Trần Các cũng không phải là người ăn chay, chẳng lẽ ta có thể giấu diếm trước nhiều người như vậy?"

Lời này nói thật sự rất quang minh lỗi lạc.

Nhưng nàng càng như vậy, Bạch Nhưộc Kỳ càng cảm thấy có quý!

Bởi vì thời gian Bạch Nhưộc Kỳ do dự đã lâu, toàn bộ thời gian bán đấu giá đều bị kéo dài.

Tôn trưởng quây đã trở nên thiếu kiên nhẫn, ho nhẹ một tiếng, nói: "Bạch nhị tiểu thư, nếu như ngươi thực sự có chứng cứ, hãy dứt khoát đánh cuộc đi. Từ những gì ta có thể thấy, đánh cuộc của Tam tiểu thư cũng rất công bằng! Nếu như không muốn đánh cuộc, điều này nói lên rằng ngươi thật sự đã vu cáo người. Vì danh dự của Thiên Trần Các, tại hạ cũng chỉ có thể mời Nhị tiểu thư hiện tại hãy rời khỏi Thiên Trần Các, ngày sau cũng không cần đến

đây nữa!"

"Ngươi.....!"

Bạch Nhược Kỳ cắn chặt hàm răng, tiến thoái lưỡng nan!

Đúng lúc này, Thái tử bỗng nhiên mở miệng,

"Được rồi, đừng do dự nữa, đánh cuộc với này ấy đi!"

Bạch Nhược Kỳ ngẩn ra, "Thái Tử điện hạ?"

Thái tử không vui trừng mắt liếc nhìn nàng ta một cái, nói: "Mọi thứ đều đã đi đến điểm này, nếu như ngươi còn không đánh cuộc, chẳng lẽ thật sự muốn bị Thiên Trân Các đuổi ra khỏi đây sao? Ta không muốn bị mất mặt này! Hơn nữa, Bạch Nhược Kỳ hơn phân nửa là đang cố lừa ngươi, nàng ấy không thể có nhiều tiền như thế, cố ý đưa ra một chuyện đánh cuộc, chính là muốn dọa cho ngươi sợ, ngươi thậm chí không thể nhìn ra hay sao?"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109: Không có khả năng, chuyện này không có khả năng!

Bạch Nhược Kỳ suy nghĩ về những lời Thái tử nói, nhận ra sự tình có vẻ đúng là như thế!

Khó trách tiểu tiện nhân lại dễ dàng nói chuyện và sẵn sàng phối hợp như vậy, nàng ấy đã nghĩ rằng dùng thái độ như thế, khiến nàng làm tưởng và cho rằng nàng ấy thực sự có nhiều tiền như vậy!

Bản tính này thật sự rất tốt! Nàng thiếu chút nữa đã bị nàng ấy lừa!

Bạch Nhược Kỳ tự cho rằng đã nắm được nhược điểm của Hoàng Nguyệt Ly, biểu tình trên mặt trong nháy mắt lại được thả lỏng.

Nàng thở dài, nói: "Được, nếu đã như vậy, ta đây sẽ đánh cuộc! Tam mươi, ta vốn dĩ nể ngươi là đường muội của ta, không muốn khiến ngươi tổn thất nhiều bạc như vậy. Không nghĩ rằng ngươi còn từng bước ép sát, không thêm bận tâm tới thân tình tỷ muội của ta chút nào, uổng phí một phen tâm ý của ta! Một khi đã như vậy, hôm nay Nhị tỷ sẽ giáo huấn ngươi, để ngươi biết, lời nói..... là không thể nói bậy!"

Trên mặt Bạch Nhược Kỳ hiện lên vẻ thanh cao, ánh mắt nhìn về phía trên lầu, còn để lộ ra vài phần đồng cảm.

Tựa hồ như nàng ta thật sự không nỡ để Hoàng Nguyệt Ly phải tiêu tiền, mới một mực thối lui, kết quả Hoàng Nguyệt Ly còn muốn tiến xa hơn, bức nàng ta phải từ bỏ!

Nàng ta diễn kịch rất thật như thế, trong khoảng thời gian ngắn, quần chúng vây xem vừa rồi còn tràn ngập cảm phấn trong lòng, hiện tại đều trở nên bối rối.

Điều này..... chẳng lẽ Bạch Nhị tiểu thư thật sự là vì tình thâm tỷ muội, không muốn làm hại Bạch Tam tiểu thư, nên mới không chịu chấp nhận đánh cuộc? Trên thế giới sao lại có nữ tử thiện lương từ tận đáy lòng như nàng chứ!

Chẳng lẽ thật sự đã oan uổng nàng?

Hoàng Nguyệt Ly lại thờ ơ giống như không nghe hiểu lời nàng ta nói, nhàn nhạt cười nói: "Được, vậy mời Tôn chương quầy cùng tất cả các bằng hữu ở đây, cùng nhau làm chứng."

Nàng dừng một chút, lại nói: "Nơi này ta có một tấm thẻ khách quý màu đen do *Minh Ngọc Tiền Trang* (明玉钱庄) phát hành. Tấm thẻ này được đăng ký chủ nhân chính là bản thân ta, bên trong có hai mươi vạn lượng bạc, được gửi vào 10 ngày trước, do chính bản thân ta tự mình gửi vào. Tôn chương quầy có thể cho người đi đến Minh Ngọc Tiền Trang để xác minh."

Minh Ngọc Tiền Trang là tiền trang lớn nhất và có rất nhiều chi nhánh ở Nam Thiên Vực, có phần ở tất cả các quốc gia. Sau khi gửi vào một khoản tiền, có thể rút ngân lượng ra tại bất kỳ chi nhánh nào thuộc Nam Thiên Vực.

Mọi người đều biết, thẻ màu đen của Minh Ngọc Tiền Trang, chỉ được phát hành cho khách quý gửi vào từ mười vạn lượng trở lên. Hơn nữa, chỉ có chủ thẻ mới có thể tự mình rút ngân lượng ra, nếu không thì thẻ này sẽ không chấp nhận.

Cho nên, thẻ đen của Hoàng Nguyệt Ly chính là chứng minh ngân lượng đó là của nàng, hơn nữa đã được gửi vào 10 ngày trước, càng loại trừ khả năng nàng thông đồng cùng với người khác.

Cho nên, ngay khi Hoàng Nguyệt Ly vừa nói xong, sắc mặt Bạch Nhược Kỳ lập tức biến trắng!

Nàng ta mở to hai mắt mà nhìn, đặt móng ngồi trở lại trên ghế, trong miệng lầm bầm nói: "Không có khả năng, sao có thể? Người lấy tiền từ đâu ra? Thẻ này khẳng định là giả!"

Tôn chương quỳ nói: "Bạch tam tiểu thư nói, tại hạ tự nhiên là tin tưởng. Vừa lúc chương quỳ chi nhánh của Minh Ngọc Tiền Trang tại Nam Việt Quốc hôm nay cũng ở chỗ này, tại hạ sẽ phái người đi đến lấy thẻ, thỉnh tam tiểu thư phối hợp nghiệm chứng một chút."

"Được, không thành vấn đề!"

Nàng ta vừa dứt lời, một giọng nói lạnh lẽo bỗng nhiên truyền ra từ trên lầu ba.

"Không cần phải phiền toái!"

Giọng nói lạnh lẽo như băng, nhạt nhẽo vô tình, âm lượng cũng không quá cao, nhưng lại giống như một tiếng sấm, nổ vang ở trong lỗ tai mọi người.

Theo giọng nói này phát ra, một luồng uy áp vô cùng cường đại tỏa ra ở khắp toàn bộ phòng đấu giá, hô hấp của tất cả mọi người đều cứng lại, trong nháy mắt sắc mặt đều trở nên vô cùng tái nhợt.

Hoàng Nguyệt Ly sững sờ, không rõ nguyên do quay đầu nhìn nhìn nam nhân bên người, không hiểu vì sao hắn lại đột nhiên ngắt lời mình nói.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 110: Im lặng như ve sầu mùa đông

Edit & Dịch: Emily Ton.

Nam nhân vươn ngón tay thon dài, cầm lấy tấm thẻ màu đen từ trong tay nhỏ của Hoàng Nguyệt Ly.

Một luồng Huyền Lực quán quanh ở trên tấm thẻ màu đen, tấm thẻ bỗng nổi lên trên không khí, sau đó, bay xuống về phía dưới lầu, giống như một chiếc lá rụng màu đen.

Dưới đài, tất cả mọi người đều tròn mắt há hốc mồm, nhìn tấm thẻ màu đen giống như từ trên trời giáng xuống, ổn định vững chắc và di chuyển về phía trước, sau đó vừa lúc dừng lại ở trước mặt Tôn chương quỳ.

Chiêu thức ấy thật sự là rất đẹp!

Vỡ giả đặt tới Ngự Huyền Cảnh, sẽ có thể ngự khí như một biện pháp để bảo vệ thân thể, cũng có thể thao túng huyền khí để di chuyển đồ vật.

Di chuyển tấm thẻ nho nhỏ này, tất nhiên là không có gì đáng phải ngạc nhiên, nhưng từ trên phòng khách quý ở lầu ba cho đến đài bán đấu giá, chính là có một khoảng cách xa mấy trăm mét! Ngay cả những cao thủ Ngự Huyền Cảnh tầng thứ 9, nhiều nhất cũng chỉ có thể khống chế huyền khí để di chuyển đồ vật trong phạm vi mười mét!

Ngoài ra, nam nhân này khống chế huyền khí còn rất ổn định, rất tinh chuẩn!

Điều này chứng tỏ rằng tu vi của hắn đã vượt xa hơn cả Ngự Huyền Cảnh, cụ thể là cao bao nhiêu, đa số người ở đây, căn bản là nhìn không ra!

Thì ra, theo như lời vừa rồi của Bạch Nhược Kỳ, sự tình có một cao thủ đi theo bên người Bạch tam tiểu thư, chính là sự thật! Hơn nữa cao thủ này không phải chỉ là lợi hại bình thường, mà là có thể đánh bại Thái Tử điện hạ, loại này chính là cao thủ tuyệt thế!

Điều này vốn thực sự là rất kỳ lạ, nhưng trong nháy mắt phòng đấu giá bỗng nhiên an tĩnh lại, hơn nữa an tĩnh một cách quỷ dị.

Có một cao thủ với thực lực khủng bố như thế, vẫn luôn ở trên lầu ba, ai còn dám nói xấu về Tam tiểu thư?

Trong lúc nhất thời, mọi người đều im lặng giống như ve sầu mùa đông, thậm chí có một số người vừa rồi từng nói xấu về Bạch Nhược Ly, lúc này đều thấp thòm cúi đầu bất an, hận không thể tìm được một cái động để chui vào trốn tránh!

Tôn chương quỳ xoa xoa mồ hôi lạnh chảy ra trên trán, duỗi tay tiếp nhận tấm thẻ, giao cho chương quỳ chi nhánh Minh Ngọc Tiền Trang xem qua.

Không lâu sau đó, Kim chương quỳ lập tức đưa ra kết luận: "Những lời Bạch Tam tiểu nói là thật, trên thực tế, người mà ngày đó giúp nàng đăng ký thẻ này, chính là bản thân lão phu. Nàng có nạp vào hai mươi vạn lượng bạc, quá đủ để tham dự đấu giá đường linh đan."

Tiền trong thẻ này, thật ra là chính là Thiên Trân Các đã trao cho Hoàng Nguyệt Ly khi tới gửi bán huyền khí, là tiền đặt cọc mà Tôn chương quỳ phải trả cho nàng.

Nàng đã suy xét đến việc luyện chế một lượng lớn huyền khí để bán trong tương lai, dẫn đến quyết định để tiền tại Minh Ngọc Tiền Trang.

Hắn mới vừa nói xong, tấm thẻ lập tức nổi lên làn nữa, bay trở lại phòng trên lầu ba.

Nam nhân dùng hai ngón tay kẹp lấy tấm thẻ, đưa đến trước mặt Hoàng Nguyệt Ly.

"Vật nhỏ, đây là thẻ đen của ngươi, hãy nhận lấy."

Hoàng Nguyệt Ly trừng mắt liếc nhìn hắn một cái, dùng một tay đoạt lấy tấm thẻ đen, tức giận nói: "Ai bảo ngươi nhiều chuyện!"

Bộ dáng xụ mặt của nàng thật ngạo kiều, nam nhân xem ở trong mắt đặc biệt dễ chịu.

Trái tim hắn ngứa ngáy khó nhịn, nghiêng sát vào nàng một chút, cười nói: "Bỏ tọa sao lại chọc ngươi? Nhiều chuyện nơi nào? Bỏ tọa chỉ sợ có người âm thầm giở trò quỷ, đổi mất tấm thẻ đen của ngươi, mới giúp ngươi đưa xuống. Bỏ tọa có lòng tốt giúp ngươi suy xét như vậy, ngươi còn ngại bỏ tọa nhiều chuyện? Thật sự là không có lương tâm!"

Hoàng Nguyệt Ly nhướn mày nhìn hắn, "Đó cũng là do ngươi tự nguyện, chẳng lẽ còn muốn ta cảm ơn ngươi hay sao?"

Nam nhân trầm thấp cười nói: "Cảm ơn..... thật ra cũng không cần, một nụ hôn cho bỏ tọa là đủ."

"Lăn!"

Hoàng Nguyệt Ly thưởng cho hắn một đôi mắt màu trắng.

Mà lúc này, dưới đài, Tôn chương quỳ đã tuyên bố kết quả cuối cùng.

"Sau khi trải qua nghiệm chứng, Bạch tam tiểu thư xác thật không hề có hành vi ác ý nâng giá, bỏn tiem sẽ cấp cho Bạch tam tiểu thư một tấm thẻ giảm giá 10% suốt đời, dùng để bồi thường. Ngoài ra, bán đấu giá đường linh đan cũng kết thúc tại đây. Đan dược sẽ được trả bởi Bạch Nhị tiểu thư, nhưng sẽ thuộc về Bạch Tam tiểu thư, giá thành giao là mười ba vạn một ngàn lượng!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 111: Còn chưa từ bỏ?!

Từ khi nhìn thấy Hoàng Nguyệt Ly lấy ra tấm thẻ đen, cả người Bạch Nhược Kỳ đều như hoá đá, sắc mặt trắng bệch giống như người chết.

Ngay từ đầu, trong lòng nàng còn ôm một chút hy vọng xa vời, hy vọng rằng tấm thẻ đen là giả, hoặc là trong thẻ không có nhiều tiền như vậy.

Nhưng sau khi nghe Kim chương quỳ nói, Bạch Nhược Kỳ đã hoàn toàn tuyệt vọng!

Minh Ngọc Tiền Trang là một thương hiệu lớn nhất trong toàn bộ Nam Thiên Vực, tuyệt đối sẽ không nói dối với loại chuyện thế này, Hoàng Nguyệt Ly..... thực sự là có nhiều tiền như vậy!

Nhưng sao có thể là thật sự đây? Tiểu tiện nhân kia rốt cuộc là từ nơi nào mà kiếm được nhiều tiền như vậy! Toàn bộ sản nghiệp mà Bạch Lưu Phong lưu lại, rõ ràng đều đã bị cha nàng cầm hết?

Bạch Nhược Kỳ tê liệt ngã xuống trên ghế đang ngồi, trong lòng tràn đầy sợ hãi.

Hiện tại phải làm sao bây giờ? Nàng đã thua cuộc! Hơn nữa là đang đánh đổ ở trước mặt mấy nghìn người, căn bản không thể nào chống ché!

Những gì nàng nợ, chính là đường linh đan giá trị mười ba vạn lượng!

Bạch Lưu Cảnh cho nàng mười vạn lượng bạc, là vì muốn giúp nàng mua được đường linh đan, tăng thực lực lên. Hiện tại toàn bộ tiền đều đã dùng hết, hơn nữa nàng còn nợ ba vạn lượng kếp xù khác, nhưng nàng lại không có được đường linh đan! Tất cả lợi thế đều được trao cho tiểu tiện nhân kia!

Quả thực là giỏ tre múc nước công dã tràng*!

(* 竹篮打水, 一场空: Dùng giỏ tre để múc nước, lãng phí sự nỗ lực (using a wicker basket to draw water (idiom); wasted effort.) {Dịch: Emily Ton}

Nàng trở về nên giải thích thế nào với Bạch Lưu Cảnh? Mà dư ra ba vạn lượng, nên tìm nơi nào để trả?

Nàng cũng không thể yêu cầu Thái tử được?

Sắc mặt Thái tử cũng rất khó coi tới cực điểm rồi, u ám, khiến người căn bản không dám tới gần.

Mười ba vạn lượng bạc, với hắn mà nói cũng không xem như là khoản táng gia bại sản, nhưng là, mặt hắn lại bị Hoàng Nguyệt Ly hung hăng tát một lần nữa!

Là chính hắn một mực chắc chắn, Hoàng Nguyệt Ly nhất định chỉ đang muốn hư trương thanh thế. Kết quả, còn chưa đến mười lăm phút, Hoàng Nguyệt Ly đã dùng sự thật tát cho hắn một cái thật mạnh!

Cho dù người thua cuộc là Bạch Nhưộc Kỳ, nhưng những gì hắn mất, cũng không hề thua Bạch Nhưộc Kỳ!

Ngay thời điểm hai người còn đang buồn bực, bỗng nhiên nghe được những lời Tôn chương quỳ nói.

Bạch Nhưộc Kỳ lập tức bừng tỉnh lại, kêu lên: "Tôn chương quỳ, ngươi tính sai rồi đi! Cho dù là ta thua, cũng nên là mười ba vạn lượng bạc, như thế nào lại biến thành mười ba vạn một ngàn lượng??"

Tôn chương quỳ nói: "Bạch Nhị tiểu thư, vừa rồi ra giá mười ba vạn lượng không phải là ngươi, là Bạch Tam tiểu thư, cho nên bán đấu giá còn chưa kết thúc, ngài muốn mua được dưỡng linh đan, ít nhất phải tăng giá lên một ngàn lượng, cho nên tổng cộng là mười ba vạn một ngàn lượng. Ngài yên tâm, bốn tiệm yết giá rất rõ ràng, sẽ không có khả năng vượt qua khách hàng của mình! Hay là, tiền ngài chuẩn bị không đủ?"

Không ngờ còn có phép tính như vậy, thì ra mười ba vạn lượng vẫn không phải là cái giá cuối cùng!

Nhưng lời Tôn chương quỳ nói cũng là lời nói thật, quy tắc bán đấu giá chính là như thế!

Bạch Nhưộc Kỳ nhanh chóng lắc đầu nói: "Không không không, ta sẽ trả thêm một ngàn lượng....."

Tôn chương quỳ cười nói: "Tốt, vậy chúc mừng Bạch nhị tiểu thư đã đấu giá thành công....."

"Ừừừ!" Giọng nói của Hoàng Nguyệt Ly lại vang lên, gián đoạn lời Tôn chương quỳ.

Giọng nói của nàng vẫn ngọt ngào và dịu dàng như trước.

Nhưng mọi người vừa mới được chứng kiến thủ đoạn lừa người của nàng, lúc này nghe thấy nàng mở miệng lần nữa, lại giống như đang nghe một âm thanh khủng bố nào đó.

Bạch Nhưộc Kỳ càng thêm đề phòng nhìn qua, "Ngươi còn muốn thế nào?"

"Tôn chương quỳ, giống như ngươi vừa mới nói, bán đấu giá vẫn còn chưa kết thúc! Nếu như Nhị tỷ đã bỏ thêm một ngàn lượng, có phải ta đây cũng có thể ra giá nữa hay không? Ta hình như..... còn chưa nói muốn từ bỏ?"

Bạch Nhưộc Kỳ gần như nhô ra một búng máu.

Nàng áy, nàng áy, nàng áy..... thậm chí vẫn chưa từ bỏ? Chẳng lẽ nàng áy còn chuẩn bị tiếp tục tăng giá??

Hết chương 101

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Vật nhỏ có khuôn mặt thật mềm

Dựa theo quy tắc bán đấu giá, Hoàng Nguyệt Ly đương nhiên có quyền không buông tay, chỉ cần nàng không buông tay, bán đấu giá sẽ không được tính là đã kết thúc!

Tuy nhiên, hiện tại chủ nhân của đan dược đã được xác định, tăng giá còn có ý nghĩa gì nữa? Điều này thuần túy chỉ là vì muốn chinh phục nàng ta!

Bạch Nhưộc Kỳ gần như ngất ngay tại hiện trường!

Nếu như Hoàng Nguyệt Ly thật sự tiếp tục tăng giá, nàng ta căn bản không có quyền từ bỏ, chỉ có thể tiếp tục cùng nhau đi theo, mà căn bản là nàng ta

cũng không có nhiều tiền như vậy, ngay cả mười ba vạn nạng ta còn chưa trả nổi!

Trong khi thê đen của Hoàng Nguyệt Ly, lại có hai mươi vạn lượng, nạng ấy hoàn toàn có thể nâng giá lên đến hai mươi vạn!

Cả người Bạch Nhược Kỳ đều lung lay sắp đổ.

Đúng lúc này, Thái tử cắn răng mở miệng: "Bạch Nhược Ly! Kỳ nhi tốt xấu vẫn là đường tử ngoại, ngoại đừng khinh người quá đáng!"

Hoàng Nguyệt Ly nhường mảy, hiển nhiên cũng không nghĩ tới, Thái tử sẽ xuất đầu vì Bạch Nhược Kỳ.

"Thái Tử điện hạ, ngoại có ý gì? Đang muốn nói giúp Nhị tỷ sao? Không biết ngoại có thân phận là gì, muốn xuất đầu thay nạng ấy?"

"Ta chỉ là không thể tiếp tục nhìn xem nữa!" Thái tử nói giọng âm trầm: "Bạch Nhược Ly, ngoại đã có tất cả lợi thế, hiện tại còn muốn tăng giá, ngoại đây là đang muốn bức đường tử ngoại đi tới lộ hay sao? Điều là đường tử muội, ngoại nói mấy câu đã lừa nạng ấy mất hơn mười vạn lượng bạc, hiện tại vẫn còn không muốn buông tha? Không màng đến một chút thân tình thù tặc?"

Hoàng Nguyệt Ly nói giọng lạnh xuống, "Lời này của Thái Tử điện rất có ý tứ! Rõ ràng là Nhị tỷ đã không màng tới thân tình thù tặc trước, muốn vu cáo ta, hiện tại bị tổn thất thảm trọng, đó chẳng qua chỉ là gieo gió gặt bão! Điện hạ thân là trữ quân một nước, nói chuyện vẫn nên phải có chứng cứ. Hôm nay quý tộc từ các nước tới tham gia hội bán đấu giá cũng không ít, ngoại nói mà không suy nghĩ như vậy, đôi trắng thay đen, sẽ khiến Nam Việt Quốc chúng ta trở thành trò cười của mọi người!"

"Ngoại!"

Thái tử vốn định nói để giúp đỡ Bạch Nhược Kỳ một chút, nhưng căn bản không thể nói lại Hoàng Nguyệt Ly.

Trong Nam Việt Quốc, từ trước đến nay hẳn đều luôn *nhất ngôn cửu đỉnh**, nhưng ngày hôm nay hẳn lại bị Hoàng Nguyệt Ly nhiều lần làm cho ghen đến nổi nói không nên lời! Tư vị này, thật sự khiến hắn vô cùng buồn bực!

** Nhất ngôn, cửu đỉnh = một lời nói ra nặng như sức nặng của 9 cái đỉnh, khó thay đổi. (St)*

Hắn còn chưa kịp phản bác, bỗng nhiên, Hoàng Nguyệt Ly lại chuyển chuyện.

"Bất quá, ta cũng không phải là người coi thường tình cảm, tuy rằng Nhị tỷ có ý định muốn làm hại ta, nhưng ta vẫn sẽ mở mặt lưới ra. Vì thế, ta tự nguyện từ bỏ quyền lợi tăng giá, bình đơn được này, sẽ nhường cho Nhị tỷ với giá mười ba vạn một ngàn lượng!"

Bạch Nhược Kỳ thiếu chút nữa lại ngất xỉu đi.

Nạng ấy đã lừa mình nhiều tiền như vậy, kết quả còn nói là "Nhường"!

Nạng ấy chỉ đơn giản là không tiếp tục tăng giá mà thôi, nhưng lại hành động như thể đang ban cho mình một tình người lớn lao!

Trên thực tế, Hoàng Nguyệt Ly đúng thật là cảm thấy hôm nay mình đã nhường bộ rất lớn.

Nàng ngồi ở trong phòng, dùng tay chống cằm, lắc đầu tiếc hận không thôi.

Ài, tiền a, cứ bay đi như vậy! Bảy vạn lượng nha!

Nam nhân nhìn thấy nàng phồng mặt lên, lại còn đang thất thần, lập tức nhân cơ hội nhéo lên má nàng.

Hoàng Nguyệt Ly nhất thời không phòng bị, vừa vặn bị hắn nhéo, nhanh chóng đập lên tay hắn một cái.

"Ngoại đang làm gì vậy? Có phải thiếu đánh hay không?"

Nam nhân bị nàng đánh, căn bản cũng không tức giận, trong lòng còn đang nhớ lại cảm giác vừa rồi.

Khuôn mặt của vật nhỏ này cũng thật là mềm, giống như đậu hũ, hơn nữa nhéo lên có cảm xúc rất tốt, thật sự là muốn nắn thêm vài cái. Nếu có thể cắn một ngụm, thì càng tốt hơn.....

Hắn đang suy nghĩ bậy bạ, thiếu chút nữa là không kiềm chế được nước miếng chảy xuống.

Hoàng Nguyệt Ly quét mắt liếc hắn một cái, phát hiện biểu tình nhộn nhạo của hắn, vừa nhìn thấy hắn đang có chút động sắc trong não, liền tức giận sôi máu!

Biến thái chết tiệt! Không biết xấu hổ!

Nàng hừ lạnh một tiếng, ngạo kiều quay đầu đi.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 113: Huyền khí cấp ba

Nam nhân nghe thấy nàng hừ lạnh không vui, lấy lại tinh thần, cười nhẹ nói: "Vật nhỏ, sao lại tức giận như thế? Có phải đang luyện tiếu tiền hay sao? Vậy ngươi hà tất phải giả bộ hào phóng, cứ tiếp tục tăng giá là được! Có bốn tọa chống lưng cho ngươi, hà tất phải sợ tên Thái tử kia?"

Hoàng Nguyệt Ly liếc mắt nhìn qua hắn một cái, nói: "Ngươi thì biết gì? Ta từ bỏ tăng giá, là vì chờ tới vòng trong sẽ càng kiếm được nhiều tiền hơn! Nếu như lập tức đào hết của bọn họ, lần sau ta làm sao để kiếm tiền từ trong túi của bọn họ đây?"

Vừa nghe những lời này, nam nhân có chút kinh ngạc.

"Cái gì? Ngươi còn muốn tiếp tục lừa tiền? Nhị tỷ ngươi thoát nhìn dường như thật sự không còn tiền nữa, cho dù ngươi đánh chết nàng ta, chỉ sợ cũng không thể lừa nhiều hơn!"

"Lừa cái gì? Ngươi đừng có nói bừa! Ta đây chính là đang kiếm tiền quang minh chính đại! Ta là người..... từ trước tới nay đều rất tử tế!"

Khỏe miệng Hoàng Nguyệt Ly ranh mãnh cong lên, "Tuy rằng Nhị tỷ đã hết đất diễn, nhưng không phải vẫn còn có Thái Tử điện hạ hay sao? Nghe nói quốc khố Nam Việt Quốc chúng ta tiền chảy thành dòng, khẳng định thứ mà Thái tử có, chính là tiền!"

Nam nhân nhìn nàng chằm chằm trong chốc lát, sau một lúc lâu mới lắc lắc đầu cười.

Ngày thường hắn cảm thấy trái tim mình đã đủ đen tối, đụng tới vật nhỏ này, hắn mới phát hiện ra, mình thật sự là theo không kịp, so với vật nhỏ này, hắn đã trở thành một thiếu niên tốt, đơn thuần và thiện lương!

Sai lầm lớn nhất của Thái tử hôm nay, chính là đã chọc giận tiểu hồ ly!

Xem ra, sau này hắn cũng cần phải cân nhắc nhiều hơn một chút về tương lai.

Thay vì không thể đuổi kịp lão bà, hắn có thể sẽ bị chính tiểu hồ ly mà mình yêu quý bán mất!

.....

Bán đấu giá đường linh đan cuối cùng cũng kết thúc.

Bởi vì đã chậm trễ khá nhiều thời gian, Tôn chương quầy không thể không đẩy nhanh tiến trình đấu giá cho những mặt hàng còn lại.

Bởi vì rất nhiều người còn đang đắm chìm ở trong sự kiện tranh đoạt bình đường linh đan vừa rồi, vẫn chưa hồi phục lại tinh thần, cho nên, vài mặt hàng phía sau, đã không giành được mức giá lý tưởng.

Tôn chương quầy xoa xoa mồ hôi trên đầu, trong lòng có hơi thấp thỏm.

Nhưng thời điểm khi ánh mắt hắn rơi xuống trên kiện hàng tiếp theo, ánh mắt hắn bỗng nhiên sáng lên, tinh thần nháy mắt lại trở nên phấn chấn.

"Các vị! Thịnh các vị an tĩnh một chút! Bán đấu giá kế tiếp, sẽ là bảo vật quan trọng và có giá trị nhất! Nếu bỏ lỡ, chur vị nhất định sẽ hối hận!"

Vừa nghe được những lời này, hội trường vừa rồi vẫn luôn ảm ỉ, rốt cuộc an tĩnh lại.

Ánh mắt của tất cả mọi người, đều rơi xuống trên cái rương ở trên đài bán đấu giá, trong lòng đều có dự cảm.

Quả nhiên, Tôn chương quầy mỉm cười và hắng giọng nói.

"Tin tưởng rằng tất cả mọi người đều đã nghe nói, trên hội đấu giá lần này, Thiên Trần Các chúng ta thực sự có vinh hạnh hợp tác cùng với một vị đại sư luyện khí thần bí, vị đại sư này đã ủy thác cho chúng ta, bán ra một số huyền khí cấp ba ở trên hội đấu giá....."

Nháy mắt tất cả mọi người đều xôn xao.

Đại đa số người bọn họ, đi đến nơi này, chính là vì những huyền khí cấp ba kia!

Hiện tại, rốt cuộc có thể nhìn thấy những tính năng thật sự của các bảo vật trong truyền thuyết đó!

Tôn chương quầy cười nói: "Huyền khí cấp 3 hiếm có bao nhiêu, trân quý bao nhiêu, tin tưởng tất cả mọi người đều đã từng nghe thấy. Một vị luyện khí sư cấp 3, mấy năm mới có thể luyện thành một kiện huyền khí cấp 3, mỗi một kiện, đều là công việc tâm huyết! Mà lúc này đây, chúng ta sắp sửa bán

đầu giá tổng cộng có hai mươi kiện huyền khí đã được gửi đến, mỗi một kiện, đều là huyền khí cực phẩm cấp 3 trở lên! Và quan trọng là....."

Hắn dừng lại một chút, nhìn thấy mọi người dưới đài đều nín thở ngưng thần chờ hắn mở miệng, lúc này mới chậm rãi nói: "Theo chúng ta hiểu biết, vị đại sư luyện khí này đến từ một tông môn siêu cấp, hơn nữa, tiêu chuẩn luyện khí của bản nhân hắn sâu không lường được, rất có thể đã ở trên cấp 5!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Không uống công đến

"Trên cấp 5?? Ta không hề nghe lắm chứ?"

"Thiên a, sao có thể? Đại sư luyện khí như vậy, đó chính là nhân vật trong truyền thuyết!"

"Nếu đây là huyền khí do luyện khí sư cấp 5 đã luyện chế ra, vậy thì khẳng định chúng sẽ càng lợi hại hơn so với huyền khí cấp 3 bình thường!"

"Hôm nay đến đây quả thật đã không vô ích, thật sự có thể kiến thức được tác phẩm của đại sư cấp 5, cực phẩm huyền khí như vậy, ngay cả khi không thể mua được, có thể nhìn xem một lần đều đáng giá tích lũy ba đời!"

Khách khứa dưới đài ồ lên một trận, hai mắt đều tỏa ra ánh sáng và nhìn chăm chăm trên đài.

Thậm chí ngay cả Thái tử vẫn luôn mang vẻ mặt âm trầm, lúc này cũng một lần nữa phấn chấn tinh thần, dùng sức nắm chặt bàn tay, trong lòng âm thầm vui mừng một trận.

Hôm nay..... hắn đến đây thật đúng là không hề uống phí!

Huyền khí bán đầu giá của Thiên Trần Các, so với trong tưởng tượng của hắn còn muốn tốt hơn rất nhiều!

Huyền khí do luyện khí sư cấp 5 luyện chế, ngay cả trong học viện Tinh Diệu, đó cũng là bảo vật mà chỉ vài người mới có được!

Hôm nay mặc dù bị Bạch Nhược Ly và tên cao thủ thần bí bên người nàng làm mất hết mặt mũi, nhưng chỉ cần có thể có được bộ huyền giáp kia, hết thảy mọi thứ đều đáng giá!

Tôn chương quầy nhìn thấy không khí phòng đầu giá nóng lên một lần nữa, nụ cười trên mặt càng thêm rõ ràng.

"Vây, tại hạ cũng không làm giảm sự thèm ăn của mọi người nữa. Bây giờ, chúng ta lập tức bắt đầu bán đầu giá kiện huyền khí cấp 3 đầu tiên!"

Tôn chương quầy lập tức xốc cái nắp rương bảo vật gỗ đỏ lên.

Trong rương là một thanh trường kiếm màu bạc, thân kiếm phản ra ánh sáng rực rỡ chói mắt.

Tôn chương quầy cầm thanh trường kiếm lên để cho tất cả mọi người cùng xem, đồng thời giới thiệu nói: "Huyền binh này có tên là Thu Thủy Kiếm! Từ vẻ bề ngoài của nó, tin chắc rằng mọi người đều có thể nhìn ra, đây là một thần binh lợi khí cực kỳ lợi hại! Đúng vậy, thanh kiếm này, là một kiện huyền binh thượng phẩm cấp 3, hơn nữa, có tính năng tăng công kích lên tới sáu thành!"

Nháy mắt, trong phòng đầu giá vang lên tiếng hút không khí từng đợt này đến đợt khác.

"Thượng phẩm cấp 3??"

"Công kích tăng lên sáu thành!"

"Ta đây là lần đầu tiên nhìn thấy huyền binh thượng phẩm cấp 3! Quả nhiên là danh bất hư truyền!"

"Đầu chỉ là danh bất hư truyền! Ta đã từng nghe nói, một kiện huyền binh thượng phẩm cấp 3, có thể tăng công kích lên 3 thành, lợi hại hơn thì có thể tăng tới 4 thành. Nhưng thanh kiếm này lại có thể tăng công kích lên tới 6 thành? Đây là một hiệu quả rất khó đạt được thậm chí ngay với cả huyền binh thượng phẩm cấp 4! Rốt cuộc là ta đã nghe lầm, hay là Thiên Trần Các đã nói sai?"

Tôn chương quầy nghe những giọng cảm thán truyền đến từ dưới đài, vừa lòng cười cười.

"Huyền khí bán đầu giá hôm nay, đã được vài vị phó hội trưởng từ hiệp hội luyện khí sư tự mình chứng thực, cam đoan cấp bậc và hiệu quả của huyền khí, đều tuyệt đối không sai! Tuy nhiên, để tất cả các vị có thể yên tâm, chúng ta đã cố ý mời vài vị võ giả nghiệm chứng tại hiện trường."

Trong khi nói, lập tức có vài vị võ giả mặc áo giáp nhệ màu đen đi đến trên đài bán đầu giá.

Tôn chương quỳ giới thiệu: "Vị Tề hộ vệ này, chính là thống lĩnh hộ vệ của Thiên Trân Các chúng ta, là một vị võ giả tam trọng Linh Huyền Cảnh, hẳn sẽ thử nghiệm huyền khí cho tất cả mọi người ở phía dưới cùng xem."

Lời vừa nói ra, dưới đài lại bắt đầu xôn xao.

Võ giả Linh Huyền Cảnh là rất hiếm có ở Nam Việt Quốc, tuyệt đối có thể trở thành chủ hầu một phương, ngay cả hoàng đế cũng muốn chủ động giành lấy hắn.

Nhưng mà, Thiên Trân Các lại dùng cao thủ Linh Huyền Cảnh tới làm hộ vệ!

Ngay cả hoàng đế cũng đều không xa xỉ như vậy, thế lực phía sau Thiên Trân Các, rốt cuộc là cường đại tới mức nào?

Thái tử càng gât gao nhìn chăm chăm trên đài, sắc mặt tái nhợt.

Hắn chỉ liếc mắt một cái đã nhận ra, vị Tề hộ vệ này, đúng là tên thủ vệ đã ngăn hắn lại tại cửa Thiên Trân Các!

Khó trách tên thủ vệ kia căn bản không sợ Thái tử là hắn, bởi vì thực lực của đối phương cao hơn hắn, căn bản là không để hắn vào trong mắt!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 115: Nháy mắt tăng gấp đôi

Thái tử cảm thấy vạn phần nghẹn khuất, nhưng đồng thời, cũng cảm thấy có chút may mắn.

Còn may vừa rồi hắn không làm ra sự tình gì quá kích, bằng không, không chừng hắn thật sự sẽ vấp ngã nhiều lần tại Thiên Trân Các!

Tôn chương quỳ háng giọng nói lần nữa, làm gián đoạn âm thanh nghị luận dưới đài.

"Việc này không nên chậm trễ, mời hộ vệ hãy bắt đầu thử nghiệm đi. Đầu tiên, mời Tề hộ vệ dùng một thanh trường kiếm bình thường, toàn lực công kích khối Trắc Lực Thạch* này."

**Trắc lực thạch 测力石: Khối đá dùng để đo/thử nghiệm sức mạnh.*

Tề hộ vệ tùy tay cầm lấy một thanh trường kiếm được làm bằng sắt, đi về một góc trên đài bán đầu giá.

Trong một góc, đã dựng lên một khối trắc lực thạch cao bằng chiều cao của hai người.

Trắc lực thạch là một dụng cụ thường dùng để thử nghiệm lực công kích của võ giả ở Thiên Lăng Đại Lục, thời điểm khi các học viện lớn chiêu sinh cũng thường xuyên sử dụng nó.

Hắn không có biểu tình gì đứng yên ngay trước trắc lực thạch, tiến lên trước một bước, hai tay giờ kiếm lên, đột nhiên dùng sức chém ra.

Kiểm phong nặng nề chém lên phía trên trắc lực thạch, "cheng" một tiếng, thân kiếm lập tức gãy đôi.

Không chỉ có như thế, khi thanh trường kiếm được vung ra đã mang theo huyền khí tản đi bốn phía, khiến cho khách khứa ngồi ở hàng phía trước đều cảm thấy có chút khó thở.

Cùng lúc đó, cột thủy tinh của trắc lực thạch không ngừng thay đổi màu sắc, qua một hồi lâu, mới dừng lại được.

Tôn chương quỳ đi qua, nhìn nhìn, tuyên bố nói: "Hai vạn tám ngàn cân!"

"Thật là lợi hại!"

"Vị Tề hộ vệ này, thực lực chỉ sợ đã là Linh Huyền Cảnh tầng thứ hai, thậm chí là tầng thứ ba đi?"

Không ít người bắt đầu nhỏ giọng nghị luận.

Tôn chương quỳ lại nói: "Kế tiếp, thỉnh Tề hộ vệ hãy thử nghiệm huyền khí thượng phẩm cấp 3 —— Thu Thủy Kiếm! Để cho mọi người nhìn xem, thanh kiếm này thực sự có thể tăng lực công kích cao như vậy hay không!"

Tề hộ vệ gật gật đầu, tiếp nhận Thu Thủy Kiếm, một lần nữa lại đứng ở phía trước trắc lực thạch.

Hắn dùng tư thế giống như vừa rồi, giờ trường kiếm lên, vận khí ngưng thần, nặng nề chém ra ——

Huyền lực được rót vào thanh trường kiếm, ánh sáng phát ra còn lóa mắt hơn so với lúc trước, bắt đầu chiếu sáng toàn bộ đài bán đấu giá!

Mọi người theo bản năng bùng kín lỗ tai, sợ sẽ có tiếng vang còn lớn hơn vừa rồi.

Nhưng mà, lúc này đây, chỉ nghe một tiếng vang nhỏ "chì", kiếm phong bén nhọn đã hạ xuống và khắc sâu ở trên trắc lực thạch, cứ như vậy cắt ngang một khối đá không lồ!

Phải biết rằng, trắc lực thạch đều đã trải qua rất nhiều trận pháp của trận thuật sư, cường độ cứng rắn so với sắt thép bình thường còn muốn cứng hơn gấp trăm lần!

Rất nhanh, sự biến hóa trên cột thủy tinh cũng dừng lại.

Không chờ Tôn chương quỳ lên tuyên bố kết quả, mọi người dưới đài cũng đã sôi nổi la lên hoảng hốt.

"Bốn vạn năm ngàn cân! Thật sự đã đạt tới bốn vạn năm ngàn cân!"

"Thật sự tăng lên sáu thành!"

"Chỉ cần từ lực công kích, thực lực đã đạt tới Linh Huyền Cảnh tầng thứ 5!"

"Thiên a, chỉ với một thanh kiếm như vậy, liền có thể khiêu chiến với ba đối thủ có cảnh giới nhỏ hơn so với mình, quả là quá thần kỳ!"

"Thanh kiếm này..... ta cần phải có nó!"

Nghe tiếng thảo luận nhiệt tình dưới đài, Tôn chương quỳ cười đến nỗi không khép được miệng, lập tức tuyên bố: "Huyền binh thượng phẩm cấp 3 Thu Thủy Kiếm, giá khởi điểm là mười vạn lượng, thỉnh chư vị ra giá!"

"Mười hai vạn lượng!"

"Mười lăm vạn lượng!"

"....."

"Hai mươi vạn lượng!"

Mười vạn lượng, đối các chư hầu và các thế lực mà nói đã là một cái giá rất cao. Nếu như để mua đan dược dùng một lần, rất nhiều người sẽ không muốn nó. Nhưng, huyền khí thì bọn họ vẫn có thể lưu truyền lại cho con cháu mình, cho dù táng gia bại sản, chỉ cần có thể có nó, cũng sẽ rất xứng đáng!

Ngay cả những hoàng thất các nước đang ngồi ở trong phòng khách quý, cũng đã không thể kìm nén được nữa, sôi nổi tranh nhau tham gia đấu thầu.

Cơ hồ chỉ trong chớp mắt, giá khởi điểm đã tăng lên gấp đôi!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Nhìn bốn tọa đến nổi ngây người?

包厢里。

Trong phòng riêng

凰玥离双手托着下巴，一双灵秀的美眸看着台下，粉嫩的唇瓣微微张开，脸上显出几分惊诧之色。

Hoàng Nguyệt Ly hai tay chống cằm, một đôi mắt sáng đẹp thông minh nhìn xuống dưới đài, cánh môi hồng hơi mở, trên mặt hơi kinh ngạc.

男人自从侧面看着她线条柔和的五官，那难得一见的呆萌表情，让他又想捏一把了。

Nam nhân nhìn vào những đường cong mềm mại trên khuôn mặt nàng từ phía bên cạnh, biểu tình ngọc manh khó gặp, khiến hắn lại muốn捏 nó lần nữa.

他勾唇一笑，伸手拿起桌上的茶壶，亲自给凰玥离斟了一杯茶，送到了她的面前。

Hắn cười môi, duỗi tay cầm lấy ấm trà trên bàn, tự mình rót một ly trà cho Hoàng Nguyệt Ly, đưa tới trước mặt nàng.

"小丫头，发什么呆？这才五十万两银子，就把你惊呆了？"

"Tiểu nha đầu, đang ngốc gì vậy? Giá chỉ mới đạt tới năm mươi vạn lượng bạc, ngươi đã sợ đến nỗi ngây người?"

凰玥离回头，白了他一眼，道："我不是被银子惊呆了，是被你的无耻惊呆了！张口就说这玄器是五阶炼器师的作品，还是什么隐世宗门来的大师炼制的，你可真会吹啊！不愧是无耻的奸商！"

Hoàng Nguyệt Ly quay đầu lại, trừng mắt nhìn hắn một cái, nói: "Ta không phải choáng váng vì bạc, mà choáng váng vì sự vô sỉ của ngươi! Mở miệng liền nói huyền khí này là tác phẩm của luyện khí sư cấp 5, lại còn là đại sư luyện chế thuộc tông môn lánh đời, ngươi thật sự cũng có thể thổi nó! Không hổ là gian thương vô sỉ!"

男人挑眉，凉凉地说道："你可不要污蔑本座啊！隐世宗门.....不是你自己说给孙掌柜听的吗？至于说五阶炼器师，那的确是孙掌柜瞎猜的，但是，他也没说一定是啊，只是说可能，可能你懂吗？"

Nam nhân nhướng mày, lạnh lùng nói: "Ngươi cũng không nên bôi nhọ bản tọa! Tông môn lánh đời..... Không phải chính ngươi đã nói với Tôn chủ quầy hay sao? Đối với luyện khí sư cấp 5 mà nói, đó thật ra cũng chỉ là sự suy đoán của Tôn chủ quầy. Tuy nhiên, hắn cũng không nói chắc chắn là như thế, chỉ nói là có khả năng. Khả năng, ngươi có hiểu không?"

凰玥离目瞪口呆地看了他一会儿，才从嘴里蹦出了一句："无耻啊你！"

Hoàng Nguyệt Ly trợn mắt há hốc mồm nhìn hắn trong chốc lát trước khi thốt ra một câu: "Ngươi thật là vô sỉ!"

她此前为了隐藏身份，确实骗过孙掌柜，说这些玄器是她在宗门里的师父炼制的，但这男人不是已经把她给看穿了吗？竟然还把责任赖到她身上！

Trước đây, nàng vì che giấu tung tích, đúng thật đã lừa gạt Tôn chủ quầy, những huyền khí này là do sư phụ nàng luyện chế ở trong tông môn, nhưng không phải nam nhân này đã nhìn thấu nàng hay sao? Vì sao còn đẩy trách nhiệm đến trên người nàng!

至于那一套"也许、可能、大概"的说法，更完全是欺骗消费者！

Đối với một bộ cách nói "có lẽ, khả năng, đại khái", càng là hoàn toàn lừa gạt người tiêu dùng!

她凰玥离前世固然远远超过了五阶，但这一世毕竟实力还不够，她都没好意思往脸上贴金。这男人还真敢说！

Hoàng Nguyệt Ly nàng trong kiếp trước tất nhiên đã vượt xa cấp 5, nhưng thực lực một đời này rốt cuộc vẫn còn chưa đủ. Vì vậy, nàng cũng không cần phải thiếp vàng trên mặt mình mà không biết xấu hổ. Nhưng nam nhân này thật sự là dám nói nàng như thế!

偏偏还真有那么多人相信了！

Tuy nhiên, thật sự là có nhiều người đã tin vào điều đó!

而且，这男人不以为耻，反以为荣。

Hơn nữa, nam nhân này cũng không hề xấu hổ. Ngược lại, rất tự hào vì điều đó.

被她嫌弃地逼视了，居然还露出了魅惑的笑意，颇有几分得意地说道："过奖，过奖！这都是必要的宣传，你看，你的玄器不是卖出高价了？这可都是本座运作有方啊！"

Bị nàng nhìn theo cách ghét bỏ, hắn vẫn lộ ra một nụ cười mỉa hoặc, có vài phần đắc ý nói: "Quá khen, quá khen! Đây đều là sự tuyên truyền cần thiết! Ngươi xem, không phải huyền khí của ngươi đang được bán ra với giá cao? Đây đều là nhờ cách vận hành của bản tọa đã có tác dụng!"

得瑟！

Khoe khoang!

凰玥离扁了扁嘴，撇过了头。

Hoàng Nguyệt Ly nín miệng, lắc đầu.

楼下，秋水剑的拍卖已经进入了最后阶段。

Dưới lầu, bán đấu giá Thu Thủy Kiếm đã tiến vào giai đoạn cuối cùng.

"二十七万两！"

"Hai mươi bảy vạn lượng!"

"二十八万两！"

"Hai mươi tám vạn lượng!"

"三十万两！"

"Ba mươi vạn lượng!"

.....

"五十万两！"

"Năm mươi vạn lượng!"

从凰玥离左边的贵宾包厢里，传出一个低沉的男声，一下子把价格抬到了五十万！

Từ phòng khách quý bên trái Hoàng Nguyệt Ly, truyền ra một giọng nam nhân trầm thấp, đột nhiên nâng giá lên tới năm mươi vạn!

一时间，再没有人继续跟价了。

Trong lúc nhất thời, không còn ai tiếp tục theo giá.

孙掌柜倒数三声，秋水剑以五十万两银子的天价成交！

Tôn chủơng quày đếm ngược ba tiếng, Thu Thủy Kiếm thành giao với giá trên trời là năm mươi vạn lượng bạc!

一把三阶上品的玄兵，一般在拍卖行卖出的价格，就在三十万两左右，凰玥离的这把秋水剑，攻击增幅更高，但也就能卖出四十万两左右。

Thông thường, huyền binh thượng phẩm cấp 3 được bán ra tại nhà đấu giá, có giá khoảng ba mươi vạn lượng. Cho dù Thu Thủy Kiếm của Hoàng Nguyệt Ly có tấn công với giá cao hơn bình thường, cũng chỉ có thể bán ra tầm khoảng bốn mươi vạn lượng.

现在这价格直接比市场价高出了十万两，绝对是跟千珍阁主大言不惭的虚假宣传相关的。

Hiện tại giá cả đã trực tiếp cao hơn mười vạn lượng so với giá thị trường, tuyệt đối là liên quan tới sự tuyên truyền sai lệch của Thiên Trân Các.

凰玥离下意识地回头看了男人一眼，却正好跟他的目光对上了。

Hoàng Nguyệt Ly theo bản năng quay đầu lại liếc mắt nhìn nam nhân một cái, tình cờ tiếp xúc với ánh mắt của hắn.

即便是隔着面具，看不清男人的整张脸，但那双深沉如墨的眼睛，却像是磁石一般，像是要把她的灵魂吸了进去。

Mặc dù là cách qua tấm mặt nạ, không nhìn thấy rõ cả khuôn mặt nam nhân, nhưng đôi mắt sâu thẳm như mực lại giống như nam châm, như muốn hút linh hồn của nàng vào bên trong.

凰玥离有些发愣。

Hoàng Nguyệt Ly hơi sững sốt.

"小东西，看本座看呆了？"

"Vật nhỏ, nhìn bản tọa đến nỗi ngây người?"

直到男人的低笑声传来，她才猛然回神！

Cho đến khi tiếng cười nhẹ của nam nhân truyền đến, nàng mới đột nhiên hoàn hồn!

"你想太多了！"她抿了抿嘴角，脸上浮起一丝尴尬的潮红。

"Người suy nghĩ nhiều quá!" Nàng mím môi, khuôn mặt xấu hổ hơi ửng hồng.

不知何时，男人的手轻轻覆在了她的手背上，艺术品一般修长白皙的手指，滑过她敏感的肌肤，带着令人战栗的温度。

Không biết từ khi nào, bàn tay nam nhân đã nhẹ nhàng đặt ở trên mu bàn tay nàng. Khi những ngón tay dài trắng nõn giống như tác phẩm nghệ thuật, lướt qua da thịt mềm cảm của nàng, để lại độ ấm khiến người run rẩy.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cường Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 117: Chờ người phát triển thành bánh bao hấp nhỏ

Hoàng Nguyệt Ly nhủ mày đẹp lại, đang muốn rút tay về.

Ai ngờ, nam nhân dùng sức trên tay, cầm cổ tay mảnh khảnh của nàng.

"Nhu thế nào? Bỏ tay giúp người kiếm được nhiều tiền như thế, người không thể tỏ vẻ biết ơn một chút hay sao?" Hắn thưởng thức ngón tay ngọc xanh miết của nàng, khóe miệng hơi cong lên, đề thấp giọng nói, càng thêm trầm thấp mà dụ hoặc.

Người nam nhân này..... trời sinh đã có khả năng bẩm sinh mê hoặc nữ nhân, thậm chí dung mạo của hắn đều không thể thấy rõ, chỉ bằng thực lực vô cùng cường đại cùng với hào quang yêu nghiệt, là có thể dễ dàng khiến cho tâm trí người hoảng hốt.

Tuy nhiên, Hoàng Nguyệt Ly lại là ngoại lệ.

Nàng quét mắt liếc nam nhân một cái, giọng lạnh lùng nói: "Buông tay, ta không thích người khác chạm vào mình!"

Nam nhân cười nói: "Không buông, bỏ tay sợ người quýt nợ! Như vậy đi, trước tiên người nói chuẩn bị cảm tạ bỏ tay như thế nào....."

Hoàng Nguyệt Ly nói: "Da mặt người cũng thật là dày, lần bán đấu giá này, Thiên Trân Các vốn dĩ chỉ muốn lấy tiền hoa hồng, ta cũng sẽ không quýt nợ! Người không biết xấu hổ còn muốn đòi thêm tiền? Nếu người keo kiệt như vậy, ta đây sẽ cho người thêm 10% tiền hoa hồng, chừng này đã được rồi đi? Thật sự là chưa từng gặp qua nam nhân nào nhỏ mọn như vậy!"

Nam nhân giật giật khóe miệng.

Miệng lưỡi tiểu nha đầu này thật độc, thực sự nói hắn keo kiệt?

Rất tốt, một khoản này hắn sẽ nhớ kỹ, một ngày nào đó, hắn sẽ cho nàng biết, đến тот cùng hắn là một nam nhân "rộng lượng" cỡ nào! Chỉ sợ đến lúc đó, nàng nhận không nổi!

Nam nhân không biết đang nghĩ tới hình ảnh kiêu diễm gì, nở nụ cười.

"Tiền, chừng mắt bỏ tay, huyền khí, bỏ tay cũng không thiếu. Muốn dùng tiền hoa hồng để tống cổ bỏ tay, điều đó là không có khả năng. Nhưng nếu người muốn lấy thân báo đáp....."

Nam nhân đánh giá nàng trên dưới trong chớp lát, mỉm cười ranh mãnh nói: "Chờ đến thời điểm hai quả trứng luộc của người phát triển ít nhất bằng cái bánh bao hấp nhỏ, bỏ tay có thể sẽ cân nhắc một chút!"

Trứng luộc gì? Bánh bao nhỏ?

Trực giác của Hoàng Nguyệt Ly cảm thấy nam nhân này cười rất đáng khinh bỉ, nhưng vẫn hơi sững sốt, sau đó mới hiểu ra ý hắn.

Nháy mắt, khuôn mặt từ trước đến nay luôn bình tĩnh của nàng, nổi lên thần sắc tức giận!

Hoàng Nguyệt Ly nhìn chằm chằm môi mọng hình dạng hoàn mỹ của nam nhân, thật sự muốn xé chúng thành từng mảnh! Đúng là miệng chó không thể phun ra ngà voi!

Nàng liên tục nói với bản thân mình, hội đấu giá còn chưa kết thúc, nam nhân này vẫn còn có giá trị lợi dụng rất lớn. Hơn nữa, nàng hiện tại đang ở trên địa bàn của hắn, nếu vùng tay đánh nhau với hắn, khẳng định sẽ rất bất lợi. Do đó, nàng phải tự kiểm soát và không ném cho hắn một cái bạt tai.

Nam nhân nhìn thấy ánh mắt tiểu hồ ly càng ngày càng hung ác, quyết định bỏ cuộc.

Hắn chậm rãi thu hồi tay lại, thờ ơ nói: "Tắc tắc, chỉ đùa một chút mà thôi, vật nhỏ, tính tình của người cũng thật là lớn! Nữ nhân hung dữ như vậy, cần thận về sau không gả đi được!"

Đây là đã lợi dụng được lại còn khoe mẽ!

Hoàng Nguyệt Ly nhắc cằm, lạnh lùng nói: "Liên quan gì đến người? Người vẫn nên lo lắng cho mình đi! Nơi nơi tìm người lấy thân báo đáp, để ý chưa già đã yếu, nếu không thì qua mấy năm, nơi đó có thể trở nên vô dụng!"

Nam nhân đang uống trà, bị nàng nói nghẹn lại, thiếu chút nữa là sặc, ho khan nửa ngày mới bình phục lại.

Tiểu hồ ly này, có cần phải độc như vậy hay không? Thực sự phải nguyên rửa hân sao?

Có một chút lương tâm hay không?

Hơn nữa, nếu hân trở nên thiếu năng lực, không phải xui xẻo chính là nàng hay sao?

May mắn thay, Hoàng Nguyệt Ly đã không biết gì về suy nghĩ bên trong nam nhân, bằng không, phỏng chừng tại trong căn phòng này sẽ bùng nổ một hồi đại chiến!

Ngay trong khi hai người đang đấu khẩu tranh chấp, dưới lầu bán đấu giá đã tiến hành qua nhiều vòng đấu khác nhau.

Huyền khí của Hoàng Nguyệt Ly được từng người nâng đến trên đài bán đấu giá, theo thứ tự bán đấu giá, nhắc lên từng trận cao trào.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 118: Tác phẩm tuyệt vời

Tất cả mọi người đều là lần đầu tiên nhìn thấy nhiều huyền khí cấp 3 đồng thời xuất hiện như vậy.

Mỗi một kiện huyền khí được đưa lên đài, đều khiến cho vô số kinh ngạc, cảm thán và tán thưởng.

Bầu không khí tại hiện trường dần dần tích lũy, trở nên càng ngày càng nhiệt tình hơn!

Dưới sự lăng xê đầy xảo diệu cùng với sự dẫn đường của Tôn chương quầy, rất nhiều người mua lớn vốn không có ý định ra giá, cũng bị ảnh hưởng bởi bầu không khí cuồng nhiệt trong hội trường, sôi nổi gia nhập vào trong hàng ngũ tham gia đấu giá.

Giá thành giao của huyền khí một kiện lại cao hơn một kiện, thậm chí có một kiện huyền bảo cấp 3 có thể tăng tốc độ tu luyện lên, đã được bán ra với giá trên trời là một trăm vạn lượng bạc!

Tươi cười trên mặt Tôn chương quầy càng lúc càng lớn hơn, đến nỗi sau đó, thậm chí là cười không ngậm được miệng.

Nhiều bạc như vậy!

Hắn đã chủ trì hội đấu giá rất nhiều năm như vậy, tổng số bạc đã chi tiêu trong mỗi phiên đấu giá đều không thể nào so sánh với ngày hôm nay!

Ngay tại thời điểm không khí hội đấu giá đạt tới cao trào, Tôn chương quầy nhẹ nhàng ho khan vài tiếng, nói: "Mọi người, xin hãy an tĩnh lại, an tĩnh lại trong chốc lát!"

Dưới đài vẫn là một mảnh ồn ào.

Tôn chương quầy nhũ nhũ mồm, lớn tiếng nói: "Chư vị! Tạm thời xin dừng nóng này! Vừa rồi nếu không đấu giá thành công huyền khí, cũng không cần cảm thấy buồn bực. Bởi vì, tiếp theo, chúng ta sẽ tiết lộ vật phẩm áp trực lần này của hội đấu giá tới mọi người!"

Lời vừa nói ra, âm thanh nghị luận lập tức ngừng lại.

Vô số người mở to hai mắt mà nhìn, nhìn chăm chăm không chớp mắt trên đài bán đấu giá.

Bảo vật áp trực lúc này đây, trước đó bảy ngày, đã được Thiên Trân Các vẽ thành tập tranh, tuyên truyền khắp nơi!

Trong truyền thuyết chỉ có luyện khí sư cấp cao mới có thể luyện chế ra huyền khí trang phục!

Tuy rằng chỉ có cấp 3, nhưng chỉ bằng sự hiếm có và bí ẩn của huyền khí trang phục, tuyệt đối không phải huyền khí cấp 3 bình thường có thể so sánh. Thậm chí không cần phải đề cập đến, nó còn có uy lực nghịch thiên!

Những người mua lớn chân chính, không có người nào mà không đang hướng về phía bộ huyền giáp này.

Tôn chương quầy vỗ vỗ tay. Trên đài, mười ba mỹ nữ đồng thời mang lên một hàng rương bảo vật!

Nguyên bộ huyền giáp được chế tác hoàn mỹ, hiện ra ở trước mặt mọi người.

Dưới ánh đèn chiếu xuống, mỗi một kiện huyền giáp đều phát ra ánh sáng màu xanh lá cây, phối hợp với văn trận cổ được khắc phía trên huyền giáp, khiến nó có vẻ thần bí mà cường đại.

Hội trường âm ỉ nháy mắt trở nên vô cùng an tĩnh.

Tất cả mọi người đều giữ hơi thở, kinh ngạc cảm thán mà đánh giá một tác phẩm tuyệt vời ở trên đài!

Tôn chương quỳ nói: "Một bộ huyền giáp này tổng cộng có mười ba kiện, mỗi một kiện, mang đơn lẻ, đều có thể tăng lực phòng ngự lên hai thành. Sau khi đeo toàn bộ hoàn chỉnh, lực phòng ngự có thể được cải thiện hơn nữa. Lực phòng ngự sẽ mạnh hơn gấp ba lần ngày thường! Ngoài ra, còn kích hoạt một huyền kỹ công kích —— Con Lốc Mâu Đen (黑暗漩涡 = *hắc ám tuyền oa*)!"

"Con Lốc Mâu Đen? Đây là huyền kỹ gì?"

"Đúng vậy? Vì sao từ trước tới nay chưa từng nghe nói đến?"

Đối mặt với những nghi vấn của mọi người dưới đài, Tôn chương quỳ thập phần bình tĩnh.

"Loại huyền kỹ này tại hạ cũng là lần đầu tiên nhìn thấy, có thể là huyền kỹ độc môn tông môn của vị đại sư luyện khí kia. Trải qua các thử nghiệm của Thiên Trần Các chúng ta, loại huyền kỹ này có lực công kích rất cường đại! Có thể trực tiếp tăng lực công kích lên năm lần, chỉ cần một kích sẽ khiến đối thủ bị thương nặng! Hơn nữa, còn có thêm một hiệu ứng nguyên rủa, làm giảm tốc độ và tính công kích của đối thủ trên diện rộng!"

"Cái gì?? Năm lần??"

"Lại còn có thêm hiệu ứng nguyên rủa??"

"Sao có thể? Huyền kỹ cường đại như vậy, ít nhất cũng là kỹ năng công kích trung phẩm Huyền Giai, đúng không? Nếu khác huyền kỹ cấp cao như vậy ở phía trên huyền giáp, vậy tiêu chuẩn của luyện khí sư, sẽ cao bao nhiêu?"

"Đúng vậy, thật sự là quá thái quá, Tôn chương quỳ, ngươi không phải vì muốn nâng giá lên, cố ý khoác lác để gạt chúng ta chứ?"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 119: Danh dự..... Một cân bao nhiêu tiền?

Tôn chương quỳ nắm chòm râu dưới hàm, nghiêm mặt nói: "Thiên Trần Các chúng ta làm ăn buôn bán, từ trước đến nay đều rất thẳng thắn trung thực, sao sẽ lừa gạt mọi người? Một bộ huyền giáp này chính là bảo vật áp trục lần bán đấu giá này, khẳng định cũng muốn mời mọi người thử nghiệm tại hiện trường, để mọi người có thể nhìn thấy hiệu quả của nó!"

Trong khi nói, hần hơi mỉm cười, nói tiếp: "Dưới đây, xin mời phó hội trường hiệp hội luyện khí sư Nghiêm đại sư, đích thân thử nghiệm bộ huyền giáp cho chúng ta cùng xem!"

"Nghiêm đại sư? Ta không nghe lầm chứ?"

"Đó thật sự là Nghiêm đại sư!"

"Thiên Trần Các cũng thật không đơn giản, không ngờ có thể mời được Nghiêm đại sư đích thân tự mình tới đây, phụ trách công việc thử nghiệm!"

Dưới đài là một mảnh kinh ngạc cảm thán, đều khiếp sợ trước ảnh hưởng của Thiên Trần Các!

Phải biết rằng, luyện khí sư đều là những người phi thường cao ngạo, sự tình như thử nghiệm huyền khí thể này, trong mắt bọn họ, chỉ có nhân tài hạ đẳng mới làm, luyện khí sư thuộc hàng tôn quý, sẽ không làm công việc nguy hiểm như vậy.

Càng đừng nói, Nghiêm đại sư chính là một vị luyện khí sư cấp 3, rất nổi danh trong toàn bộ Nam Việt Quốc, một vị lão nhân gia đức cao vọng trọng.

Thiên Trần Các có thể mời lão tự mình tiến đến, quả thực là một kỳ tích!

Tôn chương quỳ nghe thấy những âm thanh tán thưởng đó, hơi mỉm cười, vẻ mặt cao thâm khó đoán.

Nhưng trên thực tế, trong lòng hần so với ai khác đều rõ ràng nhất, Nghiêm đại sư tới đây hôm nay, cũng không phải là do hần mời, mà là chủ động đưa ra yêu cầu!

Hơn nữa, Nghiêm đại sư cũng tuyệt đối không phải nể mặt mũi Thiên Trần Các, mà là hoàn toàn bị thuyết phục bởi tài nghệ của vị luyện khí sư cấp cao

qua việc luyện chế ra bộ huyền giáp. Sau năm lần bảy lượt cầu kiến đều bị từ chối, để có cơ hội có thể gần gũi và tiếp xúc với huyền khí này, lão thậm chí không tiếc tự hạ thấp thân phận mình, tình nguyện thử nghiệm huyền khí ở trên hội đấu giá!

Đáng tiếc, ngay cả khi lão nhân gia hấn liều mạng như vậy, vị đại sư thần bí ẩn thân phía sau màn, cũng không chịu cho lão gặp mặt.....

Dưới sự chủ trì thử nghiệm của Nghiêm đại sư, tất cả đều được tiến hành đầu vào đây.

Trong khi đó, trong phòng riêng, đại sư Hoàng Nguyệt Ly thần bí trong truyền thuyết, trong mắt hiện lên một tia sáng sắc bén, khóe miệng gợi lên một độ cong mờ nhạt.

Các chủ Thiên Trần Các ngồi ở một bên, nhìn thấy nụ cười giả hoạt kia của nàng, đôi mắt thâm trầm hơi nheo lại.

Tiểu hồ ly này..... lại đang có chủ ý quái quỷ gì đây?

Đúng lúc này, Hoàng Nguyệt Ly quay đầu lại, vừa lúc đối thẳng với tầm mắt của hắn.

Ngay sau đó, Hoàng Nguyệt Ly nhẹ nhàng cười với hắn, nói: "Các chủ đại nhân, ta có một chủ ý, mượn thị vệ người dùng một chút, có thể sẽ khiến cho huyền khí này bán ra với giá càng cao, người có hứng thú hay không?"

Nam nhân ngần ra một chút, nhất thời không thể đáp lời.

Tiểu nha đầu này thời điểm hơi mỉm cười, lộ ra hai hàng răng đều đặn và trắng tinh như vỏ sò, cánh môi màu hồng nhạt giống như màu hoa anh đào, đẹp và đáng yêu nói không nên lời.

Quả thực giống như là một viên trân châu phủ bụi trần, đột nhiên tỏa ra ánh sáng rực rỡ lóa mắt, rung động lòng người.

Càng quan trọng hơn là, đây là lần đầu tiên tiểu hồ ly mỉm cười thân thiện với hắn như vậy. Nó thậm chí có vẻ hơi phi lý.....

Nam nhân chậm rãi phun ra ba chữ: "Không có hứng thú!"

"Người!" Tiểu hồ ly vừa rồi còn mang ý cười, nháy mắt biến đổi sắc mặt, hung hăng trừng mắt nhìn hắn, "Không phải đã nói muốn phối hợp với ta kiếm tiền hay sao? Các chủ đại nhân, người vì sao nhanh như vậy đã lật lọng rồi? Một người nam nhân, một chút danh dự cũng đều không có, điều này có ổn không?"

Nam nhân nhún vai, lạnh nhạt nói: "Danh dự..... một cân bao nhiêu tiền? Có thể nuôi sống bản thân sao?"

Giọng điệu nói chuyện của hắn đặc biệt bình thản, nhưng dưới tình cảnh này, nghe vào lỗ tai của Hoàng Nguyệt Ly, lại giống như rất nhảm chán!

"Da mặt người thật sự còn dày hơn cả tường thành!"

"Quá khen quá khen." Nam nhân liền chuyển chuyện, "Bất quá, nếu người nguyện ý hôn bỏ tọa một cái..... bỏ tọa cũng có thể suy xét giúp người."

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: Vị ngọt của trái tim

Edit & Dịch: Emily Ton.

Hoàng Nguyệt Ly ngần người một chút, ngay sau đó trên mặt nhiễm một tầng giận dữ.

"Các chủ đại nhân, nhân lúc cháy nhà mà đi hỏi của như thế, không phải là việc làm của quân tử!"

Nam nhân chậm rãi nghiêng người về phía nàng, khóe miệng câu lên thành một vòng cong, "Bỏ tọa từ trước tới nay chưa từng nói..... mình là người quân tử."

Nam nhân cúi người về phía trước, không dấu vết bao quanh thân hình nhỏ xinh của nàng ở trong tầm với của hắn. Hơi thở vô cùng cường thế xâm nhập về phía nàng, trong chớp mắt, trong phòng tựa hồ chỉ còn lại tiếng hít thở của người nam nhân này.

Cánh môi mỏng manh mà hoàn mỹ đầy nam tính nhẹ nhấp, gần trong gang tấc.

Hoàng Nguyệt Ly theo bản năng rút ra sau một chút, lại bị một bàn tay to đè lên bả vai, chặt chẽ ấn định nàng ở trên ghế.

"Người..... người muốn làm gì?"

Giọng nói của Hoàng Nguyệt Ly, nhẹ như tiếng muỗi kêu, bởi vì nam nhân thật sự quá thân cận, quá gần gũi nên nàng chỉ cần có một động tác nhỏ, sẽ trực tiếp đụng tới bờ môi của hắn.

Nam nhân rũ mắt xuống, tùy ý đánh giá gương mặt còn mang vẻ ngây ngô của Hoàng Nguyệt Ly.

Tiểu hồ ly luôn tràn đầy tự tin, rất khó bắt gặp thần sắc có vài phần kinh hoàng xuất hiện trên khuôn mặt nàng, càng khiến trái tim hắn ngứa ngáy khó nhìn.

Hắn cười trầm thấp nói: "Hôn hôn tóa một cái..... tâm nguyện của người, hôn tóa sẽ hoàn thành nó giúp người..... mua bán này, có phải rất có lợi hay không?"

Đôi mắt Hoàng Nguyệt Ly loé lên, lập tức hạ quyết tâm.

Nàng nhanh chóng nghiêng đầu về phía trước, nhấp một ngụm ở trên khoé miệng của nam nhân.

Lời của các chủ Thiên Trân Các nói thật ra cũng không hề sai, một cái hôn nho nhỏ có thể đổi lấy lợi ích rất lớn, sự mua bán này căn bản cũng không hề mất.

Trong kiếp trước của nàng, cũng không phải là tiểu thư khuê các khi bị nam nhân chạm một ngón tay vào thì sẽ thất cổ tự sát. Mặc dù loại sự tình nếu gặp dịp thì chơi thế này, tuy rằng nàng chưa từng trải qua, nhưng cũng đã từng nghe thấy.

Một cái hôn khế mà thôi, trên thực tế nó chẳng là gì cả, coi như bị chó cắn một ngụm.

Nam nhân đột nhiên cảm giác được, một sự mềm mại không thể tưởng tượng được dán lên đây, khoé miệng nhẹ nhàng dán lên. Đôi mắt sáng ngời với hơi thở đầy quyến rũ khiến người mê say, nhưng chỉ ngăn ngắn một cái chớp mắt như vậy, hắn còn chưa kịp trải nghiệm cảm giác ấy, đã biến mất lần nữa.

Muốn đổi phỏ với hắn cho có lệ như vậy sao? Không đòi nào!

Cảm giác được tiểu hồ ly muốn trốn, hắn lại di chuyển bàn tay đang ấn trên vai Hoàng Nguyệt Ly xuống trên eo nàng, dùng sức ép nàng lại, khiến cả người nàng đều rơi vào trong lòng ngực hắn.

Ngay sau đó, hắn cúi đầu, hung hăng hôn lên môi nàng.

Tuy nhiên, trước khi hắn có thể trải nghiệm được cảm giác vị ngọt của trái tim, bỗng nhiên, trên cổ hắn truyền đến một trận đau đớn bén nhọn.

Nam nhân dừng động tác của mình lại, không dám tin cúi đầu nhìn xuống.

Chỉ thấy tiểu hồ ly trước mắt nhìn như nhu nhược và vô hại đang lộ ra răng nanh nhọn nhọn, cười hết sức vô tội, mà trên đôi tay nhỏ mảnh khảnh của nàng, lại đang nắm chặt một thanh chủy thủ dài nửa thước.

Thanh chủy thủ này hiển nhiên là huyền khí phẩm cấp cực cao, mỏng đến nỗi giống như cánh bướm, ở góc độ đặc biệt, lưỡi kiếm quả thực giống như vô hình, hầu như không thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Trong khi đó, lưỡi chủy thủ sắc bén, đang nằm ở trên cổ hắn, hơn nữa vật nhỏ này không hề có chút khách khí còn tăng thêm một chút lực, chủy thủ đã cắt làm da trên cổ hắn, một vết máu đỏ tươi chảy xuống theo xương đòn của hắn.

Nam nhân không chút nghi ngờ, nếu mình dám tiến về phía trước một lần nữa, vật nhỏ này sẽ không chút lưu tình mà cắt đứt khí quản của hắn!

Hoàng Nguyệt Ly cười ngọt ngào nói: "Các chủ đại nhân, đã nói là một nụ hôn, ta đã trả thù lao cho người, sao người có thể cố gắng tăng giá lên vậy? Việc mua bán này..... không phải nôm làm như vậy hay sao?"

Note: Các bạn muốn đọc tiếp truyện này không vậy, ad thấy không hấp dẫn nữa!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 121: Người đã khiến chủ tử bị thương?

Nam nhân chậm rãi cúi đầu, hai mắt to loé lên ánh sáng giao hoạt.

Chủy thủ sắc nhọn vẫn đang đâm vào trên cổ nam nhân, máu không ngừng chảy ra từ miệng vết thương.

Tuy nhiên, trên mặt hắn vẫn không có tức giận, ngược lại, đáy mắt hắn còn toát ra một tia hứng thú dạt dào ý cười.

Tiểu hồ ly..... cũng thật là hơi quá thông minh một chút, nàng hiển nhiên là biết được lực ảnh hưởng của mình đối hắn, cho nên mới giả ý qua đây thân hắn, nhân thời điểm ý chí hắn bạc nhược, nắm bắt được nhược điểm của hắn.

Nàng quả quyết đâm hắn sắc bén như vậy, tâm địa thật sự là rất tàn nhẫn!

Tuy nhiên, hắn vẫn thích nụ cười ngọt ngào khi âm mưu của nàng đã thực hiện được, cho dù vì thế mà chảy máu, nhưng hắn vẫn có cảm giác thỏa mãn.

Hoàng Nguyệt Ly vốn dĩ đã dùng toàn bộ tinh thần để đề phòng hắn, sợ hắn dưới sự giận dữ sẽ phản công lại, nhưng không nghĩ tới, này nam nhân còn cười rộ lên, hơn nữa không biết vì cái gì, tươi cười này còn khiến da đầu nàng tê dại.

Nàng cắn cắn môi, đảo mắt liếc nhìn nam nhân một cái.

"Ngươi cười cái gì? Nghĩ rằng ta thật sự muốn hù dọa ngươi? Ta nói cho ngươi biết, giết người đối với ta mà nói bất quá cũng là việc rất nhỏ, đâm ngươi một đao, không đáng kể chút nào!"

"Vật nhỏ, sao ngươi lại khắc nghiệt như vậy đối bản tọa?" Nam nhân tiếp tục cười, thối lui về phía sau, "Bản tọa cũng chưa nói sẽ không giúp ngươi. Hơn nữa, rõ ràng là đồ chỉ là nụ hôn nửa vời cho có lệ. Như thế mà ngươi cũng gọi là hôn? Buồn bán thì phải thành tin, ngươi thiếu cần thiếu tiền như vậy, cũng giống như rất thiếu đạo đức đi?"

Sóng mắt Hoàng Nguyệt Ly lưu chuyển, ngao kiều nâng cằm lên, hừ lạnh một tiếng: "Ta đây chính là loại người như vậy. Một khi hàng hóa đã ra, sẽ không thể trả lại! Nhanh chóng giao tiền đi!"

"Tắc tắc!"

Nam nhân khoa trương lắc lắc đầu, bỗng nhiên vươn đầu lưỡi, liếm liếm trên khoé miệng nơi vừa rồi nàng đã hôn lên, sau đó còn chép chép miệng, tựa hồ có cảm giác vẫn còn dư vị ở ngay lúc đó.

Động tác này thật sự là quá ái muội, xứng với nửa khuôn mặt lộ ra tuần mỹ tuyệt luân của hắn, càng có loại cảm giác dụ hoặc cảm kị.

Tuy rằng Hoàng Nguyệt Ly từng gặp qua không ít mỹ nam, lúc này cũng vì động tác của hắn mà hơi đỏ mặt.

Nam nhân vừa lòng nhìn nàng đỏ mặt, cười nói: "Hàng hoá của ngươi vẫn hơi kém một chút, có hoa thô ráp, về sau bản tọa sẽ cẩn thận dạy ngươi. Lúc này đây..... ta sẽ buông tha ngươi trước!"

Trong khi nói, hắn bỗng nhiên cao giọng hét: "Mặc Thất!"

Một thị vệ mặc huyền giáp màu đen, mặt không có biểu tình đi đến, khom mình hành lễ.

"Chủ tử, thỉnh phân phó!"

"Bạch tam tiểu thư có chuyện cần ngươi giúp đỡ, ngươi hãy làm theo những gì mà nàng phân phó!"

"..... Thuộc hạ tuân mệnh!"

Thị vệ đi đến bên người hai người, vừa nhắc đầu, bỗng nhiên mở to hai mắt nhìn, thiếu chút nữa đã đóng băng tại chỗ!

Hắn... hắn... hắn..... nhìn thấy gì?

Điện hạ tôn quý nhà hắn, máu không ngừng chảy xuống từ trên cổ!

Làm sao lại có chuyện này? Với thực lực của điện hạ, ở Nam Việt Quốc không có bất luận kẻ nào có khả năng khiến hắn bị thương thậm chí là một cây lông tơ. Sao hắn có thể bị thương đây?

Trong khoảnh khắc này, Mặc Thất nhìn thấy trên tay Hoàng Nguyệt Ly đang nắm chủy thủ dính máu!

"Là ngươi? Là ngươi đã khiến chủ tử bị thương?"

Ngay sau đó, hắn không nghĩ ngợi gì tiến về phía trước, đánh ra một chưởng về phía Hoàng Nguyệt Ly!

Huyền lực cuồng mãnh nháy mắt quét về phía nàng.

Hoàng Nguyệt Ly không nghĩ tới hắn sẽ đột nhiên ra tay, hơn nữa Mặc Thất cũng là cao thủ tứ trọng Đan Huyền Cảnh, so với Hoàng Nguyệt Ly hoàn toàn không có huyền lực mà nói, đã là thực lực tuyệt đối có thể đàn áp!

Giờ này khắc này, động tác của nàng căn bản không theo kịp suy nghĩ của nàng.

Mặc dù trong đầu có vô số phương pháp có thể đánh bại Mặc Thất, nhưng nàng căn bản không thi triển ra! Ngay cả động tác né tránh, đều có vẻ phí công như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cường Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 122: Đánh là thân, mắng là yêu

Tuy nhiên, một chương hùng hổ của Mặc Thất, lại căn bản không thể đánh tới Hoàng Nguyệt Ly.

Thời điểm hần chỉ cách Hoàng Nguyệt Ly còn có ba thước, đã bị một cỗ huyền lực cường đại gấp mấy lần phản chấn đánh bay ra ngoài, thân thể bay ngược, nện thật mạnh ở trên vách tường!

Các chủ nói với giọng lạnh như băng: "Mặc Thất, ngươi đang làm gì vậy? Thật to gan, đây là ngươi không muốn sống nữa sao?"

Mặc Thất che ngực lại, gian nan bò lên, quỳ rạp xuống đất.

"Chủ tử, ngài..... nữ nhân này, nàng làm ngài bị thương! Thân phận ngài tôn quý như thế, nàng dám..... dám....."

Hoàng Nguyệt Ly đã hiểu, xem ra, thị vệ này vì sót ruột hộ chủ, không thể chịu đựng được việc nhìn thấy chủ tử nhà hần bị đâm bởi một nữ nhân ác độc như nàng.

Nam nhân sờ sờ cổ mình, máu đỏ tươi dính đầy một tay, sái lạc trên ngón tay bạch ngọc, phá lệ chói mắt. Hần quay đầu nhìn về phía Hoàng Nguyệt Ly, cong cong khóe miệng, không nói gì.

Hoàng Nguyệt Ly quét mắt liếc hần một cái, hừ lạnh nói: "Như thế nào? Thân phận chủ tử nhà ngươi có bao nhiêu tôn quý? Chạm vào một chút cũng không được? Vậy thì vừa lúc, chỉ cần ngươi khuyên chủ tử nhà ngươi lần xa càng xa càng tốt, đừng lắc lư ở trước mặt ta, ngay cả khi ta đây muốn đâm hần cũng đâm không đến, không phải sao?"

Mây kiếm nam nhân vừa nhui, đột nhiên, giống như là không thể nhẫn nại với sự đau đớn trên miệng vết thương, rên nhẹ một tiếng.

Mặc Thất khăn trương thiếu chút nữa đã nhảy dựng lên, "Chủ tử..... ngài!"

Nam nhân cũng không thèm liếc mắt nhìn hần ta một cái, mà dùng ánh mắt ủy khuất ngấm nhìn Hoàng Nguyệt Ly, nói: "Vật nhỏ, ngươi có cần phải tuyệt tình như vậy hay không? Ngươi yên tâm, cho dù thân phận bốn tọa là gì, cũng sẽ không tự cao tự đại trước mặt phu nhân mình. Bị đánh tuyệt đối sẽ không trả đũa, bị mắng sẽ không cãi lại, ngươi thích đâm mấy đao thì cứ đâm chừng ấy đao!"

Hoàng Nguyệt Ly nhướn mày, "Thật sự?"

Nàng quơ quơ lưỡi đao sáng lạnh sắc bén trong tay, có ý đi qua bỏ thêm mấy đao.

"Chủ tử!"

Mặc Thất thiếu chút nữa lại xông tới, nhưng bị một thị vệ khác vừa rồi nghe được động tĩnh vọt vào dè lại.

"Ngươi đang làm gì vậy? Đừng ngăn cản ta! Không nhìn thấy nữ nhân kia đang muốn đâm chủ tử sao??"

"Ta đi! Ngươi, đầu gối này, đủ rồi!" Mặc Lục giữ chặt hần từ phía sau lưng, "Ngươi không nhìn ra hay sao? Chủ tử chính là cam tâm tình nguyện để Bạch tiểu thư đâm! Nếu không, chỉ bằng vào tu vi của Bạch tiểu thư, sao có thể khiến chủ tử bị thương đến một cây lông tơ?"

"Ngươi nói bừa gì vậy? Chủ tử cũng không phải là người cuồng ngược, vì sao lại bị nhân gia đâm?"

Mặc Lục nhanh chóng bưng kín miệng hần, "Hừ! Nói bừa gì thế? Ngươi thật sự không muốn sống nữa?"

Thật ra, trong lòng Mặc Lục cũng thật sự buồn bực, tuy rằng nói, xem tư thế này của chủ tử, hơn phân nửa chính là muốn cưới vị Bạch tiểu thư về làm chủ mẫu.

Tuy nhiên, thân phận chủ tử là gì? Bao nhiêu đối tượng hoà tông của đại quốc công chủ và các môn phái lớn. Tính cách lạnh băng, cao ngạo tự phụ. Đối nữ nhân, sắc mặt càng là chưa bao giờ giả.

Vì sao lại có tình trạng dung túng như thế đối Bạch tiểu thư?

Hắn đi theo chủ tử nhiều năm như vậy, bất luận cái gì dám can đảm khiêu khích uy quyền của chủ tử, tất cả đều bị nghiền xương thành tro. Nhưng Bạch tiểu thư đã nhiều lần không thèm nhìn xem sắc mặt chủ tử, hiện tại còn trực tiếp đâm dao nhỏ lên cổ chủ tử!

Càng quý dị hơn chính là, chủ tử cũng không để trong lòng. Không đúng, không phải là không để trong lòng, mà là giống như còn rất hưởng thụ.....

Nhóm thuộc hạ dùng ánh mắt quý dị chăm chú nhìn, Các chủ đại nhân chủ động đi gần đến bên cạnh Hoàng Nguyệt Ly, còn kéo áo lên lộ ra bộ ngực, một tảng lớn cơ ngực rắn chắc gợi cảm, trắng như ngọc bích với các đường cong rõ ràng.

"Tới, chém vào đây, thân thể bốn tọa đều đã thuộc về ngươi. Không nghĩ tới, vật nhỏ, khẩu vị của ngươi lại nặng như vậy. Tuy nhiên, tục ngữ nói cũng đúng: đánh là thân, mắng là yêu, vừa đánh vừa chửi chính là....."

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 123: Không có hứng thú đối với thân thể ngươi

"Là cái đầu ngươi!"

Khuôn mặt Hoàng Nguyệt Ly chuyển sang màu xanh.

Khi hắn vừa nói như thế, hoàn toàn giết hết mọi hứng thú của nàng!

Nói cách khác, chẳng phải chính là nàng thật sự hôn hắn là vì yêu hắn? Những gì thốt ra từ miệng nam nhân này, không biết sẽ bị nói thành dạng gì nữa?

Hơn nữa, nàng đúng thật là có chính sự cần phải tiến hành.

Hoàng Nguyệt Ly thu hồi chủy thủ, nói: "Ta đối với..... xác thịt..... thân thể..... ngươi, không có hứng thú! Nhanh chóng mặc lại quần áo của ngươi!"

Nam nhân lười nhác quay về chỗ ngồi, nhưng vẫn từ chối che ngực mình lại, không có ý sẽ mặc lại quần áo.

Hoàng Nguyệt Ly trừng hắn một cái, nói: "Những thị vệ đó của ngươi, vì sao không nghe lời ngươi? Ngươi rốt cuộc có tin được không? Ta thật sự hoài nghi, hợp tác với ngươi là một sai lầm lớn!"

Bọn thị vệ cúi đầu, đều âm thầm hít vào một hơi khí lạnh!

Lá gàn của Bạch tiểu thư thật sự không bình thường, dám nói chuyện với chủ tử như vậy! Không chỉ khiển trách hắn, lại còn có nghi ngờ danh dự chủ tử, đây thật sự là.....

Ngay cả khi chủ tử có hứng thú với nàng, cũng không thể nhịn nổi, đúng không?

Tuy nhiên, các chủ đại nhân lại không có một chút dấu vết tức giận nào, chỉ là thờ ơ nói: "Thị vệ không nghe lời, không cần thiết giữ lại. Mặc Thất, tự mình đi hình đường lãnh phạt đi! Mặc Tam, Mặc Tứ, qua đây nghe Bạch tiểu thư phân phó."

Mặc Thất rất nhanh đã bị kéo ra ngoài, hai tên thị vệ khác đi tới.

Trải qua một màn vừa rồi, tất cả thị vệ đều đã minh bạch, vị Bạch tam tiểu thư này thoát nhìn nhỏ xinh nhu nhược, thật ra căn bản không phải là đèn đã cạn dầu!

Hơn nữa, càng quan trọng hơn là, chủ tử rất dung túng đối nàng, đến nỗi khiến người khó có thể tưởng tượng nổi!

Vì thế, thậm chí nàng không hề có một chút huyền lực, thực lực thấp kém, nhưng, nếu dám có một chút bất kính đối với nàng, kết cục của Mặc Thất, chính là tấm gương cho bọn họ!

Cho nên, Mặc Tam và Mặc Tứ đã hoàn toàn chuẩn bị tinh thần, rất cung kính cúi đầu hành lễ ở trước mặt Hoàng Nguyệt Ly.

Hoàng Nguyệt Ly đánh giá bọn họ vài lần, vừa lòng gật gật đầu.

"Ân, thoát nhìn cũng không tệ lắm, tu vi..... miễn cưỡng cũng dùng được. Sự tình muốn các ngươi làm rất đơn giản, chờ lát nữa muốn các ngươi giúp ta truyền đi một số lời nói....."

Mặc Tam và Mặc Tứ ban đầu còn cẩn thận lắng nghe với khuôn mặt không có biểu tình gì. Nhưng, sau khi nghe những gì nàng muốn lan truyền, rốt cuộc không nhịn được toát ra biểu tình kinh ngạc.

Các chủ đại nhân vẫn luôn ngồi dựa một bên lắng nghe nàng nói chuyện, càng trực tiếp cười lớn hơn, thiếu chút nữa đã bị sắc nước trà, ho khan nửa ngày, mới ngừng lại được.

Hắn lắc đầu, cười nói: "Vật nhỏ, ngươi có cần phải tàn nhẫn như vậy hay không? Nếu như Lê Mặc Quân biết ngươi chính hắn như vậy, phỏng chừng là sẽ tức chết?"

"Lê Mặc Quân?" (黎墨君)

Hoàng Nguyệt Ly sùng sốt một chút, mới phản ứng lại, đây là tên huy của Thái tử.

Vì thế, nàng lại liếc mắt nhìn về phía nam nhân một cái, nói: "Nghe lời ngươi nói, ta không phải là trộm, cũng không cướp đoạt, càng không hề phải người đánh hấn! Hơn nữa, ta cũng không ép buộc hắn, nếu hắn ăn một gì, đó cũng là do hắn tự nguyện, không phải sao? Ngươi cũng không nên tùy tiện oan uổng ta như vậy!"

Nam nhân lắc đầu cười nói: "Tuy nhiên, ngươi đào cái hố này..... hắn không thể không nhảy xuống được! Ngươi a, lòng dạ thật là đủ hiểm độc!"

Hoàng Nguyệt Ly mỉa mai, nói: "Thật sự là quá khen, so với ngươi vẫn còn kém xa!"

Trong khi nói, nàng phát tay nói tiếp: "Hai người các ngươi còn sững sờ ở nơi này làm gì? Mau tận dụng thời gian, nếu không sẽ bỏ lỡ nó!"

Mặc Tam Mặc Tứ lúc này mới nhanh chóng đi ra cửa.

Khi đi tới cửa, bọn họ mới liếc nhau, thật cẩn thận xoa xoa mồ hôi lạnh đang chảy trên trán.

Trình độ phúc hắc của Bạch tam tiểu thư, theo chân chủ tử bọn họ thật sự không phân cao thấp, quả thực là rất đáng sợ!

Sau này, cho dù nói gì, đều không thể đắc tội với nàng!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 124: Tạm dừng bán đấu giá

Edit & Dịch: Emily Ton.

Trên đài bán đấu giá, cuộc biểu thị của Nghiêm đại sư đã kết thúc.

Suối sự giám sát của Nghiêm đại sư, bộ huyền giáp này đã phát huy sức chiến đấu lệnh người khó có thể tưởng tượng được, khiến người xem dưới đài đều thét lên kinh ngạc.

Tôn chương quỳ thấy đã đúng thời cơ, cười nói: "Tin tưởng tất cả mọi người đều đã nhìn thấy uy lực của huyền giáp trang phục, đã vượt xa tất cả những huyền khí khác. Chỉ cần có được một bộ như thế, khả năng chiến đấu của mình vượt qua cao thủ tầng thứ 5, đều không còn là mộng tưởng! Cực phẩm huyền khí như vậy, khả ngộ bất khả cầu! Vì vậy, kế tiếp....."

Hắn vừa mới nói một nửa, bỗng nhiên một vị mỹ nữ đi lên, nói nói mấy câu ở bên tai hắn.

Tôn chương quỳ ngẩn ra, quay đầu nhìn lại. Phía sau đài bán đấu giá, có một thân ảnh quen mắt đang đứng đó. Đó là một tên thị vệ thần bí bên người các chủ!

Hắn không dám chậm trễ, tuyên bố tạm dừng bán đấu giá, sau đó vội vàng xuống đài.

Ai cũng chưa nghĩ đến, thời gian chờ đợi dài như vậy, đã tiến hành giảng giải và biểu thị chi tiết như vậy rồi, nhưng ngay khi tất cả mọi người đã chuẩn bị tốt bao tiền, vạn phần kích động, chuẩn bị bắt đầu mấu chốt quan trọng để mua, Tôn chương quỳ thật sự nói câu "Tạm dừng!"

Đây quả thực là hất một thùng nước lạnh lên đầu bọn họ!

Ngay lập tức, có những khách nhân thất vọng kháng nghị lên từ dưới khán đài.

"Có chuyện gì vậy? Vì sao không bắt đầu đấu giá huyền giáp trang phục? Đang muốn chơi chúng ta sao?"

"Đúng vậy, coi quần ra chỉ để cho chúng ta nhìn xem cái này??"

"Rốt cuộc Thiên Trần Các đang làm trò quỷ gì vậy?"

"Tạm thời đừng nóng nảy, tạm thời đừng nóng nảy, hãy chờ một chút xem sao, có lẽ đã xảy ra điều gì ngoài ý muốn?"

Thái tử cũng là người kích động nhất trong đám người dưới đài. Hôm nay hắn đã bị người và mặt liên tục, nguyên nhân còn kiên trì ngồi ở chỗ này, chính là vì có thể mua được bộ huyền giáp này!

Hắn đã chống chọi nhần nhục, mong đợi lâu như vậy, không nghĩ tới, thời điểm thật sự bắt đầu quay, phiên đấu giá lại đột ngột dừng lại giữa chừng như thế.

Trong lúc nhất thời, một hơi của hắn bị chặn lại trong ngực. Một cảm giác buồn nôn không nói nên lời, hắn dùng tay nện thật mạnh một quyền ở trên ghế dựa, trên mặt hiện lên vài phần bức bối.

"Sao lại thế này? Thiên Trần Các rốt cuộc muốn làm gì? Đã đến lúc này rồi, còn kêu tạm dừng?"

Bạch Nhược Kỳ ở bên cạnh khuyên nhủ: "Thái Tử điện hạ, ngài đừng vội, danh dự của Thiên Trần Các từ trước đến nay rất tốt, bán đấu giá vật quan trọng như vậy, không thể nói không bán liền không bán, có thể đã xảy ra chuyện gì....."

"Xảy ra chuyện gì? Có thể quan trọng hơn so với cực phẩm huyền khí như vậy sao? Bọn họ không thể xử lý sau khi cuộc đấu giá kết thúc sao? Lão bản Thiên Trần Các, cũng không thể làm ăn buôn bán như thế, đúng không? Treo chúng ta ở nơi này, có ý gì đây?"

Thời điểm sự thiếu kiên nhẫn của hắn đã lên tới đỉnh điểm, bỗng nhiên nghe thấy giọng nói truyền đến sau lưng.

"Vị khách nhân này, xin hỏi ngài muốn uống một ly rượu băng tường vi (冰蔷薇) hay không?"

Thái tử quay đầu nhìn lại, đã thấy một thiếu niên ăn mặc trang phục người hầu của Thiên Trần Các đứng ở bên cạnh người, trên tay đẩy một chiếc xe chở đồ. Trên xe, tràn đầy đủ loại đồ ăn cùng với rượu ngon.

Trên ghế bình thường trong hội đấu giá, thường xuyên có xe ăn lưu động, bán các loại đồ ăn và đồ uống cho khách nhân.

Thái tử luôn luôn thích đánh giá các loại rượu ngon, trần phẩm Thiên Trần Các bán ra cũng không thiếu, nếu như là ngày thường, hắn rất có hứng thú nếm thử một ly.

Tuy nhiên, hiện tại tâm tình hắn đang khó chịu, hoàn toàn không có tâm trạng này, rất không kiên nhẫn phát tay.

"Không có hứng thú, mau rút ngay cho ta!"

Trong lòng hắn bức bối, tức giận khiến giọng lạnh lùng bất thường.

Đúng lúc này, Tôn chương quỳ và thị vệ đã nói chuyện xong. Vì thế, hắn quay lại trên đài bán đấu giá lần nữa.

"Các vị, vừa rồi vị đại sư luyện khí bộ huyền khí này đã phái người qua đây truyền lời....."

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 125: May mắn không thôi

Dưới đài lập tức vang lên một trận âm thanh kinh ngạc cảm thán.

"Thiên a, chẳng lẽ vị đại sư kia thật sự tự mình tới đây tham gia hội đấu giá?"

"Sao có thể? Ở đâu, ở đâu?"

"Thần phận luyện khí sư cấp 5 tôn quý thế nào, khẳng định là ngồi ở phòng khách quý trên lầu ba, đúng không?"

"Phải không? Các người nói xem là phòng nào?"

Mọi người sôi nổi nghị luận, ngay cả Thái tử cũng ngừng đầu nhìn trên lầu, tìm kiếm vị trí có khả năng xuất hiện đại sư luyện khí.

Như vậy đẳng cấp cao luyện khí sư, hắn còn chưa từng có tiếp xúc quá! Nếu đại sư thật sự đích thân tới Nam Việt Quốc, kia hắn làm Nam Việt Quốc Thái Tử, nếu có thể mượn cơ hội này cùng đại sư leo lên giao tình nói, kia chính là có thiên đại chỗ tốt a!

Khi Thái tử còn đang xuất thân, phía sau lại truyền đến giọng nói của người hầu thiếu niên.

"Khách nhân, ngài hãy thử một ly đi? Đây chính là rượu ủ tường vi trắng mới được mở trong năm nay. Loại rượu này không thể uống được quanh năm, mỗi một năm bất quá cũng chỉ có thể ra được mấy chục bình như thế, ngoại trừ ở Thiên Trân Các chúng ta, không thể uống nơi nào khác."

"Ta nói không có hứng thú!" Thái tử càng thêm không kiên nhẫn.

Tuy nhiên, người hầu thiếu niên vẫn không rời đi.

Hắn trực tiếp mở bình rượu ra, ngay lập tức, một mùi hương rượu nồng đậm tràn ngập ở trong phòng đấu giá, thu hút sự chú ý của những khách nhân chung quanh.

"Thiên a, thật sự là quá thơm! Đây là rượu gì?"

"Thơm quá, ngửi thấy mùi này, ta liền cảm thấy muốn say....."

Người hầu đem bình rượu tiến đến trước mặt Thái tử, "Khách nhân, ngài ngửi ngửi..... mùi hương này, hoàn toàn xứng đáng với giá của nó!"

Mùi hương đặc biệt thơm khiến Thái tử cũng hơi sững sốt một chút. Trong nháy mắt, hắn cảm thấy chính mình quả thực muốn say. Hắn chưa từng ngửi qua mùi rượu nồng đậm như vậy!

Mà lúc này, chung quanh đã vang lên một trận xôn xao.

Có không ít khách nhân bị hấp dẫn lại đây, vây quanh người hầu hỏi giá, muốn uống thử một ly.

Trong lúc nhất thời, khối khu vực này trở nên vô cùng ồn ào.

Thái Tử vốn dĩ liền tâm tình không tốt, lúc này càng cảm thấy đến đầu đều ần ần làm đau lên, trong lòng càng thêm bức bối, hắn nhìn rồi lại nhìn, rốt cuộc nhìn không được lớn tiếng quát lớn nói: "Đủ rồi! Ôn muốn chết! Muốn mua được địa phương khác mua đi!"

Người hầu thiếu niên giống như bị hắn dọa sợ, nhanh chóng thu hồi bình rượu, vội vàng xe đẩy chạy lấy người.

Cho đến khi người hầu rời đi, âm lượng chung quanh mới trở nên giảm xuống một chút. Thái tử xoa bóp huyệt thái dương đau đớn của mình, còn chưa kịp thả lỏng.

Bỗng nhiên nghe thấy giọng nói của Tôn chương quây vang lên ở trên đài.

"..... Như vậy, kế tiếp, thỉnh các vị bắt đầu ra giá đi! Giá khởi điểm —— không! Mỗi lần tăng giá không được thấp hơn một vạn lượng bạc!"

Thái tử cả kinh sợ hãi, lập tức ngồi thẳng thân thể.

Đều do người hầu kia tới đây không đúng thời điểm, vừa rồi Tôn chương quây đã nói vài câu gì đó, hắn căn bản không thể nghe được, tổng cảm thấy đã để lọt mất tin tức quan trọng.

Tuy nhiên vẫn còn may mắn, hắn vẫn đúng lúc đuổi kịp bán đấu giá!

Nghĩ đến đây, hắn lại cảm thấy may mắn không thôi.

Bởi vì giá khởi điểm của huyền khí trang phục bằng không, cho nên, phòng đấu giá bắt đầu xuất hiện một lát an tĩnh.

Bán đấu giá giá trị rất cao bảo vật khi, giá quy định bằng không, đây là phòng đấu giá quen dùng một loại sách lược.

Bởi vì nếu bắt đầu định ra giá quy định, thường thường sẽ dẫn đường khách hàng, làm cho bọn họ cảm thấy thương phẩm giá cả sẽ không vượt qua giá quy định rất nhiều, giống nhau rất ít có thể bán ra so giá quy định cao hơn gấp mười lần trở lên giá cả.

Nhưng giá quy định bằng không liền không giống nhau, chân chính muốn cái này bảo vật khách hàng, thường thường sẽ căn cứ chính mình tâm lý giới vị ra giá, ngược lại càng dễ dàng khai ra so giá gốc giá trị càng cao giá cả tới.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 126: Chiếm tiện nghi lớn

Edit & Dịch: Emily Ton.

Thái tử cũng rất rõ ràng quy tắc như vậy, cho nên, hắn cũng không vội vàng ra giá, mà hết sức chăm chú chờ đợi.

Không lâu sau, trên bình thường ghé trong một góc nào đó, truyền đến một giọng nói nhút nhát sợ sệt.

"Mười vạn lượng?"

Thái tử thiếu hâu như không thể kiểm soát bản thân cười to thành tiếng.

Quả nhiên là ngồi ở trên ghế bình thường, chưa hiểu việc đời. Hiện tại ra giá, nghĩ đến cũng biết rõ ràng mình sẽ không mua được nó, nhân cơ hội tham gia một chút náo nhiệt đi?

Mười vạn lượng, ngay cả một kiện huyền giáp hạ phẩm cấp 3 bình thường đều rất khó mua được. Mặc dù như thế, vẫn còn có người cho rằng giá cả này có thể mua được một bộ?

Quả nhiên, người đầu tiên ra giá rất nhanh đã bị bao phủ trong đám người theo sau.

"Ba mươi vạn lượng!"

"Bốn mươi vạn lượng!"

Ngắn ngủn mấy tức thời gian, không ngừng mà có người ra giá, thực mau liền đem giá cả tăng lên tới một trăm hai mươi vạn lượng.

Giá cả vượt qua một trăm vạn lượng, tốc độ người ra xung quanh rõ ràng đã chậm lại. Lúc trước đều ra giá mười vạn mười vạn, lúc này ra giá đều cẩn thận hơn nhiều.

"121 vạn lượng!"

"122 vạn lượng!"

Biên độ giá cả tiểu biên độ trên mặt đất thẳng.

Đúng lúc này, một giọng nói truyền ra từ phòng khách quý ở trên lầu ba: "150 vạn lượng!"

Báo giá này vừa ra, những giọng nói thảo luận dưới đài nháy mắt đều biến mất.

Tôn chương quỳ cỏ động ở trên đài một hồi lâu, đều không có người tiếp tục ra giá.

Hắn bắt đầu dĩ thời dài, nói: "Được rồi, nếu không có ai ra giá cao hơn, vậy tại hạ sẽ bắt đầu đếm ngược! 150 vạn lượng lần đầu tiên! 150 vạn....."

Thái tử tràn đầy nhiệt huyết ở dưới đài, đang chuẩn bị chờ sau khi người mua bình thường đều bị loại trừ, mới ra giá cao chấn trụ toàn trường. Kết quả, không nghĩ tới hắn còn chưa bắt đầu ra giá, đếm ngược đã được bắt đầu?

Giá cả thế này..... dường như quá rẻ một chút?

Một kiện huyền giáp hạ phẩm cấp 3, giá cả chỉ tầm 10-15 vạn lượng, mà hiện tại mười ba kiện trang phục, chỉ bán 150 vạn lượng, bất quá là tương đương với tổng đơn giá?

Trong lòng Thái tử mừng thầm một trận.

Chẳng lẽ nói..... khách nhân trong hội đấu giá, không có một người nào biết hàng, cũng không biết giá trị thực tế của trang phục có thể ít nhất là gấp năm hay sao? Bộ huyền giáp này, bán 500 vạn cũng xem như rẻ, hiện tại chỉ mới 150 vạn??

Xem ra, hôm nay hắn đến đây thật sự là không vô ích, đây là một sự giảm giá quá lớn!

Cho dù trong lòng hắn mơ hồ cũng cảm thấy có nơi nào đó không được thích hợp, nhưng từ sau khi ngửi thấy mùi hương rượu băng tường vị, hắn hình như có chút say, khiến đầu vẫn luôn không ngừng ần ần đau. Điều này khiến hắn căn bản không thể nào tập trung được lực chú ý, tự mình cẩn thận tìm hiểu.

Hơn nữa, tốc độ Tôn chương quỳ đếm ngược cũng rất nhanh.

"153 vạn lượng....."

Mất thấy đấu giá sắp thành công, Thái tử không kịp nghĩ nhiều. Nếu hắn bỏ qua một tiện nghi lớn như vậy mà nói, tuyệt đối hắn sẽ phải hối hận suốt đời!

Hắn nhanh chóng cao giọng kêu lên: "155 vạn lượng!"

Mặc dù hẳn biết đây là giá cả rẻ như mua bắp cải trắng, nhưng Thái tử cũng không lập tức kêu giá quá cao.

Người trên phòng vừa rồi do dự một hồi lâu, lại bắt đầu ra giá.

"156 vạn lượng!"

Thật là chưa hiểu việc đòi! Hơn một trăm vạn mua một bộ huyền giáp như vậy, giá cả cũng chỉ có một vạn một vạn mà tăng!

Thái tử rất có tinh thần tiếp tục tăng giá: "160 vạn lượng!"

"..... 160 một vạn lượng!"

"170 vạn lượng!"

Thời gian trăm mặc trên lầu ba càng dài, nhưng ngừng trong chốc lát, vẫn tiếp tục theo giá: "171 vạn lượng!"

"180 vạn lượng!"

"..... 181 vạn lượng!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 127: Không hổ là Thái Tử điện hạ!

Edit & Dịch: Emily Ton.

Tuy rằng người mua trên lầu 3 tiếp tục do dự, nhưng vẫn luôn cắn răng cùng ra giá.

Hơn nữa, đối phương rõ ràng không đủ tự tin, mỗi lần ra giá, đều chỉ thêm một vạn lượng.

So sánh với nhau, Thái tử ra giá có vẻ vô cùng hào khí, hơn nữa mỗi lần đều là mười vạn lượng, những người xung quanh nghe thấy đều cứng họng, tất cả đều dùng ánh mắt quái dị soi nòng nhìn ở trên người hắn.

Thái tử đắc ý nâng nâng cằm, cảm giác hôm nay tự tôn bị hao tổn, rốt cuộc đã tìm về được một chút.

Để đám nhà quê này nhìn xem, kẻ chân chính có tiền ra giá như thế nào! Hắn có quốc khố chống đỡ sau lưng như vậy, nội tình hoàng thất thâm sâu, hoàn toàn không cùng đẳng cấp với những thương nhân giàu có!

Chỉ có Bạch Nhục Kỳ ngồi ở bên người hắn, giống như đã cảm giác được điều gì, sắc mặt trở nên tái nhợt vô cùng.

Không ngờ Thái tử ra giá càng ngày càng thái quá, chẳng lẽ là bởi vì..... vừa rồi nơi này quá ồn, hắn không nghe được lời Tôn chương quỳ đã nói?

Bạch Nhục Kỳ càng nghĩ càng cảm thấy rất có khả năng như thế, nhưng bất hạnh là không cách nào ngăn cản Thái tử.

"..... 201 vạn lượng!"

Nghe thấy trên lầu ba lại do do dự dự một lần nữa mới ra giá, lòng mày Thái tử giương lên, lớn tiếng nói: "Lại nhài dài dòng ra giá như vậy, khi nào mới kết thúc trò hề? Dứt khoát đưa ra một cái giá đi! Ta ra....."

Bạch Nhục Kỳ liều mạng lôi kéo tay áo Thái tử, muốn ngăn cản hắn nói chuyện.

"Thái..... Thái Tử điện hạ, chờ một chút..... thỉnh ngài chờ một chút....."

Bạch Nhục Kỳ thật sự ước có thể lớn tiếng hét lên chói tai: Tôn chương quỳ vừa rồi nói, bộ huyền khí này không phải được bán ra bằng bạc, mà là bằng vàng!

Hiện tại ra giá, chính là gấp 10 lần so với giá bình thường!

Ra giá như vậy, sau này người chắc chắn sẽ hối hận!

Tuy nhiên, huyền khí tha thiết ước mơ sắp đạt tới tay, giá cả có lợi như vậy, đây quả thực là chiếc bánh có nhân rơi xuống từ trên bầu trời!

Thái tử hưng phấn khiến đôi mắt đều đỏ, nơi nào có thể nghe được những lời Bạch Nhượng Kỳ nói.

Hắn chỉ cảm thấy nữ nhân này vẫn luôn kêu to ong ong ong ở bên tai, quả thực là phiền chết người.

Không phải mọi người đều nói rằng Nhị tiểu thư Bạch gia cao quý lạnh lùng kiêu căng hay sao? Vì sao lại thiếu tầm nhìn xa như thế, tại thời điểm mấu chốt quan trọng như vậy, còn làm nũng quấy rối ở bên cạnh? Đây không phải là đang chậm trễ chính sự của nam nhân sao?

Thái tử không còn kiên nhẫn, trừng mắt liếc nhìn nàng ta một cái, hất nàng ta một cái.

Bạch Nhượng Kỳ đột nhiên không kịp đề phòng, bị mất chỗ dựa nên ngã quỵ trên mặt đất bên cạnh.

Thái tử cũng không liếc mắt nhìn nàng một cái, gấp không chờ nổi nói: "Một giá —— 300 vạn! Thế nào? Ngươi còn dám theo cùng hay không?"

Nói xong, hắn khiêu khích nhìn vị trí trên lầu ba.

Lần này, lầu ba không còn ra giá nữa.

"Ba trăm vạn lần đầu tiên! Ba trăm vạn lần thứ hai! Ba trăm vạn lần thứ ba! —— thành giao!"

Tôn chương quỳ cười tùm tùm đếm ngược ba lần, tuyên bố quyền sở hữu huyền giáp trang phục.

Toàn bộ bảo vật đã được bán ra. Hội đấu giá hằng năm lần này, rốt cuộc đã kết thúc thành công.

Thái tử không kịp chờ tan cuộc, sau khi tuyên bố cuối cùng của Tôn chương quỳ kết thúc, hắn lập tức gấp không chờ nổi đứng dậy, đi đến trong viện Thiên Trần Các.

Hắn đã không kịp chờ muốn thu bộ huyền giáp kia vào trong túi, đó chính là huyền khí cực phẩm mà hắn nằm mơ cũng nghĩ đến nó!

Chỉ cần có nó, hắn nhất định có thể trở thành đệ tử chính thức của Tinh Diệu Tông. Hơn nữa mua bộ huyền giáp này còn có lời như vậy. Hắn thật sự là đã kiếm được một khoản lợi nhuận quá lớn!

Thời điểm Thái tử đứng dậy, tất cả các khách nhân ở đây đều không tự chủ được xoay người lại, đều nhìn hắn khiếp sợ, nhưng lại cực kỳ hâm mộ.

"Không hổ là Thái Tử điện hạ! Thật sự rất có phong cách!"

"Ài, huyền khí cực phẩm như vậy, cũng chỉ có thiên tài tuyệt thế như Thái Tử điện hạ mới có thể xứng đôi!"

"Thật khiến người hâm mộ! Người cùng người thật sự không thể so sánh!"

Ánh mắt như vậy, nghị luận như vậy, khiến Thái tử càng thêm lâng lâng, cảm giác càng phấn khởi.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 128: Người muốn quỵ nọ?

Trong phòng riêng trên lầu ba.

"A ——!" Hoàng Nguyệt Ly di chuyển đôi tay về phía sau, duỗi căng một vòng eo, "Rốt cuộc cũng kết thúc, mệt chết!"

"Vật nhỏ, ngươi mệt rồi sao?" Một đôi bàn tay to thon dài xinh đẹp duỗi tới từ sau lưng nàng, dừng ở trên eo nàng, "Bổn tọa giúp ngươi xoa bóp một chút....."

"Cút ngay!"

Hoàng Nguyệt Ly hất văng đôi tay vọng tưởng ăn kia, duỗi thẳng vòng eo, đứng lên, đi về phía cửa.

Nam nhân hô lên ở phía sau nàng: "Tiểu nha đầu, ngươi muốn đi đâu?"

Hoàng Nguyệt Ly vẫn không dừng bước chân, "Đi tới nội viện tìm Tôn chương quỳ tính tiền!"

Gấp như vậy, chỉ sợ không chỉ có muốn nhanh chóng lấy được tiền, hơn nữa chính là vội vàng muốn đi nhìn xem Thái Tử điện hạ bị chê cười, đứng không?

Tiểu hồ ly phúc hắc này, thật sự là e sợ cho thiên hạ không loạn!

Nam nhân bắt đầu đi lắc lắc đầu, nói: "Bỏ tọa còn có chút việc muốn xử lý, ngươi cứ đi trước tính tiền đi, sau đó hãy ngoan ngoãn ở trong viện chờ ta, chờ bỏ tọa đưa ngươi quay về."

"Ân hử!" Hoàng Nguyệt Ly nâng cằm, hững hờ đáp lại một tiếng.

Nàng sẽ "ngoan ngoãn" chờ hắn? Nam nhân này đang mơ mộng hão huyền đi?

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Nội viện Thiên Trần Các, trước cửa phòng dành cho khách quý.

Thái tử vừa lòng với chính mình đi ở phía trước, Bạch Nhưộc Kỳ vội về mặt nôn nóng chạy theo ở phía sau hắn.

"Thái..... Thái Tử điện hạ, chờ..... chờ một chút!"

Thái tử bị nàng ta kêu đến nổi bức bối một trận, quay đầu lại trừng mắt liếc nhìn nàng ta một cái, "Đủ rồi, đừng kêu nữa! Không phát hiện ra hiện tại ta đang có chuyện quan trọng sao? Chuyện của ngươi không thể nói sau hay sao?"

"Nhưng mà, chuyện này thật sự rất quan trọng!" Bạch Nhưộc Kỳ gấp đến nổi gần như sắp khóc!

"Quan trọng bao nhiêu? Quan trọng hơn huyền khí của ta sao?"

Bạch Nhưộc Kỳ dùng sức gật đầu.

Thái tử nhíu mày, "Rốt cuộc chuyện gì? Nói nhanh!"

Bạch Nhưộc Kỳ ngừng đầu nhìn xem bốn phía, thấp giọng nói: "Thái Tử điện hạ, chúng ta vẫn nên tìm một nơi an tĩnh không người rồi nói!"

Bởi vì hội đấu giá vừa mới tan cuộc, người tới người đi rất nhiều, hơn nữa Thái tử vừa rồi quá nổi bật như thế, hấp dẫn vô số ánh mắt người. Mỗi một người đi qua đều sẽ nhìn về phía hắn bên này một cái.

Bạch Nhưộc Kỳ âm thầm cắn chặt răng, nàng cũng không thể nhắc nhở Thái tử ở trước mặt công chúng.

Nếu không, vạn nhất Thái tử phát hiện mình đã phạm vào điều ngược, nếu muốn dùng biện pháp từ bỏ vụ mua bán này, chẳng phải là bị tất cả mọi người đều nghe thấy được? Loại sự tình này, chỉ có thể nói một cách bí mật!

Tuy nhiên, Thái tử căn bản không tài nào thông cảm với một mảnh khổ tâm của nàng.

Hắn không kiên nhẫn nói: "Ta hiện tại không rảnh! Chờ ta mua được huyền khí, sẽ đến nghe ngươi nói đi!" Trong khi nói, hắn lập tức chuẩn bị tới gõ cửa.

Bạch Nhưộc Kỳ gấp đến độ muốn mệnh, rốt cuộc không thêm bận tâm tới bất kỳ điều gì nữa, chỉ có thể trực tiếp mở miệng kêu lên: "Thái Tử điện hạ, vừa rồi....."

"Vừa rồi..... làm sao vậy?"

Nàng ta vừa mới bắt đầu nói, đã bị gián đoạn bởi giọng nói của một người thiếu nữ.

Bạch Nhưộc Kỳ bỗng nhiên quay đầu lại, một thiếu nữ bạch y đang đứng trước mặt, đúng là Tam muội của nàng ta!

Ánh mắt Hoàng Nguyệt Ly dạo quanh một vòng trên người đôi nam nữ có chút chật vật nơi đây, khóe miệng gợi lên một nụ cười.

"Nhị tỷ, Thái Tử điện hạ, các ngươi cũng tới tìm Tôn chương quầy nhận hàng sao? Thật đúng là trùng hợp! Nhưng vì sao các ngươi không đi vào? Hai người lờ lờ kéo kéo ở cửa, chính là đang thì thầm nói gì sao? Không phải là vì..... vừa rồi ra giá quá cao, hiện tại hối hận, chuẩn bị quyệt nợ, đúng không?"

Thái tử cười lạnh nói: "Bạch Nhưộc Kỳ, ngươi dám bôi nhọ ta như vậy? Quy củ của nhà đấu giá, ta không hiểu sao? Ra giá sau đó quyệt nợ, đó chính là sự tình mà nhân tài hạ đẳng không biết xấu hổ mới làm ra. Đừng đổ bát nước bẩn ấy trên đầu ta!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 129: Người thanh toán, ta nhận hàng

Edit & Dịch: Emily Ton.

Đáy mắt Hoàng Nguyệt Ly chợt loé lên sự mỉa mai, cười tủm tỉm nói: "Phải không? Vậy là tốt rồi! Thái Tử điện hạ thỉnh bớt giận, ta thật sự không có ý bôi nhọ ngươi, chỉ là không nghĩ tới ngươi nâng giá cao đến như vậy, thật sự là khiếp sợ mà thôi!"

Thái tử ngó nàng liếc mắt một cái, trong lòng có loại cảm giác ưu việt nói không nên lời.

Thật đúng là đồ nhà quê chưa hiểu việc đời! Ba trăm vạn, đã khiến nàng bị dọa sợ?

"Bất quá là ba trăm vạn lượng mà thôi, ta sớm đã chuẩn bị tốt!" Thái tử ngao nghể nói.

Trên mặt Hoàng Nguyệt Ly hiện lên thần sắc kinh ngạc cảm thán và sùng bái, "Không hổ là Thái Tử điện hạ, ba trăm vạn lượng đều có thể tùy tay lấy ra! Huyền khí cao cấp như vậy, ta chưa từng thấy qua đâu! Thời điểm Thái Tử điện hạ đi tiếp nhận vật phẩm, có thể cũng mang theo ta hay không, cho ta mở rộng tầm mắt?"

Trên khuôn mặt thanh tú trắng nõn của nàng, mang theo vài phần năn nỉ, thoát nhìn đều rất đáng thương.

Ánh mắt Thái tử rơi xuống trên mặt nàng, bỗng nhiên ngừng lại.

Tuy rằng Bạch tam tiểu thư không xem như là mỹ nữ, nhưng không biết vì sao, có loại khí chất rất đặc biệt, khiến hắn luôn không tự chủ được liếc nhìn nàng thêm vài lần.

Thật không may, hôm nay hắn vẫn luôn không ngừng xấu mặt ở trước mặt Hoàng Nguyệt Ly. Điều này càng khiến hắn tức giận hơn!

Hiện tại, nàng biểu hiện một bộ dáng thần phục như thế, thoát nhìn thuận mắt hơn nhiều.

Thái tử lập tức có chút tự đắc, nói: "Ngươi bất quá chỉ là thiên kim Hầu phủ, cũng chưa từng tu luyện, đương nhiên không có khả năng gặp qua cực phẩm huyền khí như vậy! Hôm nay sẽ cho ngươi cơ hội kiến thức nó!"

Bạch Nhưộc Kỳ gấp đến độ thiếu chút nữa đã nhảy dựng lên, kêu to: "Thái Tử điện hạ! Vì sao..... sao có thể để tiểu tiện..... tiểu nha đầu này cùng qua đây? Hôm nay ánh ấy vẫn luôn đối nghịch với chúng ta, căn bản là không có lòng tốt!"

Hôm nay Bạch Nhưộc Kỳ ăn lỗ nặng, sớm đã hận đến nổi ngứa răng, nháy mắt nhìn thấy Hoàng Nguyệt Ly, chỉ hận không thể lập tức tiến lên xé xác nàng!

Tuy nhiên, Thái Tử điện hạ tựa hồ lại không có hận ý sâu sắc như thế đối Hoàng Nguyệt Ly, hơn nữa còn chăm chăm nhìn nàng? Nha đầu chết tiệt kia thì có gì đẹp? Vừa mặc lại ngây ngô, vừa lùn lại bằng phẳng! Đôi mắt Thái tử bị mù sao?

Càng khiến nàng ta sốt ruột hơn chính là, Thái tử đã đồng ý lưu lại tiểu tiện nhân cùng đi xem huyền khí?

Như vậy sao được? Nàng còn có chuyện quan trọng chưa nói!

Nhưng, Hoàng Nguyệt Ly đang ở đây, lời này nàng lại càng không thể nói thẳng!

Hoàng Nguyệt Ly nhìn đáng vẻ Bạch Nhưộc Kỳ đầy mặt lo lắng, trong lòng cười thầm không thôi.

Bỗng nhiên nàng giống như nhớ tới điều gì, khoa trương "A" một tiếng, nói: "Nhị tỷ, đừng phải ngại ở chỗ này, thật sự là quá tốt, vừa rồi ta đã muốn đi tìm ngươi!"

"Tìm ta?" Bạch Nhưộc Kỳ còn chưa kịp có phản ứng.

Hoàng Nguyệt Ly đã nở nụ cười ngọt ngào, "Đúng vậy, Nhị tỷ, vừa rồi thời điểm bán đấu giá, nhận được sự hào phóng của ngươi, mua đan dược giúp ta. Ngươi khách khí như vậy, ta sao lại không biết xấu hổ để ngươi đợi lâu. Vì thế, khi bán đấu giá vừa kết thúc, lập tức nhanh chóng qua đây tìm ngươi! Chúng ta cùng nhanh chóng đi tìm Tôn chương quầy nhận hàng đi. Ngươi một tay giao tiền, ta một tay nhận hàng!"

Bạch Nhưộc Kỳ vừa nghe được lời này, thiếu chút nữa ngất xỉu tại chỗ!

Vừa rồi toàn bộ tâm tư của nàng ta đều đặt ở việc ngăn cản Thái tử, nhất thời quên mất.

Thật ra, sự xuất hiện của nha đầu chết tiệt kia ở chỗ này, căn bản không phải ngẫu nhiên, mà là nàng cũng tới để nhận hàng!

Hơn nữa, Hoàng Nguyệt Ly căn bản không hề mua bất cứ vật gì ở hội đấu giá, nàng muốn lấy, chính là bình dương linh đan mà hai người đã đấu giá kia! Ngay trước mắt bao nhiêu người, nàng ta phải trả giá trên trời là mười ba vạn một ngàn lượng, còn bị mất cả bình đan dược!

"Ngươi..... Ngươi....."

Bạch Nhưộc Kỳ vươn ngón tay ra, run rẩy chỉ vào nàng, tức giận đến nói không nên lời.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 130: Phủ nhận cho đến chết

Edit & Dịch: Emily Ton.

Hoàng Nguyệt Ly chớp chớp mắt, nói: "Nhị tỷ, ngươi làm sao vậy? Có chỗ nào không thoải mái sao? Ài, hôm nay trong phòng đấu giá quá nhiều người, thật sự hơi ngột ngạt! Một khi đã như vậy, chúng ta nên nhanh chóng đi nhận hàng đi. Một khi ta cầm được đan dược, ngươi hãy nhanh chóng về nhà nghỉ ngơi, được chứ?"

Bạch Nhưộc Kỳ hung hăng trừng mắt nhìn nàng, "Ngươi còn muốn đan dược? Vừa rồi rõ ràng ngươi đã dùng âm mưu quỷ kế tính kế ta! Loại đánh cuộc này không công bằng, căn bản không thể tính!"

Hoàng Nguyệt Ly nhìn nàng ta, khoé miệng gọi lên cười như không cười.

"Như thế nào? Ý của Nhị tỷ..... chẳng lẽ muốn quyệt nợ sao?"

"Quyệt nợ? Rõ ràng ngươi là tiểu nhân âm hiểm muốn lừa tiền đi?"

"Nhị tỷ, sao ngươi có thể nói như vậy?" Hoàng Nguyệt Ly vẻ mang mặt vô tội, che ngực lại, phảng phất giống như bị người hãm hại, "Lúc ấy chính ngươi đã đồng ý đánh cược với ta, ta cũng không hề bức ngươi? Sao có thể nói ta lừa ngươi đây?"

Bạch Nhưộc Kỳ nghĩ đến tình cảnh lúc đó, càng tức giận đến nổi muốn mệnh.

"Tiểu tiện..... Hừ! Nha đầu chết tiệt kia, đừng tưởng rằng ngươi dựa vào một chút thông minh là có thể lừa được tiền, ta nói cho ngươi biết, ngươi sẽ không có khả năng đạt được như ý nguyện!"

"Nói như vậy, Nhị tỷ thật sự không chịu thực hiện đánh cược?"

"Thực hiện? Đương nhiên không có khả năng! Chúng ta đã đánh cược cuộc khi nào? Vì sao ta không có một chút ấn tượng nào hết?"

Bạch Nhưộc Kỳ cắn răng, quyết định cho dù phải xé rách da mặt, cũng sẽ phủ nhận cho đến chết!

Đó là toàn bộ mười ba vạn một ngàn lượng! Ngay cả khi bán bản thân nàng ta cũng lấy không ra! Thậm chí nếu có thể lấy ra, trả một số tiền lớn như thế, lại còn phải tặng không đan dược cho tiểu tiện nhân mà nàng ta thống hận nhất! Ngắm lại đều tức chết người!

Cho nên, nếu nàng ta quyệt nợ, Hoàng Nguyệt Ly có thể làm gì? Chỉ dựa vào một phé vật như nàng, muốn đoạt được sao?

Hoàng Nguyệt Ly tựa hồ thật sự không có biện pháp nào với nàng ta, bắt đầu đi lắc lắc đầu, nói: "Nhị tỷ, ngươi cứ khẳng định không chịu thừa nhận, ta cũng không có biện pháp....."

Khuôn mặt Bạch Nhưộc Kỳ lộ vẻ đắc ý, nâng nâng cằm.

Xem ra, nha đầu chết tiệt kia đã chuẩn bị từ bỏ, tính ra nàng ấy cũng biết thức thời!

Hoàng Nguyệt Ly gật gật đầu, bỗng nhiên xoay người, nhảy lên một cái bồn hoa, lớn tiếng kêu lên: "Các vị, các vị bằng hữu đi ngang qua, dạo ngang qua! Thỉnh mọi người chờ một chút! Có người nào nguyện ý làm chứng cho ta hay không?"

Cái bồn hoa này ở ngay chính giữa khu vực bên trong và bên ngoài viện Thiên Trần Các, cực kỳ bắt mắt.

Nàng nhảy dựng lên, lập tức khiến cho không ít người đi qua chú ý.

Lúc này nghe tiếng vang tay kêu lớn, có rất nhiều khách nhân không kịp rời đi đều nhìn lại về phía nàng, hơn nữa vừa liếc mắt một cái đã nhận ra nàng.

"Đi? Tiểu cô nương đang đứng ở trên bồn hoa, không phải là Bạch tam tiểu thư rất nổi bật hôm nay sao?"

"Ai? Ở đâu ở đâu?..... Thật sự đúng là nàng!"

"Nàng đường đường là một thiên kim Hầu phủ, sao lại chạy đến trên bồn hoa để chơi? Còn đang kêu to, gọi nhỏ làm gì vậy?"

Trải qua hội đấu giá hôm nay, Hoàng Nguyệt Ly cũng coi như đã có tiếng trong đám phú hào quý tộc ở trong kinh thành.

Người đều có tâm bất quái, lập tức đã có không ít người vây quanh lại đây.

Hoàng Nguyệt Ly lập tức xoa xoa đôi mắt, vẻ mặt mang biểu tình bị thương, ủy khuất nói: "Các vị đều là người có lòng tốt, thỉnh mọi người giúp ta phân xử! Sự tình vừa rồi ở trên đấu giá hội, tất cả mọi người đều đã thấy được. Nhị tỷ ta rõ ràng thua cho ta một lọ đan dược, hiện tại lại nói căn bản không có việc này....."

Hai mắt Hoàng Nguyệt Ly đỏ lên, cặp mắt trong trẻo lung linh, lập tức chứa đầy nước mắt, phảng phất như sẽ lập tức nhỏ giọt xuống.

"Rõ ràng..... rõ ràng tất cả mọi người đều nhìn thấy đúng không? Nhưng nàng ấy vẫn không chịu thừa nhận, nói là ta nhớ lầm. Việc này thật quá khi dễ người....."

Nàng vốn dĩ lớn lên nhỏ xinh nhu nhược, lúc này càng có vẻ thập phần đáng thương.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131: Nhẫn nhin đến nỗi nội thương

Edit & Dịch: Emily Ton.

Mọi người ở đây nhìn bộ dáng này của nàng, lập tức nổi lên tâm đồng tình.

Hơn nữa, tình hình vừa rồi hai người đánh đố, tất cả mọi người đều xem ở trong mắt, chỉ cần là khách nhân tới tham gia hội đấu giá, trong lòng tất cả đều biết rõ ràng.

Lập tức có người bùng nổ tinh thần trọng nghĩa đã bước ra làm chứng.

"Không thể nào? Bạch nhị tiểu thư sao có thể nói như vậy? Vừa rồi đã xảy ra chuyện gì, tất cả mọi người đều nhìn thấy đúng không?"

"Đúng vậy, lúc ấy chính miệng Bạch nhị tiểu thư đã đáp ứng đánh đố, tất cả mọi người chúng ta có thể làm chứng! Có cả thầy mấy ngàn nhân chứng!"

"Không sai, không phải là Bạch nhị tiểu thư cảm thấy mình mất mát quá lớn, cho nên muốn quyết nợ đi? Hơn nữa, mười ba vạn lượng mua một lọ đường linh đan, giá này xác thật là quá khủng bố....."

"Ha ha, nàng có gì mà mất mát? Rõ ràng lúc ấy chính nàng đã oan uổng đường muối mình trước, cho nên hai người mới có thể đánh đố. Vì vậy, số tiền nàng phải trả là rất xứng đáng, không phải sao?"

"Đúng vậy, thật không nghĩ tới, đường đường là tiểu thư Võ Uy Hầu phủ cũng muốn quyết nợ? Trước kia ta còn cảm thấy nàng vừa mỹ mạo lại có thực lực, quả thực là nhân vật giống như tiên nữ, ai biết, nhân phẩm lại là kém như vậy??"

Bạch Nhược Kỳ nghe âm thanh nghị luận của những người chung quanh, khuôn mặt đỏ bừng, hận không thể tìm cái lỗ chui xuống!

Nàng ta từ trước đến nay đều yêu quý thanh danh của mình nhất. Vì thế, tuy rằng ngày thường kiêu ngạo ương ngạnh ở trong Hầu phủ, nhưng ra tới bên ngoài rồi, vẫn luôn giả trang rất khéo, để lại ấn tượng dịu dàng và ảm áp cho mọi người.

Ai ngờ, hôm nay ở trong hội đấu giá hội bị Hoàng Nguyệt Ly chơi không nói, hiện tại nghĩ muốn quyết nợ, còn bị nàng lớn tiếng khóc lóc, nháo đến nỗi mọi người đều biết!

Loại lời nói này nếu như được truyền ra ngoài, đó chính là nàng ta sẽ trở thành trò cười trong toàn bộ kinh thành!

Bạch Nhược Kỳ thiếu chút nữa đã cắn đứt cả hàm răng, hít sâu vài lần, mới miễn cưỡng bình tĩnh một chút.

Nàng ta đi đến bên cạnh Hoàng Nguyệt Ly, hơi nhú mày, nói: "Tam muội, ngươi..... sao ngươi có thể nói ta như vậy? Ngươi đã hiểu lầm tỷ tỷ, ta căn bản không có ý quyết nợ!"

Giọng nói của nàng ta hơi run rẩy. Rõ ràng là hận không thể xé xác thiếu nữ trước mắt, chỉ vì dư luận mà nàng ta phải giả dạng biến thành bộ dáng một tỷ tỷ rộng lượng, thật sự là nhẫn nhịn đến nỗi nội thương!

Hoàng Nguyệt Ly liếc mắt nhìn nàng ta một cái, "Nhị tỷ, không phải vừa rồi ngươi không nói như vậy sao? Ngươi nói..... không nhớ rõ đã đánh cuộc cái gì với ta sao?"

Gương mặt Bạch Nhục Kỳ hơi run rẩy một chút.

"Ai da, Tam muội, tính người thật sự nôn nóng! Vừa rồi do ta nghe lầm, cho rằng người đang nói tới chuyện khác! Thì ra người đang muốn nói tới sự tình hội đấu giá? Điều này sao ta có thể quên được? Nếu người sớm nói rõ ràng hơn một chút với ta, sao ta có thể quỵt nợ?"

"Thì ra là hiểu lầm....."

Bạch Nhục Kỳ gật đầu, "Không sai, chính là hiểu lầm! Tam muội người mau xuống đây đi, một nữ hài tử như người, vén váy lên bò tới nơi cao như vậy, có hơi bất nhã....."

Bạch Nhục Kỳ dùng một câu "hiểu nhầm" để lấn át sự tình. Sau đó chuyện vừa chuyển, ám chỉ Hoàng Nguyệt Ly cố ý gây chuyện, còn dùng dáng vẻ của nàng để nói, hiển nhiên là muốn đem lực chú ý chuyển dời đến trên người nàng.

Hoàng Nguyệt Ly cong cong khóe miệng mỉa mai, từ trên bồn hoa nhảy xuống.

"Một khi đã như vậy, không nên chậm trễ việc này, chúng ta nhanh chóng đi trước lấy đan dược đi!"

Tất cả mọi chú ý của Hoàng Nguyệt Ly đều hướng thẳng về phía nội viện, một đám nhìn xem náo nhiệt vẫn không chịu tan đi, đều đi theo phía sau nàng.

Bạch Nhục Kỳ vội vàng ngăn nàng lại, "Tam muội, người đừng gấp như vậy! Chúng ta đợi chút nữa hãy đi lấy đan dược!"

Hoàng Nguyệt Ly chớp chớp mắt, "Vì sao?"

Vì sao? Đương nhiên là bởi vì nàng ta căn bản không có mười ba vạn một ngàn lượng!

Tuy nhiên, nàng ta không thể nói như vậy. Nếu lúc này nói không có tiền, vậy không phải giống như quỵt nợ hay sao?

Nếu điều này bị người khác nghe được, nàng ta làm thế nào để tẩy trắng đây!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 132: Người mới là người có ác ý nâng giá!

Edit & Dịch: Emily Ton.

Bạch Nhục Kỳ bị nàng chặn lại như thế, căn bản nói không nên lời.

Cố tình, Hoàng Nguyệt Ly còn mang vẻ mặt tươi cười, nhìn như thuần khiết lại vô hại, nhưng thật ra căn bản là đang cố ý, nha đầu chết tiệt này chính là một bụng đầy ý nghĩ xấu xa!

Bạch Nhục Kỳ cố gắng nghẹn ra một lý do: "Àn..... cái đó, hiện tại hội đấu giá vừa mới kết thúc, người mua đi tìm Tôn chương quầy nhận hàng khẳng định rất nhiều, nếu lúc này chúng ta đi qua quầy định là phải xếp hàng!"

"Xếp hàng? Nhị tỷ người suy nghĩ quá nhiều, vừa rồi cửa nội viện không phải căn bản không có người sao? Bất quá người nhắc nhở thật sự đúng, chúng ta cần phải nhanh lên, hiện tại không đi, nếu chờ thêm nữa quầy định sẽ phải xếp hàng! Nhanh lên, đi thôi!"

Hoàng Nguyệt Ly nói xong, bước chân nhanh hơn.

Bạch Nhục Kỳ một lần nữa lại tự đập đá vào chân mình, nhưng không có lựa chọn nào khác, chỉ có thể cũng vội vàng đuổi qua.

Hoàng Nguyệt Ly gõ gõ cửa, rất nhanh đã có gã sai vặt đón các nàng vào phòng dành cho khách quý.

Trong phòng chỉ có một mình Tôn chương quầy, Hoàng Nguyệt Ly mở cửa nhìn thấy vùng núi thì giải thích ý đồ đến đây.

Tôn chương quầy nấn vuốt chòm râu, nói: "Rất tốt, vậy thỉnh Bạch Nhị tiểu thư tiền trả đi!"

"Điều này....." Bạch Nhục Kỳ tất nhiên không có khả năng lấy tiền ra.

Sắc mặt nàng ta vừa trắng lại xanh, nghẹn nửa ngày, mới nói: "Tôn chương quầy, hiện tại trên người ta không có đủ bạc, có thể....."

Nàng ta nói còn chưa dứt lời, Hoàng Nguyệt Ly đã khoa trương kêu lên, "Nhị tỷ, trên người người không mang đủ tiền? Nhưng thời điểm vừa rồi khi

ngươi ra giá, dường như không giống như không có tiền? Nếu trên người không có tiền mà vẫn ra giá, đó chính là có ác ý nâng giá! Được rồi, thì ra vừa rồi ngươi chỉ vừa ăn cướp vừa la làng, cố ý bôi nhọ ta, sự thật là ngươi không có tiền, ngươi mới là người có ác ý nâng giá!"

"Ngươi..... ngươi ngậm máu phun người!"

Bạch Nhược Kỳ gấp đến độ thiếu chút nữa đã nhảy dựng lên!

Ai không biết, Thiên Trân Các đối với loại hành vi ác ý nâng giá, có những biện pháp rất nghiêm khắc. Hiện tại nha đầu chết tiệt kia nói như vậy ở trước mặt Tôn chương quỳ, Tôn chương quỳ sẽ nghĩ như thế nào?

Hơn nữa, nàng căn bản không phải có ác ý nâng giá, mà là bị nha đầu chết tiệt kia tính kế!

Tuy nhiên, Hoàng Nguyệt Ly cũng sẽ không cho nàng ta cơ hội giải thích hoặc là狡辯.

Hoàng Nguyệt Ly giống như đã bị Bạch Nhược Kỳ dọa sợ, lui ra phía sau hai bước, nhỏ giọng lẩm bẩm.

"Vây..... vậy vì sao ngươi lại nói không có tiền? Trên quy tắc bán đấu giá của Thiên Trân Các chính là viết, người ra giá hiện tại cần phải có đủ bạc hoặc là có bạc dự trữ. Khi đấu giá bảo vật thành công cần phải giao dịch tiền trả trong ngày, bằng không sẽ bị xếp vào sổ đen của Thiên Trân Các!"

Trong khi nói, nàng lại cố ý nói: "Nhị tỷ, nếu như ngươi thật sự không có tiền, hãy nói thẳng với Tôn chương quỳ đi! Rốt cuộc tiền còn quan trọng hơn cả danh dự, đúng không? Chẳng sợ nếu việc này bị truyền ra ngoài, thanh danh sẽ mang đi quét rác. Tuy nhiên, so với tâng gia bại sản thì vẫn tốt hơn nhiều!"

Bạch Nhược Kỳ gắt gao trừng mắt nhìn nàng, quả thực là tức giận muốn chết.

Hoàng Nguyệt Ly nói những lời này rất nhẹ nhàng! Nhưng cố tình lại tinh chuẩn mà chọc trúng tử huyệt của nàng ta!

Nếu như nàng ta thật sự bước vào sổ đen Thiên Trân Các, nháo đến nỗi mọi người đều biết, người vút mặt không phải chỉ có một mình nàng ta, ngay cả thanh danh toàn bộ Võ Uy Hầu phủ cũng đều sẽ mang đi quét rác. Trời mới biết cha nàng ta sẽ tức giận thành bộ dáng gì?

Nhưng nếu muốn trả tiền, nàng ta cũng lấy không ra. Nàng ta cần phải đi hỏi Bạch Lưu Cảnh để lấy tiền, nhưng nếu như Bạch Lưu Cảnh biết nàng ta đã mất mười ba vạn lượng, ngay cả bột phấn đàn dược cũng không chạm được một chút, chắc chắn sẽ tức điên lên!

Nàng như thế nào cũng chưa nghĩ ra được biện pháp làm người!

Biểu tình của Bạch Nhược Kỳ thay đổi thất thường, nhưng không hề đề cập tới sự tình trả tiền.

Cứ như vậy, ngay cả Tôn chương quỳ cũng không chịu được nữa.

Hắn vốn dĩ không tin tiểu thư Võ Uy Hầu phủ sẽ không có tiền, nhưng nhìn xem tư thế hiện tại.....

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.